

ΤΑΞΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
2024

Ἐξώφυλλο: *Ἡ Θεοτόκος Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου, περιτριγυρισμένη ἀπὸ Ἁγίους, 1789. Ἰωάννης Κορνάρος.*

Ὅπισθόφυλλο: *Σταυρὸς Ἀγιασμοῦ, 1710. Διαστ. 46.5 X 24 ἐκ. Μουσεῖο Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.*

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

ISBN: 978-9963-253-73-9

ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

ΤΑΞΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
2024

(Όρειχάλκινη παλάμη βαστάζουσα σφαίρα
και σταυρό, 6^{ος} – 7^{ος} αιώνας. Ύψος 23 εκ.
Μουσείο Ίερās Μονής Κύκκου)

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2024

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος δ΄.

Ἦ γέννησίς σου Θεοτόκε,
χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένη,
ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν,
ἔδωκε τὴν εὐλογίαν,
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΗΣ

Ἦχος δ΄ . Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν Εἰκόνα σου,
ὡς θησαυρὸν ἀληθῆ,
ἢ Κύπρος κατέχουσα,
ἀγαλλομένη ψυχῇ,
βοᾷ σοι, Πανύμνητε·
σκέπε ταύτην τὴν νῆσον
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
πίστει σοι προσιοῦσαν
καὶ πιστῶς ἐκβοῶσαν·
Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Κυκκώτισσα.

*Μήτηρ Θεοῦ ἡ Ἐλεούσα τοῦ Κόκκου,
εἰκονοστάσιον Καθολικοῦ Ἱερῶς Μονῆς Κόκκου.*

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ

Ἦχος α΄. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου,
τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα,
τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον,
τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα,
τῆς Ῥώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν
καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν,
τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον,
τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον,
ἀπόστολον τὸν μέγαν,
τὸν τοῦ Θεοῦ Παύλου συνέκδημον,
τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτον,
τῶν δώδεκα ἰσοστάσιον·
πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί,
τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν·
πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας.
Τοιχογραφία Ἱ. Μ. Παναγίας Χρυσοκουρδαλιωτίσσης, 16ος αἰών.

Πρὸς τοὺς ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους καθηγουμένους
τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κύκκου, οἵτινες
διηκόνησαν ὀλοφύχως τὴν Ἐλεοῦσαν πάντα ἄνθρωπον
Μητέρα τοῦ Θεοῦ, κυρίαν Θεοτόκον,
καὶ ἀνέδειξαν τὴν Μονὴν «καύχημα εὐλαβείας
τοῦ πανορθοδόξου καὶ παγχριστιανικοῦ κόσμου»,
τὸ παρὸν εὐλαβῶς ἀφιεροῦται

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

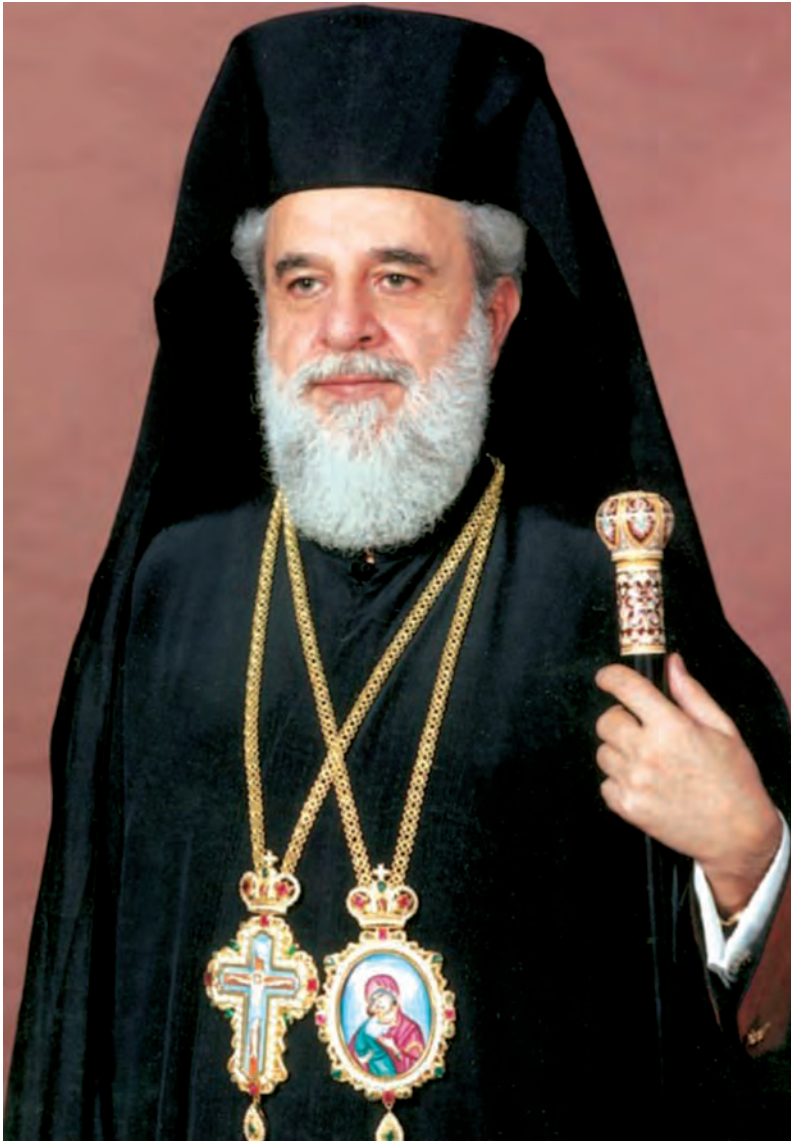
Η Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, ἔχουσα πνευματικὰ ἐρείσματα εἰς τὴν φασφόρον πολιτισμικὴν παρακαταθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣτις ὡς πρότυπον διέλαμψεν εἰς τὸν κατ' ἀνατολὰς χριστιανικὸν κόσμον, ἀνεδείχθη ἀρχῆθεν ὡς ἓν ἐκ τῶν πνευματικῶν κέντρων τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἠκτινοβόλησεν ἡ «δόξα τοῦ Βυζαντίου». Ταυτοχρόνως ἦτο καὶ ἓν σταυροδρόμιον, εἰς ὃ συνέκλινον ἐπὶ μέρους παραδόσεις καὶ ἄλλων πνευματικῶν κέντρων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς καὶ ἀνεχωνεύοντο ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς πνευματικῷ χωνευτηρίῳ, ἐξ οὗ ἐξήρχετο ὡς χρυσὸς ἡ ἰδικὴ τῆς μαρτυρία. Τοῦτο συνετελεῖτο, κατ' ἓνα τρόπον πηγαῖον καὶ μυστικόν, εἰς διαφόρους πτυχὰς τοῦ ὀρθοδόξου πολιτισμοῦ, εἰς ἃς πρώτιστον θέσιν ἔχει ἡ θεία λατρεία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ὁδὸς μετοχῆς εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἐξαιρέτως κατὰ τὴν τελεσιουργίαν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, εἰς τὸ ἐπίγειον θυσιαστήριον, ἐνοῦται καὶ ἡ ἐπουράνιος δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ τελεία μορφή λατρείας. Οὕτω ἐν ἀρρήκτῳ δεσμῷ καθίσταται πραγματικότης ἡ συλλειτουργία τῶν ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων λογικῶν ὄντων.

Ἐκάστη μονὴ ἐν τῇ Ὄρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, πλὴν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ζωῆς, ἣτοι τῆς ἀγωγῆς τῶν μοναχῶν, ἔχει εὐθύνην καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τὸν καθ' ἡμέραν ἀγῶνα αὐτῶν πρὸς τὴν πνευματικὴν μεθελικίωσιν. Ἡ μονὴ εἶναι πρότυπον λειτουργικῆς κοινότητος ἀδιαλείπτως προσευχομένης. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μονὰς τῆς Κύπρου, ἰδίως δι' αὐτὴν τοῦ Κύκκου, ἣτις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νήσου εἶχε τὰ ἡνία τοῦ μοναχισμοῦ, διὰ τὴν πνευματικὴν τροφοδοσίαν τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν

ποιμένων αὐτοῦ, τῶν καὶ λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ. Ἡ προσφορὰ τῆς μονῆς ἦτο συνεχῆς, τόσον εἰς περιόδους δυσκόλων διὰ τὴν Κύπρον καταστάσεων, ὅτε ἡ Ἐκκλησία εὕρισκετο διωκομένη ὑπὸ ἀλλοπίστων καὶ ἑτεροδόξων, ὅσον καὶ εἰς περιόδους ἐλευθερίας. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς καταστάσεις, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς προστάτιδος Θεοτόκου, ἐκαλλιεργεῖτο τὸ λειτουργικὸν ἦθος, ἐτελοῦντο καθ' ἡμέραν αἱ ἀκολουθίαι καὶ ἐλεπτολογεῖτο ἡ λειτουργικὴ τάξις. Ἡ προσφορὰ τῆς Μονῆς εἰς τὰ δρώμενα τῆς λατρείας ἦτο μεγάλη.

Ἐν αὐτῇ τῇ παραδόσει στοιχοῦσα καὶ σήμερον ἡ Μονὴ διὰ παντὸς προσφόρου μέσου δίδει μαρτυρίαν λειτουργικῆς θεολογίας. Τὸ ἀνά χειρας, *Τυπικὸν* εἶναι ἓν δεῖγμα καὶ μία ἐπιβεβαίωσις τῆς διαχρονικῆς διακονίας τῆς Μονῆς εἰς τὴν προώθησιν τῆς κυπριακῆς λειτουργικῆς παραδόσεως.

Ἡ συγκεκριμένη παράδοσις εἶναι ἓν σημαντικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει συστηματικῶς νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ ἀναδειχθῇ. Ἄν ξένοι ἐρευνηταὶ ἀναλώνονται εἰς τὴν μελέτην τῆς ἡμετέρας λειτουργικῆς παραδόσεως καὶ προσφέρουν τὸν πολύτιμον ἀμητὸν τῆς ἐρεύνης των, πολλῶ μᾶλλον εἰς τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἐπιδίδονται οἱ ἡμεδαποί. Οὕτω ἐνθαρρύνοντες τὸ ἔργον τοῦτο, προβαίνουμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνά χειρας *Τυπικοῦ*, πρὸς ἀνάπτυξιν ἑνὸς γονίμου διαλόγου, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποβλέπη εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς λειτουργικῆς τάξεως, ὡς αὕτη συνάγεται ἐκ τῶν λειτουργικῶν πηγῶν, ἰδίως τῶν κυπριακῶν. Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς μελέτης τῶν πηγῶν διευρύνεται ὁ ὀρίζων καὶ ἀποφεύγονται αἱ μονομέριαι καὶ οἱ δογματισμοὶ καὶ κυρίως καλλιεργεῖται τὸ λειτουργικὸν ἦθος. Εἶναι χρέος ὅλων νὰ συνεργήσωμεν ἐν ἐνότητι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

*Ὁ Πανιερότατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
καὶ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς
καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κύκκου κ. Νικηφόρος*

Μητροπολίτης
ἡ Α.Π. ὁ Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
κ. Νικηφόρος

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος ἐγεννήθη τῇ 2α Μαΐου 1947 εἰς τὸ χωρίον Κρήτου Μαρόττου τῆς ἐπαρχίας Πάφου. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς γενετείας αὐτοῦ, προσελήφθη ὡς δόκιμος μοναχὸς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, ἔνθα ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξ ἔτη, φοιτῶν συγχρόνως εἰς τὴν τριτάξιον Ἑλληνικὴν Σχολὴν, ἣτις ἐλειτούργει εἰς αὐτήν. Ἐν συνεχείᾳ ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος τῆς Μονῆς εἰς τὴν Λευκωσίαν, ἔνθα ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὸ Λύκειον Κύκκου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεφοίτησε τῷ 1969.

Τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1969 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ εἰς τὸν πρῶτον τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν, καὶ ἐνετάγη εἰς τὴν μοναστικὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου. Τῷ 1970 ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1974. Ἐν συνεχείᾳ, δι' ὑποτροφίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1978.

Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1979 ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Α΄ εἰς τὸν δεύτερον τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν, καὶ προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Ἐκτοτε ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἕξ περίπου ἔτη ὡς Καθηγητῆς εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Κύπρου, ἐνώ, παραλλήλως, ἀπὸ τοῦ 1979 μέχρι καὶ τοῦ τέλους τοῦ 1983, ὑπηρέτησε τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου ὡς Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς.

Τῆ 28ῃ Δεκεμβρίου 1983 ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ἐξέλεξε αὐτὸν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς καὶ τῆ 14ῃ Ἰανουαρίου 1984 ἐγένετο ἐν τῇ κεντρικῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α΄.

Τῆ 25ῃ Ἰουνίου 2001 ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τὴν Ἀνωτάτην Τιμητικὴν Διάκρισιν αὐτοῦ διὰ τὸ πολυσχιδὲς ἔργον αὐτοῦ.

Τῆ 18ῃ Φεβρουαρίου 2002 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐπίσκοπος Κύκκου, χειροτονηθεὶς καὶ ἐνθρονισθεὶς τῆ 24ῃ Φεβρουαρίου 2002. Τῆ 9ῃ Μαΐου 2007 ἐξελέγη παμφηφεὶ, ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης κληρικολαϊκῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, Μητροπολίτης τῆς νεοσυστάτου Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, ἐγκαθιδρυθεὶς εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ τῆ 13ῃ Μαΐου 2007.

Διετέλεσεν ἐπὶ τριετίαν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἑξαετίαν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου.

Τὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τῆ 3ῃ Ἰουνίου 2008 καὶ τὸ Τμῆμα Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῆ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2008 ἀνηγόρευσαν αὐτόν, ἀντιστοίχως, εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς 1ῃς Ἰουνίου 2015 ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐπίβλεψίν του, κατόπιν σχετικῆς προσκλήσεως τὸ Τμῆμα Θεολογίας καὶ Πολιτισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας, εἰς τὸ ὁποῖον λειτουργοῦν προγράμματα Μεταπτυχιακῶν καὶ Διδακτορικῶν Σπουδῶν.

Ὄνομαστικὴ ἑορτὴ: 2 Ἰουνίου.

*Τερά Μονή Κύκκου.
Λεπτομέρεια από χαρακτηριστὸν τῆς Μονῆς, 1778.*

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΗΣ

Υπό τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου

Η Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου, τὸ καύχημα αὐτὸ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας, ποὺ ἰδρύθηκε κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνδεκάτου αἰώνα, ἐπὶ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ Α' (1081-1118) καί, θεία ἐπιτεύσει, ὑπὸ τοῦ ἀσκητεύοντος στὰ οὐρανοφεγγόφωτα αὐτὰ τοῦ Κύκκου ὄρη ἐρημίτη Ἡσαΐα, ὑψώνεται ἐπὶ δεκάδα σχεδὸν αἰώνων στὸν ἐκκλησιαστικὸ τῆς Κύπρου ὀρίζοντα, ὡς μαρτύριο τῆς ἀκατάλυτης ὁρμῆς τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς πρὸς τὸν αἰώνιο Θεὸ καὶ ὡς σύμβολο ἐμψυχώσεως ἐθνικῆς καὶ ἐπιρρώσεως ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὁ ἡλιοστάλακτος αὐτὸς Θρόνος τῆς Παναγίας μας, ἀπέβη διὰ μέσου τῶν αἰώνων φάρος τηλαυγῆς, πνευματικὸς καὶ ἡθικὸς, θρησκευτικὸς καὶ ἐθνικὸς, ποὺ ἐπηρέασε τὴν συνείδηση, τὴν ἡθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξη καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ κορυφαία αὐτὴ ἔπαλξη τοῦ κυπριακοῦ μοναχισμοῦ, ἡ παλαίφατη τοῦ Κύκκου Μονή, ὁ στέφανος αὐτὸς τῆς καυχῆσεως τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καθόλου Ὁρθοδοξίας ἀποτελέσει διαχρονικὰ ἄσειστη ἔπαλξη τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μέγα ἄμβωνα τῆς ἀλήθειας, ταμεῖο τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς παιδείας καὶ ποικίλης ἀρετῆς πρυτανεῖο.

Ἐγινε τὸ Μοναστήρι αὐτὸ διὰ μέσου τῶν αἰώνων θερμοκήπιο τῆς ἀγιότητος καὶ ἐκκολαπτήριο ὀλοκληρωμένων μορφῶν, ποὺ τίς ἐνέπνεε τῆς θείας χάριτος ἢ παρουσία. Ἀπὸ ἐδῶ βγῆκαν ἡρωϊκὲς μορφὲς ἀγωνιστῶν, ποὺ στὸ διάβα τῶν αἰώνων στάθηκαν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πολῦτιμοι χειραγωγοὶ στὸν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς θεώσεως. Μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ξεπήδη-

σαν ιεράρχες, πού ἐκλείσαν ἐπισκοπικούς καὶ ἀρχιεπισκοπικούς θρόνους, ιεράρχες, πού ἄξια διακόνησαν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ τὴν Ὁρθοδοξία καθόλου. Ἀνάμεσά τους περιλαμβάνονται: ὁ πρῶτος κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας Τιμόθεος (1572-1587), ὁ ἐπίσης Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Νικηφόρος (1641-1674), ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρῦσανθος (1767-1810) καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος ὁ Α΄ (1977-2006). Ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης Κύπρου Μακάριος ὁ Γ΄ (1950-1977), αὐτός, πού τὸ ὀρθόδοξο καλογερικὸ ράσο τὸ ἔκανε φάρο καὶ λυχνοστάτη, σκέπασμα καὶ προστασία, ραβδί καὶ βακτηρία, σημαία καὶ λάβαρο πανεθνικὸ, μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς αὐτῆς ξεπήδησε. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ ἀρχιεπισκοπικούς θρόνους, ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, πνευματικὰ ἀναστήματα πού τίμησαν τὴν ἀρχιερωσύνη καὶ ἔγιναν πατέρες πνευματικοὶ τοῦ λαοῦ, ἀγλαίσαν ἐπίσης θρόνους μητροπολιτικούς, τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅσο καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται καὶ οἱ Μητροπολίτες: Κυρηναίας Χρῦσανθος (1763-1773), Κυρηναίας Χαράλαμπος (1824-1844), Πάφου Ἐπιφάνιος (1890-1899), Πάφου Κλεόπας (1948-1951), Κυρηναίας Κυπριανὸς (1948-1973), Κυρηναίας Γρηγόριος (1974-1994), Λοκρίδος (Ἐκκλησία Ἑλλάδος) Ἀγαθάγγελος Μυριανθούσης (1833-1852), Πέτρας (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων) Μελέτιος Ματτέος (1846-1867), Τρωάδος (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Βενέδικτος (19ος αἰώνας), Κώου (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Παγκράτιος (1843-1853), Ἀγκύρας (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Σεραφεῖμ Πισσίδειος (1773-1779), Μαρεώτιδος (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας) Διονύσιος Κυκκώτης (1940-1942), Μεσημβρίας (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο) Χαρίτων Εὐκλείδης (1896-1906), καὶ στὴν Γεωργία ὁ Μητροπολίτης Ἀχτάλα Ἰωακεῖμ (1802-1828).

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς κοσμοῦν ἐπαξίως μητροπολιτικούς θρόνους, τόσο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅσο καὶ τοῦ πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὅπως ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας Χρυσόστομος Κυκκώτης, ὁ Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς Ἡσαΐας Κυκκώτης, ὁ Μητροπολίτης Καλῆς Ἑλπίδος Σέργι-

ος Κυκκώτης, ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ Κυκκώτης και ο Μητροπολίτης Κυρήνης Αθανάσιος Κυκκώτης.

Τὸ δημιουργήμα αὐτὸ τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς, τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, στάθηκε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὸ προπύργιο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ ἀκρόπολη τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Σὲ ὅλη τὴν ἱστορικὴ της πορεία πρόσφερε ἡ παλαιά της Μονὴ ὑπέροχες τὶς ὑπηρεσίες της, τόσο στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ στὴν Ὀρθοδοξία γενικότερα, ὅσο καὶ πρὸς τὸν κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ καὶ τὸ ἔθνος γενικότερα.

Γιὰ τὸν κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ, ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου δὲν εἶναι μόνον ἓνα ἴδρυμα θρησκευτικὸ, πνευματικὸ καὶ ἅγιο, δοσμένο ὀλοκληρωτικὰ στὸν Θεὸ καὶ τὴν λατρεία του, δὲν εἶναι μόνον χώρος ἀσκήσεως καὶ μονώσεως καὶ συνεχῶς πρὸς τὸν Θεὸ προσευχῆς ἀνθρώπων ποθοῦντων τὴν ἡθικὴ τελείωση, τὴν πνευματικὴ ὀλοκλήρωση καὶ τὴν κατὰ χάριθ θεώση, ἀλλὰ καὶ φάρος τηλαυγῆς, πρὸς τὸν ὁποῖο, μέσα στὶς συμφορὰς τοῦ βίου, κατέτειναν τὰ βήματά τους οἱ χειμαζόμενοι τῆς ζωῆς, καὶ κιβωτὸς ἱερὴ τῆς ἐθνικῆς πίστεως τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἱερὰ τοῦ Κύκκου Μονὴ ἀποτελέσσει διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν σωστικὴ ἄγκυρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου, τὸν ἀληθινὸ προμαχῶνα, τὸν ἀλύγιστο κυματοθραύστη, ποῦ σὲ καιροὺς δυσχείμερους ἔσωσε ἀπὸ βέβαιο πνιγμὸ τὴν ἐθνικὴ συνείδηση τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στοὺς μακροὺς αἰῶνες τῆς δουλείας, στὰ μαῦρα ἐκεῖνα χρόνια τῆς σκλαβιάς, ὅταν ὁ λαὸς μας ἀποδυόταν σὲ μιὰ τιτάνια προσπάθεια ἐναντία στοὺς διάφορους κατακτητὲς γιὰ ἐπιβίωση, σ' ἓναν ἀγῶνα διάσωσης ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τοῦ ἐξαφανισμοῦ, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου, ὄχι ἀπλὰ διαδραμάτισε σημαίνοντα, ἀλλὰ κυριολεκτικὰ ἀναντικατάστατο ρόλο στὴν ὑπόθεση τῆς ἐθνικῆς μας ἐπιβίωσης. Ἡ Μονὴ αὐτὴ, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ζωντανὰ κύτταρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἔγινε σχολὴ σπουδῆς τῆς θύραθεν καὶ τῆς ἱερᾶς παιδείας, ἔγινε σχολεῖο τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἦδη ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς Φραγκοκρατίας ἡ Μονὴ Κύκκου λειτουργοῦσε Σχολή, ἡ ὁποία ἀναβαθμίστηκε ἀργότερα ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπὸ τὸν Ἐφραίμ τὸν Ἀθηναῖο, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ἄλλων σχολῶν, ποῦ λειτουργοῦσαν στὸν ὑπόλοιπο Ἑλλαδικὸ χῶρο. Ἡ Σχολὴ αὐτὴ λειτουργοῦσε καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς Ἀγγλοκρατίας καὶ κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ μέχρι τὸ ἔτος 1972, ὅποτε

και έκλεισε δια παντός. Μέσα από την Σχολή αυτή έβγαιναν άνδρες φωτισμένοι, που διεσπείροντο στην κοινωνία ως ιερείς, διδάσκαλοι, ιεροκήρυκες και έθνοκήρυκες. Με τον τρόπο αυτό η Μονή Κύκκου ανέπτυξε τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς, όχι μόνο τής διατήρησης τής έλληνικής γλώσσας και τής όρθοδόξου πίστεως, αλλά και τής αναζωπύρωσης τής ιστορικής μνήμης και διάσωσης τής έλληνορθοδόξου ταυτότητας του κυπριακού Έλληνισμού.

Και η παιδευτική αυτή δράση τής Μονής δέν περιορίστηκε μόνο έντός Κύπρου. Είναι γνωστό στους ιστορικούς έρευνητές ότι, κατά την σκοτεινή εκείνη περίοδο τής Τουρκοκρατίας, ό Πρωτοσύγκελλος τής Ίεράς Μονής Κύκκου και μετέπειτα Μητροπολίτης Άγκύρας Σεραφείμ Πισσίδειος (1773-1779), με δαπάνες χρηματικές τής Μονής Κύκκου, έγραψε και εξέδωσε, κατά τό δεύτερο ήμισυ του 18ου αιώνα, πολλά βιβλία στα καραμανλίδικα, δηλαδή στην τουρκική γλώσσα με έλληνικούς χαρακτήρες, για χάρη των τουρκόφωνων Έλλήνων τής Μικράς Ασίας, που προφορικά μέν μιλούσαν την τουρκική γλώσσα, αλλά την έγραφαν και την διάβαζαν με έλληνικούς μόνο χαρακτήρες, συμβάλλοντας έτσι στην στερέωση τής έθνικής συνείδησης και τής όρθοδόξου πίστεώς τους.

Πέραν, όμως, όλων αυτών, η Ίερά Μονή Κύκκου, ό άείφωτος αυτός πυρσός του όρθοδόξου πνεύματος, εμπόδιζε τις άφομοιώσεις προς τους κατακτητές και τους έξισλαμισμούς, με τρόπο πρακτικό και πολύ αποτελεσματικό. Κυρίως, κατά την περίοδο τής Τουρκοκρατίας, η Ίερά Μονή Κύκκου ανέπτυξε ένα καλά όργανωμένο δίκτυο μετοχίων, όχι μόνον έντός Κύπρου, αλλά και έκτός τής νήσου μας, όπως στην Κωνσταντινούπολη, στην Φιλιππούπολη, στην Σμύρνη, στην Άττάλεια, στην Προύσα, στην Άμάσεια, στην Άδριανούπολη, στην Γεωργία, στην Τρίπολη του Λιβάνου και άλλοι. Όλα αυτά τά μετόχια άποτελοΰσαν για την Μονή Κύκκου προκεχωρημένα, τρόπον τινά, φυλάκια είσορής συναλλάγματος από άλλες, σχετικώς εύημεροΰσες, χώρες τής Όρθοδοξίας, με άποτέλεσμα η Μονή να καταστεί εύρωστη οικονομικά και έτσι να είναι σε θέση να αγοράζει συστηματικά τεράστιες έκτάσεις γης, που ανήκαν σε Όθωμανούς. Με τον τρόπο αυτό μπορούσε και άπασχολούσε στους άγρούς της χιλιάδες όρθοδόξους χριστιανούς, με άποτέλεσμα να είναι σε θέση να καταβάλλουν τους φόρους τους προς τους κατακτητές και να μήν αναγκάζονται να έξισλαμισθούν. Γενικά, σ' όλη την ιστορική της πορεία η Ίερά Μονή Κύκκου

σφράγισε ανεξίτηλα με την ύψηλή αγωνιστική διάθεση των μοναχών της την έθνική μας ζωή. Η Μονή αυτή, όχι μόνον διαδραμάτισε ρόλο αποφασιστικό στη μεγάλη υπόθεση της έθνικης επιβίωσης του κυπριακού Έλληνισμού, αλλά συμμετείχε ενεργά και σ' όλους τους αγώνες που διεξήγαγε ο Έλληνισμός για ελευθερία και έθνική αποκατάσταση. Κυκωότες μοναχοί συμμετείχαν μέχρι και στα έκστρατευτικά σώματα, όπως το 1897, όταν ανεχώρησαν για την Ελλάδα δώδεκα δόκιμοι μοναχοί της Μονής, οι οποίοι τέθηκαν σημαιοφόροι των ομάδων των πολυαρίθμων Κυπρίων έθελοντών. Μετά δε την άτυχη έκβαση του πολέμου εκείνου, οι δώδεκα Κυκωότες μοναχοί έφυγαν στην Κρήτη, όπου εντάχθηκαν στα επαναστατικά σώματα των Κρητών αδελφών μας, που αγωνίζοντο για την ένωση της μεγαλονήσου με την μητέρα Ελλάδα. Αλλά και, κατά τους μετέπειτα Βαλκανικούς πολέμους του 1912-1913, επτά από τους μοναχούς της Μονής αυτής, περιλαμβανομένου και του μετέπειτα ήγουμένου της Χρυσοστόμου (1948-1979), κατατάγηκαν ως έθελοντές στον έλληνικό απελευθερωτικό στρατό.

Παράλληλα με αυτά, η Ίερά Μονή Κύκκου πρωτοστατούσε στη διεξαγωγή έράνων υπέρ των μαχομένων Έλλήνων αδελφών μας, αλλά και από τα δικά της ταμεία προσέφερε μεγάλα ποσά χρημάτων με σκοπό την ενίσχυση του έλληνικού στρατού, που έμάχετο για την απελευθέρωση των αλυτρώτων έλληνικων έδαφων. Ένδεικτική της πατριωτικής ευαισθησίας της Αδελφότητας της Ίερας Μονής Κύκκου είναι και η απόφασή της να προσφέρει διακόσιες λίρες στον άξιωματικό ή στρατιώτη, που θα εισερχόταν ελευθερωτής στην Αδριανούπολη της ανατολικής Θράκης και πρώτος αυτός θα ύψωνε την έλληνική σημαία επί των επάλξεων της πόλεως. «Το ποσόν αυτό», όπως σημείωνε εφημερίδα της εποχής εκείνης, «ή Αδελφότης απέστειλε συνοδευόμενον δια καταλλήλου επιστολής προς τον Πρωθυπουργόν της Ελλάδος κ. Βενιζέλον, όπως το διαθέση αρμοδίως».

Αλλά, και κατά τον δικό μας απελευθερωτικό αγώνα του 1955-59, η Ίερά Μονή Κύκκου αναδείχθηκε για άλλη μια φορά προπύργιο αντίστασης και έθνικου παλμού. Έγινε το Μοναστήρι του Κύκκου, κατά τον απελευθερωτικό εκείνο αγώνα, ο ένθουσιώδης σημαιοφόρος της απελευθερωτικής ιδέας και ο ήρωικός πρόμαχος της αποκαταστάσεως των δικαίων του κυπριακού Έλληνισμού. Έγινε ακόμα η Μονή αυτή, κατά τον αγώνα

έκεινο, κρησφύγετο ήρώων, φιλοξενώντας, είτε εντός αὐτῆς, είτε σὲ κρησφύγετα γύρω ἀπὸ αὐτήν, ἄνδρες τῆς ΕΟΚΑ, καὶ αὐτὸν ἀκόμα τὸν ἀρχηγὸ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος. Ἐγινε ἐπίσης τοῦ ἀγῶνα ἐκείνου ὁ κύριος οἰκονομικὸς χορηγός, συνεισφέροντας τὰ πάντα ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐμφυχο καὶ ἄψυχο ὕλικὸ τῆς Μονῆς δόθηκε ὀλοκληρωτικὰ στὴν ὑπόθεση τῆς πατρίδας.

Καὶ ὅταν ἀργότερα, κατὰ τὶς πικρὲς καὶ ἀποφράδες ἐκεῖνες μέρες τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς τοῦ 1974, ὁ λαὸς μας, ξεριζωμένος ἀπὸ τὶς πατρογονικὲς του ἐστίες καὶ κατατρεγμένος, ἔπαιρνε τὸν δρόμο τῆς προσφυγιᾶς, τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου ἄνοιξε στοργικὰ τὴν ἀγκαλιά του καὶ πρόθυμα φιλοξένησε μέσα στὰ κελλιά του ἑκατοντάδες πρόσφυγες, παρέχοντας σ' αὐτοὺς τὴν στοργὴ καὶ τὴν παρηγοριὰ καὶ καλλιεργώντας τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ γυρισμὸ καὶ δικαίωση, ἀναδεικνυόμενο, ἔτσι, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, νέο προπύργιο ἀντιστάσεως ἐθνικῆς.

Ἀναμφίβολα, ὅμως, ὅπως πολὺ σωστὰ σημειώνει ὁ ἔμπειρος ἐρευνητῆς τοῦ Κέντρου Μελετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου Κωστῆς Κοκκινόφτας, ἡ πιὸ σημαντικὴ προσφορὰ τῆς Μονῆς Κύκκου εἶναι ἡ διαφύλαξη τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας. Οἱ διηγῆσεις, σημειώνει, γιὰ τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου τοῦ Κύκκου καὶ τῆς βοήθειας, πὺ παρεῖχε σ' ὅσους προσέτρεχαν μὲ πίστη κοντὰ της, προκαλοῦσαν συγκίνηση στὶς λαϊκὲς μάζες καὶ ἀποτελοῦσαν μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικότερες παιδαγωγικὲς μεθόδους γιὰ τὴ διάπλαση χαρακτήρων καὶ τὴ διαμόρφωση συνειδήσεων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ λαϊκὲς διηγῆσεις γιὰ τὰ πεῦκα, πὺ ὑποκλίνοντο στὸ πέραςμα τῆς Θεομητορικῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου, ὅπως καὶ τὰ κογχύλια, τὰ ὁποῖα μὲ θαυμαστὸ τρόπο βγῆκαν ἀπὸ τὴν θάλασσα καὶ τὴν συνόδευσαν στὴν πορεία της μέχρι τὸ Μοναστήρι, ὅπου τοποθετήθηκε, ἐπιτέλεσαν ἀξιόλογο παιδαγωγικὸ ἔργο καὶ συνέβαλαν σὲ μεγάλο βαθμὸ στὴ διατήρηση τῆς ἱστορικῆς μνήμης καὶ τῆς ὀρθόδοξης συνείδησης, κυρίως τῶν νέων τῆς Κύπρου.

Καὶ σήμερα τὸ Μοναστήρι τοῦ Κύκκου, τὸ ὄχυρὸ τοῦτο τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ χῶρο μετάνοιας, ἀγνισμοῦ καὶ ἀδιαλείπτου ὕμνολογίας τοῦ Κυρίου. Καὶ σήμερα ἡ Μονὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ χῶρο ἱερό, ὅπου προάγεται τὸ μοναχικὸ ἰδεῶδες, ἀλλὰ καὶ ὄαση καλλιέργειας τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ σήμερα ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναφλέγει τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἔγερση τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Ἀποτελεῖ καὶ σήμερα ἡ

περίβλεπτη τοῦ Κύκκου Μονῆ κυψέλη ἐργασίας καὶ πνευματικὸ φυτώριο θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ ἀκτινοβολίας, ἀλλὰ καὶ κέντρο ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας καὶ ἐξαιρέτων ἔργων εὐποιίας. Καὶ σήμερα ἡ θεοφρούρητη αὐτὴ Μονή, σὲ μέρες χαλεπὲς καὶ δυσχεῖμερες, ποῦ συσσωρευτικὰ ἐκδηλώνονται οἱ δοκιμασίαι τοῦ λαοῦ μας, πρωτοστατεῖ μὲ ἐγκαρτέρηση καὶ εὐψυχία ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζόμενου ἀπὸ τὸν ἀλλόθρησκο εἰσβολέα εὐσεβοῦς λαοῦ μας.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, κολακείας ρῆμα ἀλλὰ ἀληθείας ἔκφραση ἡ διαπίστωση ὅτι ἡ Ἱερά Μονὴ Κύκκου, τὸ ὑπέρλαμπρο αὐτὸ ἀνάκτορο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα σεμνεῖο πανορθόδοξον καὶ ἀπολαμβάνει τῆς εὐλάβειας σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου καὶ παγχριστιανικοῦ κόσμου, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνότητα, φυλὴ καὶ γλῶσσα.

Ταυτόχρονα, ὅμως, μέσα στὴ σημερινὴ προμηθεϊκὴ ἐποχὴ τῆς θεοποιημένης τεχνολογίας καὶ τῆς ὑλιστικῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποίησης, συνεχιζουσα τὴν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀκτινοβολία της, ὡς κάστρο τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑψώνεται ὡς ἀντίσταση, ὡς ἀντίλογος, ὡς ἄμυνα τῆς συνειδήσεώς μας καὶ ὡς ὀχύρωμα τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τὴν καταστροφικὴ ἐπήρεια τῶν ἀντιρρόπων ἐπιρροῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου ταυτότητάς μας.

Προστάτιδα τῆς κορυφαίας αὐτῆς ἐπαλξης τοῦ κυπριακοῦ Μοναχισμοῦ, αὐτῆς τῆς πρωτόθρονος τῆς Κύπρου Μονῆς, εἶναι ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, τῆς ὁποίας ἡ πάνσεπτη Εἰκόνα τὴν περικοσμεῖ καὶ τὴν περιφρουρεῖ καὶ τὴν ἀρωματίζει, κατὰ τρόπο μυστικὸ, μὲ τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία της. Ἡ ἁγία Εἰκόνα, κατασκευασμένη ἀπὸ κηρὸ καὶ μαστίχα, παριστάνει τὴν Θεοτόκο νὰ ἔχει στὸν δεξιό της κόλπο τὸν ἄχραντο Τόκο της, τὸν Μονογενῆ Υἱό της. Εἶναι δὲ γνωστὴ ὡς ἡ Ἑλεοῦσα τοῦ Κύκκου.

Ἡ παράδοση ἀνάγει τὴν ἁγία Εἰκόνα στὸν ἀπόστολο Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος ζωγράφησε, ἀφοῦ πῆρε γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ τὶς σανίδες ἀπὸ τὸν Ἄγγελο καὶ ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμα ἐν ζωῇ ἡ Παναγία, τὴν ἁγία μορφὴ της. Ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος εὐλόγησε, τὴν ζωγραφισθεῖσα ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Λουκᾶ Εἰκόνα της, μὲ τοὺς ἐξῆς λόγους: «Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἶη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῆς».

Ἡ ἁγία Εἰκόνα, ἡ Ἑλεοῦσα τοῦ Κύκκου, εἶναι σὲ ὄλους γνωστὸ ὅτι εἶναι θαυματουργὴ Εἰκόνα καὶ ἀπειράριθμα θαύματα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐποίησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ποιεῖ. Δεξιὰ τοῦ προσατενίζοντος τὴν ἁγία Εἰκόνα ὑπάρχει ὁμοίωμα χειρὸς σὲ ἀνάμνηση τοῦ γεγονότος, κατὰ

τὸ ὁποῖο ξηράνθηκε τὸ χέρι κάποιου ἀσεβοῦς, πού τόλμησε νὰ «τεῖνη χεῖρα βέβηλον» κατὰ τῆς ἁγίας Εἰκόνας.

Ἐπίσης, κρέμεται μέρος γλώσσας μεγάλου θαλάσσιου κήτους, πού ἀφιερώθηκε, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, πού ὑπάρχει σ' αὐτό, σὲ ἀνάμνηση τοῦ ἐξῆς γεγονότος: «Κατὰ τὴν 15^η τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1718, πλοiάριο ἔπλεε ἀπὸ τὴν Λάρνακα πρὸς τὸν ἀπόστολο Ἀνδρέα, ὅποτε στὸ μέσο τῆς νύκτας μεγάλο κῆτος, ξιφίας λεγόμενον, κτυπώντας τὸ πλοῖο στὴν πλευρά, ἀνοίξε μεγάλη τρύπα καὶ ἀμέσως ἡ θάλασσα χύθηκε μέσα καὶ τὸ πλοiάριο γέμισε μὲ νερὸ καὶ κόντευε αὐτανδρὸ νὰ βυθιστεῖ. Τότε ὅλοι, ὅσοι βρῖσκοντο μέσα, ἔντρομοι ἄφησαν φωνὴ μεγάλη, “Παναγία τοῦ Κύκκου βοήθησον ἡμᾶς”. Καί, ὦ τοῦ θαύματος, σώθηκε τὸ πλήρωμα καὶ τὸ πλοῖο, σκότωσαν τὸ κῆτος, ἀπέκοψαν τὴν γλῶσσα του καὶ τὴν ἀφιέρωσαν, μὲ γραπτὴ ἐξιστόρηση, ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτῆ ἀσημένιου περιβλήματος, τοῦ θαύματος, στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν Ἑλεοῦσα τοῦ Κύκκου».

Ἀξιοσημεῖωτο ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ θαῦμα, πού ἔγινε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πυρκαγιές, πού ἀποτέφρωσαν τὴν Μονὴ καὶ πού προκάλεσε, ἄθελά του, κάτοικος ἐκ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς τὴν Μονὴ χωρίων, ὁ ὁποῖος ἔφαχνε γιὰ ἀγριόμελο μέσα στὸ δάσος. Ὅποτε, κάποιος ἀσθενὴς παράλυτος, πού κοιμόταν μπροστὰ στὴν σεβάσμια τῆς Παναγίας Εἰκόνα, ἐλπίζοντας στὸ θαῦμα τῆς ἰάσεώς του, μόλις οἱ φλόγες ἄρχισαν νὰ ζώνουν τὸν ναὸ καὶ νὰ ἀπειλοῦν τὴν ἴδια τὴν θαυματόβρυτη τῆς Παναγίας Εἰκόνα, ἀφοῦ ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνο του ἡ ἴδια ἡ Παναγία, τὸν διέταξε, λέγοντας: «Σήκω ἀμέσως, πάρε τὴν εἰκόνα καὶ τρέξε νὰ σωθεῖς». Καὶ τότε ὁ παραλυτικὸς ξύπνησε ἀμέσως καί, βλέποντας τὴν φωτιὰ νὰ πλησιάζει ἀπειλητικά, χωρὶς δεύτερη σκέψη, σηκώθηκε καὶ ἄρπαξε τὴν ἁγία Εἰκόνα καί, θεραπευμένος πλήρως ἀπὸ τὴν παραλυσία του, ἔτρεξε ἔξω ἀπὸ τὴν Μονὴ καὶ ἔτσι μὲ τρόπο θαυμαστὸ σώθηκε καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἡ ἁγία Εἰκόνα.

Γενικὰ ὁμιλοῦντες, ἡ θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας θεράπευε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεραπεύει ἀνθρώπους, πού πάσχουν ἀπὸ διάφορες ἀνιάτες ἀσθένειες. Ἐξακολουθεῖ, κατὰ τὸν Μητροπολίτη Ἀγκύρας Σεραφεῖμ Πισσίδειο, «νὰ γιατρεύει παραλυτικούς, νὰ διώχνει τοὺς δαίμονες, νὰ καθαρίζει τοὺς λεπρούς καὶ νὰ ἀνορθώνει τοὺς κουτσούς. Κάνει τοὺς κωφάλαλους νὰ μιλοῦν καὶ σώζει ὅλους αὐτούς, πού ταξιδεύουν στὴν θάλασσα».

Ἀλλὰ ἡ χαριτόβρυτη αὐτὴ Εἰκόνα τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου εἶναι γνωστή καὶ ὡς ἡ θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς βροχῆς, ἀφοῦ σὲ καιροὺς μακρῶν ἀνομβριῶν οἱ πιστοὶ ἔπαιρναν τὴν ἱερὴ Εἰκόνα καί, ἀφοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς, τὴν λιτάνευαν γύρω ἀπὸ τὴν Μονή, τὴν μετέφερναν στὴν συνέχεια στὸν ὑπερκείμενο τῆς Μονῆς λόφο, τὸν γνωστὸ ὡς Θρονὶ τῆς Παναγίας, καὶ ὕστερα ἀπὸ μακρὲς καὶ θερμὲς δεήσεις ἀνοίγαν οἱ κρουνοὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔπαυε ἡ ἀνομβρία. Εἶναι ἐξ αἰτίας τῆς βροχοποιοῦ αὐτῆς ιδιότητος τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ποὺ ἡ Ἱερά Μονὴ Κύκκου ἀποκαλεῖται σὲ βενετικὸ ἔγγραφο τοῦ 1552 μὲ τὴν ὀνομασίαν «Ἁγία Μαρία τῆς Βροχῆς». Μὲ τὴν θαυματουργὴ αὐτὴ βροχοποιὸ ιδιότητα τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας συνδέεται καὶ τὸ ἐξῆς θαῦμα, τὸ ὁποῖο θεωροῦμε ἄξιον μνείας. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ὁ ἀλλόθρησκος μεγάλος σατράπης τῆς Κύπρου ἄκουσε πολλὰ γιὰ τὰ θαύματα τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου καὶ ιδιαίτερα γιὰ τὴν βροχοποιὸ ιδιότητά της, ὕστερα ἀπὸ λιτανεῖες καὶ θερμὲς δεήσεις τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Μιὰ μέρα ὁ σατράπης, ἐνοχλημένος, κάλεσε τὸν Ἠγούμενο τῆς Μονῆς καὶ μὲ ἀπειλὲς τοῦ εἶπε: «Καλόγερε, μαθαίνω ὅτι κοροϊδεύεις τὸν κόσμον μὲ κάποιον “σουρέτι” ποὺ ἔχεις», ἐννοώντας τὴν ἁγία Εἰκόνα. «Πρόσεξε, ἂν μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες δὲν ἔλθει βροχὴ, θὰ κάψω τὴν εἰκόνα πάνω στὸ κεφάλι σου καὶ μετὰ θὰ σὲ θανατώσω».

Μόλις τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἠγούμενος, κρύος ἰδρώτας τὸν ἔλουσε. Ἀμέσως ἐπέστρεψε ἔντρομος στὴν Μονὴ καί, μετὰ ἀπὸ νηστεῖες, ἀγρυπνίες, προσευχὲς καὶ ὀλονύκτιες δεήσεις καὶ ἱκεσίες, ἄρχισε μαζὶ μὲ τοὺς ὑπόλοιπους μοναχοὺς νὰ λιτανεύουν τὴν ἁγία Εἰκόνα. Ὄταν πλησίαζε πρὸς τὸ τέλος ἡ προθεσμία, ποὺ τοῦ ἔδωσε, καὶ ἡ ἀγωνία κορυφώοντο, χωρὶς νὰ ἀρχίσαι ἡ βροχὴ, τότε ὁ Ἠγούμενος μὲ συντριβὴ ἔπεσε κατὰ γῆς μπροστὰ στὴν ἁγία Εἰκόνα, χύνοντας τόσα θερμὰ δάκρυα μετάνοιας καὶ ἔντονης προσευχῆς, ὥστε τὸ ἔδαφος νὰ ὑγρανθῆι. Ὄταν ὁ σατράπης μὲ τὴν συνοδείαν του ἐξέδραμε πρὸς τὴν Μονή, γιὰ νὰ ἐκτελέσει τὴν ἀπόφασή του, νὰ κάψει δηλαδὴ τὴν ἁγία Εἰκόνα καὶ νὰ ἀποκεφαλίσαι τὸν Ἠγούμενον, τότε αἰφνιδίως φάνηκε ἓνα μικρὸ σύννεφο στὴν μέση τοῦ οὐρανοῦ καὶ σὲ λίγα λεπτὰ πύκνωσαν τὰ νέφη καὶ ὁ οὐρανὸς σκοτείνιασε καὶ ἔπεσαν τόσες πολλὲς βροχὲς, ὥστε νὰ κινδυνεύουν ἄνθρωποι. Ὁ Τοῦρκος σατράπης τότε προσβεβλημένος, ἔδωσε διαταγὴ στὸν Ἠγούμενον ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ περιφέρει μὲ λιτανεῖες τὴν ἁγία Εἰκόνα σ' ὅλη τὴν νῆσον, χωρὶς κανένα ἐμπόδιο.

Ἡ ἅγια Εἰκόνα κοσμήθηκε μὲ ἀργυροεπίχρυση πλάκα τὸ πρῶτο, κατὰ τὸ 1576, ἐπὶ Ἡγουμένου Γρηγορίου, ἡ ὁποία ἀντικαταστάθηκε ἀργότερα μὲ ἄλλη ὅμοια, κατὰ τὸ 1795, ἐπὶ Ἡγουμένου Μελετίου. Ἡ ἅγια Εἰκόνα εἶναι καλυμμένη μὲ σκέπη, ἔτσι, πὺ νὰ μὴν εἶναι ὁρατὸ τὸ Πρόσωπό της, καὶ τοῦτο, εἴτε γιὰ τὴν ἔτσι θέλησε ὁ αὐτοκράτορας Ἀλέξιος Α΄ Κομνηνός, ὅταν ὑποχρεωτικὰ καὶ παρὰ τὴν θέλησή του τὴν ἀποχωρίζοταν, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀναξιότητάς μας, λόγω τῶν πολλῶν μας ἀμαρτιῶν, νὰ ἀντικρύσουμε τὴν εὐλογημένη ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία σεπτὴ Εἰκόνα της. Πάντως σίγουρο εἶναι ὅτι οὐδεὶς μπόρεσε ποτὲ νὰ δεῖ τὸ Πρόσωπό της. Οἱ ἐλάχιστοι, πὺ ἀποπειράθηκαν, ἐμποδίστηκαν καὶ τιμωρήθηκαν ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία. Ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς ἀναφέρει δύο τέτοιες περιπτώσεις. Κατὰ τὸ 1699 ὁ σοφώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Γεράσιμος τόλμησε, ἀφοῦ ἐπισκέφθηκε τὴν Μονή, καὶ προσπάθησε νὰ ἀποκαλύψει τὸ πρόσωπο τῆς Εἰκόνας, ἀλλὰ παιδεύτηκε πολὺ γιὰ τὴν ἀπόπειρά του αὐτή. Ἐχασε τὸ φῶς του, τὸ ὁποῖο ἀνέκτησε καὶ πάλι, ὕστερα ἀπὸ ἓνα τρίμηνο παρακλήσεων, δεήσεων καὶ ἱκεσιῶν καὶ βαθύτατης μετάνοιας. Τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ παθὼν μὲ γράμμα του, τὸ ὁποῖο καταχωρήθηκε στὸ τέλος τῆς περιγραφῆς τῆς Μονῆς, πὺ ἐξεδόθηκε τὸ 1751.

Ἐπίσης, κατὰ τὸ 1776, ἐπισκέφθηκε τὴν Μονή ἐλλόγιμος Ρόδιος ἱερομόναχος, Ἰωάννης καλούμενος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ διανυκτέρευσε μέσα στὸν ναό, ἀποπειράθηκε, ὕστερα ἀπὸ ὄλονύκτια ἀγρυπνία, νὰ ἀποκαλύψει τὸ πρόσωπο τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ὅποτε βγήκε ἀπὸ τὴν Εἰκόνα λεπτότατη λαύρα, ἡ ὁποία κάλυψε τὸ πρόσωπό του καὶ δὲν κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του.

Ἡ ἅγια Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου, λόγω τῆς εὐλογίας πὺ δέχτηκε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Παναγία καὶ τῆς θείας χάριτος πὺ δόθηκε ἀπὸ τὸν μονογενῆ Υἱὸ της, τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ μας Χριστό, ἀλλὰ καὶ λόγω τῆς θαυματουργικῆς ιδιότητάς της, ἔγινε σεβαστὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς ὅπου γῆς ὀρθοδόξους χριστιανούς. Ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ ὀρθοδόξου χριστεπωνύμου πληρώματος πρὸς τὴν ἅγια Εἰκόνα ἀποτελέσει μοναδικὸ φαινόμενο καὶ γρήγορα ἀπέκτησε, ὄχι μόνο παγκύπρια, ἀλλὰ καὶ πανορθόδοξη φήμη καὶ σεβασμὸ, καὶ πολλῆς εἰκόνας, τόσο στὴν Κύπρο ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ, ὅπως στὴν Ἑλλάδα, τὴν Ρωσία, τὴν Γεωργία, τὴν Αἰθιοπία, τὴν Αἴγυπτο καὶ ἀλλοῦ, ἔφεραν καὶ φέρουν τὴν ὀνομασία

«Παναγία ἡ Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου». Πρέπει, ἐπίσης, νὰ τονιστεῖ ὅτι, ἐξ αἰτίας τῆς αἴγλης ποῦ ἡ ἅγια Εἰκόνα προσέδωσε στήν Ἱερή τοῦ Κύκκου Μονή, πολλοὶ Μικρασιάτες προσκυνητές, οἱ ὁποῖοι μετέβαιναν στοὺς Ἅγιους Τόπους μέσω τῆς Κύπρου, ἀποφεύγοντας, ἐξ αἰτίας τῶν ληστῶν τὸ δρομολόγιο Συρίας Λιβάνου, ἐπισκέπτοντο τὴν Μονὴ Κύκκου, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν ἅγια Εἰκόνα. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ αἰῶνες συνέβαινε καὶ μὲ Ρώσους προσκυνητές τῶν Ἁγίων Τόπων. Τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου καὶ ἡ προσκύνηση τῆς θαυματόβρυτης Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας συμπλήρωνε καὶ ὀλοκλήρωνε τὸ ἱερὸ προσκύνημά τους στοὺς Ἅγιους Τόπους.

Σήμερα τὸ ἱερὸ Εἰκόνισμα τῆς Παναγίας τῆς Κυκκώτισσας, φορτωμένο ἀφιερῶματα καὶ θαύματα, στέκεται «κολυμβήθρα Σιλωαμική» θαυμάτων καὶ δωρημάτων. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ὅπου γῆς χριστιανοὶ κατὰ χιλιάδες συρρέουν κάθε χρόνο ἐδῶ στὸ ὑπέρλαμπρο αὐτὸ ἀνάκτορο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, στήν Ἱερή τοῦ Κύκκου Μονή, γιὰ νὰ κάμψουν εὐλαβικά τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς τους μπροστὰ στὴν πάνσεπτη Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος καὶ νὰ ἐκζητήσουν τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμη της.

Χιλιάδες εἶναι οἱ πιστοί, ποῦ συρρέουν ἐδῶ στὸ θεομητορικὸ αὐτὸ πανορθόδοξο καὶ παγχριστιανικὸ προσκύνημα, γιὰ νὰ ἀποθέσουν μπροστὰ στὴν πανάμωμη Μορφὴ της τὶς ἀνησυχίες, τοὺς καημοὺς καὶ τὶς ἐλπίδες τους καὶ νὰ ἐκμυστηρευτοῦν τὶς μύχιες σκέψεις τους σ' αὐτή, τὴν Μάνα τοῦ Λυτρωτῆ μας, ἀλλὰ καὶ δική μας Μητέρα.

Ἰδιαίτερα ὁ εὐσεβὴς μαρτυρικὸς λαὸς μας τὴν Παναγία τὴν Κυκκώτισσα ἐξεχόντως τιμᾷ καὶ τὴν βοήθειά της ζητᾷ σὲ κάθε δύσκολη στιγμή του. Στὴν θεά τῆς ἐφέστιας Εἰκόνας τῆς Κυρίας τῆς Κυκκώτισσας ὁ κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς ἐμπνέεται πάντοτε καὶ ἀνυψώνεται στὴν ἱερότητα τῶν ἐθνικῶν του παλμῶν καὶ ἀναζητήσεων.

Καὶ σήμερα, ποῦ ὡς κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς περνοῦμε μίαν ἀπὸ τὶς δυσκολότερες στιγμὲς τῆς ἱστορικῆς μας διαδρομῆς, νὰ ἀφήνουμε πρέπει πάντοτε τὴν σκέψη μας νὰ στρέφεται πρὸς τὴν ἅγια Μορφὴ της. Νοερὰ νὰ τὴν ἀτενίζουμε καὶ γονυκλινεῖς, μπροστὰ στὰ ἄχραντα πόδια της, θερμὰ νὰ τὴν παρακαλοῦμε νὰ γίνει γιὰ μᾶς, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ἴλεως καὶ νὰ συντομεύσει τὸν χρόνο τῆς πικρῆς, σκληρῆς δοκιμασίας μας, νὰ κερδίσει τελικὰ ἡ δικαιοσύνη καὶ νὰ ἀπελευθερωθεῖ ἡ ματοβαμμένη μαρτυρικὴ Πατρίδα μας, γιὰτὶ «πολλὰ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης».

Ὁλόθερμη προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριο ἀναπέμπουμε, ὅπως ἡ θεοφρούρητη τοῦ Κύκκου Μονή, ὁ πυρσὸς αὐτὸς τοῦ πνεύματος, ζεῖ στὸ διηνεκές, ἐκπέμποντας παντοτινὰ ἀκτίνες ὀρθοδόξου φωτός. Θερμὰ ἱκετεύομε τὴν Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν καὶ Μεσίτρια τοῦ κόσμου, τὴν Ἀειπάρθενο Θεοτόκο, νὰ διαφυλάττει τὸ ἀγλάισμα αὐτὸ τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, τὴν «καλλίστη ὁμοῦ καὶ μεγίστη» ὑψηλόκορμη βυζαντινὴ τοῦ Κύκκου Μονή, ἀείφωτο πυρσὸ τῆς εὐσεβείας, πὺ θὰ διαθερμαίνει ἐσαι τις καρδιές καὶ θὰ σώζει τις ψυχές, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ θεάνθρωπος Χριστὸς ἀπέθανε.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Α΄. ΕΝ ΤΩ_Ι ΕΣΠΕΡΙΩ_Ι

Στίχοι προτασσομένοι τῶν ἐσπερίων στιχηρῶν

Όταν ψάλλωνται 10 στιχηρά

«Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου».

«Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι».

Όταν ψάλλωνται 8 στιχηρά

«Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου».

«Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα, εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου».

Όταν ψάλλωνται 6 στιχηρά

«Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν».

«Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον».

«Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον».

«Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί».

«Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἡ Λιτή

Ἐὰν ὑπάρχη λιτή, μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν· «*Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*», γίνεται λιτανεία πέραν τοῦ ναοῦ, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῆς λιτῆς (εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου εἴθισται ἢ τάξις τῆς λιτῆς νὰ γίνηται ἐντὸς τοῦ ναοῦ), μετὰ λαμπάδων, ἑξαπτερύγων, θυμιατοῦ, τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς εἰκόνης τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου. Ἐπανερχομένη δ' αὕτη εἰς τὸν ναὸν (ἢ εἰς τινὰς κοινότητας πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ), ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐκφωνεῖ τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ τὰς λοιπὰς δεήσεις ὡς συνήθως. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα πολυέλεε*», ἀκολουθεῖ ὁ ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνης τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὴν τάξιν, ψαλλομένων, ὑπὸ τοῦ χοροῦ, τῶν τροπαρίων·

Ἦχος β'.

Πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Ἀβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Τῆς ὀργῆς σου τὴν ἀγανάκτησιν, εἰς εἰρήνην μετάβαλε, καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος· καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ἀκολουθῶς, ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα.

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν ἀποστίχων στιχηρῶν τοῦ Σαββάτου

Τὸ ἀ' ἀπόστιχον ψάλλεται ἄνευ στίχου.

Εἰς τὸ β'· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

Εἰς τὸ γ´· «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Εἰς τὸ δ´· «Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Ἡ Ἀρτοκλασία

Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἀρτοκλασία, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ὁ πρῶτος τῆ τάξει ψάλλει, θυμιῶν, τὸ τροπάριον· «*Θεοτόκε Παρθένε*» κύκλω τοῦ τετραποδίου, ὅπου οἱ ἄρτοι. Ἀκολούθως λέγει τὴν εὐχὴν τῶν ἄρτων καὶ ψάλλεται τὸ «*Πλούσιοι ἐπτώχευσαν*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν τῶν κολλύβων καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» ἐκ γ´.

Β´. ΕΝ ΤΩ Ι ΟΡΘΩ Ι

Ἡ τάξις τοῦ ἐν Κυριακῇ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου

Μετὰ τὸ προκείμενον τῶν ἀναβαθμῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Ὁ ἱερεύς· «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...*». Οἱ χοροὶ τὸ «*Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον*» τρίς. Ὁ διάκονος· «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ..., Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν ...*». Ὁ ἱερεύς· «*Εἰρήνη παῖσι. Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἀγίου Εὐαγγελίου ...*». Ὁ διάκονος· «*Πρόσχωμεν*». Ὁ ἱερεύς, ἰστάμενος δεξιᾷ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὸ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», ψάλλεται, ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπὸ τῶν χορῶν, ὁ ν´ ψαλμός. Ψαλλομένου τοῦ στίχου· «*Ἴδὸν γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας*», ὁ ἱερεύς φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστοὺς. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ν´ ψαλμοῦ, ὁ ἀ´ χορός· *Δόξα*· «*Ταῖς τῶν ἀποστόλων*», ὁ β´· *Καὶ νῦν*· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*» καὶ αὖθις ὁ ἀ´· «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*». (Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου· *Δόξα*· «*Τῆς μετανοίας*». *Καὶ νῦν*· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*»). Εἶτα ὁ διάκονος· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ ὁ ἱερεύς· «*Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς*».

Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου

Διὰ τὰς Κυριακάς, ὡς γνωστόν, εἰσὶν ἔνδεκα τεταγμένα Εὐαγγέλια τοῦ Ὅρθρου, «ἑωθινὰ» καλούμενα, ἅτινα ἀναγινώσκονται κατὰ σειράν, ἀνά ἐν κατὰ πᾶσαν Κυριακῇ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Διάφορος εἶναι βεβαίως ἡ ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ* ὀριζομένη σειρά ἀναγνώσεως τῶν ἑωθινῶν Εὐαγγελίων, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς περίοδον. Γνωστόν εἶναι, ἐπίσης, ὅτι μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγεται τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ φάλλεται ὁ ν΄ ψαλμὸς μετὰ τῶν λοιπῶν, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω. Πλὴν ὁμως, καθ' ἃς Κυριακάς συμπύπτη μεγάλη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἀντὶ τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς σειρᾶς, λέγεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης· ἐν δεσποτικῇ δὲ ἑορτῇ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου,

λέγεται ὁ ν΄ ψαλμὸς, ἄνευ τοῦ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*».

Κατὰ τὴν ἐν Κυριακῇ σύμπτωσιν δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, τὸ *Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (T.M.E.)* ὀρίζει, ἄνευ τινὸς αἰτιολογήσεως, ὅπως ὁ ν΄ ψαλμὸς ἀναγινώσκηται χῦμα, συνεπῶς δὲ ἵνα μὴ γίνηται καὶ ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐξ αὐτῆς τῆς διατάξεως τοῦ *T.M.E.*, ἔχει σχηματισθῆ ἢ ἐντύπωσις ὅτι δὲν γίνεται ὁ καθ' ἑκάστην Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου, ὅταν ἐν αὐταῖς δὲν ἀναγινώσκηται τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ἢ ὅταν τὸ Εὐαγγέλιον δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἑωθινῶν.

Ἀντιθέτως ὁμως ἡ τυπικὴ παράδοσις, ὅπως διατυποῦται εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τοῦ *Τριωδίου* (Κυριακὴ τῶν Βαΐων) καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* (Κυριακὴ τοῦ Πάσχα), εἰς τὸ *Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα* (κεφ. λγ΄ καὶ Ἀποροῦμενα, κεφ. ξα΄) καὶ ἄλλα *Τυπικά*, προβλέπει σταθερῶς ἀσπασμὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακῇ, καὶ ἐὰν εἰσέτι κατ' αὐτὰς τύχη μεγάλη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ.

Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου γίνεται διὰ τὸ ἀναστάσιμον καὶ δεσποτικὸν τῆς Κυριακῆς. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τούτου φέρομεν ὡς παράδειγμα τὰς ἑορτὰς τῆς Ἀναλήψεως, τῶν ἀποστόλων Ἰωάννου (ἡ Μαΐου) καὶ Πέτρου καὶ Παύλου, ὅταν βεβαίως αὐταὶ τύχωσιν ἐν καθημερινῇ,

ἐν αἷς ἀναγινώσκειται ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἰς δὲ τὴν τῆς Ἀναλήψεως καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου λέγεται καὶ τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», χωρὶς ὅμως νὰ γίνηται προσκύνησις Εὐαγγελίου, ἀκριβῶς διότι ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐν καθημερινῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ δ' ἔτι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα προβλέπεται, περὶ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου καὶ μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἴνων, ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου, χωρὶς καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ ἐν τῷ Ὁρθρῷ εὐαγγελικὴ περικοπή.

Ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῆς τάξεως αὐτῆς, θέλει νὰ τονίσῃ τὰ πρωτεῖα τῆς Κυριακῆς, ἔναντι τῶν λοιπῶν τῆς ἐβδομάδος ἡμερῶν, ὡς ἀναστασίμου καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀφιερωμένη εἰς τὸν Κύριον. Καὶ κατὰ τὴν κυριώνυμον ταύτην ἡμέραν, ἴσταται ὁ Κύριος, ὁ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου συμβολιζόμενος, ἐν μέσῳ τῆς συνάξεως τῶν πιστῶν. Εἴ τις ἄλλη ἑορτὴ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθῆ τὴν ἐν λόγῳ τυπικὴν διάταξιν τῆς ἀναστασίμου Κυριακῆς.

Ἄρα, κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶν τύχῃ δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου (ἐωθινοῦ ἢ τῆς ἑορτῆς), λέγεται χῦμα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (ἐὰν διατάσσεται) καὶ ψαλλομένου τοῦ ν' φαλμοῦ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου.

Διπλαῖ καταβασίαι

Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ῥδὴ α' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ α' ἱαμβική· β' χορὸς
Ῥδὴ γ' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ γ' ἱαμβική· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ α'
Ῥδὴ δ' πεζή· β' χορὸς	Ῥδὴ δ' ἱαμβική· α' χορὸς, τὸ τέλος ὁ β'
Ῥδὴ ε' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ ε' ἱαμβική· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ α'
Ῥδὴ ς' πεζή· β' χορὸς	Ῥδὴ ς' ἱαμβική· α' χορὸς, τὸ τέλος ὁ β'
Ῥδὴ ζ' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ ζ' ἱαμβική· β' χορὸς, τὸ τέλος ὁ α'
Ῥδὴ η' πεζή· β' χορὸς	Ῥδὴ η' ἱαμβική· α' χορὸς
Ῥδὴ θ' πεζή· α' χορὸς	Ῥδὴ θ' ἱαμβική· β' χορὸς

**Στίχοι προτασσομένοι τῆς «Τιμιωτέρας»
(Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου)**

Στίχ. α΄ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου».

*«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».*

Στίχ. β΄ «Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί».

Στίχ. γ΄ «Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν».

Στίχ. δ΄ «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους, διανοία καρδίας αὐτῶν».

Στίχ. ε΄ «Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς».

Στίχ. ς΄ «Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος».

Τὰ ἐν Κυριακῇ Ἑξαποστειλάρια

Καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει δεσποτικὴ ἑορτὴ, πρὸ τῶν ἑξαποστειλαρίων ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

Ὁ α΄ χορός· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

Ὁ β΄ χορός· «Ὅτι ἅγιός ἐστιν».

Στίχοι προτασσομένοι τῶν στιχηρῶν τῶν αἰῶνων

Ὅταν ψάλλωνται 8 ἢ 6 στιχηρὰ

«Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσοις αὐτοῦ».

«Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ».

Ὅταν ψάλλωνται 4 στιχηρά

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ».

«Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐκ κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον».

Ἐν Κυριακῇ, πρὸ τοῦ 7ου καὶ 8ου ἀναστασίμου στιχηροῦ

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

Ἐν Κυριακῇ, ὅταν ψάλλωνται καὶ στιχηρά ἑορτῆς τινὸς ἡ ἁγίου

Εἰς τὰ δύο τελευταῖα στιχηρά, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω δύο στίχων, λέγονται οἱ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ στίχοι τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου. Ἐλλείψει δὲ τούτων, λέγονται οἱ ἐξῆς·

Εἰς μνήμας ἀσωμάτων

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Εἰς μνήμας ἀποστόλων

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν)».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Εἰς μνήμας ἱεραρχῶν

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
 «Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται».

Ἄλλος

«Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν».

Εἰς μνήμας μεγαλομαρτύρων

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθῆσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πλυθνηθήσεται».

«Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀυλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει».

Εἰς μνήμας μαρτύρων

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

Εἰς μνήμας ὁσίων ἀνδρῶν

«Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Εἰς μνήμας ὁσίων ἢ μαρτύρων γυναικῶν

«Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου».

«Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου».

Τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια**«Σήμερον σωτηρία» καὶ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος»**

Καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει δεσποτικὴ ἑορτὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ψάλλεται, ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὸ ὑπὸ τῶν *Τυπικῶν* ὀνομαζόμενον «ἀναστάσιμον τροπάριον». Δύο δὲ εἶναι τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια, ποιήματα ἀμφότερα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τὸ «Σήμερον σωτηρία» καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος».

Τὰ τροπάρια ταῦτα ὀρίζονται ὑπὸ πλείστων λειτουργικῶν βιβλίων καὶ *Τυπικῶν* τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ ὑπὸ τινων Ἐργολπίων καὶ Ἡμερολογίων. (Πρβλ. *Παρακλητικὴ, Μικρὰ Ὀκτώηχος, Πεντηκοστάριον, Μέγα Ὁρολόγιον, Μέγα Εὐχολόγιον, Τυπικὸν Ἄγ. Σάββα, Τυπικὸν Γεωργίου Ῥήγα, Σύστημα Τυπικοῦ π. Κων/νου Παπαγιάννη, Ἐργολπίον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου* -ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, *Συλλειτουργικόν*, ἦτοι ἡ τάξις ἀναγνώστου καὶ ψάλτου -ἔκδ. ἰ. μ. Σίμωνος Πέτρας, *Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Μικρὸν Τυπικόν*). Τὸ δὲ *Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία*, σελ. 29 καὶ 58) ὀρίζει μὲν νὰ ψάλληται μόνον τὸ τροπάριον «*Σήμερον σωτηρία*», οὐκ ἀπαγορεύει ὅμως τὸ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*».

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω πηγὰς, τὸ μὲν «*Σήμερον σωτηρία*» ὀρίζεται εἰς τοὺς τέσσαρας κυρίους ἦχους (α', β', γ' καὶ δ') καὶ ψάλλεται πάντοτε εἰς ἦχον δ'. Τὸ δὲ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» ὀρίζεται εἰς τοὺς τέσσαρας πλαγίους ἦχους (πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ') καὶ ψάλλεται κατ' ἄλλας πηγὰς εἰς ἦχον πλ. δ' καὶ κατ' ἄλλας εἰς ἦχον β'. Τὸ ὀρθὸν ὅμως εἶναι νὰ ψάλλεται εἰς ἦχον β', διότι τὸ τροπάριον τοῦτο εἶναι ἀναστάσιμον κάθισμα τοῦ β' ἦχου, ἀπαντῶμενον ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*, τῇ Τετάρτῃ μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων.

Σημείωσις. Κατ' ἄλλην τάξιν, διαγραφομένην εἰς τὸ *Τυπικὸν τοῦ Ἄγ. Σάββα*, τὰ τροπάρια ταῦτα ἐνηλλάσσοντο, ἦτοι τὸ μὲν α' ἐψάλλετο εἰς τοὺς ἦχους α', γ', πλ. α' καὶ βαρὺν, τὸ δὲ β' εἰς τοὺς ἦχους β', δ', πλ. β' καὶ πλ. δ'. Ἡ τάξις αὕτη δὲν ἐπεκράτησεν.

Τὸ κείμενον δὲ τῶν ὕμνων ἔχει ὡς ἀκολούθως·

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν, τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Γ'. ΕΝ ΤΗΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Τὰ Ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Θείας Λειτουργίας, μετὰ τὰ εἰρηνικά, φάλλονται τρία ψαλμικά ἀντίφωνα. Εἰς τὸ ἀρχαῖον (ἐνοριακὸν) Ἀσματικὸν Τυπικόν, ὑπῆρχον εἰδικὰ ἀντίφωνα μετ' ἐφυμνίων, τὰ ὁποῖα ἐφάλλοντο εἰς πᾶσαν Θείαν Λειτουργίαν, μετὰ στίχων ἐκ τῶν τριῶν ἀναστασίμων ψαλμῶν ζα' (91), ζβ' (92) καὶ ζδ' (94). Συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ (μοναχικοῦ) Τυπικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεβλήθη βαθμηδὸν καὶ εἰς τὰς ἐνορίας, κατὰ μὲν τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτάς, φάλλονται εἰδικὰ ἀντίφωνα ἐκ ψαλμικῶν στίχων μετ' ἐφυμνίων, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν καθημερινῇ μνήμας τῶν ἐορταζομένων ἁγίων, φάλλονται τὰ λεγόμενα «τυπικά» καὶ «μακαρισμοί», ἧτοι ὡς α' ἀντίφωνον ὁ ψαλμὸς ρβ' (102), ὡς β' ἀντίφωνον ὁ ψαλμὸς ρμε' (145), ὡς γ' δὲ ἀντίφωνον οἱ μακαρισμοί, στιχολογούμενοι μετ' εἰδικῶν τροπαρίων εἰς τὴν Παρακλητικὴν διὰ τὰς Κυριακὰς, ἢ τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ Γ' ὠδῆς τῶν κανόνων διὰ τὰς ὑπολοίπους ἐορτάς.

Ἡ ἀνάγκη τῆς συντομίας ἐν ταῖς ἐνορίαις, ὠδήγησεν ἤδη εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐκβολὴν τῶν «τυπικῶν» καὶ «μακαρισμῶν», καὶ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐφυμνίων· «Ταῖς πρεσβείαις» κτλ., εἴτε ἄνευ στίχων, εἴτε μετὰ στίχων ἐκ τῶν μὴ φαλλομένων κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν «τυπικῶν».

Ἐφ' ὅσον ὅμως, ὡς εἶδομεν, ὑπάρχουσι τὰ εἰδικὰ πρὸς τοῦτο ἀρχαῖα ἀντίφωνα τοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ, δέον ὅπως οἱ στίχοι λαμβάνωνται ἐκ τῶν τριῶν ψαλμῶν τῶν ἀντιφώνων τούτων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν τελικῶς διαμορφωθέντων ἐφυμνίων, φάλλωνται εἰς πᾶσαν Λειτουργίαν, ἐκτὸς ἐὰν τύχη δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἐορτὴ ἢ μεθέορτος περίοδος.

α'. Ἐν Κυριακῇ ἢ ἐν καθημερινῇ μεθ' ἐορτῆς

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ζα' (91).

Στίχ. α'. «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. β'. «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

Στίχ. γ'. «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι».

Στίχ. δ'. «Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».
Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς ζβ' (92).

Στίχ. α'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν (ἢ ἐν καθημερινῇ· ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

Στίχ. β'. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθῆσεται».

Στίχ. γ'. «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος».

Στίχ. δ'. «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Δόξα, καὶ νῦν.

Ομνογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος ὁ τοῦ ἀπολυτικίου. Ψαλμὸς ζδ' (94).

Στίχ. α'. «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον (ἢ τὸ τοῦ ἀγίου).

Στίχ. β'. «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

Στίχ. γ´ «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Εἰσοδικόν.

Δ εὔτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν (**ἡ ἐν καθημερινῇ**· «ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός»), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

β´. Ἐν καθημερινῇ ἄνευ ἑορταζομένου ἁγίου

Ἀντίφωνον α´. ᾠχος β´. Ψαλμὸς ζα´ (91).

Στίχ. α´ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς*».

Στίχ. β´ «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νόκτα».

Στίχ. γ´ «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσμαι».

Στίχ. δ´ «Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».
Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´. ᾠχος πλ. α´. Ψαλμὸς ζβ´ (92).

Στίχ. α´ «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«*Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε*».

Στίχ. β´ «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Στίχ. γ´ «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος».

Στίχ. δ´ «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ...» (βλ. ἀνωτέρω).

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 138 (94).

Στίχ. α'. «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι·
Ἄλληλούια».

Στίχ. β'. «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

Στίχ. γ'. «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...» (βλ. ἄνωτέρω).

Διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς, ἐν τῷ παρόντι χρησιμοποιοῦνται τὰ ἐν τῷ εὐρείας χρήσεως «*Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου*» κείμενα ἀντίφωνα (ἐπιμ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, πρωτοπρεσβυτέρου, ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 2005, σελ. 245-274). Περὶ τούτων βλ. τὰς ἐν αὐτῷ σχετικὰς πληροφορίας («*Εἰσαγωγικὸν σημεῖωμα*», γενικῶς περὶ ἀντιφώνων ἐν σελ. 11 κ. ἔξ. καὶ εἰδικῶς ἐν σελ. 17 κ. ἔξ.).

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα

Καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει δεσποτικὴ ἢ θεομητορικὴ ἑορτὴ, εἰς τὰ μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια, ψάλλεται πρὸ τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα, ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἦχος α'. Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τῶν Ἀντιοχείων τὸν πρῶτον, τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα, τῆς Ῥώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν, καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν, τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον, τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον, ἀπόστολον τὸν μέγαν, τὸν τοῦ θείου Παύλου συνέκδημον, τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτον, τῶν Δώδεκα ἰσοστάσιον· πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί, τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ὕμνος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν»

Ὁ ἀρχαῖος οὗτος ὕμνος εἰσήχθη εἰς τὴν λατρείαν ἀπὸ τοῦ 624 μ.Χ. καὶ καλύπτει λειτουργικῶς τὸν χρόνον, ὅστις ἀπαιτεῖται, διὰ τὴν μεταφορὰν ὑπὸ τῶν λειτουργῶν, εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ», τῶν Τιμίων Δώρων εἰς τὴν ἀγίαν πρόθεσιν, χωρὶς νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἐκφωνοῦν, καθ' ὁδόν, τὰς μετὰ τὴν μετοχὴν εἰς τὴν κοινωνίαν εὐχαριστιακὰς προτροπὰς· «Ὁρθοί· μεταλαβόντες». Ψάλλεται δὲ ἐν πάσῃ Λειτουργίᾳ, τελείᾳ ἢ Προηγιασμένῃ, ἐκτὸς τῆς Μ. Πέμπτης καὶ τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος.

Ὁ ὕμνος ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἦχος β'

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν, αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς, τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν, μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εὐλόγησις κολλύβων εἰς ἑορτὰς ἢ μνήμας ἀγίων

Ἐὰν ἐπὶ τῇ πανηγυρικῶς ἀγομένη ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἀγίου προσφέρωνται κόλλυβα, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἀγίου ὡς κατωτέρω. Ἀκολουθῶς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» (ἢ, κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη») καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Α'. Ἐν ἑορτῇ.

Εἰ μὲν ἐστὶν ἑορτὴ, τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον αὐτῆς.

Ἐὰν δὲ τύχη καὶ ἅγιος ἑορταζόμενος, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Β'. Ἐν μνήμῃ ἁγίου.

Εἰ δέ ἐστιν ἁγίου μνήμη, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι θεοτοκίον·

Ἦχος α'.

Τῆ πρεσβεία, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Ἐὰν δὲ τύχωσι δύο ἅγιοι, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τῆ πρεσβεία, Κύριε*».

Ἐὰν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τύχη ἐν προεορτίοις ἢ ἐν μεθεόρτοις ἢ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Γ'. Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ τῆ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Τῆ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου· «*Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε*». Δόξα· «*Ἐξ ἀκενώτου σου*». Καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἐὰν συνορτάζεται καὶ ἅγιος· «*Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε*». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις (ἐν μνήμῃ ἁγίου), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ κοντάκιον αὐτοῦ. Καὶ νῦν· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΑΓΙΩΝ

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἀγίων διακρίνονται, ἀναλόγως τῶν ὕμνογραφικῶν στοιχείων τῶν ὁποίων περιέχουν, εἰς ἀκολουθίας μὴ ἑορταζομένων ἀγίων, εἰς ἀκολουθίας ἡμιορταζομένων ἀγίων καὶ εἰς ἀκολουθίας ἑορταζομένων ἀγίων· κατὰ δὲ τὴν ἀντίστοιχον ὁρολογίαν τοῦ *Τυπικοῦ*, εἰς ἀγίους ἑορταζομένους εἰς δ', ἀγίους ἑορταζομένους εἰς Γ' καὶ ἀγίους ἑορταζομένους εἰς η' (οἱ ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς πόσα τροπάρια ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἀγίου ἐν τῷ Ὁρθρῷ).

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν μὴ ἑορταζομένων ἀγίων στοιχειοθετοῦνται ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀπαραιτήτων στοιχείων, ἧτοι τρία ἐσπέρια στιχηρὰ μετὰ ἢ ἄνευ ἰδιομέλου δοξαστικοῦ καὶ κανόνος μετὰ μεσφδίου καθίσματος. Ἐκτὸς τῶν στοιχείων τούτων, εἶναι δυνατὸν αἱ ἀκολουθίαι αὗται νὰ ἔχουν ἰδιόμελον δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον μετὰ ἢ ἄνευ οἴκου καὶ ἐξαποστειλᾶριον.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἡμιορταζομένων ἀγίων περιλαμβάνουν πάντα τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα καὶ τοῦλάχιστον ἰδιόμελον δοξαστικὸν διὰ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν. Ἐπὶ πλεόν, δυνατὸν νὰ ἔχουν στιχηρὰ ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ (3 προσόμοια ἢ ἓν μόνον ἰδιόμελον), στιχηρὰ αἰνῶν μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, ἓν στιχηρὸν ἰδιόμελον (ἐκτὸς τοῦ δοξαστικοῦ) διὰ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν καὶ μεγάλην δοξολογίαν.

Αἱ δὲ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων συγκροτοῦνται ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἢ ἕξ ἐσπερίων στιχηρῶν μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, στιχηρῶν ἀποστίχων μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, ἀπολυτικίου, καθισμάτων δι' ἐκάστην στιχολογίαν τοῦ Ὁρθρου, ἕξ ἐνὸς ἢ δύο κανόνων μετὰ μεσφδίου καθίσματος, ἐκ κοντακίου μετ' οἴκου, ἐξαποστειλαρίου, στιχηρῶν αἰνῶν μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ καὶ δοξολογίας μεγάλης. Ἐκτὸς τῶν στοιχείων τούτων, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀναγνώσματα, ἰδιόμελα λιτῆς μετ' ἰδιομέλου δοξαστικοῦ ἢ μόνον δοξαστικόν, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ πολυέλεος μετὰ καθίσματος, προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον μετὰ πεντηκοσταρίου ἰδιομέλου, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀκολουθία Μικροῦ Ἑσπερινοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν μὴ ἑορταζομένων ἀγίων ὡς καὶ αἱ τῶν ἡμι-εορταζομένων φάλλονται ἐκ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῆς *Παρακλητικῆς* (ἢ *Ὀκτωήχου*), αἱ δὲ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων ἐκ τοῦ *Μηναίου* μόνον. Κατὰ τὰς προεορτίους ὁμως ἢ μεθεόρτους ἡμέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, σχολάζει ἡ *Παρακλητικὴ*, καὶ ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ προεόρτιος ἢ ἡ μεθεόρτος ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας. Ψάλλονται δὲ αὐταὶ κατὰ τὰς ἐφ' ἐξῆς διατάξεις.

Α'. ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

**Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἀγίου
ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς**

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας (τοῦ *Μηναίου*) στερῆται δοξαστικοῦ ἢ ἔχη ἐν ἡ δύο δοξαστικά (ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), τῆς *Παρακλητικῆς* 3 (δύο ἐκ τῆς α' σειρᾶς καὶ ἐν ἐκ τῆς β') καὶ τοῦ ἀγίου 3. Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος ἔχη τρία δοξαστικά (ἦτοι δύο ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν ἐν τῷ Ὄρθρῳ), ἢ ἐὰν ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες ἴδια στιχηρά ἕκαστος, μόνον τὰ τοῦ *Μηναίου* εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (τῆ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ σταυροθεοτοκίον). Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*.

Εἴτ' εὐδὺς καὶ ἄνευ εισόδου, τὸ «*Φῶς ἰλαρὸν*» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς* μετὰ τῶν ἐν τῷ Ὠρολογίῳ στίχων· «*Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ...*» καὶ· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...*» (τῆ δὲ Τετάρτῃ ἐσπέρας λέγονται οἱ ἐξῆς· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...*» καὶ· «*Θαυμαστός ὁ Θεός ...*»). Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ ἀποστίχων, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀντὶ τῶν τῆς *Παρακλητικῆς*· ἐὰν ὁμως ἔχη μόνον ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται πρῶτον τὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ εἶτα τὸ ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν). Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ *Ὡρολογίου* ὀριζομένων διὰ τὰς καθημερινάς. (Ἐὰν ὁμοῦς πρόκηται νὰ ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, θεοτοκίον λέγεται ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων). Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον διὰ τὰς καθημερινάς. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ οἰκειῖον θεοτοκίον (βλ. τέλος *Ὡρολογίου*).

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

ἽΟρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν). Δόξα, τὸ αὐτὸ (ἢ τοῦ ἐτέρου ἁγίου). Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον διὰ τὰς καθημερινάς (ἢ θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων, ἐὰν θὰ ψαλῆ μεγάλη δοξολογία). Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ οἰκειῖον θεοτοκίον.

Καθίσματα, τὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες· ἐὰν μὲν τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἓνα κανόνα, λέγονται οἱ δύο τῆς *Παρακλητικῆς* (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* (ἄνευ εἰρμῶν). Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο κανόνας, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς *Παρακλητικῆς*. Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τῶν ἐξῆς·

Εἰς τὰ κατανυκτικὰ καὶ σταυρώσιμα· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει· «*Ἄγιοι (ἢ ἅγιοι ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ τῶν ἀσωμάτων τῆ *Δευτέρᾳ*· «*Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου τῆ *Τρίτῃ*· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ τῶν ἀποστόλων τῇ Πέμπτῃ· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὰ θεοτοκία καὶ σταυροθεοτοκία· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*».

Καταβασαίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκειται τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος, ἐὰν ὑπάρχη) τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλ. *Ὡρολογίον, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν*).

Μετὰ δὲ τὴν η' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἕξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου (βλ. *Ὡρολογίον, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου*).

Εἶτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη στιχηρά, ἀναγινώσκονται οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν, ὡς ἐν τῷ *Ὡρολογίῳ*, ἄνευ στιχηρῶν.

Ἀκολουθῶς, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμώγηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ φαλῆ, ὡσάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἀλλὰ τότε τὰ μὲν ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται, ὡς ἐπισφραγιστικὰ δὲ τοῦ ἀπολυτικίου, τοῦ μεσῳδίου καθίσματος καὶ τῶν δοξαστικῶν τοῦ ἁγίου

δέον νὰ φαλοῦν ὅπωςδὴποτε θεοτοκία, οὐδέποτε δὲ σταυροθεοτοκία, ἔστω καὶ ἂν εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή.

Ἐὰν δὲν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἶνους εὐθύς τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς* μετὰ τῶν ἐν τῷ Ἰερολογίῳ στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου ...» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης ...» (τῆ δὲ Πέμπτη πρωὶ λέγονται οἱ ἐξῆς· «Οἱ οὐρανοὶ διηροῦνται δόξαν Θεοῦ ...» καί· «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ...»). Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ ἐν στιχηρὸν ιδιόμελον, ψάλλεται καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ οικείου στίχου, μετὰ τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «Δόξα καὶ νῦν», τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ἀλλὰ «Καὶ νῦν» λέγεται θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Ἰερολογίου ὀριζομένων διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὅρθρου.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ἢ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ἔχη δοξαστικόν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκια· Δόξα, τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Καὶ νῦν· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται· «Δόξα καὶ νῦν» μόνον τὸ τῆς περιόδου.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (τῆς σειρᾶς). Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται ἅπαντα τὰ τοῦ ἁγίου (βλ. τέλος Ἀποστόλου, εἰς τὸ *Μηρολόγιον*).

Σημειώσεις. 1. Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας δὲν ἔχη μὲν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ ἡ ἀποστολικὴ ἢ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ *Μηρολογίου* ἔχη ἄμεσον ἀναφορὰν πρὸς αὐτόν, τότε δέον νὰ προτιμηθῆ τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ *Μηρολογίου*. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν λεχθῶσιν ἀμφοτέρω τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηρολογίου*, λέγεται προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ *Μηρολογίου*. Ἐὰν λεχθῆ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ *Μηρολογίου*, λέγεται

προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ *Μηνολογίου*. Ἐὰν δὲ λεχθῆ Ἀπόστολος τοῦ *Μηνολογίου* καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, λέγεται προκείμενον τοῦ *Μηνολογίου* καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἡμέρας.

2. Τὰ λεκτέα ἀναγνώσματα τῶν καθημερινῶν (τῆς σειρᾶς) ὀρίζονται ἐν τῷ παρόντι μετὰ τὸ τέλος τῆς διατάξεως ἐκάστης Κυριακῆς· τὰ δὲ τοῦ *Μηνολογίου* εἰς τὴν οἰκείαν ἡμέραν.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου ἐν Σαββάτῳ

Ἐὰν ὁ ἅγιος τοῦ *Μηναίου* ἔχη ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ἐν τῷ Ὅρθρῳ ψάλλεται «*Θεὸς Κύριος*»· ἐὰν δὲ στερῆται δοξαστικοῦ, ψάλλεται «*Ἀλληλούια*», ἀναλόγως δὲ διαμορφοῦται ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν.

α'. Μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε ἐκέκραξα*», ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας (τοῦ *Μηναίου*) ἔχη ἐν ἡ δύο δοξαστικά, τῆς *Παρακλητικῆς* 3 (εἰς μὲν τοὺς κυρίους ἤχους δεσποτικά δύο καὶ ἐν τῆς Θεοτόκου, εἰς δὲ τοὺς πλαγίους τρία δεσποτικά, μὴ ὑπαρχόντων στιχηρῶν τῆς Θεοτόκου εἰς τοὺς ἤχους τούτους) καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη τρία δοξαστικά ἢ ἐὰν ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι, μόνον τὰ τοῦ *Μηναίου* εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγοῦσης ἐβδομάδος.

Εἴτ' εὐθύς καὶ ἄνευ εισόδου, τὸ «*Φῶς ἰλαρὸν*» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι μαρτυρικά τοῦ ἤχου τρία (τὰ μὲν τῶν κυρίων ἤχων εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ δὲ τῶν πλαγίων εἰς τὰ ἐσπέρια) καὶ νεκρώσιμον ἓν, μετὰ τῶν στίχων· «*Θαυμαστός ὁ Θεός ...*», «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ...*» καὶ· «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω ...*». Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ ἀποστίχων, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀντὶ τῶν τῆς *Παρακλητικῆς*· ἐὰν ὁμως ἔχη μόνον ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται τὰ 3 μαρτυρικά τῆς

Παρακλητικῆς καί, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτὸ (ἢ τοῦ ἐτέρου ἁγίου). Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Καθίσματα, τὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες· ἐὰν μὲν τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἓνα κανόνα, λέγονται οἱ δύο τῆς *Παρακλητικῆς* (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* (ἄνευ εἰρμῶν). Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο κανόνους ἢ ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς *Παρακλητικῆς*. Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τῶν ἐξῆς·

Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει· «*Ἄγιοι (ἢ ἅγιοι ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ α' κανόνος τῆς *Παρακλητικῆς*· «*Μακάριοι οὖς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε*».

Εἰς τὸ α' τροπάριον τοῦ β' κανόνος τῆς *Παρακλητικῆς*· «*Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*».

Εἰς τὸ β'· «*Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται*».

Εἰς τὸ γ'· «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*». Εἰς τὰ θεοτοκία· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἢ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ καθίσμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκειται τὸ κοντάκιον (καὶ ὁ οἶκος, ἐὰν ὑπάρχη) τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου μαρτυρικόν· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» (βλ. Ὡρολόγιον, ἀκολουθία τῶν *Τυπικῶν*).

Μετὰ δὲ τὴν γ' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου· «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*», μετὰ τοῦ θεοτοκίου· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ κανυχόμεθα*» (βλ. Ὡρολόγιον, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου).

Εἶτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη στιχηρὰ, ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν, ὡς ἐν τῷ Ὡρολόγιῳ, ἄνευ στιχηρῶν.

Ἀκολουθίως, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, ὁμώχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλῃ δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῆ ὡσάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἰνούς εὐθὺς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι μαρτυρικὰ τοῦ ἡγίου τρία καὶ νεκρώσιμον ἓν, μετὰ τῶν στίχων· «*Θαυμαστός ὁ Θεός ...*», «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ...*» καί· «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω ...*». Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος ἔχη πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ ἐν στιχηρὸν ἰδιόμελον, λέγονται τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς *Παρακλητικῆς* καί, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἀλλὰ «*Καὶ νῦν*» λέγεται θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Ἱερολογίου ὀριζομένων διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται τὸ τῆς περιόδου.

Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς διετάχθησαν ἐν σελ. 48-49.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούια*», ἢ «*Μακάριοι οὖς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια*». Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικόν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

β'. Μετὰ τοῦ «Ἀλληλούια»

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ψάλλονται 6 στιχηρά, ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἓνα ἅγιον, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου 3 ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* (τὰ μὲν τῶν κυρίων ἤχων εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ δὲ τῶν πλαγίων εἰς τὰ ἐσπέρια) καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὁμοῦς τὸ *Μηναῖον* ἔχη δύο ἁγίους, μόνον τὰ τῶν ἁγίων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος.

Εἶτ' εὐθύς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «*Φῶς ἰλαρόν*» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἥτοι μαρτυρικόν τοῦ ἤχου ἓν (τὸ τέταρτον) καὶ νεκρώσιμα δύο, μετὰ τῶν στίχων· «*Μακάριοι οὖς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*» καὶ· «*Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται*». (Εἰς τοὺς πλαγίους ἤχους ταῦτα ψάλλονται ὡς ἐν τῇ *Παρακλητικῇ*. Εἰς τοὺς κυρίους ἤχους, ὁμοῦς, τὸ τέ-

ταρτον μαρτυρικὸν ζήτει τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ δὲ β' νεκρώσιμον τῷ Σαββάτῳ πρῶτῳ εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἴνων). Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δύο ἀγίους, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται μαρτυρικά τρία καὶ νεκρώσιμον ἓν (μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει μετὰ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*»).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Καὶ νῦν· «*Μήτηρ ἁγία*» (βλ. τέλος *Ἱερολογίου*).

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

ἽΟρθρος

Ἐντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ «*Ἀλληλούια*» τρὶς ἐκ δ' εἰς ἥχον β', μετὰ τῶν στίχων· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται*» καί· «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, λέγονται ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* μαρτυρικά τρία, τὸ α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ τοῦ «*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ...*» καὶ τὸ γ' μετὰ τοῦ «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ...*». (Εἰς τοὺς κυρίους ἥχους ταῦτα ψάλλονται ὡς ἐν τῇ α' στιχολογίᾳ. Εἰς τοὺς πλαγίους ἥχους ὅμως, τὸ τρίτον μαρτυρικὸν ζήτει μετὰ τὸν ἄμωμον). Δόξα, νεκρώσιμον (μετὰ τὸν ἄμωμον). Καὶ νῦν, θεοτοκίον τὸ α' τοῦ ἥχου (ἐκ τῆς α' στιχολογίας).

Εἶτα ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια (βλ. *Ἱερολόγιον*, ἀκολουθία τοῦ ἽΟρθρου), μεθ' ἧς ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. Ἀκολούθως ψάλλεται τὸ ἐξῆς κάθισμα·

ἽΗχος πλ. α'.

Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, φιλόανθρωπε.

Δόξα, πάλιν τὸ

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ τοῦ *Μηναιίου*, κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει διατυπωθεῖσαν διάταξιν (μετὰ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*»).

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ὠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναιίου*, ἢ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν Γ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναιίου*, ἢ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκειται τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγονται τὰ ἐξῆς νεκρώσιμα·

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ὠδὴν, τὸ Ἀλληλούια.

Μετὰ δὲ τὴν η' ὠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναιίου*.

Εἶτα ὁ ἱερεύς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναιίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἕξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου· «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*»

μετὰ τοῦ θεοτοκίου· «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (βλ. *Ὡρολόγιον, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου*).

Εἶτα φάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου ἐκ τῆς *Παρακλητικῆς* (ἐὰν ὁ ἤχος ἔχη 3 μαρτυρικά, τὸ α' λέγεται δῖς, τὸ δὲ νεκρώσιμον παραλείπεται).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εὐθύς δὲ τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ ἀπόστιχα τῆς *Παρακλητικῆς*, ἦτοι τὰ 4 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς *Παρακλητικῆς*.

Εἶτα τὸ «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκια· Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Καὶ νῦν, τὸ μαρτυρικόν· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας (βλ. καὶ τὰς ἐν σελ. 48-49 σημειώσεις 1 καὶ 2).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον (ἀναστάσιμον) θεοτοκίον (ἢ ἐν ἑσπέρᾳ Παρασκευῆς, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος). Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν). Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ἐὰν ὑπάρχη). Ἀπόστιχα, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου.

Δόξα, και νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀναστασίμων· ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*». Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

[Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου προβλέπη πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον, ψάλλονται καὶ τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ὡς ἀνωτέρω, τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἴτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Ταῖς τοῦ (...)*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου. Ὁ ἱερεὺς· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ οἱ κανόνες].

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχη ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἕτερος τῆς Θεοτόκου), μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε (ἢ ἀγία) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς 4 ἢ 6 (ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τροπαρίων)· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, λέγονται εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς περιόδου. Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (βλ. τέλος *Ἀποστόλου*, εἰς τὸ *Μηρολόγιον*). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Β'. ΕΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΙ Ἡ ΜΕΘΕΟΡΤΩΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου
ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι, ἔχοντες ἴδια στιχηρὰ ἕκαστος, μόνα τὰ τῶν ἁγίων εἰς 6.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

Εἴτ' εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἰλαρόν» χῦμα καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν πρώτην ὅμως μεθέορτον ἡμέραν δεσποτικῆς ἑορτῆς, γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* (ἢ *Πεντηκοσταρίῳ*) μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα ἀπόστιχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχῃ στιχηρὰ ἀποστίχων, ψάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά οὕτως· α'. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον ἢ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων ψάλλεται τὸ προεόρτιον τρίς.

β'. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἑνός. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον.

Εἶτα ἡ ἐκτενής καὶ ἡ ἀπόλυσις, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός», κατὰ δὲ τὰς μεθέορτους μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτικά οὕτως·

α'. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον ἢ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον τρίς.

β'. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἑνός. Δόξα, τοῦ ἐτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον.

Καθίσματα, τὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια δις ἕκαστον.

Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες· ὁ προεόρτιος ἢ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἢ οἱ τῶν ἁγίων, ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν ὑπάρχωσι δύο προεόρτιοι κανόνες, λέγονται ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4· ἐὰν δὲ ἡ ἑορτὴ ἔχει δύο κανόνας, οὗτοι κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται ἀνά εἷς ἐναλλάξ, ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Καὶ οἱ μὲν εἰρμοὶ λέγονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια τοῦ προεορτίου κανόνος ἢ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ στίχου τοῦ κανόνος τῆς ἐπερχομένης ἢ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς· τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου ἢ τῶν ἁγίων, μετὰ τοῦ στίχου· «*Ἄγιοι (ἢ ἅγιε ἢ ἁγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν*»· τὰ θεοτοκία μετὰ τοῦ «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*»· τὰ δὲ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδῆς, μετὰ τοῦ «*Δόξα*» καὶ τοῦ «*Καὶ νῦν*».

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ' ὥδῃ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἢ αἵτησις καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον.

Μετὰ τὴν Γ' ὥδῃ, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἢ αἵτησις καὶ ἀναγινώσκειται, ἐν μὲν προεορτίῳ ἡμέρα, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος (ἐὰν ὑπάρχη), ἐν δὲ μεθεόρτῳ ἡμέρα μόνον τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· εἶτα τὸ συναξάριον. Ἐὰν ὁμοίως ὁ ἅγιος ἔχη κοντάκιον (ἢ καὶ οἶκον), τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τῆς ἑορτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ὥδῆς πρὸ τῶν καθισμάτων, ἀφ' ὧν δὲ τὰ τοῦ ἁγίου.

Μετὰ δὲ τὴν ἡ' ᾠδὴν· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν ὁ ἅγιος δὲν ἔχη ἑξαποστειλάριον, λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐὰν ὑπάρχωσι δύο προεόρτια ἢ δύο τῆς ἑορτῆς, ταῦτα λέγονται ἅπαξ ἕκαστον· ἐὰν δὲ ἔχη καὶ ὁ ἅγιος, λέγεται τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ α' προεόρτιον ἢ τὸ α' τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη στιχηρὰ, ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν, ὡς ἐν τῷ *Ἰερολογίῳ*, ἀνευ στιχηρῶν. Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῖς προεορτίοις τῶν Φώτων, καὶ ἐὰν δὲν ἔχη ὁ ἅγιος στιχηρὰ, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια στιχηρὰ εἰς 4. Δόξα, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Καὶ νῦν, ὁμοίως.

Ἀκολούθως, ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται αὕτη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῆ ὡσάκις ὁ ἅγιος ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἰνους εὐθύς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἢ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, λέγονται τὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἀπόστιχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

Εἶτα τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο ἅγιοι ἔχοντες δοξαστικόν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας τὰ τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους τὰ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου ἢ τῶν ἁγίων (ἐὰν ἔχωσι δοξαστικόν), καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς διετάχθησαν ἐν σελ. 48-49. Εἰς ἃς δὲ ἡμέρας ὑπάρχει προεόρτιος ἢ μεθεόρτος Ἀπόστολος ἢ καὶ Εὐαγγέλιον, λέγονται ταῦτα ἀντὶ τῶν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐν Σαββάτῳ, ὅμως, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου· «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω», λέγεται τὸ ἕτερον κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι», καθ' ὅτι, κατὰ τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους ἡμέρας, δὲν φάλλονται νεκρώσιμα τροπάρια. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγεται τὸ κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· ἀλλ' ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Ἀναλήψεως, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθεόρτια 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος τιμᾶται ἐπισημώτερον, μόνον τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (ἢ, κατὰ τὴν πρώτην μεθεόρτον ἡμέραν δεσποτικῆς ἑορτῆς, τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἢ *Πεντηκοσταρίῳ* μέγα προκείμενον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ) καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν). Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ἐὰν ὑπάρχη). Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον (ἐὰν δὲν ὑπάρχη τοιοῦτον, «Καὶ νῦν» λέγεται τὸ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τῶν αἰνῶν τοῦ *Μηναίου* ἢ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* προεόρτιον ἢ μεθεόρτιον). Ἀπόστιχα, τὰ στιχηρὰ τοῦ

ἀγίου. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς· ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*». Ἀπόλυσις, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*», κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς, ἐὰν ὑπάρχη τοιοῦτο.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἀγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον.

[Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου προβλέπη πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον, φάλλονται καὶ τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ὡς ἀνωτέρω, τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Ταῖς τοῦ (...)*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἀγίου. Ὁ ἱερεὺς· «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ οἱ κανόνες].

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος ἢ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, μετὰ τοῦ στίχου τοῦ κανόνος τῆς ἐπερχομένης ἢ τῆς προλαβούσης ἐορτῆς εἰς τὰ τροπάρια· εἶτα ὁ τοῦ ἀγίου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε (ἢ ἀγία) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς 4 ἢ 6 (ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τροπαρίων)· ἀλλ' ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, λέγονται εἰς 4 ἕκαστος. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐὰν ἡ ἐορτὴ ἔχει δύο κανόνας, οὗτοι κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται ἀνὰ εἷς ἐναλλάξ, ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος (ἐὰν ὑπάρχη), ἢ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς (ἄνευ τοῦ οἴκου)· εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἀγίου. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἀγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς· ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο προεόρτια ἢ δύο τῆς ἐορτῆς, λέγεται τὸ τοῦ ἀγίου καὶ τὸ α' προεόρτιον ἢ τὸ α' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀγίου.

Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ μεθεόρτον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, κατὰ μὲν τὰς προεορτίους ἡμέρας τὰ τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς μεθεόρτους τὰ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, Ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (βλ. τέλος Ἀποστόλου, εἰς τὸ Μηνολόγιον). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· ἀλλ' ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Ἀναλήψεως, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

3. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΟΙΣ ΜΗΝΑΙΟΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Εἷς ἐκ τῶν βασικῶν στόχων τῆς ἐκδόσεως τῶν *Κυπρίων Μηναίων* ἦτο ἡ διάδοσις τῆς μνήμης τῶν Κυπρίων καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἑορταζομένων ἁγίων, ἰδίως διὰ τῶν συναξαρίων καὶ τῆς λειτουργικῆς χρήσεως τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν, τῶν περιεχομένων εἰς αὐτάς. Κατὰ τοῦτο δὲν ἐπιδιώκεται διὰ τῶν *Κυπρίων Μηναίων* ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐν χρήσει *Μηναίων* διὰ νέων πληρεστέρων ἀκολουθιῶν. Στόχος εἶναι ἡ παροχὴ δυνατότητος πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου ἐκεῖ, ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖ, ὅπου παραδοσιακῶς τιμᾶται ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ παροχὴ δυνατότητος συμφαλμωδίας τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας μετ' ἀκολουθίας τινὸς ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων*. Οὕτω, καὶ ἡ μνήμη τῶν ἐν τοῖς *Κυπρίοις Μηναίοις* ἁγίων διασώζεται καὶ ἡ ἐπαφὴ καὶ γνωριμία αὐτῶν ὑπὸ τῶν χριστιανῶν πραγματοποιεῖται καὶ ἡ καθ' ἡμέραν λειτουργικὴ πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας διατηρεῖται ἀναλλοίωτος.

Ἐχοντες ταῦτα ὡς γνώμονα, σημειοῦμεν ἐνταῦθα διαφόρους τυπικὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὰς περιπτώσεις ἑορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου, τοῦ οὐοίου ἢ ἀκολουθία εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιῖα*, ἐν Κυριακῇ ἢ

ἐν καθημερινῇ, μετὰ ἡ ἄνευ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ *Μηναίου*. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν κατανόησιν τῶν κατωτέρω σημειουμένων τυπικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὴν λατρείαν εἶναι ἡ διάκρισις μεταξὺ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἑορταστικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ μεταξὺ πανηγυρικοῦ Ὅρθρου καὶ ἑορταστικοῦ Ὅρθρου.

Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς εἶναι αὐτὸς εἰς τὸν ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, λέγονται ἀναγνώσματα, ψάλλεται λιτὴ καὶ τελεῖται ἀρτοκλασία· ἑορταστικὸς δὲ Ἑσπερινὸς εἶναι, ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ μετ' εἰσόδου. Πανηγυρικὸς Ὅρθρος εἶναι ὁ ἔχων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον· ἑορταστικὸς δὲ Ὅρθρος εἶναι ὁ ἔχων καταβασίαι καὶ μεγάλην δοξολογίαν.

Δεδομένου ὅτι ἡ παρὰ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα ἑνὸς ἁγίου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν μορφήν τῆς ὑφ' ἡμῶν τελουμένης ἀκολουθίας, ἡ ἐν πολλοῖς διάχυτος ἄποψις ὅτι, ἐὰν ἡ τελουμένη ἀκολουθία δὲν εἶναι πληρεστάτη (ἐὰν δηλ. δὲν τελεσθῶν πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς καὶ πανηγυρικὸς Ὅρθρος), δὲν τιμᾶται ἱκανοποιητικῶς ὁ ἅγιος, μόνις καὶ μετὰ βίας χρειάζεται νὰ ὑποδειχθῇ ὡς θεολογικῶς ἐσφαλμένη. Ἀποκορύφωμα τῆς οἰασδῆποτε τελέσεως μνήμης ἁγίου καὶ τῆς οἰασδῆποτε ψαλλομένης ἀκολουθίας εἶναι ἡ τέλεσις τῆς Θείας Λειτουργίας. Εἰς αὐτὴν κατατείνουσι πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι. Μνήμη δὲ ἁγίου σημαίνει πρωτίστως μετοχὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου.

Α΄. ΕΝ ΚΥΡΙΑΚῃ

Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 4. (Ἐὰν ὅμως πανηγυρίζῃ ὁ ναὸς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 6). Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡγίου. Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ἡ ὁ ἅγιος ἑορτάζεται ἐπισήμως, ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα αὐτοῦ, ψάλλεται δὲ καὶ ἡ λιτὴ. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων ἀποστίχων. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον.

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμώηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων. Ἐὰν θὰ τελεσθῆ ἄρτοκλασία, εἰς τὸ «Καὶ νῦν» θὰ ψαλῆ τὸ «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ἢ ὁ ἅγιος ἐορτάζεται ἐπισήμως, φάλλεται καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 4, μετὰ καταλλήλων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ ἑωθινόν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ὅποτε φάλλεται τὸ δοξαστικὸν αὐτοῦ. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» (ἢ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*»).

Ἐν τῇ Λ ει τ ο υ ρ γ ί α. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς τυχούσης ἐορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, ἀλληλουϊάριον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ (βλ. ἀρχὴν *Ἀποστόλου*) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*» (ἢ τὸ τοῦ ἁγίου, ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ).

Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ *Μηναίου* καὶ τῆς τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν· «*Δόξα*», τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ

νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων ἀποστίχων. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν). Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ *Μηναίου* καὶ ὁ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ *Μηναίου*, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους, ἀναστάσιμα 2, τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3, μετὰ καταλλήλων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* στερεῖται αἰνων, λέγονται ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 4. Δόξα, τὸ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» (ἢ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*»).

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ *Μηναίου*, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Β'. ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝῃ

Ψαλμωδία τῆς ἀκολουθίας μόνον τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὸ *Κύριον Μηναῖον*, λαμβανομένων ὑπόψιν τῶν ἑξῆς·

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῷ . Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἢ ὁ ἅγιος δὲν ἑορτάζεται ἐπισήμως, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἢ ὁ ἅγιος δὲν ἑορτάζεται ἐπισήμως, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στι-

χολογίας, εὐθύς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. Παραλείπονται δὲ ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Ἐὰν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου συμπέσῃ κατὰ τὰς καθημερινὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, αὕτη μετατίθεται πρὸς τὸ πλησιέστερον Σάββατον, πλὴν τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, καὶ ψάλλεται κατὰ τὸν τύπον τοῦ Α' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Δύναται ἐπίσης νὰ μετατεθῆ καὶ εἰς τὴν Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν νηστειῶν καὶ νὰ ψαλλῆ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας.

Ἐὰν συμπέσῃ ἐντὸς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, δύναται νὰ μετατεθῆ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ.

Ἐὰν τέλος τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἢ ἀποδόσει ἑορτῆς, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μετατίθεται ἐν ἄλλῃ μὴ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ καὶ ψάλλεται εἴτε μόνη μετὰ τῶν μεθεόρτων (ἐὰν ὁ ναὸς πανηγυρίζῃ), καταλιμπανομένης τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, εἴτε μετὰ τῶν μεθεόρτων καὶ τῆς τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας.

Συμφαλωφδιά τῆς ἀκολουθίας τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* μετὰ τῆς τοῦ *Μηναίου*

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3. Δόξα τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «Δόξα», τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν ἑσπέρᾳ Παρασκευῆς, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡγου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος). Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ ἀπόστιχα, λέγονται αὐτὰ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια, τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ

δοξαστικόν, λέγεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη καθίσματα, λέγονται τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ *Μηναίου* καὶ ὁ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ *Μηναίου* (ἢ τὰ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ἐὰν δὲν ἔχη τὸ *Μηναῖον*) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασαί, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ὑπάρχη), τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη στιχηρά, λέγονται αὐτὰ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* εἰς 4). Δόξα, τοῦ *Μηναίου* (ἢ, ἐλλείπει τούτου, τὸ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ἐψάλῃ εἰς τὸν Ἑσπερινόν), τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς περιόδου. Ἀπόστολος τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ *Μηναίου* (ἢ, ἐλλείπει τούτου, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Κοινωνικόν, τοῦ *Μηναίου* ἢ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

4. ΤΑΞΙΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Α'. ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἀρχιερέως, ὁ διάκονος ἢ οἱ διάκονοι ὑποδέχονται αὐτὸν εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ ὅπου καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν τὸν μανδύαν, ἀκολούθως ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον φέρει ὁ προϊστάμενος

τοῦ ναοῦ. Εἰσερχομένου τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν ναόν, ὁ ἀ΄ χορὸς ψάλλει τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*». Τούτου φαλλομένου, ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον. Ἱερεῖς καὶ ψάλλται, ὑποκλινόμενοι εἰς τὸν ἀρχιερέα, ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ προσέρχονται εἰς τὸν συνήθη αὐτῶν τόπον.

Ἀκολούθως, ὁ πρῶτος τῆ τάξει ἱερεὺς λέγει τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε ...*», καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἄρχεται τοῦ προοιμιακοῦ. Ἐὰν πανηγυρίζῃ ὁ ναός, μετὰ τὸ «*δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν*», ὁ χορὸς ἄρχεται τῶν Ἄνοιξανταρίων.

Ὁ διάκονος τὰ «*εἰρηνικά*», ψάλλοντος τοῦ χοροῦ, μετὰ πᾶσαν δέησιν, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*». Ὁ διάκονος ἢ οἱ διάκονοι θυμιοῦσιν ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ. Ἐὰν πανηγυρίζῃ ὁ ναός, ἀμέσως μετὰ τὰ πληρωτικά, ὁ διάκονος ἐξέρχεται καὶ ἴσταται εἰς τὸν σολέα, τῶν ὑπολοίπων διακόνων φερόντων εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ τιμωμένου ἀγίου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ ἀνάλογο τροπάριο/α τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τροπαρίου, ποιεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς λιτῆς.

Ἀκολουθεῖ τὸ «*Πρόσδεξι, Κύριε*», ὅπου ὁ ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ θρόνου, ἀσπάζεται τὴν ἱερὰν εἰκόνα καὶ ἀνέρχεται τοῦ θρόνου.

Τοιουτοτρόπως ποιοῦσιν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι ἀνά δύο.

Τὰ ἀπόστιχα ὡς προτάσσει ἡ τυπικὴ διάταξις. Ἄρτοκλασία, καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἀκολουθεῖ ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ τιμωμένου ἀγίου καὶ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ «*Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέαν ἡμῶν*», ἐνῶ οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν.

Β'. ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Τηρεῖται ἡ διάταξις ὑποδοχῆς τοῦ ἀρχιερέως ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἀκολούθως, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ* καταβασίας. Τούτων πληρωθεισῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ...*». *Εἶτα* ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἢ τὴν ἐνάτην, ὅπως ὀρίζει τὸ *Τυπικόν*, καὶ τὴν ἐνάτην τῶν καταβασιῶν.

Μετά τὴν ὑπὸ τοῦ διακόνου μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐκφώνησιν· «Ὅτι σε αἰνοῦσιν», ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ ἑξαποστειλάριον (συνήθως τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον, ἐὰν ὑπάρχη). Ἀμέσως μετὰ ὁ πρωτοψάλτης ἢ ἄλλος ἱεροψάλτης ἐκφωνεῖ· «Κέλευσον, δέσποτα ἄγιε, ἦχος... (τὸν ἦχο τῆς Κυριακῆς), ποιεῖ μετάνοιαν εἰς τὸν ἀρχιερέα ὅστις καὶ εὐλογεῖ αὐτόν, ἐπανέρχεται εἰς τὸ ψαλτήριον καὶ ἄρχεται τοῦ «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον». Ὁ β' χορὸς· «Αἰνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ». Τελειωθέντος τοῦ «Αἰνεῖτε», ὁ α' χορὸς ψάλλει· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε» ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ· «Τὸν δεσπότην», ὁ ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ τελεῖ τὴν διάταξιν τοῦ «Καιροῦ» καὶ προσκυνεῖ τὰς ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνας, εὐλογεῖ διὰ τῶν δικηροτρικῆρων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸν λαόν, τοῦ β' χοροῦ ψάλλοντος· «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον. Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνων.

Πρὸ τῆς δοξολογίας, ὁ ἀρχιερεὺς κατέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ καὶ ὁ πρῶτος τῶν διακόνων ἐκφωνεῖ· «Ἱερεῖς, ἐξέλθετε» (τρῖς). Οἱ ἱερεῖς, κρατοῦντες κατὰ τάξιν τὰ ἀρχιερατικά ἄμφια, ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἴστανται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐνδύουσι αὐτόν. Ἐὰν ὑπάρχωσι συλλειτουργοῦντες ἀρχιερεῖς, ὁ πρῶτος τῆ τάξει διάκονος ἐκφωνεῖ «Ἀρχιερεῖς, ἐξέλθετε» (τρῖς) εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ἐνὸς καὶ μόνου ἐκφωνεῖ «Ἀρχιερεῦ, ἐξελθε» (τρῖς). Ἀκολούθως, ἰστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερέως, ὑψοῖ τὰ δικηροτρικῆρα καὶ ἐκφωνεῖ· «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Ὁ β' διάκονος· «Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ἐῖτα ὁ α' διάκονος προσφέρει τὰ δικηροτρικῆρα εἰς τὸν ἀρχιερέα, ὅστις εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος· «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα».

Γ'. ΕΝ ΤΗΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Ἐνταῦθα ὁ ἀρχιερεὺς ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον καὶ οἱ χοροὶ ἄρχονται τῆς δοξολογίας. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, ὁ πρῶτος τῆ τάξει τῶν ἱερέων, ὑποκλινόμενος εἰς τὸν ἀρχιερέα, εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὁραίας Πύλης εἰς

τὸ Ἱερὸν εἰς τὸν συνήθη αὐτοῦ τρόπον, καὶ τοῦ ἀ΄ διακόνου, ἐκφωνοῦντος· «*Εὐλόγησον, δέσποτα*», ὁ ἱερεὺς ἄρχεται· «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς*». Ὁ διάκονος τὰ «*εἰρηνικά*», ψάλλοντος τοῦ χοροῦ, μετὰ πᾶσαν δέησιν, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*».

Εἰς τὴν μικρὰν εἴσοδον ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ ὀριζόμενον εἰσοδικόν, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὰ δικηροτρικηρα καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*». Τὸ ἐφύμνιον· «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ*» ἐπαναλαμβάνει ὁ β΄ χορός. Ὁ ἀρχιερεὺς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, λαμβάνει τὸν θυμιατὸν καὶ ψάλλει τὸ ὑπὸ τοῦ *Τυπικοῦ* ὀριζόμενον ἀπολυτικίον, θυμιῶν κύκλω τῆς ἀγίας Τραπέζης, τὰς ἐν τῷ τέμπλῳ ἀγίας εἰκόνας, τὸν λαόν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο, καθὼς ὀρίζει τὸ *Τυπικόν*. Ὁ χορὸς τὸ τοῦ ναοῦ, ὁ ἀρχιερεὺς τὸ κοντάκιον, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ψάλλει ὁ β΄ χορός. Ὁ διάκονος· «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Ὁ ἀρχιερεὺς· «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*», τὸ τέλος τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης συμπληροῖ ὁ διάκονος, βλέπων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸν λαόν· «*Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Κατόπιν ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος. Τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἀ΄ χοροῦ, τὸ δευτέρον ὑπὸ τοῦ β΄ χοροῦ, τὸ τρίτον ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ, τὸ τέταρτον ὑπὸ τοῦ ἀ΄ χοροῦ, τὸ πέμπτον ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ, τὸ «*Δόξα Πατρὶ*», ὑπὸ τοῦ β΄ χοροῦ, τὸ «*Καὶ νῦν*» ὑπὸ τοῦ ἀ΄ χοροῦ, καὶ ὁ β΄ χορὸς τὸ «*Ἄγιος ἀθάνατος*».

Ἀπὸ τοῦ Βήματος ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος εἰς στάσεις. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐκφωνεῖ εἰς τρεῖς στάσεις τὸ «*Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ*». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης στάσεως εὐλογεῖ διὰ τῶν δικηροτρικῆρων τὸν λαόν, οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ· «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*». Ὁ ἀ΄ διάκονος· «*Δύναμις*». Καὶ ὁ ἀ΄ χορὸς ψάλλει τὸ τελευταῖον τρισάγιον.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς*». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν διακόνων εἰς τρεῖς στάσεις καὶ εἰς κάθε στάσιν τὸ ἐπαναλαμβάνουσιν, εἰς τὴν πρώτην ὁ ἀρχιερεὺς, εἰς τὴν δευτέραν ὁ ἀ΄ χορὸς καὶ εἰς τὴν τρίτην ὁ β΄ χορός. Εἶτα λέγει ὁ διάκονος· «*Καὶ*

ἐπάκουσον ἡμῶν». Καὶ ἐπαναλαμβάνει ὁ ἀρχιερεὺς μελωδικῶς· «Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν». Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὴν φήμην τοῦ λειτουργοῦντος ἀρχιερέως, ἢ τοῦ οἰκείου μητροπολίτου, καὶ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ μελωδικῶς ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, καὶ ὑπὸ τοῦ α΄ χοροῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ β΄ χοροῦ.

Κατόπιν ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ διακόνου, ἐὰν ὑπάρχη, ἐν τῷ τέλει τοῦ ὁποίου ὁ α΄ χορὸς ψάλλει τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», καὶ τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα», μέχρι νὰ κατέλθῃ ὁ διάκονος ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ προσφέρει τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ἀσπασμὸν ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις ἴσταται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην, ὁπότε, λαβὼν τοῦτο, εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ τὸ ἐναποθέτει εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ χερουβικοῦ, ψαλλομένου τοῦ «Ἀλληλούια» ὑπὸ τοῦ β΄ χοροῦ, ὁ α΄ χορὸς ψάλλει τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα». Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ διὰ τοῦ δικηρίου τὸν λαὸν καὶ προσφέρει τοῦτο εἰς τὸν διάκονον, ὅστις ἤδη εἶναι ἔξωθεν τῆς Ὁραίας Πύλης, καὶ λαβὼν τοῦτο, ἐκφωνεῖ τὰ πληρωτικά.

Μετὰ τὸ «Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους», ἀντὶ τοῦ «Πατέρα Υἱόν», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α΄ χοροῦ τὸ «Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου».

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν, πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», οἱ χοροὶ ψάλλουσι· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν», ἐνῶ οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν.

5. ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου

Γεωργίου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, Πατρὸς ἡμῶν, Ποιμένος καὶ Ἐθνάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου

Τυχικοῦ τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πάφου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Ἀρσινόης καὶ Ῥωμαίων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου

Νεκταρίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κιτίου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λάρνακος καὶ Λευκάρων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηναίας

Χρυσοστόμου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κυρηναίας, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λαπήθου καὶ Καραβᾶ, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ

Ἀθανασίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Λεμεσοῦ καὶ Προέδρου Ἀμαθούντος, Νεαπόλεως καὶ Κουρίου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου

Νεοφύτου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Μόρφου καὶ Προέδρου τῶν Σόλων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας και Ἀμμοχώστου

Βασιλείου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κωνσταντίας καὶ Προέδρου Ἀμμοχώστου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας

Νικηφόρου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Προέδρου Τηλλυρίας, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ και Ὁρεινῆς

Ἡσαΐου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ταμασοῦ καὶ Προέδρου Ὁρεινῆς, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Τριμυθοῦντος

Βαρνάβα τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος καὶ Προέδρου Λευκάρων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρπασίας

Χριστοφόρου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Καρπασίας καὶ Προέδρου Αἰγιαλούσης, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρσινόης

Παγκρατίου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος

Νικολάου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

6. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία ἀνεβίβασε τὸν ἱεροψάλτην εἰς μίαν πολὺ τιμητικὴν θέσιν ἐντὸς τοῦ πληρώματος αὐτῆς. Τὸν κατέταξεν εἰς τὴν τάξιν τῶν κατωτέρων κληρικῶν. Ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς συμβάλλει μεγάλως εἰς τὴν εὐτακτον τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Βοηθᾷ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν προσέγγισιν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λατρευτικῆς συνάξεως. Προσφέρει εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν δυνατότητα νὰ βιώσουν ἐν κατανύξει τὰ λατρευτικὰ γεγονότα καὶ τὸν ὕμνολογικὸν πλοῦτον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιτελεῖ ἔργον ἀγγελικόν.

Ἐνεκα τούτου, ἔχει μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι εἰς τὸν Θεόν. Πρέπει νὰ ἔχη πάντα ἐνεργὸν τὴν αἴσθησιν ὅτι εἶναι ἓνας λειτουργός. Τὸ λειτούργημα του ὀφείλει νὰ τὸ ὑπηρετῇ μὲ ταπεινώσιν, μὲ συνέπειαν καὶ εὐαισθησίαν. Νὰ ἔχη διαρκῶς «ἀνοικτὰ καὶ ἄγρυπνα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του», διὰ νὰ εἶναι ἡ διακονία του ἱεροπρεπής, καθὼς ἐπιτάσσει ἡ λειτουργικὴ τάξις, καὶ εὐπρόσδεκτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Νὰ μελετᾷ προσεκτικὰ καὶ ἐπισταμένα τὰς «*Τάξεις τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν*», νὰ εὐρίσκηται ἐν συνεχεῖ διαβουλεύσει μετὰ τοῦ ἱερέως, ἔτσι ὥστε νὰ ἀποφεύγωνται παραφωνίαι καὶ διχοστασίαι.

Νὰ εἶναι συνεπής εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἐκουσίως. Ἐὰν κωλύηται νὰ παρίσταται εἰς ἀκολουθίαν τινα, θὰ πρέπει νὰ φροντίζη νὰ ἔχη ἀντικαταστάτην.

Συναφῶς ὀφείλει νὰ εἶναι παρὼν κατὰ τὰς ἱεράς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Κυριακῶν, τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων, ὡς ἀκολούθως: Ἰανουαρίου 1, 5, 6, 7 καὶ 30· Φεβρουαρίου 2· Μαρτίου 25· Ἀπριλίου 23· Μαΐου 21· Ἰουνίου 11, 29 καὶ 30· Ἰουλίου 27· Αυγούστου 6 καὶ 15· Σεπτεμβρίου 8 καὶ 14· Ὀκτωβρίου 26· Νοεμβρίου 8, 21 καὶ 30· Δεκεμβρίου 6, 12, 24, 25 καὶ 26.

Ἐπιπροσθέτως, δέον ὅπως παρευρίσκηται καὶ κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὰς ἀκολουθίας

τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, πρωὶ καὶ ἑσπέρας, τὴν Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κατὰ τὴν πανηγύριν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ, ἢ ἄλλου παρεκκλησίου ἢ ἐξωκκλησίου τῆς ἐνορίας ἢ τῆς κοινότητός του.

7. ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 2024-2027

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους βκδ', 2024

Ἰνδικτιῶνος 2.
 Ἡλίου κύκλοι 28.
 Σελήνης κύκλοι 8.
 Σελήνης θεμέλιον 1.
 Παραμονή Χριστουγέννων
 ἡμέρα Τρίτη.
 Κρεοφαγίας ἡμέραι 77.

 Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται
 25 Φεβρουαρίου.

Ἐωθινὸν ε'. Ἡχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεως, 10 Μαρτίου.
 Ὁ Εὐαγγελισμὸς,
 Δευτέρα Β' Νηστεϊῶν.
 Νομ. Φάσκα, Κυριακὴ Βαΐων.
 Λατίνων Πάσχα, 31 Μαρτίου.
 Τὸ ἅγ. Πάσχα, 5 Μαΐου.
 Ἡ Ἀνάληψις, 13 Ἰουνίου.
 Ἡ Πεντηκοστή, 23 Ἰουνίου.
 Κυριακὴ ἅγ. Πάντων, 30 Ἰουνίου.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους βκε', 2025

Ἰνδικτιῶνος 3.
 Ἡλίου κύκλοι 1.
 Σελήνης κύκλοι 9.
 Σελήνης θεμέλιον 12.
 Παραμονή Χριστουγέννων
 ἡμέρα Τετάρτη.
 Κρεοφαγίας ἡμέραι 61.

 Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται
 9 Φεβρουαρίου.

Ἐωθινὸν ια'. Ἡχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεως, 23 Φεβρουαρίου.
 Ὁ Εὐαγγελισμὸς,
 Τρίτη Γ' Νηστεϊῶν.
 Νομ. Φάσκα, Μεγ. Πέμπτη.
 Λατίνων Πάσχα, 20 Ἀπριλίου.
 Τὸ ἅγ. Πάσχα, 20 Ἀπριλίου.
 Ἡ Ἀνάληψις, 29 Μαΐου.
 Ἡ Πεντηκοστή, 8 Ἰουνίου.
 Κυριακὴ ἅγ. Πάντων, 15 Ἰουνίου.
 Νηστεία ἅγ. Ἀποστόλων ἡμ. 13.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν Κυριακὴ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους βκς', 2026

Ἴνδικτιῶνος 4.
Ἥλιου κύκλοι 2.
Σελήνης κύκλοι 10.
Σελήνης θεμέλιον 23.
Παραμονή Χριστουγέννων
 ἡμέρα Πέμπτη.
Κρεοφαγίας ἡμέραι 53.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται
 1 Φεβρουαρίου.

Ἑωθινὸν α'. Ἔχρος α'.
Ἡ Ἀπόκρεως, 15 Φεβρουαρίου.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς,
Τετάρτη Ε' Νηστειῶν.
Νομ. Φάσκα, Μεγ. Δευτέρα.
Λατίνων Πάσχα, 5 Ἀπριλίου.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, 12 Ἀπριλίου.
Ἡ Ἀνάληψις, 21 Μαΐου.
Ἡ Πεντηκοστή, 31 Ἰουνίου.
Κυριακὴ ἁγ. Πάντων, 7 Ἰουνίου.
Νηστεία ἁγ. Ἀποστόλων ἡμ. 21.
Ἡ μνήμη αὐτῶν Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους βκς', 2027

Ἴνδικτιῶνος 5.
Ἥλιου κύκλοι 3.
Σελήνης κύκλοι 11.
Σελήνης θεμέλιον 4.
Παραμονή Χριστουγέννων
 ἡμέρα Παρασκευή.
Κρεοφαγίας ἡμέραι 73.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται
 21 Φεβρουαρίου.

Ἑωθινὸν δ'. Ἔχρος δ'.
Ἡ Ἀπόκρεως, 7 Μαρτίου.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς,
Πέμπτη Β' Νηστειῶν.
Νομ. Φάσκα, Κυριακὴ Βαΐων.
Λατίνων Πάσχα, 28 Μαρτίου.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, 2 Μαΐου.
Ἡ Ἀνάληψις, 10 Ἰουνίου.
Ἡ Πεντηκοστή, 20 Ἰουνίου.
Κυριακὴ ἁγ. Πάντων, 27 Ἰουνίου.
Νηστεία ἁγ. Ἀποστόλων ἡμ. 1.
Ἡ μνήμη αὐτῶν Τρίτη.

8. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΕΤΟΥΣ 2024

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	πλ. β'	Θ'	Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου <i>Πράξ. ιδ' 1-8</i> « <i>Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν</i> <i>Ἀπολλῶ</i> »	Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου <i>Ἰω. α' 29-34</i> « <i>Βλέπει ὁ Ἰωάννης</i> <i>τὸν Ἰησοῦν</i> »
14	βαρὺς	Γ'	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα <i>Ἐφ. δ' 7-13</i> « <i>Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη</i> <i>ἡ χάρις</i> »	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα <i>Μτ. δ' 12-17</i> « <i>Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς</i> <i>ὅτι Ἰωάννης</i> »
21	πλ. δ'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΚΘ' Ἐπιστολῶν <i>Κολ. γ' 4-11</i> « <i>Ὅταν ὁ Χριστὸς</i> <i>φανερωθῆ</i> »	Κυριακῆς ΙΒ' <i>Λουκᾶ</i> (δέκα λεπτῶν) <i>Λκ. ιζ' 12-19</i> « <i>Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ</i> »
28	α'	Α'	Κυριακῆς ΛΒ' Ἐπιστολῶν <i>Α' Τιμ. δ' 9-15</i> « <i>Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς</i> <i>ὁ λόγος</i> »	Κυριακῆς ΙΕ' <i>Λουκᾶ</i> (Ζαχαρίου) <i>Λκ. ιδ' 1-10</i> « <i>Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς</i> <i>τὴν Ἱεριχῶν</i> »
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	β'	Β'	Κυριακῆς ΙΕ' Ἐπιστολῶν <i>Β' Κορ. δ' 6-15</i> « <i>Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν</i> <i>ἐκ σκοτῶν</i> »	Κυριακῆς ΙΕ' <i>Ματθαίου</i> <i>Μτ. κβ' 35-46</i> « <i>Νομικὸς τις προσῆλθε</i> <i>τῷ Ἰησοῦ</i> »
11	γ'	Γ'	Κυριακῆς ΙΣ' Ἐπιστολῶν <i>Β' Κορ. ζ' 1-10</i> « <i>Συνεργοῦντες παρακα-</i> <i>λοῦμεν</i> »	Κυριακῆς ΙΣ' <i>Ματθαίου</i> (ταλάντων) <i>Μτ. κε' 14-30</i> « <i>Ἄνθρωπὸς τις ἀποδημῶν</i> »

18	δ'	Δ'	Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1 «Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος»	Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου (Χαναanaίας) Μτ. ιε' 21-28 «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη»
25	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν Β' Τιμ. γ' 10-15 «Τέκνον Τιμόθεε, παρηγο- λουθήκαί σου»	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου) Λκ. ιη' 10-14 «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν»
ΜΑΡΤΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
3	πλ. β'	ζ'	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ζ' 12-20 «Πάντα μοι ἔξεστιν»	Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου) Λκ. ιε' 11-32 «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς»
10	βαρὺς	Ζ'	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω Α' Κορ. η' 8-θ' 2 «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι»	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω Μτ. κε' 31-46 «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου»
17	πλ. δ'	Η'	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4 «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία»	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς Μτ. ζ' 14-21 «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις»
24	α'	Θ'	Κυριακῆς Α' νηστειῶν Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40 «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος»	Κυριακῆς Α' νηστειῶν (Ὁρθοδοξίας) Ἰω. α' 44-52 «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελεθεῖν»
31	β'	Ι'	Κυριακῆς Β' νηστειῶν Ἐβρ. α' 10-β' 3 «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε»	Κυριακῆς Β' νηστειῶν (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ) Μκ. β' 1-12 «Ἐισῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	γ'	ΙΑ'	Κυριακῆς Γ' νηστειῶν Ἐβρ. δ' 14-ε' 6 «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν»	Κυριακῆς Γ' νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως) Μκ. η' 34-θ' 1 «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν»
14	δ'	Α'	Κυριακῆς Δ' νηστειῶν Ἐβρ. ζ' 13-20 «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιά- μενος ὁ Θεός»	Κυριακῆς Δ' νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος) Μκ. θ' 17-31 «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»
21	πλ. α'	Β'	Κυριακῆς Ε' νηστειῶν Ἐβρ. θ' 11-14 «Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεὺς»	Κυριακῆς Ε' νηστειῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας) Μκ. ι' 32-45 «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα»
28	-	-	Κυριακῆς τῶν Βαΐων Φιλ. δ' 4-9 «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε»	Κυριακῆς τῶν Βαΐων Ἰω. ιβ' 1-18 «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα»
ΜΑΪΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
5	α'	-	Κυριακῆς τοῦ Πάσχα Πράξ. α' 1-8 «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον»	Κυριακῆς τοῦ Πάσχα Ἰω. α' 1-17 «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος»
12	-	Α'	Ἐπιφανίου Κύπρου Α' Τιμ. ζ' 11-16 «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην»	Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (Θωμᾶ) Ἰω. κ' 19-31 «Οὔσης ὀφίας, τῇ ἡμέρᾳ»
19	β'	Δ'	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων Πράξ. ζ' 1-7 «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν»	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων Μκ. ιε' 43-ιζ' 8 «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἄριμαθαίας»

26	γ'	Ε'	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου <i>Πράξ. θ' 32-42</i> « <i>Ἐγένετο Πέτρον</i> <i>διερχόμενον</i> »	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου <i>Ἰω. ε' 1-15</i> « <i>Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς</i> <i>εἰς Ἱεροσόλυμα</i> »
ΙΟΥΝΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	δ'	Ζ'	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος <i>Πράξ. ια' 19-30</i> « <i>Διασπαρέντες</i> <i>οἱ ἀπόστολοι</i> »	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος <i>Ἰω. δ' 5-42</i> « <i>Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς</i> <i>εἰς πόλιν</i> »
9	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ <i>Πράξ. ιγ' 16-34</i> « <i>Ἐγένετο πορευομένων</i> <i>ἡμῶν</i> »	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ <i>Ἰω. θ' 1-38</i> « <i>Παράγων ὁ Ἰησοῦς</i> »
16	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς τῶν πατέρων <i>Πράξ. κ' 16-18, 28-36</i> « <i>Ἔκριεν ὁ Παῦλος</i> <i>παραπλευσαι</i> »	Κυριακῆς τῶν πατέρων (Α' Οἰκ. Συνόδου) <i>Ἰω. ιζ' 1-13</i> « <i>Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς</i> <i>τοὺς ὀφθαλμοὺς</i> »
23	-	-	Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς <i>Πράξ. β' 1-11</i> « <i>Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι</i> <i>τὴν ἡμέραν</i> »	Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς <i>Ἰω. ζ' 37-52, η' 12</i> « <i>Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ</i> <i>τῇ μεγάλῃ τῆς εορτῆς</i> »
30	πλ. δ'	Α'	Α' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν (Ἁγίων Πάντων) <i>Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2</i> « <i>Οἱ ἅγιοι πάντες</i> <i>διὰ πίστεως</i> »	Δώδεκα ἀποστόλων <i>Μτ. θ' 36-ι' 8</i> « <i>Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς</i> <i>τοὺς ὄχλους</i> »

ΙΟΥΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	α'	Β'	Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος <i>Γαλ. γ' 23-δ' 5</i> «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»	Κυριακῆς Β' <i>Ματθαίου</i> <i>Μτ. δ' 18-23</i> «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς»
14	β'	Γ'	Κυριακῆς τῶν πατέρων <i>Τίτ. γ' 8-15</i> «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος»	Κυριακῆς τῶν πατέρων (Δ' Οἰκ. Συνόδου) <i>Μτ. ε' 14-19</i> «Ἔμεις ἐστε τὸ φῶς»
21	γ'	Δ'	Κυριακῆς Δ' Ἐπιστολῶν <i>Ῥωμ. ζ' 18-23</i> «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας»	Κυριακῆς Δ' <i>Ματθαίου</i> <i>Μτ. η' 5-13</i> «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ»
28	δ'	Ε'	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν <i>Ῥωμ. ι' 1-10</i> «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας»	Κυριακῆς Ε' <i>Ματθαίου</i> <i>Μτ. η' 28-θ' 1</i> «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν»
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	πλ. α'	Ζ'	Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν <i>Ῥωμ. ιβ' 6-14</i> «Ἔχοντες χαρίσματα»	Κυριακῆς Ζ' <i>Ματθαίου</i> <i>Μτ. θ' 1-8</i> «Εμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον»
11	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν <i>Ῥωμ. ιε' 1-7</i> «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ»	Κυριακῆς Ζ' <i>Ματθαίου</i> <i>Μτ. θ' 27-35</i> «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ»
18	βαρὺς	Η'	Κυριακῆς Η' Ἐπιστολῶν <i>Α' Κορ. α' 10-17</i> «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος»	Κυριακῆς Η' <i>Ματθαίου</i> <i>Μτ. ιδ' 14-22</i> «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον»

25	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. γ' 9-17 «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί»	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου Μτ. ιδ' 22-34 «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς»
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	α'	Γ'	Τῆς Ἰνδίκτου Α' Τιμ. β' 1-7 «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων»	Τῆς Ἰνδίκτου Λκ. δ' 16-22 «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ»
8	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως Γαλ. ζ' 11-18 «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γραμμάσιν ἔγραψα»	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως Ἰω. γ' 13-17 «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν»
15	γ'	Α'	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν Γαλ. β' 16-20 «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται»	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν Μκ. η' 34-θ' 1 «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν»
22	δ'	Β'	Κυριακῆς ΙΓ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ιζ' 13-24 «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει»	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ Λκ. ε' 1-11 «Ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην»
29	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς ΙΔ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. α' 21-β' 4 «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν»	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ Λκ. ζ' 31-36 «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
6	πλ. β'	Δ'	Τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 1-2 «Οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως»	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ Λκ. ζ' 11-16 «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν»
13	βαρὺς	Ε'	Κυριακῆς τῶν πατέρων Τίτ. γ' 8-15 «Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος»	Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ (πατέρων Ζ' Οἰκ. Συνόδου) Λκ. η' 5-15 «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι»
20	πλ. δ'	Ϛ'	Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. Ϛ' 16-ζ' 1 «ῤυμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ»	Κυριακῆς Ϛ' Λουκᾶ Λκ. η' 26-39 «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν»
27	α'	Ζ'	Κυριακῆς ΙΗ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. θ' 6-11 «Ὁ σπείρων φειδομένως»	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ Λκ. η' 41-56 «Ἄνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
3	β'	Η'	Κυριακῆς ΙΘ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9 «Ὁ Θεὸς καὶ πατήρ»	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ Λκ. ιϚ' 19-31 «Ἄνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος»
10	γ'	Θ'	Κυριακῆς Κ' Ἐπιστολῶν Γαλ. α' 11-19 «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον»	Κυριακῆς Η' Λουκᾶ Λκ. ι' 25-37 «Νομικὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»

17	δ'	Γ'	Κυριακῆς ΚΑ' Ἐπιστολῶν Γαλ. β' 16-20 «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται»	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ Λκ. ιβ' 16-21 «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου»
24	πλ. α'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΚΒ' Ἐπιστολῶν Γαλ. ζ' 11-18 «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα»	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 18-27 «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ»
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	πλ. β'	Α'	Κυριακῆς ΚΓ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. β' 4-10 «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει»	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 35-43 «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν»
8	βαρὺς	Β'	Κυριακῆς ΚΔ' Ἐπιστολῶν Ἐφ. β' 14-22 «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν»	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ Λκ. ιγ' 10-17 «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς»
15	πλ. δ'	Γ'	Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος Β' Τιμ. α' 8-18 «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον»	Κυριακῆς ΙΑ' Λουκᾶ (Προπατόρων) Λκ. ιδ' 16-24, Μτ. κβ' 14 «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα»
22	α'	Δ'	Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 «Πίστει παρώκησεν Ἄβραάμ»	Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Μτ. α' 1-25 «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ»
29	β'	Ε'	Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Γαλ. α' 11-19 «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον»	Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Μτ. β' 13-23 «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων»

9. ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	<i>Πράξ. ιθ' 1-8</i> «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ»	<i>Ἰω. α' 29-34</i> «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν»
17	Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου	<i>Ἐβρ. ιγ' 17-21</i> «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν»	<i>Λκ. ζ' 17-23</i> «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ»
18	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου	<i>Ἐβρ. ιγ' 7-16</i> «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν»	<i>Μτ. ε' 14-19</i> «ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου»
20	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου	<i>Β' Κορ. δ' 6-15</i> «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι»	<i>Λκ. ζ' 17-23</i> «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ»
25	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου	<i>Ἐβρ. ζ' 26-ἡ' 2</i> «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς»	<i>Ἰω. ι' 9-16</i> «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα»
30	Τριῶν Ἱεραρχῶν	<i>Ἐβρ. ιγ' 7-16</i> «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν»	<i>Μτ. ε' 14-19</i> «ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου»
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
10	Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος	<i>Β' Τιμ. β' 1-10</i> «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι»	<i>Ἰω. ιε' 17-ιζ' 2</i> «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν»

ΜΑΡΤΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
9	Τεσσαράκοντα μαρτύρων	<i>Έβρ. ιβ' 1-10</i> <i>«Τοσοῦτον ἔχοντες</i> <i>περικείμενον ὑμῖν</i> <i>νέφος»</i>	<i>Μτ. κ' 1-16</i> <i>«Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία</i> <i>τῶν οὐρανῶν»</i>
ΑΠΡΙΛΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
23	Γεωργίου τοῦ τροπαι- οφόρου	<i>Πράξ. ιβ' 1-11</i> <i>«Κατ' ἐκείνιν</i> <i>τὸν καιρὸν»</i>	<i>Ἰω. ιε' 17-ις' 2</i> <i>«Τὰ ἅτα ἐντέλλομαι</i> <i>ὑμῖν»</i>
25	Μάρκου ἀποστόλου	<i>Α' Πέ. ε' 6-14</i> <i>«Ταπεινώθητε ὑπὸ</i> <i>τὴν κραταιὰν χεῖρα</i> <i>τοῦ Θεοῦ»</i>	<i>Μκ. ζ' 7-13</i> <i>«Προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς</i> <i>τοὺς δώδεκα μαθητὰς</i> <i>αὐτοῦ»</i>
ΜΑΪΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
8	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	<i>Α' Ἰω. α' 1-7</i> <i>«Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς,</i> <i>ὃ ἀκηκόαμεν»</i>	<i>Ἰω. ιθ' 25-27,</i> <i>κα' 24-25</i> <i>«Εἰστήκεισαν παρὰ</i> <i>τῷ Σταυρῷ»</i>
12	Ἐπιφανίου Κύπρου	<i>Α' Τιμ. ζ' 11-16</i> <i>«Τέκνον Τιμόθεε,</i> <i>δίωκε δικαιοσύνην»</i>	<i>Ἰω. ι' 9-16</i> <i>«Εγὼ εἰμι ἡ θύρα»</i>
21	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἰσαποστόλων	<i>Πράξ. κς' 1, 12-20</i> <i>«Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς»</i>	<i>Ἰω. ι' 1-9</i> <i>«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν»</i>

ΙΟΥΝΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως	<i>Ἐβρ. η' 1-6</i> <i>«Τοιοῦτον ἔχομεν</i> <i>ἀρχιερέα»</i>	<i>Ακ. ιβ' 8-12</i> <i>«Πᾶς ὃς ἂν</i> <i>ὁμολογήσῃ»</i>
11	Βαρνάβα ἀποστόλου	<i>Πράξ. ιβ' 25-ιγ' 12</i> <i>«Βαρνάβας καὶ</i> <i>Σαῦλος ὑπέστρεψαν»</i>	<i>Ακ. ι' 16-21</i> <i>«Ὁ ἀκούων ὑμῶν,</i> <i>ἐμοῦ ἀκούει»</i>
24	Γενέσιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	<i>Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4</i> <i>«Νῦν ἐγγύτερον</i> <i>ἡμῶν ἡ σωτηρία»</i>	<i>Ακ. α' 1-25, 57-68,</i> <i>76, 80</i> <i>«Ἐπειδή περ πολλοὶ</i> <i>ἐπεχείρησαν»</i>
29	Πέτρου καὶ Παύλου ἀποστόλων	<i>Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9</i> <i>«Ἐν ᾧ δ' ἂν τις</i> <i>τολμᾷ»</i>	<i>Μτ. ις' 13-19</i> <i>«Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς</i> <i>εἰς τὰ μέρη»</i>
30	Σύναξις τῶν δώδεκα ἀποστόλων	<i>Α' Κορ. δ' 9-16</i> <i>«Ὁ Θεὸς ἡμᾶς</i> <i>τοὺς ἀποστόλους»</i>	<i>Μτ'. θ' 36-ι' 8</i> <i>«Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς</i> <i>τοὺς ὄχλους»</i>
ΙΟΥΛΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
8	Προκοπίου μεγαλομάρτυρος	<i>Α' Τιμ. δ' 9-15</i> <i>«Τέκνον Τιμόθεε,</i> <i>πιστὸς ὁ λόγος»</i>	<i>Ακ. Ϛ' 17-19, θ' 1-2,</i> <i>ι' 16-21</i> <i>«Ἦλθε πρὸς τὸν</i> <i>Ἰησοῦν ὄχλος»</i>
17	Μαρίνης μεγαλομάρτυρος	<i>Γαλ. γ' 23-δ' 5</i> <i>«Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν</i> <i>τὴν πίστιν»</i>	<i>Μκ. ε' 24-34</i> <i>«Ἠκολούθει τῷ</i> <i>Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς»</i>
20	Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου	<i>Ἰακ. ε' 10-20</i> <i>«Ὑπόδειγμα λάβετε»</i>	<i>Ακ. δ' 22-30</i> <i>«Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι»</i>
26	Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος	<i>Γαλ. γ' 23-δ' 5</i> <i>«Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν</i> <i>τὴν πίστιν»</i>	<i>Μκ. ε' 24-34</i> <i>«Ἠκολούθει τῷ</i> <i>Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς»</i>

27	Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος	<i>Β' Τιμ. β' 1-10</i> « <i>Ἐνδυναμοῦ</i> <i>ἐν τῇ χάριτι</i> »	<i>Ἰω. ιε' 17-ις' 2</i> « <i>Ταῦτα ἐντέλλομαι</i> <i>ὑμῖν</i> »
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
29	Ἀποτομή κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	<i>Πράξ. ιγ' 25-32</i> « <i>Ὡς ἐπλήρου ὁ</i> <i>Ἰωάννης τὸν δρόμον</i> »	<i>Μκ. ς' 14-30</i> « <i>Ἦκουσεν Ἡρώδης</i> <i>ὁ βασιλεὺς</i> »
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου	<i>Α' Τιμ. β' 1-17</i> « <i>Τέκνον Τιμόθεε</i> <i>παρακαλῶ πρῶτον</i> <i>πάντων</i> »	<i>Ακ. δ' 16-22</i> « <i>Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς</i> <i>εἰς τὴν Ναζαρετ</i> »
26	Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	<i>Α' Ἰω. δ' 12-19</i> « <i>Θεὸν οὐδεὶς πώποτε</i> <i>τεθέαται</i> »	<i>Ἰω. ιθ' 25-27, κα' 24-25</i> « <i>Εἰστήκεισαν παρὰ</i> <i>τῷ Στανρθῷ</i> »
29	Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ	<i>Γαλ. ε' 22-ς' 2</i> « <i>Ὁ καρπὸς</i> <i>τοῦ Πνεύματος</i> »	<i>Ακ. ς' 17-23</i> « <i>Ἔστη ὁ Ἰησοῦς</i> <i>ἐπὶ τόπου πεδινοῦ</i> »
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
26	Δημητρίου μεγαλομάρτυρος	<i>Β' Τιμ. β' 1-10</i> « <i>Ἐνδυναμοῦ</i> <i>ἐν τῇ χάριτι</i> »	<i>Ἰω. ιε' 17-ις' 2</i> « <i>Ταῦτα ἐντέλλομαι</i> <i>ὑμῖν</i> »
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
8	Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ	<i>Ἐβρ. β' 2-10</i> « <i>Εἰ ὁ δι' ἀγγελῶν</i> <i>λαληθεὶς λόγος</i> »	<i>Ακ. ι' 16-21</i> « <i>Ὁ ἀκούων ὑμῶν,</i> <i>ἐμοῦ ἀκούει</i> »

9	Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως	Ἐφ. ε' 8-19 «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε»	Ἰω. ι' 9-16 «Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα»
13	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	Ἐβρ. ζ' 26-ἡ' 2 «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς»	Ἰω. ι' 9-16 «Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα»
25	Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος	Γαλ. γ' 23-29, δ' 1-5 «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»	Μκ. ε' 24-34 «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς»
26	Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος	Γαλ. ε' 22-στ' 2 «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος»	Λκ. ιβ' 32-40 «Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποιμνιον»
30	Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου	Α' Κορ. δ' 9-16 «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους»	Ἰω. α' 35-52 «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης»
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜ.	ΕΟΡΤΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος	Γαλ. γ' 23-δ' 5 «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»	Μκ. ε' 24-34 «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς»
5	Σάββα τοῦ ἡγιασμένου	Γαλ. ε' 22-στ' 2 «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος»	Μτ. ια' 27-30 «Πάντα μοι παρεδόθη»
6	Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων	Ἐβρ. ιγ' 17-21 «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν»	Λκ. στ' 17-23 «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπον πεδινοῦ»
12	Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος	Ἐφ. ε' 8-19 «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε»	Ἰω. ι' 9-16 «Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα»
15	Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος	Β' Τιμ. α' 8-18 «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον»	Μκ. β' 23-γ' 5 «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς Σάββασι»
26	Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου	Ἐβρ. β' 11-18 «Ὁ ἀγάξων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι»	Μτ. β' 13-23 «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων»

10. ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ ἱεραὶ ἀκολουθίαι ἄρχονται οὕτως:

Μῆνες	Ἑσπερινὸς	Ὁρθρος
Ἰανουάριος καὶ Δεκέμβριος	4:30 μ.μ.	7:00 π.μ.
Φεβρουάριος καὶ Νοέμβριος	4:30 μ.μ.	6:30 π.μ.
Μάρτιος	5:00 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ἀπρίλιος καὶ Σεπτέμβριος	6:00 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ὀκτώβριος	5:30 μ.μ.	7:00 π.μ.
Μάιος καὶ Αὐγουστος	6:30 μ.μ.	6:30 π.μ.
Ἰούνιος καὶ Ἰούλιος	7:00 μ.μ.	6:30 π.μ.

Τὰ Χριστούγεννα ὁ Ὁρθρος ἄρχεται τὴν 5:00 π.μ.

Οἱ Χαιρετισμοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον ἄρχονται τὴν 6:00 μ.μ. (χειμερινὴν ὥραν) καὶ τὴν 6:30 μ.μ. (θερινὴν ὥραν).

Οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἄρχονται τὴν 7:00 μ.μ.

Τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα αἱ ἀκολουθίαι ἄρχονται οὕτως·

Ὁ Νυμφίος 7:00 μ.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων
τῆς Μεγάλης Δευτέρας, Τρίτης καὶ Τετάρτης 7:00 π.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Μεγάλης Πέμπτης 7:00 π.μ.

Τὰ Ἅγια Πάθη τὴν Μεγάλην Πέμπτην 6:30 μ.μ.

Αἱ Ὁραι τὸ πρωὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς 7:00 π.μ.

Ὁ Ἐπιτάφιος τὸ ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς 7:00 μ.μ.

Ἡ Θεία Λειτουργία τὸ Μέγα Σάββατον 7:30 π.μ.

Τὸ Πάσχα οἱ κώδωνες σημαίνουν εἰς τὴν 11ην τῆς νυκτὸς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ ὁ Καλὸς Λόγος λέγεται τὴν 12ην ἀκριβῶς μεσονύκτιον ὥραν.

Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης ἄρχεται τὴν 11:00 π.μ.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

**1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ·** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας
τῆς Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Κατάλυσις εἰς πάντα, μέχρι καὶ τῆς δ' Ἰανουαρίου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*». Δόξα· «*Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ*». Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα· «*Σοφίας ἐραστῆς*». Καὶ νῦν· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου* καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου¹.

1. Τὸ *Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.)*, εἰς πάσας τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ἐχόντων λιτὴν, ὀρίζει τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, μετὰ τὸν ν' ψαλμόν. Ἐν Κύπρῳ ὅμως εἴθισται ἡ λιτὴ νὰ τελεῖται εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς θέσιν, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῶν ἀποστίχων, καὶ τοῦτο ὠρίσαμεν ἐν τῷ παρόντι (βλ. γενικὰς διατάξεις σελ. 30.). Ἐὰν ὅμως δὲν τελεσθῇ λιτὴ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς ψάλλονται ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ὡς τὸ *Τ.Μ.Ε.* διατάσσει.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἁγίου, μετὰ τῶν στίχων·

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».

«Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν».

Δόξα· «Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων». Καὶ νῦν· «Οὐκ ἐπησχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. (Ἐὰν ὅμως ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν» τρὶς μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τοῦ ἁγίου καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσβενε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἄπο γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοινάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ· «Στείβει θαλάσσης».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τ ἦ ς ἐ ο ρ τ ἦ ς

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περιτμηθέντα».

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

γ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα».

«Ὑπερβάς τοὺς ὄρους Χριστός».

δ'· «Σήμερον ὁ Δεσπότης σαρκὶ περιετμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη».

«Δεῦτε τοῦ Δεσπότητος τὰ ἔνδοξα».

Τ ο ὐ ἀ γ ί ο υ

ε'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν».

«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον».

ς'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν μέγαν».

«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον».

ζ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης ὑπέρλαμπρον φωστῆρα».

«Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον».

η'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν».

«Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον».

θ'· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».

«Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας».

ι'· Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 προσόμοια· «Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί». Δόξα· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις». Καὶ νῦν· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄· «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

Στίχ. δ΄· «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς».

Στίχ. β΄· «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Στίχ. γ΄· «Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ».

Στίχ. δ΄· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελω τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. β'. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ'. «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς».*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν).

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· *«Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται»* (Κολ. β' 8-12).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· *«Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες»* (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· *«Ἐπὶ σοὶ χαίρει».*

Εἰς τὰ ΔΙΠΤΥΧΑ, εἴθισται νὰ φάλληται τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου·

Ἦχος β'.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· *«Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».*

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· *«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».*

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· *«Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ», τὸ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν»².*

2. Τοῦτο φάλλεται εἰς πᾶσαν Λειτουργίαν. Περί τούτου βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 42.

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, ὡς ἐξῆς·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε».

Ὁ α΄ χορός· «Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Ὁ β΄ χορός· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ὁ α΄ χορός· «Δόξα», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου·

Ἦχος β΄.

Ὅ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον, τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ, τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ β΄ χορός· «Καὶ νῦν», τὸ κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὅ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων, ὑπερουσίε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφύζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπειρῷ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ἦχος διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἦχος β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξι).

Ἦχος ἀρχιερέως (ἢ ὁ ἱερέως)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν».

Ἦχος διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἦχος α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ἦχος ἀρχιερέως (ἢ ὁ ἱερέως) τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκευάσον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας. Τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τὸν στρατὸν τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνον. Τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέω ὄμματι ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον, τοὺς ἀγνωσομένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνί

στόματι και μιᾶ καρδιά ὑμνεῖν σε και δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεὸν και αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην και ἀρχιερέα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

2. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης· Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ Σαρώφ.

Πανηγυρίζει τὸ ἱερόν ἡσυχαστήριον Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ, παρὰ τὴν κοινότητα Σκουριωτίσσης.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι και τῆς ε' Ἰανουαρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἄγιος, λέγονται καταβασίαι· «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*».

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὰ προεόρτια ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου και Ἐρμωνιείμ».

«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα και ἐφοβήθησαν».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 και στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτικά κατὰ τὴν τάξιν, ἡ ἐκτενὴς και ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*». Ἀναγνώσματα διὰ τὴν σήμερον, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (Τρ. ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστ.) και Εὐαγγέλιον προεόρτιον τῶν Φώτων (β' Ἰαν.).

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· Μαλαχίου προφήτου· Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (Τετ. ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστ.) και Εὐαγγέλιον ὁμοίως (Τετ. ΙΓ' ἐβδ. Λουκᾶ).

4. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· ἡ σύναξις τῶν ἁγίων Ο' (70) ἀποστόλων· Θεοκτίστου ὁσίου· Χρυσάνθου καὶ Εὐφημίας μαρτύρων*³· Νικηφόρου ὁσίου τοῦ λεπροῦ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (Πέμ. ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τῶν Φώτων (δ' Ἰαν.).

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων· Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων· Συγκλητικῆς ὁσίας.

Νηστεία.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθύς αἱ Μεγάλαι Ὁραὶ τῶν Θεοφανείων ὡς κατωτέρω.

Ὁρα Α'. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοί. Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς*» (γ'), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα· «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Καὶ νῦν· «*Τί σε καλέσωμεν, ᾧ Κεχαριτωμένη*».

Καὶ ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς Ὁρας, ἅπαξ ἕκαστον, τὸ μὲν ἀ' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ τοῦ «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιείμ*», τὸ δὲ γ' μετὰ τοῦ «*Δόξα, καὶ νῦν*». Τούτων ψαλλομένων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου.

Μετὰ τὰ ἰδιόμελα, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτό, ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «*Τὰ διαβήματά μου*», τὸ τρισάγιον, τὸ κοινάκιον· «*Ἐν τοῖς ρείθροις*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*» καὶ τὴν εὐχὴν· «*Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτονται αἱ Ὁραὶ Γ' καὶ Δ'. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὁρα διατάξιν, ἀλλ' εἰς τὴν Γ' Ὁραν

3. Οἱ δι' ἀστερίσκου σημειούμενοι ἅγιοι, ἔχουσι τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν εἰς τὰ *Κύπρια Μηναία*.

τῶν ἰδιομέλων ἄρχεται ὁ β' χορός, εἰς δὲ τὸ β' ἰδιόμελον ὁ στίχος· «*Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν*». Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὁρας, ἐπισυναπτεται ἡ

Ὁρα Θ'. Τελεῖται ὡς καὶ ἡ Γ' Ὁρα, μέχρι τοῦ ἰδιομέλου· «Ὅτε πρὸς αὐτόν», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «*σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*» φάλλει ὁ β' χορός. Εἶτα ὁ α' χορός· «*Δόξα*». Ὁ β'· «*Καὶ νῦν*». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην*», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον (μετὰ τῶν ἐπαναλήψεων), μεθ' ὃ τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα.

Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ καὶ τὰ μετ' αὐτῶν τροπάρια (βλ. Ὁρολόγιον, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν), παραλειπομένων τοῦ «*Πιστεύω*», τοῦ «*Πάτερ ἡμῶν*», τοῦ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ τοῦ «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*», διότι θὰ λεχθῶσιν εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὅθεν μετὰ τὸ «*Ἄνεξ, ἄφεξ*», χῦμα τὸ κοντάκιον· «*Ἐν τοῖς ρείθροις*» καὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ β'. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Δόξα, καὶ νῦν*», «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ γ', «*Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρομῷ*».

Εἰσοδος μετ' εὐαγγελίου. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας⁴ καὶ εἶτα, ἐκ τῶν ΙΓ' ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὰ ἐξῆς·

4. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* παραλείπει τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ὀρίζει εὐθὺς μετὰ τὸ «*Φῶς ἱλαρόν*» τὰ ἀναγνώσματα. Τοῦναντίον ἕτερα *Τυπικά* προβλέπουσι τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ὡς γίνεται εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινούς, ὅπερ καὶ λογικώτερον.

Α' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολούθως ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Ε' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «*Εἶπεν Ἥλιος*». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον· «*Ἄμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὀλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολούθως ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Γ' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «*Παρεγένετο Νεεμάν*». Μετ' αὐτὸ ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν τοῦ τρισαγίου, ὁ τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα· «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἢ τῷ *Ἱερατικῷ*. Μετὰ τὰ εἰρηνικά καὶ τὴν εὐχήν· «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» (καὶ παραλειπομένου τοῦ προσιμίου· «*Τριὰς ὑπερούσιε*»), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «*Μέγας εἶ, Κύριε*», ἐπαναλαμβάνων τρὶς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*». Τρὶς ἐπαναλαμβάνει καὶ τὰς φράσεις· «*Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε*» καὶ «*Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα*», τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «*Ἀμήν*». Ὅταν ὁ ἱερεὺς ραντίζῃ τὸν λαόν, ψάλλει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «*Ἐπεφάνης σήμερον*»⁵.

5. Ψάλλεται τοῦτο, διότι διὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἔχομεν ἤδη εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* ὀρίζει τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «*Ἐν τοῖς ῥεῖθροισι σήμερον*», ἀλλὰ τοῦτο ψάλλεται εἰς τὸν Ἁγιασμὸν τῆς παραμονῆς μόνον ὅταν οὗτος τελεῖται ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ πρωί, ὅτε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τελεῖται κατὰ τὴν ἐσπέραν.

Ἀσπαζομένων δὲ τῶν πιστῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ῥαντιζομένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως, φάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*». Εἶτα τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Σημείωσις. Τῷ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ τελεσθῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου ἢ (κατ' ἄλλας πηγὰς) τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου χῦμα, μετὰ τῆς λιτῆς, τῶν ἀποστίχων καὶ τῆς ἀρτοκλασίας τῶν Θεοφανείων. Ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου*», λέγεται χῦμα τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», τὸ κοντάκιον αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν (ἢ μετὰ τὸ «*Πιστεύω*», ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον), φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ λέγονται αἱ δέησεις αὐτῆς. Εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς τρίς, ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου*». Ἰστέον ὅτι ἐὰν τηρηθῇ ἡ ἀνωτέρω τάξις, τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς δὲν θὰ ψαλῶσι καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς (ἄνευ τοῦ «*Δόξα*» καὶ τοῦ «*Καὶ νῦν*» πρὸ τῶν δύο τελευταίων) καὶ τὰ τῶν ἀποστίχων (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὸν ἐκ Παρθένου ἤλιον*». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφηνεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«*Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφηνες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χϋμα. Δόξα· «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός..., Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφότεροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»⁶.

Ἄπο γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου». Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θαλάσσης».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι».

«Δαβὶδ, πάρεσο πνεύματι».

γ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα».

«Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε».

δ'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας φωνῆς μαρτυρηθέντα».

«Συντηρώμεθα χάριτι».

Τοῦ β' κανόνος

ε'· «Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου».

«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

6. Ἡ διάταξις τοῦ *T.M.E.* (*Προθεωρία*, σελ. 21-22, § 24), καθ' ἣν οἱ κανόνες τῶν μεγάλων δεσποτικῶν ἑορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα), ψάλλονται ἄνευ στίχου, διότι ἐν αὐταῖς «οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν αἱ ἑννέα ὠδαί», δὲν εἶναι ὀρθή. Καὶ τοῦτο διότι, πάλιν κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ὁσάκις δὲν στιχολογοῦνται αἱ ἑννέα ὠδαί, οἱ κανόνες ψάλλονται πάντοτε μετὰ στίχων καταλλήλων πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν τροπαρίων, καθ' ὅτι δὲν νοεῖται ψαλμῶδησις κανόνων ἄνευ στίχων. Ὅθεν ὠρίσαμεν εἰς τοὺς κανόνας τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τὸν στίχον· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὡς προβλέπουσιν καὶ ἕτερα *Τυπικά*, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ *T.M.E.*, κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας αὐτῶν.

Γ'· «Σήμερον Ἰωάννης βαπτίζει τὸν Δεσπότην ἐν ρείθροις Ἰορδάνου».

«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ζ'· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ».

η'· Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Χρίεις τελειῶν».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα· «Νάματα ἰορδάνεια». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «οἱ φωτισθέντες βοῶμεν».

Εὐθύς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου· «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ», ἀντὶ τοῦ α' στίχου αὐτῆς, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς⁷.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'· «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

7. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζεται ὅπως, μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας, τελῆται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Ἀκολουθεῖται ὅμως ἐνταῦθα ἡ ἐπικρατήσασα πρᾶξις, καθ' ἣν ὁ Ἀγιασμός τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πιστῶν.

Στίχ. γ´ «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Στίχ. δ´ «Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´ «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς*».

Στίχ. β´ «Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι».

Στίχ. γ´ «Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με».

Στίχ. δ´ «Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενῆς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«*Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου*».

Στίχ. β´ «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. γ´ «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «*Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις*» (Τίτ. β´ 11-14, γ´ 4-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς*» (Μτ. γ' 13-17).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλωσσα*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλοῦία*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τελεῖται ὁ Μέγας Ἁγιασμός ὡς ἐχθές, ἀλλὰ πρὸ τῆς εὐχῆς· «*Μέγας εἶ, Κύριε*», ἀναγινώσκειται καὶ τὸ προοίμιον αὐτῆς· «*Τριάς ὑπερούσιε*»· κατὰ δὲ τὸν ἀγιασμόν τῶν πιστῶν, ἀντὶ τοῦ ἰδιομέλου· «*Ἀννυμνήσωμεν οἱ πιστοί*», ψάλλεται πολλάκις τὸ τροπάριον τῆς ἡ' ὥδῆς· «*Τριάδος ἡ φανέρωσις*». Εἶτα· «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ. Ἡ σύναξις τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἐνσαρκε λύχνη*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου⁸.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τοῦ Σαββάτου· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*»⁹.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστῆς*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Δεῦτε μιμησώμεθα*».

8. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* ὀρίζει «*Καὶ νῦν*» τὸ τῆς ἑορτῆς· «*Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη*». Ἐπειδὴ ὁμως τὸ προηγηθὲν δοξαστικὸν τοῦ Προδρόμου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἑορτήν, ὠρίσαμεν «*Καὶ νῦν*» τὸ τοῦ ἡχου τῆς Κυριακῆς α' θεοτοκίον, καθὼς καὶ ἄλλα *Τυπικὰ* διατάσσοσιν.

9. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* ὀρίζει τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* προκείμενον· «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ*». Κατὰ ῥητὴν ὁμως διάταξιν τοῦ *Τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα* (κεφ. ις') καὶ ἄλλων *Τυπικῶν*, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται πάντοτε τὸ «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*», καθ' ὅτι προηγεῖται πάντων τῶν προκειμένων ὡς ἀναστάσιμον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωτῇ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (ζ' Ἰαν.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Θ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναιίου. Ἀφ' ε' ὥδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ζ' Ἰανουαρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, αἱ ἱαμβικά· «Στείβει θαλάσσης».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον πλ. β') καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ὥδῆ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ἡ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου¹⁰. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

10. Οὕτω ψάλλεται ἡ θ' ὥδῆ, κατὰ τὴν τυπικὴν παράδοσιν, ὡσάκις ἡ ζ' Ἰανουαρίου ἡ θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἀπόδοσις ἑορτῆς τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Τὸ *T.M.E.*, θέτον τὸ πρᾶγμα ἐπὶ ἄλλης βάσεως (ἦτοι ὅταν ἡ θ' τῆς ἑορτῆς ἔχει μεγαλυνάριον - βλ. *Προθεωρία*, § 29, σελ. 24-25), παραλείπει τὴν Τιμιωτέραν (ἐκτὸς εἰς ἀπόδοσιν θεομητορικῆς) καὶ ὀρίζει μόνον τὴν θ' τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς (ἐνταῦθα καὶ τοῦ Προδρόμου)· τὴν δὲ θ' ὥδῆν τοῦ ἀναστασίμου (ἢ καὶ ἄλλου τυχόντος) κανόνος, ὀρίζει πρὸ τῶν καταβασιῶν, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ὥδῶν (σελ. 55).

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἐκ φωτός», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία») ¹¹.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» ¹².

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος ¹³.

11. Περὶ τούτων βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 36-37.

12. Κατὰ τὰ μοναχικὰ *Τυπικά*, εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας λέγονται τυπικὰ καὶ μακαρισμοὶ καὶ εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»· ἐν καθημερινῇ μὲν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἐὰν ὑπάρχη τοιοῦτον, ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τὸ *Τ.Μ.Ε.* (*Προθεωρία*, σελ. 32-33, § 38) ὀρίζει, κατὰ μὲν τὰς καθημερινὰς τὰ ἀντίφωνα τῆς προλαβούσης ἑορτῆς, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς τυπικὰ καὶ μακαρισμούς· εἰσοδικόν ὅμως ὀρίζει πάντοτε τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Εἶναι δὲ τοῦτο ἀνακόλουθον διὰ τὰς καθημερινὰς, καθ' ὅτι τὸ εἰσοδικόν ἀποτελεῖ συνέχειαν καὶ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ γ' ἀντιφώνου. (Περὶ τούτου βλ. «Ἐγκόλιον ἀναγνώστου καὶ ψάλλον», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 2005, σελ. 11 κ. ἐξ.). Ὅσάκις λοιπὸν ἐν μεθεόρτῳ ἡμέρᾳ ψάλλονται, ἀντὶ τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, τὰ ἀντίφωνα ἑορτῆς τινος καὶ ἔχει ἡ ἑορτὴ ἴδιον εἰσοδικόν, δέον νὰ λέγηται τὸ εἰσοδικόν αὐτῆς· ἐν καθημερινῇ μὲν μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

13. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* ὀρίζει τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε» ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου. Πλεῖσται ὅσαι ὅμως τῶν πηγῶν προβλέπουσι διὰ τὴν πρώτην μεθεόρτον ἡμέραν τῶν Θεοφανείων (ὡς ἐπίσης καὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πεντηκοστῆς), ὅπως ψαλῆ ὁ τρισάγιος ὕμνος. Καὶ τοῦτο, καθ' ὅτι, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς λατρείας, τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν» ἐψάλλετο κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῶν ἑορτῶν τούτων, ὅτε ἐτελοῦντο βαπτίσεις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ Προδρόμου· «*Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ*» (Πράξ. ιθ' 1-8).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν*» (Ἰω. α' 29-34).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., ὧ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τοῦ Προδρόμου· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῆ θ', ια' καὶ ιγ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ η', ι' καὶ ιβ'. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἐορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασίαι· «*Στείβει θαλάσσης*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΑΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια μεθέορτα τῶν Φώτων.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γεωργίου ὁσίου τοῦ Χοζεβίτου*· Δομνίκης ὁσίας.

9. ΤΡΙΤΗ. Πολυεύκτου μάρτυρος.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου· «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Παρ. Β' ἐβδ. Ακ.). Καταβασίαι· «*Στείβει θαλάσσης*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι α . Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τατιανῆς μάρτυρος.

τῶν κατηχομένων. Ἡ ψαλμῶδῆσις δὲ τούτου σήμερον ἀποτελεῖ εὐσεβὲς κατάλοιπον παλαιᾶς ἱστορικῆς βαπτισματικῆς πράξεως καὶ συνδέεται λειτουργικῶς μόνον μετὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἐορτῆς.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὰ Φῶτα. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων Ἱερεμίου τοῦ Α΄, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Τρανοῦ.

Σημείωσις. Σήμερον φάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων, διὰ τὸ κατὰ τὴν ἰδ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ¹⁴. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων· τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἁγίων ἀββάδων. Κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Ῥπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ*». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. (Τὰ ἀναγνώσματα, ὁ Μ. Ἁγιασμός καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς παραλείπονται).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

14. Ἡ καθ' αὐτὴ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συνέπεσεν τῇ ζ' Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἀνεγνώσθησαν τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εὐστόχως, λοιπόν, τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὰ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα νὰ λέγωνται σήμερον, κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς.

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς
(τῆς α' καὶ β' στιχ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ
τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ι' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν
εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ (ἀντὶ τῆς
ὑπακοῆς) τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Τὰ ρεῖθρα
ἠγίασας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξά-
ριον τῆς ιδ' Ἰανουαρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνυθμένα» καὶ· «Στεί-
βει θαλάσσης».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον βαρὺν) καὶ
ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ ἡ τῶν
κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ
αὐτῆς¹⁵. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τι-
μιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,
τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ι' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς
ἑορτῆς, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης
εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Νάματα Ἰορδάνεια». Καὶ νῦν· «Ὑπερ-
ευλογημένη».

15. Βλ. ὑπόσημ. 10.

Δοξολογία μεγάλη και τὸ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ...*», μετὰ τοῦ «*ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «*Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις*» (Ἐφ. δ' 7-13).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης*» (Μτ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...*, Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Καλυβίτου.

Σημεῖωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον, μέχρι καὶ τῆς θ' Φεβρουαρίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*», ἐκτὸς τῆς α' Φεβρουαρίου.

16. ΤΡΙΤΗ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου· Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

18. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Δεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου*· Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Καὶ νῦν· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ βαρέος ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΒ΄ ΛΟΥΚΑ (δέκα λεπτῶν). Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ· Νεοφύτου μάρτυρος· Ἀγνῆς μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ ὁσίου Μαξίμου· «Ὅσιε πάτερ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ»¹⁶. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ΙΑ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον, τοῦ ὁσίου· «Θεολογῶν ἐκήρυξας» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον».

16. Τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ ἑξαποστειλάριον τοῦ μάρτυρος δὲν λέγονται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ ΙΑ΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ὁσίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Προκείμενον τοῦ πλ. δ' ἤχου¹⁷ (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΚΘ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ» (Κολ. γ' 4-11).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΒ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ιζ' 12-19).

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΒ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τιμοθέου ἀποστόλου· Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου· Βησσαρίωνος ὁσίου τοῦ Ἀγαθωνίτου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΤΡΙΤΗ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀγκύρας· Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ξένης ὁσίας· Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίου*· τῆς Θεοσημείας, ἥτοι τῆς θαυμαστῆς διασώσεως Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου.

17. Περὶ τούτου βλ. τὴν σχετικὴν ὑποσημείωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς τὸ σημερινὸν ἀνάγνωσμα.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ξενοφῶντος ὀσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ*.

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Δημητριάδου ἐπισκόπου Ταμασοῦ*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»· Καὶ νῦν· «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ πλ. δ' ἡχου).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (Ζακχαίου). Ἐφραίμ ὀσίου τοῦ Σύρου. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀγίου· «*Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Προφητικῶς καταβρέχων». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσεσι».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Α' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Προκείμενον τοῦ α' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΛΒ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «*Τέκνον Τιμόθεε, πιστός ὁ λόγος*» (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΕ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχὼ*» (Λκ. ιθ΄ 1-10).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ΄ ἐβδ. *Ματθαίου*.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου.

30. ΤΡΙΤΗ. Τῶν τριῶν μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμένικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος, πάπα Ῥώμης.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἱεραρχῶν ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*· ἡ δὲ πρὸ τῆς τῶν ἱεραρχῶν ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰππολύτου καταλιμπάνεται.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἀπολυτίκια· «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*». Δόξα· «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*». Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Ἐκ τῶν πολλῶν στίχων τοῦ συναξαρίου διὰ τοὺς ἁγίους εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν, χάριν συντομίας, οἱ δύο πρῶτοι καὶ ὁ τελευταῖος. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἥχον β') καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*». Μετὰ τὴν δοξολογίαν, τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ α' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων, μετὰ

δὲ τὴν εἴσοδον ἀμφοτέρα). Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν ἀναργύρων.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι ἑννέα

1. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου· Τρύφωνος μάρτυρος*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «*Νῦν ἀπολύεις ...*» καί· «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ κάτωθι προεόρτιον¹⁸.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἀγίου Τρύφωνος. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

18. Ἐκ τοῦ *Μηναίου* μηνὸς Φεβρουαρίου, ἐκδόσεως Κωνσταντινουπόλεως 1843. Τὰ ἐν χρήσει *Μηναία* δὲν περιλαμβάνουν προεόρτιον κοντάκιον· τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ *T.M.E.* (*Προθεωρία*, σελ. 34, § 40) ὀριζόμενον· «*Οὐράνιος χορός*», δὲν εἶναι κοντάκιον, ἀλλὰ ἀπολυτίκιον.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Παρασκευῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...», Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

ΚΑΝΩΝ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹⁹.

19. Προεκρίθη ὁ στίχος οὗτος, διότι τὰ πλεῖστα τροπάρια τοῦ κανόνος ἀναφέρονται εἰς τὸν Χριστὸν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄπο γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' Ὡ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια· «Ἀκατάληπτόν ἐστι» μέχρι καὶ τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ». Ἄπο δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν», συμφάλλονται ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ» τρίς.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'· «Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».

Στίχ. γ'· «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

Στίχ. δ'· «Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'· «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῆ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

Στίχ. β'· «Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης».

Στίχ. γ´. «Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται».

Στίχ. δ´. «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος εὐθύτητος ἢ ράβδος τῆς βασιλείας σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Στίχ. β´. «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Στίχ. γ´. «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐβρ. ζ´ 7-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον» (Λκ. β´ 22-40).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Συμεῶν δικαίου τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰσιδώρου ὁσίου τοῦ Πηλουσιώτου. Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Λέγε Συμεῶν» (β΄ Φεβρ.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου· «Θεωρίαις καὶ πράξεσι» (δ΄ Φεβρ.)²⁰. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη» (β΄ Φεβρ.). Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοούμενος» (β΄ Φεβρ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (δ΄ Φεβρ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

20. Τὸ *T.M.E.*, κατὰ τὰς μεθεόρτους Κυριακάς, παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἑορταζόμενος· εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια καὶ τοὺς αἶνους ὀρίζει τὰ μεθέορτα στιχηρὰ τῆς ἡμέρας. Συμφώνως ὅμως πρὸς τὰς σαφεῖς διατάξεις πλείστων *Τυπικῶν*, δεόν νὰ ψάλληται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια καὶ τοὺς αἶνους τὰ στιχηρὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, ὁμοίως καὶ δοξαστικά τῶν ἑσπερίων καὶ ἀποστίχων (ἐξαιρουμένων τῶν Κυριακῶν μετὰ τὴν Κοίμησιν καὶ μετὰ τὰ Χριστούγεννα).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* (δ' Φεβρ.). Ἄφ' Ἒ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β' ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον· «*Ἐκ σοῦ Θεογεννήτρια*».

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» (β' Φεβρ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*».

«*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ*».

Δόξα, τὸ Β' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἐγνώρισε Κύριος...*», μετὰ τοῦ «*ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*»²¹.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

Προκείμενον τοῦ β' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Ἰε' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους*» (β' Κορ. δ' 6-15).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ἰε' Κυριακῆς *Ματθαίου*· «*Νομικὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Μτ. κβ' 35-46).

21. Βλ. ὑποσημ. 12.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Ματθαίου.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀγάθης μάρτυρος.

6. ΤΡΙΤΗ. Βουκόλου ὁσίου, ἐπισκόπου Σμύρνης· Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παρθενίου ὁσίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου*· Λουκά ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Στεριῶ τῆς Ἑλλάδος· Ἀπρίωνος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου*· Ζαχαρίου προφήτου· Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς· Νικηφόρου μάρτυρος· Φιλαγρίου ἐπισκόπου Πάφου· Ἄμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κ' (20) μαρτύρων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου.

Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Νικηφόρου (θ' Φεβρ.) καταλιμπάνεται, ἡ δὲ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ αὐτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χϋμα καὶ ὁ κανὼν. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς θ' Φεβρουαρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου Κυριακάς, ὡς καὶ κατὰ τὰς μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων ἐν καθημερινῇ μνήμας ἑορταζομένων ἁγίων, ψάλλονται ἐν τῷ Ὁρθρῷ αἱ καταβασαίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα». Καὶ νῦν· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ β' ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (βλ. κγ' Ἀπρ.). Καταβασαία· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

11. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ταλάντων). Βλασίου ἱερομάρτυρος, ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας· Θεοδώρας ὁσίας τῆς αὐγούστης. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Βλασίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὡς καλὸς παιδοτρίβης». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσεσι».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Καὶ τρόπων μέτοχος». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τόν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἄπο γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Προκείμενον τοῦ γ' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ὚' 1-10).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΓ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν» (Μτ. κε' 14-30).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αινεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης· Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

13. ΤΡΙΤΗ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου· Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας*.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Αὐξεντίου ὁσίου.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Ὁνησίμου ἀποστόλου· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ· Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος· Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*· Μαριάμνης ἰσαποστόλου*.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Χαναναίας). Λέοντος πάπα Ῥώμης. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Λέοντος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τόν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Δ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν δ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Δ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Προκείμενον τοῦ δ' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΖ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. 5' 16-ζ' 1).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΖ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτ. 15' 21-28).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ' ἔβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἔβδ. *Ματθαίου*.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρχίππου ἀποστόλου· Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας.

20. ΤΡΙΤΗ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης· Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν ἐν Κύπρῳ.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτύρων· Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης**²².

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σμύρνης*.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ α' καὶ β' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* διάταξις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Προδρόμου, προϋποθέτει τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐντὸς Μ. Τεσσαρακοστῆς· ἐπειδὴ δὲ ἐφέτος τυγχάνει ἐκτὸς αὐτῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἀκολούθως.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 6. Δόξα· «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν». Καὶ νῦν· «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δ' ἤχου). Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» (ζήτει μετὰ τὸν Ὅρθρον τῆς κδ' Φεβρ.), μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου».

«Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

Δόξα· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεσοκίον· «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν». Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

22. Οἱ διὰ δύο ἀστερίσκων σημειούμενοι ἄγιοι, ἔχουσι τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν εἰς τὸ Ἐπίμετρον τῶν *Κυπρίων Μηναίων*.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν· «Δόξα», τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν τοῦ Προδρόμου· «Ἡ πρόην ἐπὶ πίνακι». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ Προδρόμου». Τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Ὁ ν' φαλμός χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὚' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον».

25. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΛΟΥΚΑ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ταρασί-
ου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Ῥηγίνου ἱερομάρτυρος,
ἐπισκόπου Σκοπέλου*· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου,
ἐπισκόπου Ἀπαμείας. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Ε'.

Ἄρχεται τὸ Τριώδιον²³

23. Κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιῶν καταλιμπάνεται (ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), ἐκτὸς ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου·

α'. Εἰς πάσας τὰς Κυριακάς.

β'. Εἰς τὰ Σάββατα τῆς Ἀπόκρεω, τῆς Τυρινῆς, τῆς Α' καὶ Ε' ἑβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τοῦ Λαζάρου.

γ'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς Δ' ἑβδ. τῶν νηστειῶν καὶ τὸν Ὁρθρον τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

δ'. Εἰς τὴν Προηγιασμένην τῆς Τετάρτης τῆς Ε' ἑβδ. τῶν νηστειῶν.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Παντοκράτορ Κύριε*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου*». Καὶ νῦν· «*Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ε' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ Ν' ΨΑΛΜΟΝ, τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου· Δόξα· «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*»²⁴.

ε'. Εἰς τὴν Πέμπτην τοῦ Μεγάλου Κανόνος (ἐὰν ὁ Μ. Κανὼν ψαλῆ ἐν τῷ Ὅρθρῳ) καὶ 5'. Εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.

24. Ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστης τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, ἀπὸ τῆς παρουσίας μέχρι καὶ τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. (Βλ. καὶ γενικὰς διατάξεις, σελ. 31).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἄφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεξεύσας». Εἰς τὴν θ', στιχο-λογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχῆσεσι». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Φαρισαίου φύγωμεν».

Προκείμενον τοῦ πλ. α' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

Αἰποστολὸς, ΛΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου» (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον, ΙΓ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν» (Λκ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ' ἐβδ. Λουκᾶ.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πορφυρίου ὁσίου, ἐπισκόπου Γάζης· Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

27. ΤΡΙΤΗ. Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου· Ἐφραίμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ*.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν Συνεσίου ὁσίου τοῦ ἐν Λύση*.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ· Θεοδότου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Κυρηναίας*· Νικολάου ὁσίου τοῦ Πλανᾶ.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου). Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων. Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Ὡ πόσων ἀγαθῶν*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*». Καὶ νῦν· «*Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἑωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπο γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Τὴν Μωσέως ὠδήν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρῶας δόξης σου».

Προκείμενον τοῦ πλ. β' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΛΔ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α΄ Κορ. 7' 12-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΖ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱοὺς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ἐβδ. τῆς Ἀπόκρεω.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

5. ΤΡΙΤΗ. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ· Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου· Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι**.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν μβ' (42) μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ.

Νηστεία.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἐλπιδίου ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων· Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος· Ἀρκαδίου ὁσίου, Νέστορος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ μαρτύρων**.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοφυλάκτου ὁσίου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· Ἐρμοῦ ἀποστόλου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ψάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων (9' Μαρτ.), διὰ τὸ συμπίπτειν τὴν ἑορτὴν αὐτῶν τῷ Ψυχουσαββάτῳ· ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Θεοφυλάκτου (7' Μαρτ.) ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

2. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* διάταξις τῆς ἀκολουθίας τῶν μαρτύρων, προϋποθέτει τὴν μνήμην αὐτῶν ἐντὸς Μ. Τεσσαρακοστῆς· ἐπειδὴ δὲ ἐφέτος τυγχάνει ἐκτὸς αὐτῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἀκολούθως.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα (θ' Μαρτ.) εἰς 6. Δόξα· «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον» (ἀπόστιχα αἰνων). Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶρον ἀ' θεοτοκίον· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας²⁵. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῶν αἰνων τῶν ἁγίων· «Δεῦτε μαρτυρικὴν», μετὰ τῶν στίχων·

«Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν».

«Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον».

Δόξα· «Ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων» (ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ). Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τῶν ἀθλοφόρων». Ἀπολυτίκιον, τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθερξαμένου».

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν [ἐὰν δὲν ἐτελέσθη λιτὴ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνων τῶν ἁγίων· «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος» κτλ. Δόξα· «Προφητικῶς ἀνεβόα» (ζῆτει μετὰ τὸν Ὁρθρον τῆς θ' Μαρτ.). Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθερξαμένου». Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων, τὸ συναξάριον τῆς ἡ' Μαρτίου καὶ τὸ τῶν ἁγίων (μόνον) ἐκ τῆς θ' Μαρτίου. Καταβασαί· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τῶν ἁγίων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Δεῦτε μαρτυρικὴν» εἰς 4. Δόξα· «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ». Καὶ νῦν· «Μακαρίζομέν σε». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

25. Ἐνθα οἱ ἅγιοι ἐορτάζωνται ἐπίσημως, ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς κγ' Ἀπριλίου, γίνονται δὲ καὶ λιτὴ, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων ὡς ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτικίον τῶν ἀγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ἀπόκρεω (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· Τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (ὧν ἡ ἀκολουθία ἐψάλλη ἐχθές).

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 πρῶτα μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» (βλ. τέλος Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον». Δόξα· «Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ, τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» τρις ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα τὸ «Καταξιώσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ τέταρτον μαρτυρικόν· «Ὁ Σταυρὸς σου, Κύριε» καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἐτίμησας εἰκόνι σου» καὶ «Ἴνα μοι τὸ ἀξιῶμα», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. Πεντηκοστάριον, Σαββ. πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, Παρ. ἐσπέρας εἰς τὰ ἀπόστιχα)²⁶. Δόξα· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις». Καὶ νῦν· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

26. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* διατάσσει εἰς τὰ ἀπόστιχα 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἀσαφοῦς φρασεολογίας (μᾶλλον τυπογραφικοῦ σφάλματος) τοῦ Τριωδίου, τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνει τὸ *Τ.Μ.Ε.* Ὅταν τῷ Σαββάτῳ ψάλληται «Ἀλληλούια», εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται μαρτυρικὸν ἓν καὶ νεκρώσιμα δύο. (Πρβλ. τὴν τάξιν τοῦ Σαββάτου, ὅταν ἐν αὐτῷ ψάλληται «Ἀλληλούια» -γενικαὶ διατάξεις, σελ. 52- ὡς καὶ τὴν ἀνάλογον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς).

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὰ στιχηρά, ὠρίσαμεν αὐτὰ τοῦ Ψυχασάββατου τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ὅτι τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου νεκρώσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις» καὶ «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», ψάλλονται καὶ ὡς δοξαστικά τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῶν αἰῶνων.

ΜΕΤΑ ΤΟ «ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» (βλ. Πεντηκοστάριον, Σαββ. πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Παρασκευῆς), ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια·

«Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται».

Εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. Μετὰ δὲ τὴν θ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις» καὶ εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ· «Ὁ βάρθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Ἀμέσως ἢ ἐκτενῆς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἢ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλέημων».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Καὶ εὐθύς, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἑξῆς·

Ὁ ἱερεύς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ ἀ' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεῦει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς: «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

Ὁ ἀ΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς: «Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφρασιν τῶν ἐναντῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ β΄ χορός: «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀ΄ χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β΄ χορός: «Ἀμήν».

Ὁ ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄).

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄).

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄).

Ὁ ἱερεύς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ἡ
ΑΠΟΛΥΣΙΣ, ἡ συνήθης.

Ὅρθρος

ΑΝΤΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ «Ἀλληλούια» τρις ἐκ δ΄ εἰς ἦχον πλ. δ΄, τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·
«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ μαρτυρικά τοῦ πλ. β΄ ἦχου· «Ἀθλητικὸν ἀγῶνα» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος *Τριωδίου*). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «Ἀληθῶς ματαιότης». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἦχου· «Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας»²⁷.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ, τὰ νεκρώσιμα καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ *Τριωδίου*· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ...». Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθύς ὁ ν΄ ψαλμὸς χῶμα.

ΚΑΝΩΝ, ὁ τοῦ *Τριωδίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 8 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ τρία πρῶτα τροπάρια· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν» καί·

27. Ὁ α΄ θεοτοκίον τῶν καθισμάτων τῆς α΄ στιχολογίας τοῦ Σαββάτου (ἄνευ ἑορτῆς) δεῖν νὰ ψάλληται τὸ α΄ τοῦ ἦχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος, ὡς ὀρίζεται καὶ ἐν τῇ *Παρακλητικῇ*. (Πρβλ. καὶ τὴν ἀνάλογον τάξιν τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς). Τὸ *Τριώδιον* ἐσφαλμένως ἔχει εἰς τινὰς ἡχοὺς ἕτερα θεοτοκία.

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται». Εἰς δὲ τὸ δ' (ἦ καὶ ε')· «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἄπο γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΙΝΟΙ, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἐχων ἀκατάληπτον» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, εἰς κοιμηθέντας (βλ. τέλος Ἀποστόλου)· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω· «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 33-36).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ, ἡ συνήθης.

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Ζ΄.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα (τῆς Τυροφάγου) γίνεται κατάλυσις τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος, ἀποχὴ δὲ κρέατος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάρθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Οἴμοι, μέλαινα ψυχή*». Καὶ νῦν· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα²⁸. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

28. Κατὰ τὴν τάξιν *Τυπικῶν* τινῶν, μετὰ τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα, λέγεται [ὁ πολυέλεος καὶ ἀντὶ ἐκλογῆς ὁ ψαλμὸς ρλς' (136) «*Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος*». Εἶτα] ἡ ἀ΄ ὁμὰς τῶν μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν καθισμάτων τοῦ Τριωδίου· «*Τὸ βῆμά σου φρικτόν*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὸν πάντων ποιητήν*». Ἀπὸ δὲ γ΄ ᾠδῆς, μόνον ἡ β΄ ὁμὰς· «*Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν*» κτλ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ζ' ἑωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 8 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου (παραλειπομένου τοῦ Θεοδοκίου· «Τὸν πάντων ποιητὴν»). Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».

Προκείμενον, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικόν τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Βρωμα ἡμᾶς οὐ παρίσθησι» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτ. κε' 31-46).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἐβδ. τῆς Τυρινῆς.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ τῆς Τυρινῆς. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς βασιλίσσης Ἄρτης.

Σημείωσις. Ἡ διάταξις τῶν καθημερινῶν (ἄνευ ἐορταζομένου ἀγίου) τῆς ἐβδομάδος τῆς Τυρινῆς παρουσιάζει ἰκανὰς ἰδιορρυθμίας, διὰ τοῦτο καὶ ἐκθέτουμεν αὐτὴν ἐν ἐκάστη ἡμέρᾳ, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐν συντομίᾳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς συνήθως, κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-46 διάταξιν, ἀλλὰ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικά εἰς τὰ ἑσπέρια καὶ τὰ ἀπόστιχα, φάλλονται ταῦτα μετὰ τῶν οἰκείων θεοτοκίων.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὰ τῆς Ὀκτωήχου (βλ. τέλος *Τριωδίου*, ἦχος βαρῦς). Δόξα, τὸ (μετὰ τὸ θεοτοκίον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ *Τριωδίου*. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Εἰς ἃς δὲ ὠδὰς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ὑπάρχουσι τριῶδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ λέγονται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς 4 ἕκαστον. (Τῆ *Δευτέρα* μετὰ τὴν α' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. (Τῆ *Πέμπτη* μετὰ τὴν δ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν ε' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἡ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ *Μηναίου* ἐὰν ἔχη, εἰ δὲ μὴ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Μετὰ τὴν ἦ' ὠδὴν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ *Τιμιωτέρα*, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία, τελεῖται ὡς συνήθως, κατὰ τὴν ἐν σελ. 47-49 διάταξιν, ἀλλὰ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχει δοξαστικόν εἰς τὰ ἀπόστιχα, φάλλεται τοῦτο μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου.

12. ΤΡΙΤΗ τῆς Τυρινῆς. Θεοφάνους ὁσίου Συγριανῆς τοῦ ὁμολογητοῦ· Γρηγορίου πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου· Συμεῶν ὁσίου τοῦ νέου Θεολόγου.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἀλλ' εἰς τοὺς κανόνας φάλλεται καὶ ἡ β' ὡδὴ τῶν δύο τριωδίων μόνη, προτασσομένου τοῦ κάτωθι εἰρμοῦ, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ *Τριωδίῳ*·

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου.

Εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς Τυρινῆς. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. (Τυχόντα ἰδιόμελα δοξαστικά δὲν λέγονται). Ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» τρὶς ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. β', μετὰ τῶν στίχων·

«Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων».

Ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν. Εὐθύς· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερέυς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ τὸ «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ». Εἶτα αἱ γ' μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, αἱ β' μικραί, πάλιν μία μεγάλη καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται γενικῶς κατὰ τὸν τύπον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (βλ. σελ. 157-159), ἀλλὰ μετὰ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν θ' ὡδῶν. Κανόνες δὲ λέγονται ὁ α' τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 καὶ ὁ πλήρης τοῦ *Τριωδίου* εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς ἃς δὲ ὡδὰς ἐν

τῷ *Τριωδίῳ* ὑπάρχουσι τριώδια, καταλιμπάνονται οἱ κανόνες τῆς *Παρακλητικῆς* καὶ τοῦ *Μηναιίου*, καὶ λέγονται ὁ πλήρης κανὼν τοῦ *Τριωδίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριώδια μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» εἰς 4 ἕκαστον. Μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου (τῆ δὲ *Παρασκευῆ* ὁ εἰρμὸς τοῦ *Τριωδίου*), ἡ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναιίου* μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου. (Τῆ *Παρασκευῆ* μετὰ τὴν ε' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Μετὰ τὴν Ϛ' ὥδῃν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Τριωδίου*, ἡ συναπτὴ, τὸ μαρτυρικὸν τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος *Τριωδίου*, ἦχος βαρύς), τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναιίου* καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν.

Εἶτα ἀναγινώσκονται αἱ Ὑραι Α', Γ' καὶ Ϛ', ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Εἰς δὲ τὴν Ϛ' Ὑραν, μετὰ τὰς ιϚ' μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς Ϛ' Ὑρας καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

*Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία*²⁹.

14. ΠΕΜΠΤΗ τῆς Τυρινῆς. Βενεδίκτου ὁσίου.

Ἐν τῇ Θ' Ὑρα. «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν (βλ. ἐν σελ. 160), ἀλλὰ τὸ τροπάριον τῆς Ὑρας καὶ οἱ μακαρισμοὶ λέγονται χῦμα. Μετὰ δὲ τὰς ιϚ' μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*», ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» τρις καὶ τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33)· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» καὶ ρμδ' (144)· «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου*». Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον* (γ'). *Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκειται τὸ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* ἀνάγνωσμα καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον.

29. Κατ' ἀρχαῖον ἔθος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, δὲν τελεῖται Λειτουργία οὔτε τελεία οὔτε Προηγιασμένη, ἐκτὸς ἐὰν τύχη μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ὅποτε τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τῆς Τυρινῆς. Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἀριστοβούλου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Βρετανίας*.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὸν τύπον τῆς παρελθούσης Τετάρτης.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Τυρινῆς. Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν· Σαβίνου μάρτυρος τοῦ Αἰγυπτίου· Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ*.

Ἐν τῇ Θ' Ὁ ρ α . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ δοξαστικὸν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καὶ νῦν, τὸ ἀΐθεοτικὸν τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εὐθύς (ἄνευ εισόδου) τὸ «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἢ προφητεία, τὸ μετ' αὐτὴν ἕτερον προκείμενον, τὸ «Καταξίωσον», τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπολυτίκιον, τῶν ὁσίων. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανών, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὚' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος, τῶν ὁσίων· «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος». Εὐαγγέλιον, Σαββάτου τῆς Τυρινῆς. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι. Ἀλληλούια».

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· Ἀλεξίου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Η'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν ὁσίων πατέρων.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα³⁰. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

30. Κατὰ τὴν τάξιν Τυπικῶν τινῶν, μετὰ τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα, λέγεται [ὁ πολυέλεος καὶ ἀντι ἐκλογῆς ὁ ψαλμὸς ρλζ' (136)· «Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος». Εἶτα] τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ἀ' κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Κατεπλάγη Ἰωσήφ» (Παρακλητικῇ, Κυριακῇ πρωί, ἤχος δ'). Εἰς δὲ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ β' κάθισμα· «Νῦν ὁ καιρὸς» μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Η' ἑωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεξεύσας». Εἰς τὴν θ', στιχο-λογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Η' ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρὸς». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

Προκείμενον, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικόν τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις» (Μτ. ε' 14-21).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὁ ρ α. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν λέγεται). Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ...» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...». Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν λέγεται).

Ἄντι ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καὶ ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης (χῦμα)· Καὶ νῦν· «ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχίαν». «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις». Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως, λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ κατανυκτικοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς, ἕως τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν.

Διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (ἐκτὸς Σαββάτου)

Κατὰ τὰς πέντε ἡμέρας ἐκάστης ἐβδομάδος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἦτοι ἀπὸ Δευτέρας μέχρι Παρασκευῆς, τελοῦνται αἱ ἐξῆς ἀκολουθίαι·

Τῷ πρωτῷ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνοὶ καὶ ὁ Ἐσπερινός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν συνάπτεται καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων. Τῷ ἑσπέρας τὸ Ἀπόδειπνον, ἀπὸ Δευτέρας μὲν μέχρι Πέμπτης τὸ Μέγα (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης τῆς Ε' ἐβδ., εἰς ἣν ἀναγινώσκειται τὸ Μικρὸν μετὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος), τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ Μικρὸν, μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τούτων, ἐκτὸς τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐκτίθεται ἐφεξῆς.

Μεσονυκτικὸν

Ἀναγινώσκεται τὸ καθ' ἡμέραν ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, ἐν ᾧ γίνονται καὶ αἱ 15' μετάνοιαι, ὡς ἐκεῖ διατάσσονται.

Ὅρθρος

Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸ «*Ἐπακούσαι σου Κύριος*» ἀργῶς, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου. Εἶτα, πάλιν τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κτλ., ἡ δέησις, τὸ «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ*», ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἐντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*», ψάλλεται τὸ «*Ἀλληλούια*» τρις ἐκ δ' εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος, μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ...*» ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος (βλ. Ὡρολόγιον ἢ τέλος *Τριωδίου*), ἕκαστος τῶν ὁποίων μετὰ τὸ «*Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός*», συμπληροῦται οὕτως·

Ὁ α' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι·

Τῆ Δευτέρᾳ· «*Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*».

Τῆ Τρίτῃ· «*Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ· «*Ἀννάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τῆ Πέμπτῃ· «*Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*».

Ὁ β' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἀναλόγως τῆς προσωμίας αὐτοῦ, π.χ. «*Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ ὁσίου κτλ.)*, σῶσον ἡμᾶς». Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, συμπληροῦται καὶ ὁ β' ὡς ὁ α'.

Ὁ γ' πάντοτε διὰ τοῦ «*Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς*».

Εἶτα ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τῆς Ὀκτωῆχου, ἀναλόγως τοῦ ἡχου καὶ τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος *Τριωδίου*). Μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ *Τριωδίου*.

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου». Οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν.

Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* τριῶδια, πλὴν τῆς θ' ᾠδῆς, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται, ἤτοι ἡ προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν Τιμιωτέραν, τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως·

Ἡμέρα	Ὀλόκληρος ἡ ᾠδὴ	Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
Δευτέρα	α' η' θ'	β' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τρίτη	β' η' θ'	α' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τετάρτη	γ' η' θ'	α' β' δ' ε' ς' ζ'
Πέμπτη	δ' η' θ'	α' β' γ' ε' ς' ζ'
Παρασκευὴ	ε' η' θ'	α' β' γ' δ' ς' ζ'

Μετὰ τὰς ᾠδὰς, λέγεται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν τριωδίων τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς μὲν τὰς ᾠδὰς ἐν αἷς ὑπάρχουσι τριῶδια, προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ καταλλήλου στίχου εἰς τὰ τροπάρια καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, φάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἰς δὲ τὰς ᾠδὰς ἐν αἷς οὐχ ὑπάρχουσι τριῶδια, λέγεται μόνον ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὰς ᾠδὰς ὅπου ὑπάρχουσι τριῶδια, φάλλεται μετ' αὐτὰς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

Τῇ Τρίτῃ ἐκάστης ἐβδομάδος, μετὰ τὴν α' ᾠδὴν τοῦ *Μηναίου*, λέγεται ἡ β' ᾠδὴ τῶν τριωδίων μόνη (τὸ α' μετὰ τοῦ εἰρμού), καὶ ἔπεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Εἶτα μικρὰ συναπτὴ καὶ φάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετά τὴν Γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀναγινώσκεται τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχ.) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. (Τυχὸν κοντάκιον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Μετά τὴν η' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καί, μετὰ τὸν εἰρμὸν τοῦ β' τριωδίου, ψάλλεται τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος τρίς, συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (βλ. τέλος *Τριωδίου* ἢ *Ἰερολόγιον*). (Τυχὸν ἐξαποστειλάριον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Εἶτα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶν τοῦ ἐλέους σου ...*» καί· «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου ...*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, χῦμα τὸ τροπάριον· «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὦν εὐλογητὸς*» καὶ τὸ «*Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*».

Εἶτα γίνονται αἱ ιΓ' μετάνοιαι οὕτως· αἱ γ' μεγάλαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*», αἱ ιβ' μικραὶ μετὰ τοῦ «*Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με*», καὶ πάλιν μία μεγάλη μετὰ τοῦ «*Ναί, Κύριε βασιλεῦ*», καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ ᾠραι

ᾠραι Α', Γ' καὶ Γ'. Ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* καὶ *Ἰερολόγιῳ* διάταξιν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης, μετὰ τὰς ιΓ' μετάνοίας, ἄνευ τρισαγίου³¹ ἢ εὐχῆ τῆς ᾠρας καὶ εὐθὺς ἐπισυναπτεται ἡ ἐπομένῃ ᾠρα.

31. Ἐπειδὴ συνήθως αἱ ᾠραι τελοῦνται συναπτῶς, παρέλκει τὸ τρισάγιον καὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') πρὸ τῆς εὐχῆς τῆς ᾠρας. Ταῦτα λέγονται μόνον ἐὰν αἱ ᾠραι τελοῦνται κεχωρισμένως (ἤτοι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠρας γίνεται ἀπόλυσις). Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περίπτωσηιν, αἱ ᾠραι ἄρχονται διὰ τοῦ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» κτλ.

᾿Ωρα Θ'. Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*». Ἐὰν ὁμως δὲν ἐπροηγῆθη ἄλλη ἀκολουθία, ἄρχεται διὰ τοῦ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ οἱ 3 ψαλμοί. Εἶτα ψάλλεται τὸ τροπάριον· «*Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ εὐθὺς χῦμα· Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*», «*Μὴ δὴ παραδώῃς*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «*Βλέπων ὁ ληστής*» κτλ. Εἶτα τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων*», αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι (μόνον) μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραὶμ καὶ ἀμέσως ἡ εὐχὴ τῆς Θ' ᾿Ωρας· «*Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*»³² (βλ. ᾿Ωρολόγιον, μεσῶριον Θ' ᾿Ωρας).

Εὐθὺς ψάλλονται οἱ μακαρισμοὶ εἰς ἤχον πλ. δ' (βλ. ᾿Ωρολόγιον, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν), ἐπιλέγοντες ἐν ἐκάστῳ τὸ «*Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*». Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια· «*Χορὸς ὁ ἐπουράνιος*» κτλ., τὸ «*Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν*», τὸ «*Ἄνες, ἄφες*» καὶ τὸ «*Πάτερ ἡμῶν*». Ὁ ἱερεὺς τὸ «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*». (Ἐὰν θὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, τὸ «*Πάτερ ἡμῶν*» καὶ τὸ «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*» παραλείπονται).

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὰ κοντάκια· «*Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*», τὸ τῆς ἡμέρας, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (βλ. τέλος Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχ.). Δόξα· «*Μετὰ τῶν ἀγίων*». Καὶ νῦν· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀκολουθῶς τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*». «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*». «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς*», αἱ ιγ' μετάνοιαι ὡς προεγράφη εἰς τὸ τέλος τοῦ ᾿Ορθρου, καὶ ἄρχεται ἀμέσως (ἄνευ ἀπολύσεως) ὁ Ἐσπερινὸς ὡς κατωτέρω.

Ἐὰν ὁμως πρόκηται νὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, μετὰ τὰς μετανοίας, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*». Καί, ἀνοιγείσης τῆς ὥραιας πύλης, ὁ ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν καὶ ἄρχεται ἡ Προηγιασμένη, ὡς ἔπεται κατωτέρω.

32. Ἡ ἐπικρατήσασα συνήθεια νὰ παραλείπηται ἡ εὐχὴ τῆς Θ' ᾿Ωρας, κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, δὲν εἶναι ὀρθή. Ἰστέον δ' ὅτι ἐν τισὶ Τυπικοῖς ἡ εὐχὴ τῆς Θ' ᾿Ωρας τάσσεται πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας, μετὰ τὰς ιγ' μετανοίας.

Ἑσπερινὸς ἄνευ Προηγιασμένης

Ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν. Ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά, ὁ ἀναγνώστης τὸ ιη' (18) κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου* καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν.

Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας) Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου τὸ «*Φῶς ἰλαρόν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ἐσπέρας*» καὶ ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ἀμέσως τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «*Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ...*» καὶ· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ...*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Τριωδίου* (τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*» κτλ. (Τυχὸν ἀπολυτικίον ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*». «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ ιϚ' μετάνοιαι, ὡς προεγράφη εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*» καὶ ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» τρις καὶ τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33)· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ρμδ' (144)· «*Ἐψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου*». Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον* (γ'). *Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικά καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου*· «*Πρὸς Κύριον*» εἰς στάσεις τρεῖς. Μεθ' ἐκάστην στάσιν ὁ ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν συναπτὴν καὶ ἐκφώνησιν.

Ἐν συνεχείᾳ φάλλονται τὰ κεκραγάρια μετὰ τῆς στιχολογίας· «Θοῦ, Κύριε», καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», φάλλονται τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ δοξαστικά οὕτως·

α'. Ἐν ταῖς Τετάρταις τῆς Α', Β' καὶ Γ' ἐβδ. καὶ αὐτῆς πρὸ τῶν Βαΐων, τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δίς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

β'. Ἐν ταῖς Παρασκευαῖς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδ., τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου* δίς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (βλ. τέλος *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (βλ. τέλος *Τριωδίου*). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. (Τυχὸν ἰδιόμελον δοξαστικὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν λέγεται).

γ'. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Τετάρταις καὶ Παρασκευαῖς, τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι καὶ ταῖς μνήμαις τῶν ἑορταζομένων ἁγίων, τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ δοξαστικά φάλλονται κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διατάξεις.

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ ἢ μετὰ Εὐαγγελίου, ὡσάκις προβλέπεται ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου, καὶ τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» χῦμα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Ἐσπέρας». Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον, τὸ α' ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας τοῦ *Τριωδίου*, τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ εἶτα ἐκφωνεῖ τὸ «Κέλευσον».

Ὁ ἱερεὺς, κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ φωτίζων σταυροειδῶς ἐκφωνεῖ· «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα, στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, σφραγίζει τοῦτον σταυροειδῶς, λέγων· «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».

Ἀκολούθως ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα, μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ «Εἰρήνη σοι», «Σοφία».

Καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ «Κατευθυνθήτω» μετὰ τῶν στίχων, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ὁ ὁποῖος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν), τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ βήματος ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ τέλος· «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή», ἀποπληροῖ ὁ α' χορός.

Ἐνταῦθα ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα· ἐν μνήμῃ δὲ ἑορταζομένου ἀγίου, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ αἰ αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων (ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ' ἑβδομάδος καὶ ἐντεῦθεν, παρεμβάλλονται καὶ αἰ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων) καὶ τῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν». Μετὰ τὴν φράσιν· «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων ἐν ἄκρα σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος· «Ἰδοὺ θυσία μυστική», μέχρι τέλους.

Εἶτα τὰ πληρωτικά καὶ ἡ Κυριακὴ προσευχή.

Κοινωνικόν· «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούια». Ἐν μνήμῃ δὲ ἑορταζομένου ἀγίου· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ». Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν· «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», τὸ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Δέσποτα Παντοκράτορ», μεθ' ἣν τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33)· «Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ' (144)· «Ἐψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου», ἐνῶ ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Μέγα Ἀπόδειπνον

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀκολουθίας, μετὰ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», εὐθὺς ὁ δ' (4) ψαλμὸς· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου» κτλ³³.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται ὁ κανὼν οὕτω·

α'. Κατὰ μὲν τὴν Α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, τὸ ἐν τῷ Τριώδιῳ ὠρισμένον τμημα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με,

33. Τὸ Ὠρολόγιον, μετὰ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», προβλέπει, κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, τὸν ψαλμὸν ξθ' (69). Τοῦτο εἶναι κατάλοιπον ἀρχαιοτέρας τάξεως, ἀναφερομένης εἰς τὸ Τυπικὸν τοῦ ἀγίου Σάββα καὶ εἰς τὸ Τριώδιον, κατὰ τὴν ὁποίαν, εἰς τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν μετὰ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ἀναγινώσκειται ὁ ξθ' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς τὸ ὠρισμένον τμημα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου ἀπὸ τοῦ δ' (4) ψαλμοῦ κ. ἐξ., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ ξθ' ψαλμὸς. Ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἐνορίαις.

ὁ Θεός, ἐλέησόν με». Μετὰ τὴν Γ' ὥδῃν, ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχή μου, ψυχή μου» καὶ μετὰ τὴν Δ' ὥδῃν ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμός· «Ἄσπόρου συλλήψεως».

β'. Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας, ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Θεοστοκαρίου, κατὰ τὸν ἦχον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Μετὰ τὸν κανόνα, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον· «Κύριε τῶν δυνάμεων» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Κατὰ τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ., ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος. Εἶτα ἡ εὐχή· «Δέσποτα πολυέλεε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τὸ θεοτοκίον· «Πάντων προστατεύεις», τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροδεστοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

18. ΔΕΥΤΕΡΑ (Καθαρὰ Δευτέρα). Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ

Σήμερον ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ παραλείπεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἄρχεται ὡς ἐξῆς·

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κτλ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ», «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», ὁ ἐξάψαλμος καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προεγράφη.

19. ΤΡΙΤΗ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρτύρων.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη ἐν σελ. 161-163.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Α' Χαιρετισμοί). Βασιλείου ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε, πιστοὶ» δῖς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἀγ. Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάστρυρες πάντες». Δόξα, τοῦ ἀγίου· «Ὁργάνῳ χρησάμενος». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία ἀναγινώσκειται ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ μέχρι καὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα φάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Τῆς μὲν ἀ', γ', ε', ζ', καὶ θ' ᾠδῆς ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς, τῆς δὲ δ', Ϛ' καὶ η' ἄρχεται ὁ β' χορὸς.

Ψαλλομένης τῆς θ' ᾠδῆς, γίνεται θυμιάσις τοῦ ναοῦ. Μετ' αὐτὴν δέ, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, φάλλεται τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον). Περὶ τὸ τέλος αὐτοῦ, ὁ ἱερεὺς ἔρχεται ἐνώπιον τῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ προσηυτρεπισμένης εἰκόνας τῆς Θεοτόκου καὶ θυμιάσας αὐτὴν καὶ προσκυνήσας τρίς, ἀπαγγέλλει τὴν Α' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (Α-Ζ). Μεθ' ἕκαστον οἶκον, ὁ ἱερεὺς θυμιά τρίς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἐνῶ οἱ χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ μετὰ μέλους τὰ ἀκροτελεύτια ἐφύμνια· «Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἀλληλούια». Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ὁ β' χορὸς φάλλει τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ» (σύντομον), ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιά καὶ πάλιν τὴν εἰκόνα καὶ τὸν λαόν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν εἰκόνα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Ἀκολούθως ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου· «Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς».

Ἐπειτα εἰς ἀναγνώστης, ἰστάμενος ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ τὴν εὐχὴν· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», μεθ' ἣν ἕτερος ἀναγνώστης, ἰστάμενος

ένωπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, ἀπαγγέλλει τὴν εὐχὴν· «Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα» καὶ εἶτα ἐναλλάξ οἱ ἀναγινῶσται τὰς λοιπὰς εὐχάς.

Μετὰ τὰς εὐχάς, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Α΄ Παρασκευῆς τῶν νηστειῶν.

Εἶτα ποιεῖ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου».

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Α΄ τῶν νηστειῶν. Τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος· Νίκωνος ὀσιομάρτυρος καὶ τῶν αὐτοῦ ρῆθ' (199) μαθητῶν.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Ἀναγινώσκειται τὸ σύνηδες ἐπὶ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ψάλλονται τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῶν αἰῶνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη» ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων. Δόξα· «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν». Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι». Τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Εἶτα ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος Τριωδίου). Εἶτα, παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς»³⁴. Μετὰ τὴν β', τὰ τοῦ ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Δόξα· «Θεῖον δῶρον». Καὶ νῦν· «Ἡ τὸν ἀχώρητον». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ ἁγίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4. Εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτῆς, ὁ στίχος· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Ὡ' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ

34. Βλ. ὑποσημ. 27.

Τριωδίω. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (εἰς τὴν δ' ὥδην· «*Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ*»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίω*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος, τοῦ ἁγίου· «*Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*». Εὐαγγέλιον, Α' Σαββάτου νηστειῶν. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ὁρθοδοξίας). Τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ μνήμη τῶν προφητῶν Μωϋσέως, Ἀαρὼν καὶ Σαμουὴλ· προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Θ'.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν προεορτίων καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσιμος μετὰ τῆς τοῦ *Τριωδίου*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*. Δόξα, τοῦ *Τριωδίου*· «*Ἡ χάρις ἐπέλαμψε*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Τριωδίου*· «*Οἱ ἐξ ἀσεβείας*»³⁵.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα· «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*». Καὶ νῦν· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

35. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* εὐστόχως παραλείπει τὸ ὑπὸ τοῦ *Τριωδίου* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «*Ὡ θαύματος καινοῦ*», διότι εἰς τὸ δοξαστικὸν ἀναφέρεται ἡ Θεοτόκος καὶ ἐπομένως τοῦτο ἐπέχει καὶ θέσιν θεοτοκίου.

Τῆ Κυριακῇ πρώι, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Θ' ἐωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπο γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἄφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου εἰς 4, μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν εἴθισται ἐν Κύπρῳ ἵνα γίνηται τελετὴ, ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡς ἀκολούθως·

ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ ΕΙΚΟΝΟΣ. Ψαλλομένου ἀργῶς τοῦ ἁσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται φάλλειν ἀργῶς τὸ ἁσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός». Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ [ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τὴν ἀμφιπρόσωπον εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου καὶ τῆς Θεοτόκου], ἡ ὁποία κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἠὺς τρεπισμένου

μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων ταύτην ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺς τρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία ὀρθοί*». Εἶτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, φάλλων τὸ «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

[Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου, μετὰ τὴν τριπλὴν ψαλμώδησιν τοῦ «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», ὁ ἱερεὺς ὑψοῖ τὴν εἰκόνα καὶ φάλλεται τὸ ἐξῆς ἅπαξ·

Ἦχος δ'.

Θεοτόκε παντάνασσα, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων, πάναγνε, τὴν σεβάσμιον εἰκόνα σου.]

Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) ποιῶν μετάνοιαν, προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα. (Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ φάλλοντος τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον). Εἶτα ὁ χορὸς τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται».

Στίχ. γ'. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;».

Στίχ. δ'. «Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὗς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».*

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ῥιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β'. «Ἵψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν».

Στίχ. γ'. «Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. δ'. «Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ὁ μονογενὴς Υἱός».*

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'. «Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ».

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Στίχ. β'. «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».

Στίχ. γ'. «Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ *«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»*, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· *«Τῇ ὑπερμάχῳ».*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Α' Κυριακῆς νηστειῶν· *«Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος»* (Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἦθέλῃσεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ἰω. α' 44-52).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ἽΠοισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως», μεθ' ἣν γίνεται λιτάνευσις τῶν ἁγίων εἰκόνων περίξ τοῦ ναοῦ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Διάταξις τῆς λιτανείας, κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), ἱστάμενος ἐν τῷ σωλέα, ἐκφωνεῖ·

«Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ προσίμιον τοῦ Συνοδικοῦ τῆς ἁγίας Ζ' οἰκουμένικῆς συνόδου·

«Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, σὺν ἀποδείξεισι τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσι, ἀποστολικάς τε παραινήσεις εἰκόντες καὶ εὐαγγελικάς ἱστορίας στοιχειούμενοι, ταύτην σήμερον τὴν πανήγυριν ἑορτάζομεν καὶ ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτανείαις σννευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν».

Εἴθ' οὕτω κλῆρος καὶ λαὸς ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ διὰ τῆς δυτικῆς πύλης. Προηγοῦνται τὰ ἐξαπτέρυγα, ἔπονται οἱ ψάλται, οἱ κρατοῦντες τὰς εἰκόνας, ὁ διάκονος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τέλος ὁ λαός. Ψάλλεται δὲ ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθῆ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύση οὖς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Φθάσαντες εἰς τὴν νοτίαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ ἱερέυς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

Καὶ ὁ ἀρχιερέυς (ἢ ὁ ἱερέυς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄).

Ὁ ἀρχιερέυς (ἢ ὁ ἱερέυς)· «Τῶν εἰδότην τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνθομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄).

Καὶ ἐκκινούσης αὐθις τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες δὲ ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ἵο χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἵο διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ἵο χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἵο διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ἵο χορός: «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἵο ἱερεύς: «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ἵο χορός: «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες:

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Καὶ ὁ ἀρχιερεύς (ἢ ὁ ἱερεύς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ:

«Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκτουμένων, ἥτοι εὐαγγελιζομένων, τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν τὴν τε διὰ λόγων διακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν τῷ λόγῳ ἀγιαζόντων τὰ χεῖλη, εἶτα τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ λόγου, εἰδόντων τε καὶ κηρυσσόντων, ὡς ἀγιάζεται μὲν ὁμοίως διὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων τὰ ὄμματα τῶν ὁρώντων, ἀνάγεται δὲ αὐτῶν ὁ νοῦς πρὸς θεογνωσίαν, ὥσπερ καὶ διὰ τῶν θείων ναῶν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἄλλων κειμηλίων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς πομπῆς, ψάλλεται ἅπαξ ἡ πολλάκις τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες εἰς τὴν βορείαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου καὶ πανσέπτου ναοῦ τούτου, καὶ πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν ἐπισταμένων, ὡς ἡ ῥάβδος καὶ αἱ πλάκες, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον, τὴν Παναγίαν προέγραφέ τε καὶ προδιετύπου Παρθένον, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ ὡς ταῦτα μὲν προστύπου ταύτην, οὐ γέγονε δὲ ἐκείνη ταῦτα, γέγονε δὲ κόρη καὶ διαμένει μετὰ τὴν θεογεννησίαν παρθένος, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον Κόρην αὐτὴν τοῖς εἰκονίσμασι γραφόντων, ἢ τοῖς τύποις σκιαγραφούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἦ χορὸς· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτισε καὶ διετύπου, εἰδόντων καὶ ἀποδεχομένων καὶ πιστευόντων, ἅπερ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἐωρακότες διηγήσαντο, καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς τοὺς πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατούντων καὶ διὰ τοῦτο εἰκονιζόντων τὰ ἅγια καὶ τιμώντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἦ χορὸς· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ ἢ πολλάκις τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρών, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας προαγαγών, λάμπει ὁ σταυρός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φθάσαντες εἰς τὴν δυτικὴν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ἦ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ἦ χορὸς· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἐν τῷ λέγειν ταῦτα τὸν διάκονον, ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ μ', ἧτοι τετράκις ἀνὰ δέκα.

Καὶ ἑξακολουθεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῆσιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρῦσσομεν, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν·

Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγνωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐν Θεοῦ αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Εὐθύς δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ ναῷ, τοῦ κλήρου φάλλοντος τὸ ἐξῆς·

Ἦχος βαρὺς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα φάλλεται τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ κατανουκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, φάλλεται ὁ συνήθης Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὡς κατωτέρω.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἑθνικὴ ἑορτὴ).

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν οἱ καθεδρικοὶ ναοὶ Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου.

Σημεῖωσις. Σήμερον φάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μόνη ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ δὲ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνεται.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς· ἦτοι τὰ δύο τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κς' Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κε' Μαρτίου³⁶.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

36. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔχει 5 ἀναγνώσματα· 3 συνήθη τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κε' Μαρτίου καὶ 2 εἰδικὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κς'. Κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν, τὰ 3 συνήθη ἀναγινώσκονται εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ δὲ 2 εἰδικὰ εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς, ἣτις τελεῖται μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης (διὰ τοῦτο καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κς' Μαρτ.).

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον εἰς τὰς ἐνορίας, ὠρίσαμεν τὰ 2 ἀναγνώσματα τῆς κς' καὶ ἐν ἐκ τῆς κε', ἵνα μὴ ἡ ἑορτὴ στερῆται τῶν εἰδικῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων. Ἰστέον δ' ὅτι ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται ἤδη ἀπὸ ἐτῶν καὶ εἰς τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χϋμα. Δόξα· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*».

ΚΑΝΩΝ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς).

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» πρὸ τοῦ εἰρμοῦ καὶ τῶν τροπαρίων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*». Εἶτα, ἡ καταβασία· «*Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ· «*Ἀγγελικῶν δυνάμεων*» δις καί· «*Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις*» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ὁ Θεός, τὸ κριμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'. «Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην».

Στίχ. γ'. «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

Στίχ. δ'. «ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ῥιὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Στίχ. β΄ «Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος».

Στίχ. γ΄ «Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπῆσεται».

Στίχ. δ΄ «Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Ῥιός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Στίχ. β΄ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

Στίχ. γ΄ «Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Ῥιὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἐβρ. β΄ 11-18).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α΄ 24-38).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ, ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821, ὡς ἐξῆς·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».

Ὁ α΄ χορός· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Ὁ β΄ χορός· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σοι ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραὴλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου

ὄνόματός σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠύλόγησας τὸν ἱερὸν τούτου ἀγῶνα, ἐδικαίωσας τούτου τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας τούτῳ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρουρεῖ ἀεὶ τὸ εὐλογημένον ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι τούτῳ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον τοῦτο διατήρει καὶ στήριξε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατριδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροὶ· «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας, ἢ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ἐν τῇ Θ' Ὁ ρ α . Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἐσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Βουλήν προαιώνιον*» (κε' Μαρτ.) καὶ τὰ 3 τοῦ ἀρχαγγέλου· «*Γαβριὴλ ὁ μέγιστος νοῦς*» (κς' Μαρτ.). Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας. (Ἀναγνώσματα καὶ λιτὴ δὲν λέγονται). Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα

τῆς ἑορτῆς· «*Τῷ ἕκτῳ μηνί*», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς καὶ ἐχθές. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία*». Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρις. Ἀπόλυσις· «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους*».

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (βλ. σελ. 157 κ. ἐξ.).

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ματρώνης μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Β' Χαιρετισμοί). Καλλισπίου μάρτυρος· Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων καὶ Κυρίλλου διακόνου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· Ἰωῶ καὶ Βαραχησίου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Σημείωσις. Ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τοῦ *Μηναίου* φάλλεται μετὰ τῆς τοῦ *Τριφθίου* μόνον ἡ μία, ἣν ἂν θέλῃ ὁ προεστώς, ἡ δὲ ἑτέρα ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς προεγράφη. Εἰς δὲ τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», μαρτυρικά, νεκρώσιμον δοξαστικὸν καὶ ἀ' θεοτοκίον λέγονται τὰ τοῦ ἀ' ἤχου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διευ-
πώθη κατὰ τὴν Ἀ' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν, ἀλλ' ἀναγινώσκειται ἢ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (H-M). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντά-
κιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς· «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» κτλ., εὐθὺς ἢ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β' τῶν νηστειῶν. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί, τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὁρθρος

Πρὸ τοῦ ἑξαψάλμου τὸ «*Ἐπακούσαι σου Κύριος*» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ «Ἀλληλούια» τρις ἐκ δ' εἰς ἦχον β', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·
 «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἀγία».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ μαρτυρικά τοῦ α' ἦχου· «Ὡς καλοὶ στρατιῶται», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ. τέλος *Τριωδίου*). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον· «Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἦχου· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένον»³⁷.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ, τὰ νεκρώσιμα καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς προεδηλώθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 144-146), ἀλλ' ἄνευ ὀνομάτων. Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς ἢ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν (ἢ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε', καὶ ὀλόκληροι ἢ ς', ζ', η' καὶ θ').

ΚΑΝΩΝ, ὁ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς συνάπτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραῶδιου, φάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* στίχων.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, ἢ αἵτησις καὶ τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου, ἢ αἵτησις, τὸ κοινάκιον (καὶ ὁ οἶκος) τοῦ *Μηναίου* ἐὰν ἔχη, εἰ δὲ μὴ τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου.

Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, τὸ «Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριῶδιου.

37. Βλ. ὑποσημ. 27.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου, τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» καὶ ἡ αἵτησις.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ α' ἤχου ἅπαξ (βλ. τέλος Τριωδίου), συμπληρούμενον οὕτως· «πρεσβείαις, Κύριε, τῶν ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με».

Εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναιίου ἐὰν ἔχη, εἰ δὲ μὴ τὸ νεκρώσιμον· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα» (βλ. Ὁρολόγιον, ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου).

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ, τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ α' ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ α' ἤχου, ὡς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου.

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ, τὰ ἀπολυτικά· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκια· «Μετὰ τῶν ἀγίων» καί· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Β' Σαββάτου νηστειῶν.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Ἐὰν ὑπάρχωσι κόλλυβα πρὸς εὐλόγησιν, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, φάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα. Εἶτα τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἡ ἀνωτέρω τάξις τελεῖται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῷ Γ' καὶ Δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ· Ὑπατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Γαγγρῶν. Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ὅσιε τρισμάκαρ*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου*». Καὶ νῦν· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ΄ ἑωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑ΄ ὥδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ἱεράρχας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «*Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων*». Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Προκείμενον τοῦ β' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Β' Κυριακῆς νηστειῶν· «*Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε*» (Ἐβρ. α' 10-β' 3).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ*» (Μκ. β' 1-12).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*».

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τελεῖται τὸ μνημόσυνον πάντων τῶν κεκοιμημένων πατέρων αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὁ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἐν τῷ κ α τ α ν υ κ τ ι κ ῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ καταनुκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ β' ἤχου.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ).

Σήμερον ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1955-1959, ὡς ἐξῆς·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ἦ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ἦ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ἦ α' χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἦ β' χορός· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ἦ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ἦ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ἦ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ἦ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ἦ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ

1955-59 ήρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ἦ ἁ' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἦ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ἦ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ἦ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἦ ἁ' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ἦ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀβρόβητῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατερράγμενους, κλῆνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντεῦξεις ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὅτι τὸν λαόν σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἄλλὰ καὶ νῦν, τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπὸ δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός σου περιῆλθεν. Ὅλη καρδιά ἱκετεύομέν σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν παροῦσαν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου καὶ ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· «Ἀμήν».

Ἦ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ἦ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ἦ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

2. ΤΡΙΤΗ. Τίτου όσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Νικήτα όσίου τοῦ όμολογητοῦ, ήγουμένου τῆς μονῆς Μηδικίου· Ἰωσήφ όσίου τοῦ ύμνογράφου.

Ἡ Προηγιασμένη τελεῖται ὡς προεγράφη.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Γεωργίου όσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Γ' Χαιρετισμοί). Κλαυδίου, Διοδώρου Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων· Θεοδώρας όσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἐν τῇ Προηγιασμένη. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς προεγράφη. Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», μαρτυρικά, νεκρώσιμον δοξαστικὸν καὶ ἀ' θεοτοκίον λέγονται τὰ τοῦ β' ἤχου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διευ-
πώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν, ἀλλ' ἀναγινώσκειται
ἢ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Ν-Σ). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντά-
κιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς· «Ἄσπιλε,
ἀμόλυντε» κτλ., εὐθὺς ἢ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ' τῶν νηστειῶν. Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνστα-
ντινουπόλεως· Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Μάκρη*.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Β' Σαββάτου τῶν
νηστειῶν, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καθίσματα, τὰ μαρτυρικά τοῦ β' ἤχου· «Ὁ
φαιδρύνας» καὶ· «Ἀθλοφόροι Κυρίου» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (βλ.
τέλος Τριφδίου), καὶ ἀντὶ τοῦ· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες» (τὸ ὁποῖον
φάλλεται ὡς ἀπολυτίκιον), λέγεται τὸ ἐξῆς·

Σ ἐ τὸν περιβάλλοντα, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ ἅγιοι,
περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν,
καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, καὶ
ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα· «Δόξα», τὸ νεκρώσιμον· «Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»³⁸.

Τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν, ἀλλὰ φωταγωγικόν, αἶνοι καὶ ἀπόστιχα λέγονται τὰ τοῦ β΄ ἤχου.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Γ΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Σταυροπροσκυνήσεως).

Ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· Καλλιοπίου μάρτυρος· Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης· Σάββα ὁσίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Καλύμνῳ. Ἦχος γ΄. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

Σημείωσις. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιοπίου, εὑρίσκεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης· ἀμφότεραι καταλιμπάνονται καὶ φάλλονται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ· «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ συμμαχήσας, Κύριε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ιδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Σταυροῦ. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν»,

38. Βλ. ὑποσημ. 27.

τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια³⁹, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ΙΑ' ἐωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ *Τριωδίου*.

ΚΑΝΩΝ, μόνον ὁ τοῦ Σταυροῦ εἰς 8. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ λέγεται ὁ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς εἰρμός, τὸ α' τροπάριον (ἔπερ ἐστὶν ἀναστάσιμον) μετὰ στίχου· «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», τὰ ἐπόμενα μετὰ τοῦ «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου*» καὶ τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τοῦ «*Δόξα*» καὶ τοῦ «*Καὶ νῦν*»⁴⁰.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Τριωδίου*. Ἀφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Σταυροῦ, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου*.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ὁ Θειότατος προετύπωσε*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ εἰς 4, μετὰ τῶν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* στίχων εἰς τὰ δύο

39. Τὸ *T.M.E.* (*Προθεωρία*, σελ. 20, § 22 καὶ τυπ. *Τριωδίου*, σελ. 341, § 38), διὰ τὰς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσας θεομητορικὰς ἐορτὰς καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνησεως, παραλείπει τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, πιθανῶς διότι λέγεται ὁ πολυέλεος ἀντὶ τοῦ ἀμώμου, τοῦ ὁποῦ προέκτασις θεωροῦνται τὰ εὐλογητάρια. (Τὸ *Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα* ὀνομάζει αὐτὰ ὡς «τροπάρια τοῦ ἀμώμου»). Τὸ αὐτὸ *T.M.E.* ὅμως, εἰς τὰς ἐν Κυριακῇ μνήμας ἁγίων, ὀρίζει ἀντὶ τοῦ ἀμώμου τὸν πολυέλεον καὶ μετ' αὐτὸν τὰ εὐλογητάρια, ἄνευ τῆς προηγούμενης διακρίσεως. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὀρίζομεν τὰ εὐλογητάρια, ὡς καὶ ἄλλα *Τυπικὰ* διατάσσοσιν.

40. Οὕτως ὀρίζει τὸν κανόνα τὸ *T.M.E.*, εὐστόχως καὶ συνοπτικῶς. Τὸ *Τριώδιον* καὶ ἄλλα *Τυπικὰ* διατάσσοσι τὸν ἀναστάσιμον κανόνα καὶ τὸν τοῦ Σταυροῦ (ἄνευ εἰρμῶν), παραλείποντα τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ.

τελευταία. Δόξα, τοῦ Τριφδίου· «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ'), μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ψαλλομένου ἀργῶς τοῦ ἁσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠὺς τρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερόγων, ἀκολουθούντων τῶν φαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος.

Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺς τρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον καὶ θυμιῶν κύκλω αὐτοῦ σταυροειδῶς ψάλλει τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) ποιῶν μετάνοιαν, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. (Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί», ὡς ἐν τῷ Τριφδίῳ. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη καὶ εἶτα ἀπέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ. Μετὰ δὲ τὴν προσκύνησιν, ψάλλεται τὸ «Σήμερον σωτηρία»⁴¹.

Σημείωσις. Ὁ τίμιος Σταυρὸς παραμένει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ὅτε καὶ αἶρεται.

41. Ἐσφαλμένως ὑπὸ τοῦ T.M.E. (σελ. 342, § 39) ὀρίζεται τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἐνῶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ (σελ. 30, § 35) ὀρθῶς ὀρίζεται τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία
(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄ «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄ «Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου».

Στίχ. γ΄ «Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις».

Στίχ. δ΄ «Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄ «Ἐἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. β΄ «Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄ «Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Στίχ. δ΄ «Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄ «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. β΄ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου».

Στίχ. γ΄ «Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».
 ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ,
 τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Γ' Κυριακῆς νηστειῶν· «*Ἔχοντες ἀρχιερέα μέ-
 γαν*» (Ἐβρ. δ' 14-ε' 6).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν*» (Μκ.
 η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου
 σου, Κύριε. Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ.
 Κοντάκιον, τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία
 τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ
 κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ γ' ἤχου, μέγα δὲ προκείμενον τὸ
 «*Ἔδωκας κληρονομίαν*».

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέ-
 γοντος καὶ Ἑρμοῦ ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70).

Ἐν ταῖς Ὡ ρ α ι ς . Εἰς τὴν Α' Ὡραν, ἀντὶ τῶν στίχων· «*Τὰ διαβήμα-
 τά μου κατεύθυνον*», ψάλλεται τὸ «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*»
 τρίς καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἢ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Εἰς
 πάσας δὲ τὰς Ὠρας, μετὰ τὸ τρισαγίον καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς,
 ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, λέγεται τὸ κοντάκιον
 τοῦ Σταυροῦ· «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*».

9. ΤΡΙΤΗ. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ*· Ῥαφαήλ, Νι-
 κολάου καὶ Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ νεοφανῶν μαρτύρων.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης ἔχει καθιερωθεῖ νὰ ψάλληται τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* δὲν ψάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ *Τριωδίου*.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου καὶ Ἀφρικανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· Γρηγορίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ε΄, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* δὲν ψάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ *Τριωδίου*. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας, μετὰ τὰ σταυρώσιμα τοῦ γ΄ ἤχου· «*Δόξα*», τὸ (μετὰ τὸ σταυροθεοτοκίον κείμενον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Ὁ κανὼν τοῦ Σταυροῦ ψάλλεται μετὰ τῶν εἰρμῶν· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (βλ. τέλος *Ἰερολογίου*, εἰς τὸν κανόνα τῶν οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ) εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου*», τὰ δὲ τριώδια ὡς εἴθισται. Ἀπὸ γ΄ καὶ ἀφ΄ ὚΄ ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Πρὸ δὲ τῶν ἐξαποστειλαρίων, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ γ΄ ἤχου ἄπαξ.

Ἐν ταῖς Ὡραῖς. Ἀναγινώσκονται ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ *Τριωδίου*, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «*Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος*». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη. Ἀπὸ σήμερον δὲ μέχρι καὶ τῆς Μεγάλης Τετάρτης, μετὰ τὰς αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων, παρεμβάλλονται καὶ αἱ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀντίπα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου*.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ΄ Χαιρετισμοί). Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου ἡ κοίμησις Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἑγκλείστου*.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* δὲν ψάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ *Τριωδίου*, ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Ἀναγινώσκονται ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέρα, πλὴν εἰς τὴν Α΄ Ὁραν δὲν γίνεται ἡ Σταυροπροσκύνησις, ἀλλὰ ψάλλεται ὡς συνήθως τὸ «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον». Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ΄ Ὁρας, μετὰ τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», φαλλομένου τρις τοῦ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» καὶ τοῦ ἀΐδιομέλου τῆς Σταυροπροσκυνήσεως· «Δεῦτε, πιστοί», ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ τίμιος Σταυρός, καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἀσπάζεται αὐτὸν καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἢ προσκύνησις αὐτοῦ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα, μεθ' ὃ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς προεγράφη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων. Εἰς δὲ τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», μαρτυρικά, νεκρώσιμον δοξαστικὸν καὶ ἀΐθεοτοκίον λέγονται τὰ τοῦ γ' ἤχου.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διευτυπώθη κατὰ τὴν Α΄ Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν, ἀλλ' ἀναγινώσκεται ἡ Δ΄ στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Τ-Ω καὶ Α). Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχὰς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ., εὐθὺς ἢ ἀπόλυσις ἄνευ Εὐαγγελίου.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ' τῶν νηστειῶν. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης· Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, τοῦ ἐν Πτολεμαίδι*.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν, ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῳ, καθίσματα, φωταγωγικόν, αἶνοι καὶ ἀπόστιχα λέγονται τὰ τοῦ γ' ἤχου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Δ' Σαββάτου νηστειῶν.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέως τῆς Κλίμακος· Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70). Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὅσιε πάτερ». Καὶ νῦν, τὸ ἀΐθεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον». Καὶ νῦν· «Ὡ θάύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α΄ ἐωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, ἕκαστος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Πάτερ, Ἰωάννη ὅσιε»

εις 4, μετὰ τῶν εἰς ὁσίους ἄνδρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐργασώμεθα». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Προκείμενον τοῦ δ' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Δ' Κυριακῆς νηστειῶν· «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς» (Ἐβρ. 5' 13-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μκ. 9' 17-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ἐν τῷ κατανυκτικῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κατανυκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ δ' ἤχου.

15 ΔΕΥΤΕΡΑ. Κρήσκεντος μάρτυρος· Λεωνίδου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν· Ἀνανίου ἱερομάρτυρος, ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας.

16. ΤΡΙΤΗ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων· Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω», ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «Κύριε, σὺ τοὺς ἱερούς» καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον ἕτερα· «Ἄπας ὁ βίος μου», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δόξα, καὶ νῦν· «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», ὁ εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν καὶ τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης, μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. (Τὰ μετὰ τὴν γ' ὠδὴν καθίσματα ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ δ', η' καὶ θ' ὠδῇ κείμενα τριώδια παραλείπονται, διότι θὰ φαλῶσι κατὰ τὸν αὐριανὸν Ὅρθρον). Μετὰ τὴν 5' ὠδὴν, ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου». Ἐπειτα οἱ μακαρισμοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ὠδαὶ τοῦ κανόνος. Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου. Μετὰ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» (λεγόμεναι χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου), ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Πάντων προστατεύεις».

18. ΠΕΜΠΤΗ Ε' τῶν νηστειῶν. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος· Ἰωάννου ὁσίου, μαθητοῦ Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται γενικῶς ὡς προεγράφη. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ ἀποστολικά τοῦ δ' ἤχου (βλ. τέλος Τριωδίου). Δόξα, τὸ (μετὰ τὸ θεοτοκίον) μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν β', τὸ τοῦ Τριωδίου· «Φωστῆρες θεαυγεῖς» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὠδὴν τοῦ Μ. Κανόνος). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς» (ζήτει τῇ Δευτ. τῆς Δ' ἐβδ.). Μετὰ δὲ τὴν γ', τὸ ἕτερον κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀποστόλων

δωδεκάς». Δόξα, και νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ*» (ζήτηι ἀμφοτέρα μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ Μ. Κανόνος). Ὁ ν' φαλμός χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ᾠδῶν. Κανόνες, ὁ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ τριψῆδια τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (Πέμπτη τοῦ Μ. Κανόνος, ᾠδαὶ δ', η' καὶ θ'), μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, και νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μ. Κανόνος, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου* καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης Ὁρας καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον· «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*».

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «*Ἀντεξουσίως ἐξεδύθην*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «*Ηλούμενος, Κύριε, Σταυρῶ*» καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Δόξα, και νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ἅπαντες οἱ Χαιρετισμοί). Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 6) τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «*Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «*Βουλὴν προαιώνιον*» ἀνά μίαν. Δόξα, και νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» τρῖς (ἅπαξ ἀργόν, ἅπαξ ἀργοσύντομον καὶ ἅπαξ σύντομον) καὶ εὐθύς ἀναγινώσκειται ἢ Ἀ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον (Α-Z), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀκολουθῶς φάλλονται αἱ ᾠδαὶ α' καὶ γ' τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (H-M), μεθ' ἣν ὁ α' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Εὐθὺς φάλλονται αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ Ϛ'. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸς σύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (N-Σ), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀμέσως φάλλονται αἱ ᾠδαὶ ζ', η' καὶ θ' καὶ γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸς σύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Τ-Ω καὶ Α), μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Αὐθις ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, χῦμα τὸ κοντάκιον· «*Τῆ ὑπερμάχῳ*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς ἐν ταῖς προλαβούσαις Παρασκευαῖς.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ε' τῶν νηστειῶν. Τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ (τοῦ Σαββάτου). Ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «*Τὰς ἄνω δυνάμεις*», χῦμα τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*»· ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων· «*Μνήσθητι, Κύριε*», χῦμα τὸ κοντάκιον· «*Τῆ ὑπερμάχῳ*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» τρίς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «*Σήμερον ἄπασα*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β'· «*Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀπεστάλη Γαβριὴλ*» (βλ. *Μηναῖον*, Ὁρθρος κέ' Μαρτ.)⁴². Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς, ὁ τῆς Θεοτόκου (τοῦ Ἀκαθίστου) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ

42. Τὸ *Τριώδιον*, ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἰδιαζούσης τάξεως, καθ' ἣν οἱ Χαιρετισμοὶ φάλλονται ἐν τῷ Ὁρθρῳ, δὲν προβλέπει καθίσματα μετὰ τὰς δύο στιχολογίας τοῦ *Ψαλτηρίου*. Τὸ δὲ *T.M.E.* ὀρίζει ὡς μόνον κάθισμα τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς· «*Ὁ μέγας στρατηγός*», ἐπαναλαμβάνον τοῦτο καὶ εἰς τὴν γ' ᾠδὴν. Ὅθεν ὠρίσαμεν τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ σχέσις πρὸς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον εἶναι προφανῆς, ποιήσαντες στιχολογίας δύο καὶ ἀφήσαντες τὸ κάθισμα· «*Ὁ μέγας στρατηγός*» εἰς τὴν γ' ᾠδὴν.

στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Ἀπὸ δὲ τῆς Γ' ὥδῆς, συνάπτονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραώδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ εἰς τὸ νεκρώσιμον· «Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε». Μεθ' ἑκάστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, ψάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ στίχων. Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κάθισμα· «Ὁ μέγας στρατηγός». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Γ' ὥδῆς, τὸ κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ», ὁ οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ὥδῆν· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» δις. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ 3 προσόμοια· «Κεκρυμμένον μυστήριον» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς».

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ». Ἀπόστολος, τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή». Εὐαγγέλιον, ὁμοίως· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (βλ. ἡ' Σεπτ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν»⁴³. Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας· Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Ἀναστασίου ὁσίου Σιναΐτου τοῦ Κυπρίου*. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Β'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς». Κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ».

43. Τὸ *T.M.E.* τάσσει τὸν εἰρμόν· «Ἄπας γηγενής». Ἐφ' ὅσον ὁμως δὲν πρόκειται περὶ μεγάλης θεομητορικῆς ἑορτῆς, δεῖν ὅπως ψαλῆ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» (πρβλ. καὶ *T.M.E.*, τυπ. β' Ἰουλ., § 4).

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας Μαρίας εἰς 4. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Ἐθαυματουργήσε, Χριστέ». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἁγίας· «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα». Καὶ νῦν· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β΄ ἐωθινόν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς ἁγίας, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἁγίας καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β΄ ἀναστάσιμον, τῆς ἁγίας καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὰ 3 ἑσπέρια προσόμοια τῆς ἁγίας· «Σὲ μὲν διεκώλυε»

εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ὁσίας γυναῖκας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὁὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἀγίας, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Προκείμενον τοῦ πλ. α' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Ε' Κυριακῆς νηστειῶν· «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς» (Ἑβρ. θ' 11-14).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μκ. ι' 32-45).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπέρας

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἀγίας Μαρίας. Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. Απόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ κ α τ α ν υ κ τ ι κ ῶ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κατανουκτικὰ λέγονται τὰ τοῦ πλ. α' ἤχου, μέγα δὲ προκείμενον τὸ «Ἐδωκας κληρονομίαν».

22. ΔΕΥΤΕΡΑ πρὸ τῶν Βαΐων. Θεοδώρου ὁσίου, ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως τοῦ Συκεώτου.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ αὐριον ἐν τῷ Ὁρθρῷ, ἀντὶ τῆς καταλιμπανομένης ἀκολουθίας τοῦ ἁγ. Γεωργίου, εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλλῆ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (ἦτοι μόνον 3 ἐσπέρια στιχηρὰ καὶ ὁ κανὼν αὐτοῦ), ἢ ἄλλου τινὸς ἁγίου, ἐκ τῶν παρλειφθέντων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

23. ΤΡΙΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου μετατίθεται εἰς τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου. Διὰ τὸν Ὁρθρον, βλ. τὴν προηγουμένην σημείωσιν, εἰς δὲ ἀναγινώσκειται τὸ συναξάριον τῆς κγ' Ἀπριλίου. Εἰς τὸν ἀκολουθοῦντα Ἑσπερινόν, ψάλλεται κανονικῶς ἡ ἀκολουθία τῆς κδ' Ἀπριλίου.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἐλισάβετ ὁσίας τῆς θαυματουργοῦ.

Σημείωσις. 1. Ἐνεκα τῆς ὀψιμότητος τοῦ Πάσχα, ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου Μάρκου δὲν μετατίθεται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμετάθετος μετὰ Προηγιασμένης ὡς κατωτέρω. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου ὅμως τιμωμένους ναοὺς, εἶναι δυνατὸν νὰ μετατεθῆ εἰς τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου, καὶ νὰ ψαλλῆ (ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*) κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

2. Ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου στερεεῖται ἑορταστικῶν τινῶν στοιχείων, συμπληροῦμεν αὐτὴν ὅπου δεῖ, ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ⁴⁴. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «Πλούσιος ἐν πάθεσιν» δίς, τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου» καὶ ἐκ τοῦ *Μηναίου* (κε' Ἀπρ.) τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἀποστόλου Μάρκου· «Τῶν θεηγῶρων λογίων» εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις». Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον·

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁ γάμος ἠὺτρέπισται, τοῦ οὐρανίου νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· Τί βραδύνεις μέλαινα, ἐκουσίως ψυχῆ; ῥυπαρὰ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε,

44. Τὸ *T.M.E.*, εἰς τὰς ἀναλόγους περιπτώσεις τῆς ι' καὶ κδ' Φεβρουαρίου καὶ θ' Μαρτίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ δὲν ὀρίζει τὰ δοξαστικά τῶν ἁγίων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ παραλείπει ἐντελῶς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ *Τριωδίου*, ὅπερ ἀνακόλουθον. Ὅθεν ὠρίσαμεν τὴν συμφαλμωδίαν τῆς ἀκολουθίας τοῦ *Τριωδίου* μετὰ τῆς τοῦ ἀποστόλου, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, κατὰ τὴν τάξιν ἐτέρων *Τυπικῶν*.

μέλλεις εἰσελθεῖν; Δεῦρο πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ ἀειπαρθένῳ κραυγάζουσα· Ὑσώπῳ πρεσβείαις, ῥαντίσασα καθάρισον ἀγνή, καὶ τοῦ νυμφώνος ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ. Εἰς τοὺς στίχους· «Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε», μετὰ τὸν στίχον· «Ὅσοιοι θεοφόροι πατέρες», προστίθεται καὶ ὁ ἐξῆς τοῦ ἀποστόλου· «Ἀπόστολε ἄγιε καὶ εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν». Μετὰ δὲ τὸ «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», μόνον αἱ γ' μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ⁴⁵.

25. ΠΕΜΠΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Μάρκου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Ἀναγινώσκειται τὸ σύνηθες ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἀγίου. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, [εἰ βούλει λέγε ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τοῦ ἀποστόλου. Δόξα· «Τὸν τῆς Μαρίας υἰόν». Καὶ νῦν· «Μακαρίζομέν σε». Εἶτα] τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἶτα ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριωδίου· «Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Δισημερεῦει σήμερον». Καὶ νῦν· «Ἁγία Δέσποινα». Μετὰ δὲ τὴν β' στιχολογίαν, τὰ ἐξῆς τοῦ ἀποστόλου (ἐκ τοῦ Κυπρίου Μηναίου)· «Τὸ φῶς τὸ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα, ἕτερον· «Βαρνάβα σύμφυχος». Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον θεοτοκίον·

45. Αἱ ιγ' μετάνοιαι σχολάζουσιν εἰς τὰς ἀκολουθίας τῆς σήμερον, διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀποστόλου, πλὴν τῶν γ' μεγάλων.

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

[Εἰ δὲ βούλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, λέγε τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τοῦ ἀποστόλου· «*Τὴν μνήμην τιμήσωμεν*». Δόξα· «*Ἀποστόλων γενόμενος*». Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον θεοτοκίον·

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*. Εἰ δὲ μή, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας, εὐθύς]

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ ἀποστόλου (ἐκ τοῦ *Μηναίου*) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 (οὗς ζῆτει ἐν τῇ *Παρακλητικῇ*, ἥχος α', Κυριακῇ πρωί), καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς ὅμοιον θεοτοκίον·

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἄφ' ὧδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἀποστόλου· «*Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου*» καὶ τὸ κάτωθι ὅμοιον θεοτοκίον·

Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε μητὲρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ *Τριωδίου*· «*Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί*» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου· «*Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός*». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου (ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*)· «*Ὡς τοῦ φωτὸς τοῦ Θεοῦ Λόγου*». Καὶ νῦν· «*Μακαρίζομέν σε*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἶτα, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεύς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*», αἱ γ' μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ ᾠραι.

Ἐν ταῖς ᾠραῖς. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης ᾠρας, χῦμα· «*Δόξα*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ᾠρας. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον ἐκάστης καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης, μόνον αἱ γ' μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς 3^{ης} ᾠρας, ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Προηγιασμένης.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ *Τριωδίου*· «*Τοῦ πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς βιώσεως*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν· «*Μάρτυρες Κυρίου*», τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*· «*Τῶν ἀποστόλων δυὰς ἱερωτάτη*» καὶ τὰ 3 δευτέρα ἐσπέρια προσόμοια τοῦ ἀποστόλου· «*Μᾶρκε παμμακάριστε*» εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Δεῦτε τῆς οὐρανόμουσταγωγίας*» (ἀπόστιχα Ἐσπερινοῦ). Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς σταυροθεοτοκίον·

Ἦχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνας, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε λέγουσα· Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὸ «*Κατευθυνθήτω*». Εὐθὺς ὁ

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου· «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν*» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ (κατὰ τὸ *Κύπριον Μηναιῶν*)· «*Προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ*» (Τετ. ΙΕ' ἐβδ. Μτ.). Ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, ἀλλὰ κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Βασιλέως ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀμασειας· Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου*· Γεωργίου ὁσίου, κτήτορος τῆς μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβένδη Κύπρου*.

Ἐν τῇ Προηγιασμένῃ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 8) τὸ ἰδιόμελον τοῦ *Τριωδίου*· «*Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες*» δῖς, τὸ μαρτυρικὸν καὶ τὰ 5 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Λαζάρου· «*Κύριε, Λαζάρου θέλων*» ἀνὰ μίαν. Δόξα· «*Ἐπιστὰς τῷ μνήματι*». Καὶ νῦν· «*Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες*». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἀποδείπνῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ψάλλεται ὁ ἐν τῷ *Τριωδίῳ* κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον, μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Ἐποίησε κράτος*». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρὰ*» (ζήτησις εἰς τὸν κανόνα τῆς αὔριον), τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου. Μετὰ τὰς εὐχὰς· «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» (λεγόμεναι χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου), ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*». Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», ψάλλεται τὸ «*Πάντων προστατεύεις*».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ ἀνάστασις τοῦ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου· Συμεὼν ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ καὶ τὸ *Μηναιῶν*. Μνήμαι δὲ ἁγίων τινῶν, ἐπισήμως ἐορταζομένων, μετατίθενται εἰς τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

2. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» τρίς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «*Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας*» δίς. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα· «*Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας*» δίς. Εὐθύς τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Λαζάρου, ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριφδίῳ. Καταβασίαι· «*Υἱὸν διδοῦσας*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Κυρίως Θεοτόκον*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ «*Ἅγιος Κύριος*» τρίς μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» καὶ τὰ δύο τοῦ Λαζάρου· «*Λόγω σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ*» δίς καὶ· «*Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς*» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 8 ἰδιόμελα· «*Ἀνάστασις καὶ ζωὴ*», μετὰ τῶν ἀναστασίμων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα· «*Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*». Καὶ νῦν· «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*»⁴⁶.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς, μετὰ τοῦ «*ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» εἰς τὸ β', καὶ τοῦ ἀπολυτικίου· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» εἰς τὸ γ'. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Σαββάτου τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*». Κοινωνικόν· «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούια*».

46. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* ὀρίζει τὸ «*Σήμερον σωτηρία*», προφανῶς διότι ἡ ὅλη ἀκολουθία ἔχει γενικῶς ἀναστάσιμον χαρακτήρα. Τὸ μὲν *Τριφῶδιον* καὶ τὰ πλεῖστα *Τυπικά* σιωπῶσιν, ὅπερ σημαίνει ὅτι τηρεῖται ἡ συνήθης τάξις, ἤτοι τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγομένης (δεσποτικῆς) ἑορτῆς· ἕτερα *Τυπικά* ὅμως ὀρίζουσι σαφῶς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων· Μέμνονος ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ*.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Συνταφέντες σοι*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Συνταφέντες σοι*», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν· «*Μετὰ κλάδων νοητῶς*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Τεταρταῖον Λάζαρον*». Μετὰ τὴν β΄· «*Ἐπὶ φίλῳ σου, Χριστέ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Αἰνέσατε συμφώνως*». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον· «*Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθύς ψάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστῃ Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁴⁷. Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός..., Σήμερον ἡ χάρις».

ΚΑΝΩΝ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «ᾠφθῆσαν αἱ πηγαί». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδή, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τὸν κανόνα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ, μόνον τὸ «Ἅγιος Κύριος» τρίς μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον».

Ἀμέσως ἀναγινώσκειται ἡ εὐχή τῶν βαίτων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐὰν χοροστατῆ ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον).

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, ἀνὰ μίαν. Δόξα, καὶ νῦν· «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι».

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

47. Περὶ τούτου βλ. γενικὰς διατάξεις σελ. 32-33.

Στίχ. β´ «Περίεσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με».

Στίχ. γ´ «Θλιψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην».

Στίχ. δ´ «Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἄντιφωνον β´

Στίχ. α´ «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου καθεσθείς*».

Στίχ. β´ «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

Στίχ. γ´ «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι».

Στίχ. δ´ «Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενῆς Υἱός*».

Ἄντιφωνον γ´

Στίχ. α´ «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Στίχ. β´ «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

Στίχ. γ´ «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὰ ἀπολυτικά· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» καί· «*Συνταφέντες σοι*». Κοντάκιον· «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν Βαΐων· «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλ. δ' 4-9).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ἰω. ιβ' 1-18).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλοῦα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

ΛΙΤΑΝΕΙΑ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, εἴθισται ἐν Κύπρῳ ἵνα γίνηται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων φανῶν καὶ ἐξαπτερύγων, καὶ ἀκολουθούντων τῶν χορῶν φαλλόντων τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνων· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε», τῶν ἱερέων κρατούντων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς βαΐοφόρου, καὶ τῶν πιστῶν φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαιῶν. Πληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ὁ ἱερεὺς βλέπων πρὸς δυσμὰς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀκολούθως τὴν εὐχήν τῶν βαΐων.

Εἶτα, φαλλομένου τοῦ ἀπολυτικίου· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου μετὰ τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» γίνεταί ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ἢ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Βαΐων

Ἐν τῇ Θ' Ὁ ρ α. Ἀπολυτίκια· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα· «Συνταφέντες σοι». Κοντάκιον· «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου ...».

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῶ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», φάλλεται ὁ τριώδιος κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, φάλλεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

Αλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένους ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*». Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...*» λέγεται εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας, μέχρι καὶ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς Μ. Τετάρτης.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἄρχεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας⁴⁸.

29. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς· Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70).

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Πρὸ τοῦ ἐξαφάλμου τὸ «*Ἐπακούσαι σου Κύριος*» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Μετὰ τὰ εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «*Ἀλληλούια*» (δὶς ἀργῶς καὶ δὶς συντόμως) εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει*». Εἶτα τὸ τροπάριον· «*Ἴδου ὁ Νυμφίος*»⁴⁹ (δὶς ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως). Τὸ τέλος τοῦ α' συμπληροῦται οὕτω· «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*», τὸ τέλος τοῦ β' διὰ τῆς προσωνομίας τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· «*πρεσβείαις (τοῦ ἱεράρχου, ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ ὁσίου κτλ.), σῶσον ἡμᾶς*», καὶ τοῦ γ'· «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*». Ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὰ 3 καθίσματα δὶς ἕκαστον⁵⁰, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

48. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν, καθ' ὅλην τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ὁ Ὅρθρος ἐκάστης ἡμέρας τελεῖται τῷ ἑσπέρας τῆς προηγουμένης, αἱ δὲ Ὁραι καὶ ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας (Προηγιασμένης ἢ τελείας) τελοῦνται τῷ πρωί. Πρὸ τοῦ Ὅρθρου τῆς Μ. Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης τελεῖται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, πρὸ δὲ τοῦ Ὅρθρου τῆς Μ. Πέμπτης τὸ Μικρόν.

49. Ψαλλομένου τοῦ πρώτου· «*Ἴδου ὁ Νυμφίος*», ὁ ἱερεὺς ἐξάγει ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τὴν εἰκόνα τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, προηγουμένων λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, καὶ λιτανεύσας αὐτὴν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἀποθέτει αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου παραμένει πρὸς προσκύνῃσιν μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης.

50. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὰ καθίσματα νὰ ψάλλωνται τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον δὶς. Ἐνταῦθα ὠρίσθησαν ὅπως ψάλλωνται δὶς ἕκαστον, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ *Τριφιδίου*, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τριῶν στιχολογιῶν.

Ἀκολουθῶς, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριῶδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν α΄ ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ ἀκολουθῶς ἡ γ' καὶ δ' ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» τρίς. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ ἰδιόμελα· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» δις καὶ· «Φθάσαντες πιστοὶ» δις. Δόξα, καὶ νῦν· «Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος». Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Δευτέραν Εὐαν». Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ᾠδύρευτο», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, αἱ ἰβ' μικραὶ μετὰ τοῦ «Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι», καὶ πάλιν μία μεγάλη μετὰ τοῦ «Ναί, Κύριε βασιλεῦ» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος...».

Ἐν ταῖς Ὠ ρ α ι ς. Ἀναγινώσκονται λιταί, ἧτοι ἅπαντα λέγονται χῦμα. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης Ὠρας· Δόξα· «Ἴδὸν ὁ νυμφίος ἔρχεται». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὠρας. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης καὶ μετὰ τοὺς μακαρισμούς, ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων καὶ κοντακίων, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ᾠδύρευτο».

Ἐν τῇ Π ρ ο η γ ι α σ μ έ ν η. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 6) τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἴνων καὶ τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου. Δόξα, καὶ νῦν· «Δευτέραν Εὐαν». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «Κατενυθνήτω», τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετάχθη, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἐν τῷ Μ ε γ ά λ ω Ἄ π ο δ ε ί π ν ω. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριῶδιον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

δόξα σοι». Μετά τὴν θ' ὥδῃν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

30. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου· Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Μ. Δευτέρας, μετὰ τῶν κάτωθι διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Τὸ α' «Ἴδὸν ὁ νυμφίος» συμπληροῦται οὕτω· «προσβείαις τοῦ Προδρομοῦ, σῶσον ἡμᾶς». Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, εὐθὺς ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον κτλ., καὶ τὸ διώδιον, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ. Εἰς τοὺς αἴνους καὶ τὰ ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὴν ὄραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους» (ὅπερ λέγεται καὶ εἰς τὰς Ὁρας).

Ἐν τῇ Π ρ ο η γ ι α σ μ ἔ ν η . Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Δόξα, καὶ νῦν· «Ἴδού σοι τὸ τάλαντον».

Ἐν τῷ Μ ε γ ἄ λ ω Ἀ π ο δ ε ἰ π ν ω . Τοῦ τριωδίου ἄρχεται ὁ α' χορός.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός· Ἱερεμίου προφήτου· Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου*.

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι, ἐκτὸς τοῦ Ἀποδείπνου, τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Μ. Δευτέρας, μετὰ τῶν κάτωθι διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Τὸ ἀ΄ «*Ἴδὸν ὁ νυμφίος*» συμπληροῦται οὕτω· «*δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Εἰς τοὺς αἶνους καὶ τὰ ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθὲ*» (ὄπερ λέγεται καὶ εἰς τὰς Ὁρας).

Ἐν τῇ Π ρ ο η γ ι α σ μ ἔ ν η . Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 10) τὰ 10 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις*».

Ἐν τῷ Μ ι κ ρ ῶ Ἀ π ο δ ε ί π ν ω . Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ΄ ὠδὴν, ψάλλεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύσεως· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Μ. Πέμπτης· «*Τὸν ἄρτον λαβῶν*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ΄), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου. Μετὰ τὰς εὐχάς· «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» (λεγόμεναι

χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου), ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*». Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Σφαγήν σου τὴν ἄδικον*».

Σημείωσις. Σήμερον εἴθισται νὰ τελεῖται τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου, εἴτε μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, εἴτε μετὰ τὸν Ὅρθρον τῆς Μ. Πέμπτης.

2. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἱεροῦ νιπτῆρος, τοῦ μυστικοῦ δείπνου, τῆς ὑπερφουῶς προσευχῆς καὶ τῆς προδοσίας αὐτῆς· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Μεγάλου· Ματρώνης Ῥωσίδος ὁσίας, τῆς τυφλῆς.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου μετατίθεται εἰς τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Ἡ ἀκολουθία ἄρχεται ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Μ. Δευτέρας, ἀλλὰ μετὰ τὸ «*Ἀλληλούια*» ψάλλεται τὸ τροπάριον· «*Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ*» τρίς. Εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται ὁ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα· «*Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς*». Δόξα· «*Ταπεινούμενος*». Καὶ νῦν· «*Συνεσθίων, Δέσποτα*». Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Τὸ ἕξαποστειλᾶριον τρίς καὶ οἱ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*» καὶ τὸ τρισάγιον, μεθ' ὃ ψάλλεται τὸ τροπάριον· «*Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ*» ἅπαξ. Εἶτα, χῦμα τὸ τροπάριον τῆς προφητείας· «*Ὁ ῥάπισθεις ὑπὲρ γένους*», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωί,

Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακὸς φαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 5 ἰδιόμελα τῶν αἰῶνων· «Συντρέχει λοιπὸν» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Γέννημα ἐχιδνῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ ΜΕΤ' ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας.

Εὐθύς ἡ συναπτὴ τοῦ τρισαγίου, ὁ τρισαγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· ἡ δὲ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν· «καθάπερ ὁ Ἰούδας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ», τὸ ὁποῖον φάλλεται καὶ ἀντὶ τοῦ «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

ἽΠοισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως». «Εἶη τὸ ὄνομα».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσας ἀγαθότητα».

3. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἅγια καὶ ἄχραντα πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων*· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στεiriῶ τῆς Ἑλλάδος.

Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας,

ἽΟρθρος Μ. Παρασκευῆς (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν)

ἽΗ ἀκολουθία ἄρχεται ὡς καὶ ἐν τῷ ἽΟρθρω τῆς Μ. Δευτέρας, ἀλλὰ μετὰ τὸ «Ἀλληλούια» φάλλεται τὸ τροπάριον· «ἽΟτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ» τρίς, μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ

Α' ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (τῆς Διαθήκης), εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῖου ὁ β' χορὸς φάλλει τὸ «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι». Τοῦτο φάλλεται καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ ΙΒ'.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα α'-γ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Β' Εὐαγγέλιον. Ἀκολούθως, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα δ'-Ϛ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Γ' Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ζ'-θ', τὸ κάθισμα καὶ τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα ι'-ιβ', τὸ

κάθισμα και τὸ Ε' Εὐαγγέλιον. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὰ ἀντίφωνα γ' και ιδ'.

ΕΞΟΔΟΣ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ. Μετὰ ταῦτα, προηγουμένων λαμπάδων και θυμιατοῦ, γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀπὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, αὐτοῦ ἐκφωνοῦντος ἐμμελῶς τὸ «*Σήμερον κρεμαῖται ἐπὶ ξύλου*» (λέγοντος τρις τὸν α' και τὸν προτελευταῖον στίχον αὐτοῦ). Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισθὲν βᾶθρον, περιέρχονται τοῦτο τρις, και πῆγνυται ὁ Σταυρὸς ἐπὶ τοῦ βᾶθρου. Εἶτα, ὁ ἱερεὺς θυμιάσας, προσκυνεῖ αὐτόν. Ἀκολούθως, οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ «*Σήμερον κρεμαῖται ἐπὶ ξύλου*» ἐναλλάξ κατὰ στίχον (ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων), τὰ λοιπὰ τροπάρια τοῦ ιε' ἀντιφώνου, τὸ κάθισμα και τὸ Γ' Εὐαγγέλιον.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, οἱ μακαρισμοί, τὸ προκείμενον· «*Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» τρις μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ και τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον.

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα και τὸ Η' Εὐαγγέλιον.

ΚΑΝΩΝ. Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται τὸ τριώδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 και στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ὠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν ε' ὠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος και τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* και τοῦ *Τριωδίου*.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «*Τὸν ληστήν ἀνθημερόν*» τρις και τὸ Θ' Εὐαγγέλιον.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, τὰ ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* και τὸ Ι' Εὐαγγέλιον.

Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ και τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ* και τὸ ΙΒ' Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ διακόνου ἀπ' ἄμβωνος (ἢ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ ἱερέως). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς· «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*».

Τὸ «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*» και τὸ τρισάγιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ· «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» τρις καὶ ἡ ἑκτενῆς.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός». Ὁ ἀναγνώστης τὸ «Στερεώσαι, Κύριος» καὶ ἡ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί, Μεγάλαι Ὑραι

Ὑρα Α΄. «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοί. Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'), «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα· «Σταυρωθέντος σου». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν».

Καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς Ὑρας, ἅπαξ ἕκαστον, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ στίχου, τὸ δὲ γ' μετὰ τοῦ «Δόξα, καὶ νῦν». Τούτων ψαλλομένων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὑραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτονται αἱ

Ὑραι Γ' καὶ Δ'. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὑρα διατάξιν, ἀλλ' εἰς τὴν Γ' Ὑραν τῶν ἰδιομέλων ἄρχεται ὁ β' χορός. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Δ' Ὑρας, ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑρα Θ'. Τελεῖται ὡς καὶ ἡ Γ' Ὑρα, μέχρι τοῦ ἰδιομέλου· «Ὅτε σε Σταυρῷ», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» λέγει ὁ β' χορός. Εἶτα ὁ α' χορός· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Σήμερον κρεμαῖται ἐπὶ ξύλου», λέγων ἐκ γ'

τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον (μετὰ τῶν ἐπαναλήψεων), μεθ' ὃ τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα, Κύριε*», ἢ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας*» καὶ ἀκολουθεῖ

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς (Ἀποκαθήλωσις)

«*Εὐλόγητὸς ὁ Θεός*», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 5 ἰδιόμελα· «*Πᾶσα ἢ κτίσις*» εἰς 6. Δόξα· «*Ὡ πῶς ἢ παράνομος*». Καὶ νῦν· «*Φοβερόν καὶ παράδοξον*».

ΕἰΣΟΔΟΣ ΜΕΤ' ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον· «*Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, τὰ ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. (Ὑπάρχοντος διακόνου, τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἄμβωνος).

ΑΠΟΚΗΘΗΛΩΣΙΣ. Ἀναγινωσκόμενου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον· «*Ὀψίας δὲ γενομένης*», εἷς τῶν ἱερέων, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χειρας λευκὴν σινδόνα, προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος, καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τὸ «*Λαβὼν τὸ σῶμα*», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ μεταφέρει αὐτὸ ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ἀ' χορὸς· «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτενής, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ-ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ. Εἶτα, κρουομένων πενθίμως, τῶν κωδῶνων, γίνεται ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἢ περιφορὰ γίνεται καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ), οὕτως·

Προπορεύονται οἱ λαμπαδοῦχοι, τὰ ἐξαπτέρυγα, οἱ φάλται ψάλλοντες τὰ ἀπόστιχα· «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου*», ὁ διάκονος θυμιῶν καὶ ἀκολουθοῦσιν οἱ ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον (τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον), αἵροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον. Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται

τοῦ ἱεροῦ Βήματος, διὰ τῆς βορείας πύλης, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισθὲν κουβούκλιον, καὶ περιέρχονται τοῦτο τρίς. Καὶ οἱ μὲν λαμπαδοῦχοι καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα μετὰ τῶν χορῶν ἴστανται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ κουβουκλίου, οἱ δὲ ἱερεῖς ἀποθέτουσι τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸ κουβούκλιον, ραίνουσι τοῦτον δι' ἀνθέων καὶ ῥοδοστάγματος καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ἀσπάζεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ κουβουκλίου, τὸ Δόξα, καὶ νῦν· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

Εἶτα τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» καὶ τὸ τρισάγιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ· «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

4. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Πελαγίας μάρτυρος.

**Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας,
Ἵορθρος Μεγάλου Σαββάτου (Ἐπιτάφιος Θρῆνος)**

«*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἡ δέησις καὶ ὁ ἑξάψαλμος.

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτικά· «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*». Δόξα· «*Ὅτε κατῆλθες*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς μυροφόροις*»⁵¹.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ· «*Σινδόνι καθαρά*». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «*Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας*». Καὶ νῦν· «*Ἐξέστησαν χοροί*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

51. Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριφθίου, μετὰ τὰ ἀπολυτικά φάλλονται τὰ Ἐγκώμια μετὰ τῶν στίχων τοῦ Ἀμώμου, τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια καὶ εἶτα τὰ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς, ὁ κανὼν κτλ. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως ὁ μὲν Ἀμώμος παραλείπεται, τὰ δὲ Ἐγκώμια καὶ εὐλογητάρια φάλλονται μετὰ τὸν κανόνα.

ΚΑΝΩΝ, ὁ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἄπο γ' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' ὚' ᾠδῆς, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΕΓΚΩΜΙΑ. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, οἱ ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλοντες τὸ α' τροπάριον τῆς α' στάσεως τῶν Ἐγκωμίων· «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ». Καὶ ὁ μὲν προεξάρχων ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον σταυροειδῶς καὶ εἶτα τὸν λαόν, οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουν τὰ λοιπὰ τροπάρια τῆς στάσεως, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας γίνεται μικρὰ συναπτὴ. Εἶτα ψάλλονται ἡ β' καὶ ἡ γ' στάσεις, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν. Εἰς τὸ τροπάριον τῆς γ' στάσεως· «Ἐρῶσαν τὸν τάφον», τὸ ὁποῖον ψάλλεται τρίς, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ. Μετὰ τὰ Ἐγκώμια, ἡ μικρὰ συναπτὴ, μεθ' ἣν ψάλλονται ἀργῶς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια. Ψαλλομένων δὲ τούτων, οἱ ἱερεῖς ἐπανέρχονται εἰς τὸ Ἱερόν. Εἶτα καὶ πάλιν ἡ μικρὰ συναπτὴ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ, μόνον τὸ «Ἅγιος Κύριος» τρίς μετὰ τοῦ «Ῥψοῦτε Κύριον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς». Καὶ νῦν· «Ῥπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν γίνεται ἡ

ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ. Ψαλλομένου ἀργῶς τοῦ ἁσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», λιτανεύεται ὁ Ἐπιτάφιος πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ φανῶν, ἐξαπτερύγων, θυμιατοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τάξιν⁵². Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης· «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καὶ εἰσάγεται ὁ Ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς,

52. Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλεται ὑπό τινων τὸ ἰδιόμελον· «Τὸν ἥλιον κρύψαντα». Εἰθίσται δὲ κατ' αὐτὴν νὰ γίνωνται στάσεις εἰς ἐκάστην πλευρὰν τοῦ ναοῦ καὶ δεήσεις ὑπὲρ τοῦ οἰκείου μητροπολίτου, τῶν ἀρχῶν, τοῦ λαοῦ καὶ τῶν κτιτόρων τοῦ ναοῦ.

φαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «Ὅτε κατηλθες», «Ταῖς μυροφόροις» καί· «Ὁ εὐσχήμων». Πρὸς τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου, καὶ εἰς τὴν φράσιν· «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὸ προκείμενον, τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης. Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικά καὶ ἡ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί,

Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 8) τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου· «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ ἄδης» εἰς 4. Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς». Καὶ νῦν· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ ΜΕΤ' ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ. «Φῶς ἰλαρόν», καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν»⁵³.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Εὐθύς, ἐκ τῶν ΙΕ' ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὸ Α'· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ Δ'· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου» καὶ τὸ ΙΕ'· «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου».

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται ὁ ὕμνος τῶν τριῶν παίδων· «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Μετὰ τοῦτον ἡ συναπτὴ τοῦ τρισαγίου καὶ ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Μεγάλου Σαββάτου, μεθ' ὃν ὁ ἱερεὺς περιέρχεται ὅλον τὸν ναόν, σκορπίζων φύλλα δάφνης, φάλλων εἰς ἤχον βαρύν, ἀντὶ τοῦ «Ἀλληλουία», τὸ «Ἀνάστα ὁ Θεός». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνουσι οἱ χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

53. Βλ. ὑποσημ. 4.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Μεγάλου Σαββάτου και καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ· «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ»· ἡ δὲ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν· «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σφῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ»· «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχῆ· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως». «Εἶη τὸ ὄνομα».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

5. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ ζωηφόρος ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος*· Ἐφραϊμ ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Νέα Μάκρη. Ἦχος α'.

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἡ ἀγία Εἰρήνη, ἡ μνήμη αὐτῆς μετατίθεται εἰς μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, ἐκτὸς Δευτέρας καὶ Παρασκευῆς· ἡ δὲ ἀκολουθία αὐτῆς φάλλεται ἐκ τοῦ *Κυρίου Μηναίου*, μετὰ τῶν ἀναστασιμῶν.

Ἄρχεται τὸ Πεντηκοστάριον⁵⁴

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

**Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας,
ἢ Παννουχίς τοῦ Πάσχα**

«Εὐλόγητος ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ὁ ν' ψαλμὸς

54. Κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας τῆς περιόδου τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἐκτὸς ἐὰν τύχῃ μνήμη ἐορταζομένου ἀγίου·

α'. Εἰς τὰς Κυριακὰς καὶ τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

β'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν.

γ'. Εἰς τὴν Τετάρτην τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

δ'. Εἰς τὰ Σάββατα πρὸ καὶ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν (Ψυχασάββατον καὶ ἀπόδοσις ἐορτῆς ἀντιστοίχως), καὶ

ε'. Εἰς τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

χῦμα καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ κανὼν· «*Κύματι θαλάσσης*» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἄνευ συναπτῆς τὸ κάθισμα· «*Τὸν τάφον σου, Σωτῆρ*» ἅπαξ. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, ἄνευ συναπτῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. Μετὰ τὴν 8' ᾠδὴν, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, ὁ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ὅτε κατῆλθες*», ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως

Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς, ἰστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, κρατῶν τρίκηνρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ «*Δεῦτε λάβετε φῶς*», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηνρον, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ μετὰ τῶν χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, προπορευομένων λαμπάδων, ἐξαπτερύγων καὶ τῆς εἰκόνος τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλων τὸ «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτῆρ*». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἕως ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ ναοῦ προηυτρεπισμένην ἐξέδραν, ἔνθα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι*» καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁρθρος

Εὐθύς ὁ ἱερεὺς, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ἐκφωνεῖ· «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ*», καὶ ψάλλεται τὸ

«*ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ*» τρίς, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἀπαγγέλλει τοὺς 4 στίχους· «*Ἀναστήτω ὁ Θεός*», τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*», μεθ' ἕκαστον τῶν ὁποίων οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Τέλος, πάλιν ὁ ἱερεὺς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» μέχρι τῆς φράσεως «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι*», τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἀποπληροῖ ὁ χορὸς.

Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «*Ὅτι πρέπει σοι*», μεθ' ἣν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν καὶ ψάλλεται ὁ

ΚΑΝΩΝ, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, φάλλεται καταβασία ὁ εἰρμός αὐτῆς καὶ ἀκολούθως τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ γίνεται μικρὰ συναπτή, μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Ἱερατικῷ.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, φάλλεται ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον» καὶ εἶτα ἡ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδῆ. Ἀφ' Ϛ' ᾠδῆς, φάλλεται τὸ κοντάκιον καὶ ἀναγινώσκονται ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρίς, τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» τρίς καὶ εὐθύς ἡ ζ' καὶ η' ᾠδῆ.

Μετὰ τὴν η' ᾠδῆν, ὁ διάκονος· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», καὶ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως·

α' «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, φωτίζου».

β' «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζου, φωτίζου».

γ' «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόδυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

δ' «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

ε' Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ϛ' Καὶ νῦν· «Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ μικρὰ συναπτή.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἡχου· «Ἕμνοῦμέν σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος»⁵⁵, μεθ' ὃν ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ· «Ἡ τοῦ στόματός σου» καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία», τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» δεκάκις ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τοῦ Πάσχα·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄· «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

Στίχ. δ΄· «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

55. Ἐνταῦθα εἶναι ἡ κανονικὴ θέσις τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Λόγου τούτου, ὡς μαρτυρεῖται ὑπὸ πάντων τῶν *Τυπικῶν* καὶ τοῦ *Πεντηχοσταρίου*. Ἡ μεταθέσις αὐτοῦ πρὸ τῆς θ. κοινωνίας ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας εἶναι ἐσφαλμένη καὶ πρωθύστερος, διότι, ὡς ὑποσημειοῖ καὶ τὸ *T.M.E.* (σελ. 371, ὑποσημ. 7), ὁ Λόγος οὗτος· «ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς».

«Σῶσον ἡμᾶς, *Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Στίχ. β΄· «Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου».

Στίχ. γ΄· «Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες».

Στίχ. δ΄· «Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς *Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν».

«*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*».

Στίχ. β΄· «Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός».

Στίχ. γ΄· «Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ ἡ ὑπακοή· «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*». Κοντάκιον· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τοῦ Πάσχα· «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*» (Πράξ. α΄ 1-8).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος*» (Ἰω. α΄ 1-17).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούια*».

Ἄντι τοῦ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» καὶ τοῦ «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», φάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*». Τὸ αὐτὸ φάλλεται καὶ ἀντι τοῦ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» τρὶς εἰς ἤχον β'.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικὴ): «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαόν, ἀναφωνεῖ: «*Χριστὸς ἀνέστη*» (μόνον), καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται: «*Ἀληθῶς ἀνέστη*». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ ἱερεὺς: «*Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει*», καὶ ὁ λαός: «*Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν*». Καὶ τέλος ὁ ἱερεὺς, ἀντι τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (ὀλόκληρον), ὁ δὲ λαός: «*Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Ἰωάννου (ἐβδ. τῆς Διακαινησίμου).

Ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία (Θ') τοῦ Πάσχα

(βλ. *Πεντηκοστάριον*, μετὰ τὸν Ὁρθρον τοῦ Πάσχα ἢ Ὁρολόγιον, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ *Πεντηκοστάριον*).

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀντι τῶν Ὁρῶν, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ κάτωθι ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἧ ἅπαντα λέγονται χῦμα:

«*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ'), «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (γ'), «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*», «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*», «*Ἐν τάφῳ σωματικῶς*». Δόξα: «*Ὡς ζωηφόρος*». Καὶ νῦν: «*Τὸ τοῦ Ὑψίστου*». «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν: «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», «*Δι' εὐχῶν*».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρὶς καὶ εἶτα γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτως:

Ὁ ἱερεὺς: «*Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός ...*». Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν: «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'), «*Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» καὶ ἀντι τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», χῦμα τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (ὀλόκληρον).

Εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον, πρὸ τῆς ἀπολύσεως, λέγεται καὶ ἡ εὐχή: «*Εὐλόγητός εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ*» (βλ. Ὁρολόγιον, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ *Πεντηκοστάριον*).

6. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰὼβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου· Σεραφείμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς· Σοφίας ὀσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας. Ἦχος β΄.

Σημείωσις. Σήμερον ψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γεωργίου (κγ' Ἀπρ.).

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ἡ *Α.Μ.* ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου καὶ Συμβούλου Χριστοῦ (Ἁγίου Γεωργίου), παρὰ τὴν κοινότητα Σωτήρας Λεμεσοῦ.

**Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας,
Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀγάπης)**

Μετὰ τὴν Θ΄ τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεύς, ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατόν, θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διευτυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα.

Εἶτα λέγονται τὰ εἰρηνικά, μεθ' ἃ οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν κεκραγαρίων, ἄνευ τῆς στιχολογίας «Θοῦ, Κύριε», τοῦ προεξάρχοντος ἱερέως θυμιῶντος τὸν ναόν.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 8) ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρθένε ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἰσοδος μετ' εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου⁵⁶.

Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον· «Οὔσης ὀψίας». Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

56. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* παραλείπει τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὴν λιτὴν τοῦ ἁγίου. Ἡ παράλειψις αὐτῶν δικαιολογεῖται μόνον ἐὰν ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται ἐν καθεδρικῷ ναῷ Μητροπόλεως, ἐνθα τηρεῖται ἄλλη τάξις (βλ. κατωτέρω).

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ». Ψαλλομένων δὲ τούτων, λιτανεύομεν περίξ τοῦ ναοῦ, μετὰ λαμπάδων, ἑξαπτερύγων, θυμιατοῦ, τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν εἰκόνων τῆς Ἀναστάσεως καὶ τοῦ ἁγίου. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν αὐτῷ, λέγονται αἱ δεήσεις τῆς λιτῆς, μεθ' ἧς ἀσπαζόμεθα τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὰς εἰκόνας, ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ β' ἤχου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τὸν νοερόν ἀδάμαντα». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον»⁵⁷.

[Ἐὰν ὁμως ὑπάρχη ἀρτοκλασία, μετὰ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, ὁ ἱερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» καὶ ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς εἰς ἤχον β'].

ΑΠΟΛΥΣΙΣ, διαλογικὴ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα ἐν τοῖς καθεδρικοῖς ναοῖς, παρόντος ἀρχιερέως

Ἀναγινωσκομένης τῆς Θ' τοῦ Πάσχα ἐν τῷ συνοδικῷ, ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων ἱερέων καὶ διακόνων, πλήρως ἐνδεδυμένων. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ', τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ κρουομένων χαρμωσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ ἀρχιερεὺς, κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ράβδον καὶ μικρὸν ἱερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν λαμπαδούχων, τῶν χορῶν, τῶν διακόνων καὶ τῶν ἱερέων στοιχηθόν, κρατούντων ἀνημμένους λαμπάδας. Δύο διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ

57. Ἡ πλειονότης τῶν *Τυπικῶν*, ὀρίζει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου νὰ φάλληται μετὰ τὴν συνήθη φαλμωδίαν τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», ἐπισφραγιζόμενον δι' ὁμόηχου θεοτοκίου ἐκ τῶν ἀναστασίμων. Τοῦτο ποιεῖται καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»· δὲν ὀρίζει δὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου.

ἕτεροι δύο φέροντες κιβωτούς καὶ θυμιατά, περιστοιχίζουσι τὸν ἀρχιερέα.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὸν ναόν, ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ ἀρχιερεὺς παραμένει κατὰ τὰ εἰρηνικά ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολούθως, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν διακόνων, φερόντων κιβωτούς καὶ δικηροτρύκηρα, θυμιᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ κεκραγάρια.

Μετὰ τὴν θυμίασιν, ὁ ἀρχιερεὺς, προπορευομένων τῶν διακόνων κρατούντων δικηροτρύκηρα, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ διάκονοι ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» ἐκ τοῦ θρόνου, συμφαλλόντων τῶν κληρικῶν, καθὼς καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας». Τῶν χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τὸ προκείμενον, εἰσέρχεται οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ἀκολουθοῦντων τῶν ἱερέων, ὅπου ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἀναγινώσκει ἐλληνιστὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς διαφόρους γλώσσας ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον (παραλειπομένων τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου), ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον», τὰ πληρωτικά καὶ εὐθύς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα.

Ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων ὑπὸ τῶν χορῶν, λιτανεύομεν πέριξ τοῦ ναοῦ, μετὰ λαμπάδων, ἕξαπτερύγων, θυμιατοῦ, τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως καὶ τοῦ ἁγίου, κατὰ τάξιν, καὶ ἀνερχόμεθα ἐν τῷ συνοδικῷ, ἔνθα μετὰ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ ἀπολυτικά, γίνεται ἡ ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ ἀρχιερέως.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα

Ὅρθρος

«Δόξα τῇ ἁγία» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εὐθύς τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον» καὶ εἶτα τὰ εἰρηνικά.

ΚΑΘΙΣΜΑ⁵⁸, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον τοῦ ἁγίου· «Γεωργήσας ἐμμελῶς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς·

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ σύμπαντα συνέχων, νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων πνοήν, ἀφάτῳ χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἁγίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τοῦ ἁγίου, τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς, τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» τρίς καὶ εὐθύς (ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ)· Δόξα· «*Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Ὁ στίχος· «*Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ*»⁵⁹ καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· «*Σήμερον ἡ οἰκουμένη πάσα*». Τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» κτλ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἡ καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῳ τοῦ Πάσχα.

Ἄπο γ' ᾠδῆς⁶⁰, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς·

58. Τὸ *T.M.E.* δὲν προβλέπει πολυέλεον καὶ καθίσματα, ὡς ἡ πλειονότης τῶν *Τυπικῶν* ὀρίζει.

59. Ἐφ' ὅσον ὁ ν' ψαλμὸς δὲν ἀναγινώσκειται, ἀντὶ τοῦ συνήθους στίχου· «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», δεόν νὰ λεχθῆ ὁ ὡς ἄνω στίχος, ἀρμόζων εἰς μάρτυρας.

60. Οὕτως ὀρίζει ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ *Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα*. (Πρβλ. καὶ τὴν ἀνάλογον περίπτωσιν τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου, καθ' ἣν ἀπὸ γ' ᾠδῆς λέγεται τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ εἶτα κάθισμα τῆς Θεοτόκου). Τὸ *T.M.E.* προβλέπει τὴν ὑπακοὴν καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ῥοτῶν ὄλων Δεσπότης καὶ ποιητῆς, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σε καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε.

Ἄφ' Ὑ' ῶδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀγίου, τὸ συναξάριον τῆς Ὑ' Μαΐου καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Εὐθύς (ἀνευ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ τοῦ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς», καθ' ὅτι ἐλέχθησαν προηγουμένως μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον), αἱ λοιπαὶ ῶδαὶ τῶν κανόνων.

Εἰς τὴν θ', ψάλλεται ἡ θ' ῶδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ ἀγίου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κτλ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἀγίου καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀγίου, μετὰ τῶν εἰς μεγαλομάρτυρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ ἀγίου· «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εὐθύς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου, ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ» (ἢ «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον», ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου).

7. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος γ΄.

Σημειώσεις. 1. Σήμερον φάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου (β' Μαΐου), ὡς ἀκολουθῶς.

2. Κατὰ τὴν σήμερον ἔχει καθιερωθεῖ νὰ τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν μαρτύρων Ἰσακίδου, Νικολάου καὶ Εἰρήνης. Ἐνθα ἐορτάζονται οἱ ἅγιοι, ἡ ἀκολουθία αὐτῶν φάλλεται μετὰ τῶν ἀναστασίμων ὡς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν φυλλάδι.

3. Ἐνεκα τῆς συσσωρεύσεως πολλῶν ἐορτίων ἀκολουθιῶν, κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, διαγράφομεν κατωτέρω ἐν ὑποσημείωσι διάταξιν, καθ' ἣν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσι δύο ἐορταζόμενοι ἅγιοι μετὰ τῶν ἀναστασίμων (ἐκτὸς Δευτέρας καὶ Παρασκευῆς)⁶¹.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α'

61. Διάταξις συμπληρωθῆσεν δύο ἐορταζόμενων ἁγίων ἐν ἡμέρᾳ τῆς Διακαινήσιμου (ἐκτὸς Δευτέρας καὶ Παρασκευῆς)

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἐνὸς ἁγίου 3 προσόμοια καὶ 3 τοῦ ἑτέρου. Δόξα, τοῦ ἐνὸς ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Ψαλλομένων δὲ τούτων, γίνεται ἡ εἰδισμένη λιτανεὶα καὶ ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν εἰκόνων. Δόξα, τοῦ ἑτέρου ἁγίου. Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνὸς ἁγίου. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμῶρον ἐκ τῶν ἀναστασίμων. Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνὸς ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἶτα τὰ εἰρηνικά, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ τῶν δύο ἁγίων, ἕκαστος εἰς 4. Μεθ' ἑκάστην ᾠδὴν, ἡ καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κτλ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἐνὸς ἁγίου· εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἐνὸς ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμοῖον. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἑτέρου ἁγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν δύο ἁγίων. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» κτλ. Εἰς τὴν θ', φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τῶν δύο ἁγίων. Εἶτα ἡ καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῶν δύο ἁγίων καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἴνους, ἀναστάσιμα 2, τοῦ ἐνὸς ἁγίου 3 προσόμοια καὶ 3 τοῦ ἑτέρου, μετὰ τῶν ἀρμοδίων στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Δόξα, τοῦ περισσώτερον τιμωμένου ἁγίου. Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνὸς ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἑτέρου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὰ ἀπολυτίκια τῶν δύο ἁγίων, ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ περισσώτερον τιμωμένου ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. (Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου παραλείπεται). Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ γ' ἤχου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων δὲ τούτων, λιτανεύομεν περίξ τοῦ ναοῦ, ὡς καὶ ἐχθές. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν αὐτῷ, εὐθύς καὶ ἄνευ δεήσεως, ἀσπαζόμεθα τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὰς εἰκόνας. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἶτα τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ*» καὶ τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις. Εὐθύς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καὶ (παραλειπομένων τῶν καθισμάτων τοῦ ἁγίου) ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἡ καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον θεοτοκίον· «*Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου*». Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ συναξάριον τῆς ζ' Μαΐου καὶ τοῦ ἁγίου. Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» κτλ. Εἰς τὴν θ', ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἁγίου καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἴνους, ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 3, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἶτα τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*· Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ἦχος δ΄.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου.

Σημείωσις. Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀπ. Ἰωάννου· ἡ δὲ τοῦ ἁγ. Ἀρσενίου καταλιμπάνεται.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . «Δόξα τῇ ἁγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς. Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσεσι». Ψαλλομένων δὲ τούτων, ἡ εἰθισμένη λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ, αἱ δεήσεις τῆς λιτῆς καὶ ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν εἰκόνων, ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Ἐὰν ὑπάρχη ἄρτοκλασία, μετὰ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς εἰς ἦχον β΄]. Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . «Δόξα τῇ ἁγίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν» καὶ τὰ εἰρηνικά. Κάθισμα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον τοῦ ἀποστόλου· «Τὴν μνήμην τιμῆσωμεν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς·

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ

θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὄθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς, τὸ «*Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*» τρίς καὶ εὐθύς (ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ)· Δόξα· «*Ταῖς τοῦ ἀποστόλου*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Ὁ στίχος· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἀποστόλου· «*Τὴν τῶν ἀποστόλων ἀκρότητα*». Τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» κτλ. Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Μεθ' ἐκάστην ὠδὴν, ἡ καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» κτλ. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς·

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἶ με ἐξαίρουσα· ὄθεν ὡς ἐκ μέσου φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Ἰησῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἀφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Εὐθύς (ἄνευ τοῦ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ τοῦ «*Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*»), αἱ λοιπαὶ ὠδαὶ τῶν κανόνων. Εἰς τὴν θ', φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἀποστόλου καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ἀποστόλους στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εὐθύς

τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου, ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ» (ἢ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου).

9. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἡσαΐου προφήτου· Χριστοφόρου μάρτυρος· Ἱερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου. ᾠχος πλ. α'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. ᾠχος πλ. β'.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγίας Γλωσσᾶ), παρὰ τὴν κοινότητα Κελλακίου καὶ Παναγίας Ἀμυροῦς, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀψιοῦς.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 6 ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς 4. Δόξα· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάπησε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Ψαλλομένων δὲ τούτων, λιτανεύομεν περίξ τοῦ ναοῦ, ὡς διευτυπώθη τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου. Δόξα· «Σαλπίσσωμεν, φιλέορτοι». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς⁶².

Ἦχος α΄.

Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζώους, ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρᾶσβεύεις γὰρ σύ, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Ἐὰν ὁμως ὑπάρχη ἀρτοκλασία, μετὰ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δόξα· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε». Καὶ νῦν, ὁ ἱερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» καὶ ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς εἰς ἦχον β΄].

Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . «Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εὐθύς τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὰ εἰρηνικά καὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἡ καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρθρω τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κάθισμα τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» κτλ. Εἰς τὴν θ', φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων

62. Ἡ ἀκολουθία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στερεῖται ἀπολυτικίου. Τὸ ἐνταῦθα παρατιθέμενον δημοσιεύεται κατ' ἔτος εἰς τὰ *Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*.

μεγαλυναρίων και ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα και τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου και τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Ἐξεχύθη χάρις ...» και· «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ). Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, και νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εὐθύς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Δόξα, και νῦν· «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε».

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε», ἡ ὑπακοὴ και τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ δίπτυχα, εἴθισται νὰ φάλληται τὸ μεγαλυνάριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· «Ῥῶθι τὸ ζωήροητον» (βλ. Πεντηκοστάριον).

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τῶν γενεθλίων, ἦτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· Μωκίου ἱερομάρτυρος· Μεθοδίου και Κυρίλλου, φωτιστῶν τῶν Σλάβων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως και ἡ ψηλάφησις τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ· Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου*· Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἑωθινὸν Α'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.

Σημειώσεις. 1. Ὡς και ἐν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐσημειώθη, κατὰ τὴν σήμερον δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

2. Κατὰ τὰ Τυπικά, σήμερον καταλιμπάνεται ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία ὡς μὴ ἐορτάσιμος. Ἐνεκα ὅμως τῆς μεγάλης τιμῆς τὴν ὁποῖαν ἀπολαμβάνει ἐν Κύπρῳ ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος, ὠρίσαμεν τὴν συμφυλαμωδῖαν τῆς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ ἐορτασίμου ἀκολουθίας αὐτοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα Ἑσπερινὸς

«*Εὐλόγητός ὁ Θεός*» καὶ φάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρις (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν), μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, ἄνευ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*»⁶³.

Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ κεκραγάρια, εἰς ἃ ἐπανέρχεται ἡ ψαλμώδῃσις τῆς στιχολογίας «*Θοῦ, Κύριε*».

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», (εἰς στίχους 10) τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου· «*Νόμος ὁ ἐν γράμματι*» εἰς 4 (*Κύπρια Μηναῖα*). Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

ΕἰΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Τὰ ἐκ παιδὸς σύμφυτά σοι χαρίσματα*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών*».

«*Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνεΐκαστον*».

Τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» καὶ τὸ τρισάγιον· «*Ἄγιος ὁ Θεός*» κτλ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τὸ α' τοῦ ἁγίου· «*Θείας πίστεως*». Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

63. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον εὐλογίαν πάσης ἀκολουθίας, λέγεται τρις τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (εἰς μὲν τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὄρθρον καὶ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν φάλλεται, εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὰς Ὁρας λέγεται χῦμα). Τοῦτο ἀντικαθιστᾷ μόνον τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» ἢ τρισάγιον ἢ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», οὐχὶ δὲ τὰ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὑπάρχοντα τρισάγια ἢ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν». Ἀντὶ δὲ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ὁ ἱερεὺς χῦμα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ὀλόκληρον), ὁ δὲ χορός· «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Σημείωσις. Ἡ ἀνωτέρω ἀπόλυσις λέγεται εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας, μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

«Εὐλόγητός ὁ Θεός», ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς» κτλ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

«Εὐλόγητός ὁ Θεός» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς» κτλ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τοῦ ἁγίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Ὅτι ἐνίσχυσε ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α' ἑωθινόν (ἀπὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης), κατὰ τὴν συνήθη τάξιν τῶν Κυριακῶν (βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 31).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε»⁶⁴ καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Θείοις δόγμασι». Δόξα, καὶ νῦν, κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἀψάμενος χειρὶ» (βλ. Δευτ. τῆς Β' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.).

Ἄφ' ᾗ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

64. Προεκρίθη ὁ στίχος οὗτος, ἐφ' ὅσον τὰ τροπάρια ἔχουσιν ἀναστάσιμον περιεχόμενον.

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ «Ἄγιος Κύριος» τρὶς μετὰ τοῦ «Ἦψοῦτε Κύριον» (τὸ ὁποῖον ἐπανέρχεται ψαλλόμενον καθ' ἐκάστην Κυριακὴν), τὸ α' τῆς ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» ἄπαξ, τοῦ ἀγίου· «Ὅτε Χριστὸν ἐπέγνωκας» καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ἔαρ μυρίζει».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα τοῦ ἀγίου. Δόξα, τοῦ ἀγίου· «Ἐπιλαμψάσης τῆς χάριτος». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα⁶⁵.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἀγίου. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»⁶⁶.

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἀγίου (Κύπρια Μηναῖα)· «Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην» (Α' Τιμ. Γ' 11-16).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Οὔσης ὀψίας, τῆ ἡμέρα» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Σὲ τὴν φαιρινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλούια».

65. Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ψάλλονται τυπικὰ καὶ μακαρισμοὶ καὶ εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

66. Οὕτω διατάσσει τὸ Πεντηκοστάριον. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ μόνον κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐφ' ὅσον ὁμως ἡ ἑορτὴ ψάλλεται κατὰ τὸν τύπον τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, λογικὸν εἶναι νὰ ψαλῆ τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν, ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὴν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί»· «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».
«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ
ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Σημείωσις. Αἱ καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β' ἐβδ. Πράξεις καὶ
Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Ἰωάννου.

**Διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν (ἄνευ ἑορτῆς)
ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ,
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα**

Α'. Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 6) τοῦ Πεντηκοσταρίου 3 καὶ τοῦ Μηναίου 3. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἀγίους, μόνον τὰ τοῦ Μηναίου. Μόνον τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Παραλύτου ἑσπέρας, ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, λέγονται (εἰς στίχους 8) τοῦ Πεντηκοσταρίου 2, τοῦ ἐνὸς ἀγίου 3 καὶ τοῦ ἑτέρου 3, καθ' ὅτι ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Παραλύτου.

Δόξα, τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἰλαρόν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον ἔχη ἀπόστιχα, φάλλονται ταῦτα, ἀντὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δόξα, τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτικά οὕτως·

α'. Ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατήλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ θεοτοκίον.

β'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατήλθες». Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ἀναστασίμων.

Εἶτα ἡ ἐκτενῆς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια οὕτως·

α'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατήλθες». Καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*». Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

β'. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν. Ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ἀνεγράφησαν.

Καθίσματα, τὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Εἰς τὴν α' στιχολογίαν, πρὸ τοῦ θεοτοκίου τὸ «*Δόξα, καὶ νῦν*», εἰς δὲ τὴν β', τὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, ὁ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6⁶⁷ καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἄγιοι, μετὰ τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 ἕκαστος.

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', Ϛ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*.

67. Οἱ κανόνες τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐπειδὴ τὰ πρῶτα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς αὐτῶν εἶναι ἀναστάσιμα καὶ μόνον τὰ 2 ἢ 3 τελευταῖα (τὰ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ) ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑορτῆς, δεόν νὰ ψαλῶσιν ὡς ἐξῆς· ὁ εἰρμὸς ἄνευ στίχου, τὰ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ 4 τροπάρια (τὰ μὲν ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ στίχου· «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», τὰ δὲ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*») καὶ (παρλειπομένου τοῦ τριαδικοῦ) τὸ θεοτοκίον μετὰ τοῦ· «*Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, ἐν τῆς ἑορτῆς.

Ἀφ' ὚' ὥδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Παραλύτου καὶ ὁ οἶκος, διὰ τὴν ἀπόδοσιν) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Ἐὰν δὲ τὸ *Μηναῖον* ἔχη κοντάκιον (ἢ καὶ οἶκον), τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ὥδῆς πρὸ τῶν καθισμάτων, καὶ ἀφ' ὚' τὰ τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Ἐξαποστειλάρια, ἐν τοῖς μεθεόρτοις τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῦ Τυφλοῦ, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἅπαξ ἕκαστον, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τῆς ἑορτῆς δῖς. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη ἕξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ ἐν τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ στιχηρὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχη στιχηρὰ αἴνων, φάλλονται ταῦτα, ἀντὶ τῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Δοξολογία μεγάλη, ἐὰν ὀρίζῃ τὸ *Μηναῖον*, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἐν δὲ τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*») καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλλῆ ὡσάκις τὸ *Μηναῖον* ἔχει στιχηρὰ αἴνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἴνων παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχη μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἴνους εὐθύς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἐν δὲ τοῖς μεθεόρτοις τῶν Μυροφόρων μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*», ἀλλ' ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχη δοξαστικόν, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἀγίου (ἐὰν ἔχη δοξαστικόν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς προλαβούσης ἑορτῆς.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, λέγονται τὰ τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη». Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί»· «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν». Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν· «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Β'. Τῶν Σαββάτων καὶ τῆς Τρίτης τοῦ Τυφλοῦ.

Κατὰ μὲν τὸ Σάββατον τοῦ Θωμᾶ⁶⁸, τῶν Μυροφόρων, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τὴν Τρίτην τοῦ Τυφλοῦ ἀποδίδονται αἱ ἀντίστοιχοι ἑορταὶ καὶ οἱ ἥχοι τῆς ἑβδομάδος, κατὰ δὲ τὸ Σάββατον μετὰ τὴν Μεσοπεντηκοστὴν ἀποδίδεται μόνον ὁ ἥχος. Αἱ δὲ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἀκολούθως.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 6) τοῦ Πεντηκοσταρίου 3 καὶ τοῦ Μηναίου 3. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἁγίους, λέγονται (εἰς στίχους 8) τοῦ Πεντηκοσταρίου 2, τοῦ ἑνὸς ἁγίου 3 καὶ τοῦ ἑτέρου 3. Μόνον τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Μεσοπεντηκοστὴν, ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἁγιοί, λέγονται (εἰς στίχους 6) μόνον τὰ τοῦ Μηναίου.

Δόξα, τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη ἓν δοξαστικόν, τοῦτο ψάλλεται εἰς τὰ ἀπόστιχα. Ἐὰν δὲ ἔχη δύο δοξαστικά, τὸ ἓν ψάλλεται εἰς τὰ ἑσπέρια καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὰ ἀπόστιχα, εἰς δὲ τὸ «Καὶ νῦν» τῶν ἑσπερίων λέγεται τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου, παραλειπομένου τοῦ α' θεοτοκίου τοῦ ἥχου.

Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου, τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» χῦμα, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ Μηναῖον ἔχη ἀπόστιχα, ψάλλεται ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τὸ α'

68. Διὰ τὸ Σάββατον τῆς ἀποδόσεως τοῦ Θωμᾶ ἠκολουθήσαμεν τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, ἣτις εἶναι κοινὴ καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα τρία Σάββατα. Τὸ *T.M.E.* διατάσσει ἐπὶ τὸ ἑορταστικώτερον τὸν Ὅρθρον τοῦ Σαββάτου τούτου, ὀρίζον καταβασίας, τὴν θ' τῆς ἑορτῆς ἄνευ Τιμιωτέρας, εἰς τοὺς αἶνους ἀναστάσιμα 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 καὶ δοξολογίαν μεγάλην. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ἀντὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα». Δὲν εἶναι δὲ ἄστοχον νὰ τηρηθῇ ἡ διάταξις τοῦ *T.M.E.*, μόνον διὰ τὸ Σάββατον τοῦτο, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδόσεως δεσποτικῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει δέον ὅπως γίνῃ εἰσὸδος ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ἀναστάσιμον στιχηρὸν καὶ εἶτα τὰ τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, λέγοντες καὶ ἕτερον ἓνα στίχον κατάλληλον διὰ τὸ πρῶτον ἀπόστιχον τοῦ *Μηναίου*.

Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχη δοξαστικόν· «Δόξα, καὶ νῦν», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει διετάχθησαν. Μόνον τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς, ἀλλ' ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχη δοξαστικόν, λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα ἡ ἑκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει διετάχθησαν, ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ τὸ τῆς ἑορτῆς τρίς.

Καθίσματα, τὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, ἦτοι μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β', τὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανόνες, ὁ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6⁶⁹ καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν δύο ἅγιοι, μετὰ τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 ἕκαστος.

Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', Γ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον (ἢ καὶ ὁ οἶκος) τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ὑπάρχουν), τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα (ἕτερον, ἐὰν ὑπάρχη), καὶ νῦν, ἐν τῆς ἑορτῆς.

Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς (τῷ Σαββάτῳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μόνον τὸ κοντάκιον) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Τῷ δὲ Σαββάτῳ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐὰν ὑπάρχη κοντάκιον καὶ οἶκος ἐν τῷ *Μηναίῳ*, τὸ κοντάκιον αὐτῆς λέγεται ἀπὸ γ' ᾠδῆς καὶ ἀφ' Γ' τὰ τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν φάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

69. Περί τῶν ἐξ αὐτοῦ φαλλομένων τροπαρίων καὶ στίχων βλ. ὑποσημ. 67.

Ἐξαποστειλάρια, τῷ μὲν Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἅπαξ ἕκαστον, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ ἕξαποστειλάριον, τῷ μὲν Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ, τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τὸ τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ στιχηρὰ αἰνῶν, φάλλονται 3 ἀναστάσιμα καὶ 3 τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. (Μόνον τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ, καὶ ἐὰν θὰ ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, εἰς τοὺς αἶνους λέγονται τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ *Μηναίου* 3. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τὸ τῶν αἰνῶν τῆς ἑορτῆς).

Δοξολογία μεγάλη, ἐὰν ὀρίζῃ τὸ *Μηναῖον*, τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς προηγουμένης περιπτώσεως (ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*») καὶ ἀρχόμεθα τῆς Θείας Λειτουργίας. Μεγάλη δοξολογία εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ψαλῆ ὁσάκις τὸ *Μηναῖον* ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐὰν δὲν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, μετὰ τοὺς αἶνους εὐθύς τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ *Μηναίου*. Καὶ νῦν, τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐὰν ὅμως τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς προηγουμένης περιπτώσεως (ἐν δὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Μυροφόρων, μόνον τὸ «*Ταῖς Μυροφόροις*», ἀλλ' ἐὰν τὸ *Μηναῖον* ἔχῃ δοξαστικόν, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκια, κοντάκιον καὶ ἀναγνώσματα, ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει διετάχθησαν, ἀλλὰ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ, πρὸ τοῦ Ἀποστόλου τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Θωμᾶ· «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*». Ἐν τοῖς λοιποῖς Σαββάσι· «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*», ἢ τὸ τοῦ ἀγίου,

ἐὰν ἔχη μεγάλην δοξολογίαν. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ τὸ τῆς ἡμέρας· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*», ἢ τὸ τοῦ ἀγίου, ἐὰν ἔχη μεγάλην δοξολογίαν.

Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει διετάχθησαν.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γλυκερίας μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, περίπτωσις Α΄, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Πεντηκοσταρίου*· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

14. ΤΡΙΤΗ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ· Θεράποντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ*.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου· Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσης· Πανηγυρίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου*.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἀποστόλων· Ἀθανασίου ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως· Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολίας τῆς Κύπρου*.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα· Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 254-257, περίπτωσις Β΄.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ Νικοδήμου· Πατρικίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μετάνδρου καὶ Πολυαίνου· τῶν ιγ' (13) ὁσιομαρτύρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρης Κύπρου*. ᾠχος β'. Ἑωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων. Δόξα, τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναικες». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ λιτὴ τῶν Μυροφόρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Μυροφόρων· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς»⁷⁰.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ· «Ὅτε κατηλθες». Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ταῖς Μυροφόροις», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Δ΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῶν Μυροφόρων (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε»⁷¹.

70. Οὕτως ὀρίζει εὐστόχως τὸ *T.M.E.*, παραλείπον τὸ ὑπὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου ὀριζόμενον· Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθ' ὅτι εἰς τὸ δοξαστικὸν ἀναφέρεται καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου.

71. Τὸ *T.M.E.* (σελ. 377, § 17, σημ. 11) παραλείπει τὸν κανόνα τῶν Μυροφόρων, «ὡς ἀναγνωσθόμενον ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος». Τοῦτο ποιεῖ καὶ εἰς τὰς ἐπομένους Κυριακὰς τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ. Βεβαίως, πασῶν τῶν ἑορτῶν οἱ κανόνες ψάλλονται καὶ κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, πρωτίστως ὁμως ψάλλονται κατὰ τὰς κυρίας ἡμέρας αὐτῶν.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' Ἦ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν ἐξῆς μεγαλυναρίων·

α'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, φωτίζου».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζου, φωτίζου».

γ'· «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

δ'· «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

ε'· «Ἄγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη».

«Συμφώνως, Παρθένε».

Ϛ'· «Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξαμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».

«Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

Καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ὠδὴ τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ «Ἅγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα

μετά τῶν στίχων αὐτῶν⁷². Δόξα, τὸ Β΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὰ 3 ἀπολυτικά τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «*Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν*» (*Πράξ.* 5' 1-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας*» (*Μκ.* ιε΄ 43-ις΄ 8).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Σῶμα Χριστοῦ*»⁷³. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ΄ ἐβδ. *Πράξεων* καὶ Εὐαγγέλια Γ΄ ἐβδ. *Ἰωάννου*.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θαλλελαίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 254-256, περιπτώσις Β΄.

21. ΤΡΙΤΗ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, μεγάλων θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κάτω Πύργου Τηλλυρίας.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων (Δευτ. Γ΄ ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τρ. Γ΄ ἐβδ. πρωί), ὡς ἐξῆς·

72. Τὸ *Πεντηκοστάριον*, κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, δὲν προβλέπει εἰς τοὺς αἶνους τὰ στιχηρά τοῦ Πάσχα, οὔτε τὸ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», ἀλλὰ τῇ μὲν Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου μόνα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, τῇ δὲ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς Κυριακῆς. Δόξα, τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν· «*ἽΠηρευλογημένη*».

73. Τὸ *Πεντηκοστάριον*, κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ὀρίζει κοινωνικὸν τὸ «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων εἰς 6. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀγίων. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ φόβου ἦλθον» (Τρ. Β' ἐβδ., ἀπόστιχα αἰνων). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἔψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὖρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν».

«Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν». Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατήλθες». Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὰ 3 ἀπολυτίκια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τῶν ἀγίων καὶ ἀντι θεοτοκίων τὰ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι», «Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν β' στιχ.) καὶ· «Τὰ μύρα θερμῶς» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀγίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τῶν ἀγίων καὶ τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε». Εἰς τοὺς αἰνους, τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀγίων. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι γυναικες» (Τρ. Β' ἐβδ., αἰνοι). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ 3 ἀπολυτικά τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν Μυροφόρων· «*Τὸ Χαῖρε, ταῖς Μυροφόροις*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλίσκου μάρτυρος.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Μιχαὴλ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Συνάδων*· Εὐμενίου ὁσίου τοῦ νέου.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει*· Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐρύχου*.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων· ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου ψάλλεται μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ β' ἤχου (Παρ. Γ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Σαβ. Γ' ἐβδ. πρωί), ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Αἱ Μυροφόροι γυναιῖκες, ὄρθρου βαθέος*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αἱ Μυροφόροι γυναιῖκες, τὸν τάφον σου*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ α' ἀναστάσιμον· «*Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου*».

«*Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυὶδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου*».

«*Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πρᾶότητος αὐτοῦ*».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*». Ἀπολυτικά· «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*», «*Ὅτε κατηλθες*».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὰ 3 ἀπολυτικά τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν, τὰ δύο ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θειοτοκίου, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Μετὰ τὴν β', τοῦ Προδρόμου· «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*». Δόξα, τὸ ἕτερον· «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς*» (Σαβ. Γ' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τοῦ Προδρόμου· «*Ὁ Ἡρώδης, Πρόδρομε*». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι*» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν β' στιχ.). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τὰ μύρα θερμῶς*» (Κυρ. Μυροφ., μετὰ τὴν γ' ὠδήν). Ἀφ' ὚' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν Μυροφόρων· «*Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε*». Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα· «*Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις*» (Σαβ. Γ' ἐβδ., αἴνοι) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ 3 ἀπολυτικά τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν Μυροφόρων· «*Τὸ Χαῖρε, ταῖς Μυροφόροις*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (Παραλύτου). Κάρπου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70)· Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίου*. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου εἰς 3. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Παραλύτου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ε' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ Παραλύτου (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' Ἑ' ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Παραλύτου, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ «Ἅγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Παραλύτου.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Παραλύτου· «Κύριε, τὸν Παράλυτον». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πράξ. θ' 32-42).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε' 1-15).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Συμφώνως, Παρθένε».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Σῶμα Χριστοῦ». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων, κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Ἰωάννου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος· ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεράποντος ἱερομάρτυρος*· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσου.

28. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου· Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 251-254, περιπτώσις Α΄.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Θεοδοσίας μάρτυρος.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Καθίσματα, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ καὶ ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Καταβασίαι· «Θάλασσαν ἔπηξας». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ΄ ᾠδῆ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (*Πράξ.* ιδ΄ 6-18) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης» (*Ἰω.* ζ΄ 14-30). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικόν· «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, οἱ κανόνες αὐτῆς ψάλλονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῆ Πέμπτη, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ, ὁ δὲ β' τῇ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ, ἄνευ τοῦ τριαδικοῦ. Ἐὰν δὲ ἐν καθημερινῇ ὑπάρχη ἐορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Θάλασσαν ἔπηξας».

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑρμείου μάρτυρος.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἐτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 254-257, περίπτωσις Β'.

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (Σαμαρείτιδος). Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «*Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡγίου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «*Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰνῶν τῆς Σαμαρείτιδος· «*Τάδε λέγει Κύριος*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς· «*Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον*». Τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ζ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», ὁ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τῆς Σαμαρείτιδος (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, τοῦ Πάσχα· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίξου, φωτίξου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ «*Ἅγιος Κύριος*», τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος· «*Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*». Καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «*Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι*» (Πράξ. ια' 19-30).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν*» (Ἰω. δ' 5-42).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Εὐφραίνου, ἀγάλλου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Σῶμα Χριστοῦ*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ε' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Ἰωάννου.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Πάππου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τοῦ ὁμολογητοῦ*.

4. ΤΡΙΤΗ. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Μάρθας καὶ Μαρίας, ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 251-254, περίπτωσις Α', ψαλλομένων ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Μητροφάνους μόνον τῶν δευτέρων ἐσπερίων, τοῦ β' κανόνος, τοῦ μεσωδίου καθίσματος καὶ τοῦ κοντακίου⁷⁴. Ὅπου ὅμως ὁ ἅγιος ἑορτάζεται ἐπισημώτερον, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν διάταξιν μὲν τῆς κα' Μαΐου, ἀλλὰ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· Δωροθέου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Τύρου.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, παραλειπομένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ

74. Ταῦτά εἰσι τὰ ὁμολογικὰ στοιχεῖα τῆς παλαιᾶς (μὴ ἑορτασίμου) ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου. Ἡ ἐν τοῖς τετυπωμένοις *Μηναίοις* ἀκολουθία αὐτοῦ, ἐποιήθη καὶ ἀνυψώθη εἰς ἑορτάσιμον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν ις' αἰῶνα ἀκμάσαντος Νικολάου Μαλαξοῦ.

Ὁρθρω τοῦ συναξαρίου τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ ἐὰν ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, φάλλονται αἱ καταβασαί· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

6. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρα.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου· Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς διετάχθη ἐν σελ. 254-257, περίπτωσις Β'.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ 5' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (Τυφλοῦ). Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Η'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Κοντάκιον, τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ εἰς 3. Δόξα, τοῦ Τυφλοῦ· «*Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδοῦ*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τυφλοῦ· «*Δικαιοσύνης ἦλιε νοητέ*». Καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Τυφλοῦ. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Η' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ Τυφλοῦ (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, καὶ ἀκολούθως ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Τυφλοῦ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ «Ἅγιος Κύριος», τοῦ Πάσχα καὶ τὰ δύο τοῦ Τυφλοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τυφλοῦ· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «*Ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν*» (Πράξ. ιγ' 16-34).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. θ' 1-38).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Σῶμα Χριστοῦ*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Σημειώσεις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Τυφλοῦ, καὶ ἐὰν ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, ψάλλονται αἱ καταβασαί· «*Τῷ Σωτηρὶ Θεῷ*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ἰωάννου.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

11. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ· Βαρνάβα ἀποστόλου, ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου*· Βαρθολομαίου ἀποστόλου· Βαρνάβα ὀσίου τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου*· Λουκᾶ ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας τοῦ ἱατροῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας καὶ ἡ ἱερὰ σταυροπηγιακὴ μονὴ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Σημειώσεις. 1. Ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ὑπάρχουσι δύο τάξεις ἀποδόσεως τῶν ἑορτῶν τοῦ Τυφλοῦ καὶ τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὴν πρώτην καὶ παλαιότεραν, ἡ ἀπόδοσις ἀμφοτέρων τῶν ἑορτῶν γίνεται τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἡγίου, κατὰ τὸν συνήθη τύπον τῶν ἀποδόσεων τῶν ἑορτῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Κατὰ τὴν δευτέραν τάξιν, ἡ μὲν ἀπόδοσις τοῦ Τυφλοῦ γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἡγίου, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα μόνη τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ α' ἡγίου, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Πάσχα. Ἐν τῷ παρόντι ἀκολουθεῖται ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ β' τάξις.

2. Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἡ δὲ τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ καὶ τοῦ πλ. α' ἤχου (β' τάξις *Πεντηκοσταρίου*, Δευτ. Γ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τρ. Γ' ἐβδ. πρωί, πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως), ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 8) τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ Τυφλὸς γεννηθεῖς*» καὶ τὰ 5 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου ἐμμελῶς. Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ διὰ σπλάγχχνα ἐλέους*» (Τρ. Γ' ἐβδ., ἀπόστιχα αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὸ α' ἀναστάσιμον· «*Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστὲ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου μετὰ τῶν στίχων·

«*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*».

«*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*».

«*Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν*».

Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ*». Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*». Δόξα, τὸ β' τοῦ ἀποστόλου· «*Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου*». Καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθερξαμένου*». (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία· Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν, τὰ δύο ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Μετὰ τὴν β', τοῦ ἀποστόλου· «*Τὸν ἀπόστολον πάντες*». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι*» (Τρ. Γ' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τοῦ ἀποστόλου· «*Μαθητῶν ἐβδομήκοντα*». Δόξα, τὸ ἕτερον· «*Ὡς συνέκδημος Παύλου*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, οἰκτίριμον*» (α' τάξις *Πεντηκ.*, Δευτ. Γ' ἐβδ., μετὰ τὴν β' στιχ.). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ

τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*. Κανόνες, ὁ τοῦ Τυφλοῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης*» (Κυρ. Τυφλοῦ, μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου, καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καταβασίαι· «*Τῷ Σωτῆρι Θεῷ*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ α' τοῦ Τυφλοῦ· «*Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς*», τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ β' τοῦ Τυφλοῦ· «*Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν*». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα· «*Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου*» (Τρ. ἑ' ἐβδ., αἶνοι) καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ α' τοῦ ἀποστόλου· «*Ὡς τοῦ Παύλου πέλων*». Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἐν τῇ *Λειτοουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ β' τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τοῦ Τυφλοῦ· «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα· Ὀνουφρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου*· Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου*.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξιν (Τρ. ἑ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τετ. ἑ' ἐβδ. πρωί, πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως).

Ἐν τῇ Θ' Ὁρᾷ. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα. Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Δόξα τῇ ἀγία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα, τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προδιετυπώθη.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, παραλειπομένων τοῦ συναξαρίου τοῦ Πεντηκοσταρίου, τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ· Ἀκυλίνης μάρτυρος· Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρων*.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται εἰς τὸν νάρθηκα ἢ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τῆς ἀναστάσεως. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ψαλλομένου πολλάκις τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνας. Μετ' αὐτόν, ὁ ἱερεὺς αἶρει τὴν εἰκόνα καὶ προπορευομένων λαμπάδων, ἐξαπτερύγων καὶ θυμιατοῦ, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», εἰσάγει αὐτὴν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Εἶτα ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα.

Ἑσπερινὸς

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»⁷⁵ καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμός.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

75. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἐπανερχονται εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ τρισάγιον· «Ἄγιος ὁ Θεός», οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ ὁποῖον ἐπανερχεται ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων·
 «Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ
 ἀγαλλιάσεως».

«Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».
 Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς
 καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
 Θεὸς ἡμῶν», μεθ' ἣν τὸ «Δι' εὐχῶν», ὅπερ ἐπανέρχεται λεγόμενον
 μεθ' ἐκάστην ἀπόλυσιν.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός» καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸν ν'
 ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ
 ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», εὐθὺς τὸ τρισάγιον κτλ., τὰ τροπάρια·
 «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ
 προκείμενον· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Πάντα τὰ
 ἔθνη ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύ-
 λης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς
 τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ
 Θεός ..., Σήμερον ἐν οὐρανοῖς».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6,
 ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων·
 «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ'
 δ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ
 τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Θείω καλυφθείς*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ μὲν α' κανόνος μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου, τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «*Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον ...*» πρὸ ἐκάστου τροπαρίου πλὴν τοῦ θεοτοκίου, τὸ ὁποῖον λέγεται μόνον μετὰ τοῦ «*Καὶ νῦν*». Εἶτα ἡ καταβασία· «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «*Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε*» τρίς.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'· «Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου».

Στίχ. γ'· «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».

Στίχ. δ'· «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν ταῖς θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς*».

Στίχ. β'· «Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ».

Στίχ. γ´ «Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς».

Στίχ. δ´ «Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´ «Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Στίχ. β´ «Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

Στίχ. γ´ «Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθὴς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πράξ. α' 1-12).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῇ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὁ δὲ β' τῷ Σαββάτῳ, τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Θεῖφ καλυφθεῖς».

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἐλισαίου προφήτου· Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ· Ἰουστίνου ὁσίου τοῦ ἐν Σερβία.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Πεντηκοσταρίου*· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀμῶς προφήτου· Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου*. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Γ'.

Πανηγυρίζει ὁ ἐπισκοπικὸς ναὸς Ἁγίου Τύχωνος τῆς κοινότητος Ἁγίου Τύχωνος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 3, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Κύριε, τὸ μυστήριον*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετά τόν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστίν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ι' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν πατέρων μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἄπο γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἄφ' ὚' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Θεῖω καλυφθεῖς». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ι' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορὸς». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ ...*», μετὰ τοῦ «*ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς*»⁷⁶.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν πατέρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν πατέρων· «*Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι*» (Πράξ. κ' 16-18, 28-36).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς*» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ἡγουμένων αὐτῆς.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ἰωάννου.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περεγρίνου μαρτύρων· Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτύρων· Φιλωνίδου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Κουρίου*.

Σημείωσις. Τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἁγίων Μανουήλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραλείπονται, καθ' ὅτι ἐν τῷ *Μηναίῳ* δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτῶν.

18. ΤΡΙΤΗ. Λεοντίου μάρτυρος*· Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Χύτρων κ. *Λεόντιος*.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰούδα ἀποστόλου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

76. Τὰ ἐφύμνια· «*ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» καί· «*ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς*», ὠρίσαμεν κατὰ τὴν ἱστορικὴν σειρὰν τῶν γεγονότων (πρβλ. καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἡμέρας).

20. ΠΕΜΠΤΗ. Μεθοδίου ιερομάρτυρος, επισκόπου Πατάρων.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· Εὐσεβίου ιερομάρτυρος, επισκόπου Σαμοσάτων.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ, τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» τρὶς ἐκ γ' εἰς ἦχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΜΕΤΑ ΤΟ «ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β' ἦχου (τῆς Παννουχίδος)· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια·

«Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται».

Εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἄπὸ γ' ὠδῆς τὰ καθίσματα, ἀφ' ὅ γ' δὲ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις» καὶ εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, ἐκτενής, μνημόνευσις κεκοιμημένων καὶ ἀπόλυσις, ὡς διετάχθησαν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 144-146).

Ὁρθρος

ΑΝΤΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ «Ἀλληλούια» μετὰ τῶν στίχων καὶ τὰ ἀπολυτικά, ὡς διετάχθησαν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 146).

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ, τὰ νεκρώσιμα καὶ ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων). Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας» καὶ εὐθύς ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΩΝ, ὁ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἄπὸ γ' καὶ ἀφ' ὅ γ' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*, ἀλλὰ μετὰ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*, τὸ παρὸν ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ *Τριωδίου*, Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω).

«Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν».

Στίχοι.

«Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Δόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχχνα σου μὴ δεικνύων».

«Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν».

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεξεύσας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΙΝΟΙ, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ὡς διετάχθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (βλ. σελ. 147), ἀλλ' Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς. Μετὰ δὲ τὴν θείαν κοινωνίαν, ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», ψάλλεται τὸ ἐξῆς⁷⁷.

Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἀγριπίνης μάρτυρος· Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητριάνου διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου τῶν Κυπρίων μαρτύρων*.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας». Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου· «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» εἰς 4 καὶ τὰ 5 τοῦ β' ἤχου· «Εἶδομεν τὸ φῶς» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, λαοί».

77. Τὸ *T.M.E.* (σελ. 388, § 46, σημ. 14) ὀρίζει ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας». Τοῦτο ὅμως δὲν δικαιολογεῖται, καθ' ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δεσποτικῆς ἐορτῆς. Ὄθεν προετιμήσαμεν τὸ «Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε», ὡς διατάσσουσιν ἕτερα *Τυπικά*.

Εἷσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ τοῦ Ἀποδείκνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

«Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

«Εὐλόγητός ὁ Θεός, «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον κτλ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς ψάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου⁷⁸. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

78. Περὶ τούτου βλ. γενικὰς διατάξεις σελ. 32-33.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφότεροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπο γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ· «Πόντω ἐκάλυψεν» καί· «Θείῳ καλυφθεῖς».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδή, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα αἱ καταβασαί· «Μὴ τῆς φθορᾶς» καί· «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» δις καί· «Φῶς ὁ Πατὴρ» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β'. «Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γυνῶσιν».

Στίχ. γ'. «Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν».

Στίχ. δ'. «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. β΄· «Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου».

Στίχ. γ΄· «Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω».

Στίχ. δ΄· «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Στίχ. β΄· «Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτῷ».

Στίχ. γ΄· «Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν» (Πράξ. β΄ 1-11).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ἰω. ζ΄ 37-52, η΄ 12).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μὴ τῆς φθορᾶς».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ, τελεῖται ὁ

**Μέγας Ἑσπερινὸς
τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (τῆς γονυκλισίας)
καὶ τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου**

Σημείωσις. Τὸ *T.M.E.* δὲν ὀμιλεῖ περὶ τῆς παρουσίας περιπτώσεως, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον, δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Ὅθεν διευτύωσαμεν τὴν τάξιν, ληφθεῖσῶν ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν τῷ *T.M.E.* παρεμφεροῦς διατάξεως τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (τυπ. κα' Μαΐου, περίπτ. ΙΑ', § 20-22, σελ. 272), καθὼς καὶ διατάξεων ἄλλων *Τυπικῶν*.

Ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς καὶ τὰ εἰρηνικὰ ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», (εἰς στίχους 8) τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 5 πρῶτα ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Βασιλεῦ οὐράνιε*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Πεντηκοσταρίου*· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου καὶ εἶτα

Αἱ εὐχαι τῆς γονυκλισίας ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*⁷⁹.

Ἀποστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἡσαίου νῦν τοῦ προφήτου*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Δεῦτε, λαοί*».

Ἀπολύτικια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν,· πάλιν τῆς ἑορτῆς. (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία· Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἀπολύσις· «*Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. *Ματθαίου*.

79. Ἐνεκα τοῦ μήκους τῆς ἀκολουθίας, ἐνετάξαμεν τὴν λιτὴν τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Προδρόμου ὅμως τιμωμένους ναοὺς, ἡ λιτὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλλῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰς εὐχὰς τῆς γονυκλισίας καὶ πρὸ τῶν ἀποστίχων.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Τὸ Γενέσιον τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Τῆ Δευτέρα πρωί, Μεσονυκτικόν

«*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τὸ τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ψάλλεται ἡ λιτὴ τοῦ Προδρόμου, ἧτοι τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς λιτῆς· «*Σταλάξατε τὰ ὄρη*» κτλ., τὰ 3 παραλειφθέντα ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ· «*Τὸν ἐκ προφήτου προφήτην*» κτλ. (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων) καὶ τὰ 2 τελευταῖα ἰδιόμελα τῶν ἑσπερίων· «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» καί· «*Ἰωάννη πανεύφημε*». Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς τοῦ Προδρόμου· «*Τὸν ἐν προφήταις ὄρον*». Καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «*Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου*». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τοῦ Προδρόμου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (Κυρ. Πεντηκοστῆς). Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ Προδρόμου·

«*Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ*» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«*Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τοῦ Προδρόμου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές καὶ ὁ δεύτερος τοῦ Προδρόμου εἰς 4, μετὰ στίχου· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «*Ὡσπερ ἥλιος φαιδρός*». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*».

Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, αἱ ἱαμβικαί· «*Θείῳ καλυφθεῖς*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ α' τῆς ἑορτῆς (ἄπαξ), τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἄστηρ ἀστέρων Πρόδρομος*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὅτε καταβάς*».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος⁸⁰.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Δευτέρας Ἁγ. Πνεύματος· «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφ. ε' 8-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τοῦ Προδρόμου· «*Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα, φιλάνθρωπε. Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ἐκ τοῦ *Πεντηκοσταρίου* καὶ τοῦ *Μηναίου*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἤτοι ὁ μὲν α' τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὁ δὲ β' τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἑορταζόμενος ἅγιος, λέγονται αἱ καταβασίαι· «*Θείῳ καλυφθεῖς*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», τὸ ὁποῖον λέγεται ἐφ' ἑξῆς εἰς πᾶσαν Θεῖαν Λειτουργίαν.

80. Βλ. ὑποσημ. 13.

25. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου· Φεβρωνίας ὀσιομάρτυρος.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δαυιδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Σαμφῶν ὀσίου τοῦ Ξενοδόχου.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς· Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων πρωτοκοροφαίων ἀποστόλων.

Σημείωσις. Διευτυπώσαμεν τὴν τάξιν, κατὰ τὴν ἐν τῷ *T.M.E.* ἀνάλογον διάταξιν τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (τυπ. καὶ Μαΐου, περίπτ. ΙΓ', § 24, σελ. 273), καθὼς καὶ ὁδηγῶν ἄλλων *Τυπικῶν*.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 10) τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς τοῦ α' ἤχου· «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν», τὰ 4 πρῶτα τοῦ β' ἤχου· «Εἶδομεν τὸ φῶς» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων· «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν». Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, λαοί».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀποστόλων ἐμμελῶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῶν ἀποστόλων· «Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ» (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων) καὶ εἶτα τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα αὐτῶν· «Δεῦρο δὴ μοι σήμερον». Δόξα· «Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ». Καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «Ἑορτὴ χαρμόσυνος». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἀποστόλων. Καί νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς. (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία· Καί νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»)
 ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν*».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῶν ἀποστόλων καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς.
 Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τῶν ἀποστόλων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῶν ἀποστόλων τὸ ΙΑ' ἑωθινόν (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», ὁ τοῦ Πέτρου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ Παύλου εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»⁸¹.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ Παύλου· «*Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον*».

Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀποστόλων, καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ· «*Πόντῳ ἐκάλυψεν*» καί· «*Θεῖῳ καλυφθεῖς*».

81. Παρελείψαμεν τὸν β' κανόνα τῆς ἑορτῆς, ὡς γίνεται καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν Χριστουγέννων, ὅταν αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, καθ' ὅτι οὐδέποτε ψάλλονται κανόνες πέραν τῶν τριῶν. (Πρβλ. καὶ *Τ.Μ.Ε.*, τυπ. κε' Δεκ., περίπτ. Δ', σελ. 133, § 38)

Ἄλλη πρόσφορος λύσις εἶναι (δεδομένου μάλιστα ὅτι αὐριον ἡ ἀκολουθία τῶν Κορυφαίων καταλιμπάνεται), νὰ ψαλῶσιν οἱ δύο κανόνες τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ καί, ἀντὶ τῶν δύο κανόνων τῶν ἀποστόλων, ὁ εἰς τὴν λ' Ἰουνίου εὐρισκόμενος κοινὸς δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀποστόλους κανὼν εἰς 4, μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀναλόγως δὲ θὰ ψαλῆ καὶ ἡ θ' ὠδῆ. (Πρβλ. π. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, *Σύστημα Τυπικοῦ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ*, ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 2006, σελ. 528, ὑποσημ. 993).

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῶν κανόνων τῶν ἀποστόλων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα αἱ καταβασαί· «*Μὴ τῆς φθορᾶς*» καὶ «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ α' τῆς ἑορτῆς (ἄπαξ), τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν ἀποστόλων. Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «*Ἦ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Βασιλεῦ οὐράνιε*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀποστόλων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὅτε καταβάς*».

Ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ Παύλου· «*Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ*» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τοῦ Πέτρου· «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτ. ιε' 13-19).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν*».

30. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων Πάντων· ἡ σύναξις τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν Δώδεκα· Μαρίας μητρὸς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου*. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Α'.

Σημειώσεις. 1. Ἡ ἀκολουθία τῶν Κορυφαίων καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τῶν Δώδεκα ἀποστόλων καὶ ἡ τῶν Ἁγίων Πάντων.

2. Διευτυπώσαμεν τὴν τάξιν, ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῷ *T.M.E.* παρεμφερῶν διατάξεων τῆς μνήμης Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (τυπ. ἡ' Μαΐου, περίπτ. Ζ', § 17-19, σελ. 264-265), καὶ ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (τυπ. κα' Μαΐου, περίπτ. ΙΔ', § 25-27, σελ. 273-274), καθὼς καὶ ὁδηγῶν ἄλλων *Τυπικῶν*. Ἰστέον δ' ὅτι προτάσσομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀποστόλων καὶ ἐπιτάσσομεν τὴν τῶν Ἁγίων Πάντων, καθ' ὅτι οἱ ἀπόστολοι προηγούνται τῶν λοιπῶν ἁγίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἀποστόλων. Κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῶν Δώδεκα ἀποστόλων· «*Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες*» καὶ τὰ 3 πρῶτα τῶν Ἁγίων Πάντων· «*Οἱ πνευματορῥήτορες*». Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «*Ἦ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων· «*Λεῦτε, πιστοί, σήμερον*». Καὶ νῦν· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Δώδεκα ἀποστόλων· «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*». Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρῶί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Δώδεκα ἀποστόλων εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*» καὶ ὁ τῶν Ἁγίων Πάντων εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἄπο γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Ἁγίων Πάντων, τὸ κάθισμα τῶν ἀποστόλων. Δόξα, τὸ τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἄφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀποστόλων, τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α' ἀναστάσιμον, τῶν ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 3, τὰ 2 (τελευταῖα τοῦ *Μηναίου*) προσόμοια τῶν Δώδεκα ἀποστόλων· «*Ὁ φῶς ὑπάρχων*» καὶ· «*Πέτρε καὶ Παῦλε*»⁸², καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων· «*Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος*», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῴύσατο αὐτούς*».

«*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*».

Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «*Ἦν διήλθετε κτίσιν*». Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἄντιφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

82. Τὰ δύο πρῶτα προσόμοια τοῦ *Μηναίου*· «*Ἡ κορυφαία κρηπίς*» καὶ· «*Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς*», ἀναφέρονται εἰς τοὺς Κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ὧν ἡ ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Α΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν (Ἁγίων Πάντων)· «Οἱ ἄγιοι πάντες διὰ πίστεως» (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῶν Δώδεκα ἀποστόλων· «Ἴδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους» (Μτ. θ΄ 36-ι΄ 8).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῶν ἀποστόλων· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς (ἀπὸ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου) καὶ αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν τελοῦνται ὡς προδιετάχθησαν ἐν τῷ παρόντι (βλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 45 κ. ἐξ.).

2. Ἐφ΄ ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς κς΄ Ἰουλίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» (ἐκτὸς τῆς β΄ καὶ κε΄ Ἰουλ.).

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. *Ματθαίου.*

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἀναργύρων, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων· Κωνσταντίνου τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Ὁρμηδεΐα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς*».

«*Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;*».

Ἐν τῷ Ὄρθρω. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

2. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*».

Ἀπολυτίκιον, τῆς Θεοτόκου ἄπαξ.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ὁ μὲν ἀμετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου· «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακίνθου μάρτυρος· Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω*· Λαμπαδοῦ ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου (ζήτηε ἀμφότερα τῆ ε' Δεκ.). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σισώη ὁσίου τοῦ μεγάλου.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Β'.

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Μόρφου τιμᾶται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων καὶ ἐξαιρέτως τιμωμένων ἀγίων.

2. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τῆς ἀγίας Κυριακῆς στερεεῖται ἐορταστικῶν στοιχείων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀγία τιμᾶται πολλαχοῦ, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς δέον νὰ ψαλῆ ἐορτάσιμος, συμπληρουμένη ὅπου δεῖ ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀγ. Παρασκευῆς (κζ' Ἰουλ.), ἀντικαθισταμένου μόνον τοῦ ὀνόματος τῆς ἀγίας. (Πρβλ. καὶ *T.M.E.* τυπ. ζ' Ἰουλίου, § 2-4, σελ. 286-287). Τὴν ἀκόλουθον διάταξιν διευτύσαμεν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τῆς ἀγίας· «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς ἀγίας· «*Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὡ θαύματος καινοῦ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἀγίας· «*Ἡ ἀμνὰς σου, Ἰησοῦ*»⁸³. Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

83. Εἰς τινὰς ἐκδόσεις τῶν *Μηναίων*, ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας· «*Καλλιέρισμα ὠφθης*». Ἐὰν προτιμηθῇ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦτο, δεόν νὰ φαλῆ θεοτοκίον· «*Χαίρε, πύλη Κυρίου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β' ἀναστάσιμον, τῆς ἀγίας (Παρασκευῆς, κς' Ἰουλ.)· «*Ῥωσθεῖσα, καλλιπάρθενε*» (βλ. ἄνωτέρω σημ. 2) καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Μαρία, καθαρώτατον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἀγίας (Παρασκευῆς)· «*Ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Κυρίου*» εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς μάρτυρας γυναικας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Β' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἀγίας, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἀγίας (ζήτησι τῆ δ' Δεκεμβρίου)· «*Πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Β' Κυριακῆς *Ματθαίου*· «*Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς*» (Μτ. δ' 18-23).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ἐθνομαρτύρων τῆς θ' Ἰουλίου 1821, ἧτοι τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, τῶν μητροπολιτῶν Πάφου Χρυσάνθου, Κιτίου Μελετίου καὶ Κυρηναίας Λαυρεντίου καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἵτινες ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος*.

Πανηγυρίζει ὁ ἱερός ναὸς Ἁγίου Προκοπίου (Μετόχιον Κύκκου) Λευκωσίας.

Προκείμενον μαρτυρικόν (κγ' Ἀπρ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου (η' Ἰουλ.). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

9. ΤΡΙΤΗ. Παγκρατίου ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Παγκράτιος.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας με' (45) μαρτύρων· Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Πεντασχοίνῳ*.

11. ΠΕΜΠΤΗ Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου· Ὀλγας ἰσαποστόλου τῆς βασιλίσσης· Σωφρονίου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Δευτ. ΙΕ' ἐβδ. Μτ). Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας (ζήτει ἀμφοτέρα τῇ ιϚ' Σεπτ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου μαρτύρων· Παΐσιου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου· Γολινδοῦχ μάρτυρος· Ἡλιοφώτου, Αὐξουθενίου, Ἐπαφροδίτου καὶ Εὐθενίου ὁσίων (ἀγίων Ἡλιοφώτων)*.

Σημείωσις. Ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀρχαγγέλου καὶ τοῦ ὁσίου Στεφάνου, εὐρίσκεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγίας Γολινδοῦχ, ἡ ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῆ ἀντὶ τῆς τοῦ ὁσίου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀρχαγγέλου (βλ. η' Νοεμ.).

14. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν ἀγίων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Ἀκύλα ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70)· Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Γ'.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν ιγ' Ἰουλίου· ἡ δὲ τοῦ ἀποστόλου Ἀκύλα καταλιμπάνεται.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀρχαγγέλου.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων». Καὶ νῦν· «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ὚' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἰδ' Ἰουλίου καὶ τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Εὐλόγητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας*».

«*Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις*».

Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν πατέρων· «*Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος*» (Τίτ. γ' 8-15).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Ἦμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν πεσότων κατὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 15' Ἰουλίου 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μαρτύρων.

Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως ψαλῆ δοξολογία μεγάλη, λέγονται τὰ τῶν ἁγίων.

16. ΤΡΙΤΗ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πηδαχθόςης.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. *Μαρίνης μεγαλομάρτυρος**.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν, μετὰ τῶν ἐξῆς στοιχείων⁸⁴.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

18. ΠΕΜΠΤΗ. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος· Ὀνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρίτιδι (ἢ Ἀναρίτῃ) τῆς Πάφου*· Φωτίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀθηαίνου*.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· Δίου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ· ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ Σαρώφ.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡλιοῦ προφήτου τοῦ Θεσβίτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Καὶ νῦν· «Παρήλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ β' ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω ⁸⁵. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

84. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία τῆς ἀγίας δὲν εἶναι ἐορτάσιμος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ φαιδρότης τῆς μνήμης τῆς ἀγίας ἀπαιτεῖ ἐορτάσιμον ἀκολουθίαν, ὥρισamen αὐτὴν τοῦ Κυπρίου *Μηναίου*.

85. Εἰς τὸ *Μηναῖον* Ἰουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐκδοσις Δ', 2002), μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὀρίζεται πολυέλεος, μεθ' ὃν τὸ καθίσμα· «Ὡς προφήτης τοῦ ὄντως» καὶ θεοτοκίον· «Ὡς παρθένον καὶ μόνην» (βλ. μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τῶν κανόνων)· εἶτα οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον· «Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου ...» μετὰ στίχου· «Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ...» (βλ. ἀπόστιχα Ἐσπερινοῦ) καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· «Ἐκράτησαν οἱ μαθηταί» (Πέμ. ΙΓ' ἐβδ. Ακ). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ προφήτου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Προφήτα, κήρυξ Χριστοῦ» (βλ. ἀπόστιχα). Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ τηρηθῶσιν ὑπὸ τῶν βουλομένων νὰ ἐορτάσωσιν ἐπισημώτερον τὸν προφήτην.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται δέησις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς εἰς Κύπρον Τουρκικῆς εἰσβολῆς, διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων, τὴν ἀνέυρεσιν τῶν ἀγνοουμένων καὶ τὴν ἐκδιώξιν τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Ὁ α΄ χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β΄ χορός· Δόξα· «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου».

Ὁ α΄ χορός· Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος)».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν κινδύνοις καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς συντόμου συνενώσεως μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπανόδου τῶν ἐκτοπισθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας ἡμῶν, ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχήν·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβεραῖ ταύτῃ ἐπετείῳ, καθ' ἣν ἐχθρὸς ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καὶ ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς. Ἐπιλήσμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθημεν καὶ τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν.

Πεντήκοντα ἔτη μετὰ ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρὸ τῶν ἐρειπίων καὶ ὀρῶμεν τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε, κατέσκαψαν καὶ τοὺς πιστοὺς σου οὐς μὲν ἀπέκτειναν, οὐς δὲ ἐδίωξαν βία ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καὶ νῦν ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καὶ ἰκετεύομεν· ἐπιμέτρησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλίπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν. Ἀλλὰ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας τὸ «Ἡμάρτομεν». Ἐπίδε εὐσπλάγγνῳ ὄμματι ἐπὶ τὸν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐχθροὺς καὶ πολεμίους, τοὺς καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων ἐν σκηναῖς ἀγίων κατάταξον. Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσία ὄντας φώτιζε καὶ καθοδήγει, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίωσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον ὀδηγουμένη, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ προφήτου Ἡλίου.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν* καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Δ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ἑ' ὥδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Δ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Δ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Δ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας» (Ῥωμ. Γ' 18-23).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Δ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ» (Μτ. η' 5-13).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς»

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων κατὰ τὴν Τουρκικὴν εἰσβολὴν τῆς κ' Ἰουλίου 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ε' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Ματθαίου.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου τῆς Μαγδαληνῆς· Μαρκέλλης ὁσιομάρτυρος· Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος*.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἁγίας ἄπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει θέσιν θεοτοκί-ου). Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας Μαγδαληνῆς.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*· Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίου*.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου· Ὀλυμπιάδος διακόνου· Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρόπει ἀννεις».

«Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας ἄπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει θέσιν θεοτοκίου).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἁγίας ἄπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει θέσιν θεοτοκίου).

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον, τῆς ἁγίας· «Προγόνων Χριστοῦ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος*· Ἐρμολάου, Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους ἱερομαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας (μόνον). Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῶ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας (ζήτησι ἀμφότερα τῇ δ' Δεκ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἰαματικοῦ.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Καὶ νῦν· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ γ' ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (κγ' Ἀπρ.). Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ». Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἁγίου ἄπαξ (καθ' ὅτι ἐπέχει θέσιν θεοτοκίου).

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου. Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου· «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (κγ' Ἀπρ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς ε' Αὐγούστου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ» (ἐκτὸς τῆς α' Αὐγ.). Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μέχρι τῆς ιγ' Αὐγούστου· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (ἐκτὸς τῆς α' καὶ ε' Αὐγ.).

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ ἀποστόλων καὶ διακόνων, ἐκ τῶν Ο΄ (70)· Τίμωνος ἀπόστολου τοῦ Κυπρίου, τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου· Εἰρήνης ὀσίας, ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου. Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Ε΄.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τῆς ἁγίας ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 63-64 διάταξιν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ε΄ ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀποστόλων εἰς 4, μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἄπο γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἀποστόλων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' Ἦ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ε' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ε' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθη».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Ε' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας» (Ῥωμ. ι' 1-10).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ε' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν» (Μτ. η' 28-θ' 1).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς»

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχου Μακαρίου τοῦ Γ'.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ἦ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ἦ' ἐβδ. Ματθαίου.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Καλλινίκου μάρτυρος· Θεοδότης μάρτυρος.

30. ΤΡΙΤΗ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70).

Προκείμενον ἀποστολικόν (θ' Αὐγ.), Ἀπόστολος ἀπ. Σίλα· «Παῦλος καὶ Βαρνάβας διέτριβον» (Σαβ. Ε' ἐβδ. Πράξ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου· ἢ εἰς Κύπρον μετακομιδῆ τῶν λειψάνων Φιλίππου ἀποστόλου*.

Ἡ μὲν προεόρτιος ἀκολουθία παραλείπεται⁸⁶, ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου ψάλλεται μετὰ τῆς *Παρακλητικῆς*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-49 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»· Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Ἔβρεις ὑπομείναντα πολλὰς*» (θ' Ἰουλ., Ἑσπερινός). Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ, ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς*» (ζήτει τῆ ἰ' Ἰουλίου, μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Σὲ προστασίαν πάντες*» (ι' Ἰουλ.).

86. Ἡ ἀκολουθία τῶν προεορτίων εἶναι ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἐμφανῶς ἐλλιπεστάτη. Ἡ ἐν αὐτῷ δὲ διάταξις, καθ' ἣν προεόρτια συμφάλλονται μετὰ *Παρακλητικῆς*, δὲν συνάδει πρὸς αὐτὴν τῶν προεορτίων ἡμερῶν, διότι κατ' αὐτὰς σχολάζει ἡ *Παρακλητικὴ*. Ὡς ἐκ τούτου, ἀρκετὰ *Τυπικὰ* εἶτε παραλείπουσι τὴν προεόρτιον ἀκολουθίαν, εἶτε ἀναπληροῦσιν αὐτὴν δι' ὕμνων ἐκ τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων τῆς Ἰψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἡμεῖς δὲ παρελείψαμεν αὐτὴν, ὡς τάξιν προσφορωτέραν διὰ τὰς ἐνορίας.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων μαρτύρων, Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν καὶ Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν· Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας*.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια, τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου*» καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 8 μετὰ στίχου· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' ὚' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἦχον δ'), μεθ' ἣν γίνεται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως⁸⁷

87. Οὕτω διατάσσει τὸ *Μηναῖον*· διὸ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὠρίσαμεν τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου ὕμνου τὸ «*Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν*». Τὸ *T.M.E.* (σελ. 295, § 2), καίτοι ἀναφέρεται εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Σταυροῦ, ὀρίζει αὐτὴν δυνητικῶς. Ὅθεν ἐνθα δὲν τελεῖται ἡ πρόοδος, δέον ὅπως εὐθὺς μετὰ τὴν δοξολογίαν ψαλῶσι τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς καὶ πρὸ τοῦ Ἀποστόλου τὸ τρισάγιον.

(βλ. σελ. 194). Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, φάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «*Δεῦτε, πιστοὶ*» καὶ εἶτα τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι α . Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγεται· «*ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*». Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἀγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοιντάκιον· «*Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ*». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*». Ἀπόστολος τῶν ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σταυροῦ (Κυρ. Σταυροπρ.). Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Διάταξις τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων

Ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, φάλλονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν, ἀπὸ τῆς α' ἕως τῆς ιγ' Αὐγούστου, ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς ε' Αὐγούστου. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μικροῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ α' Αὐγούστου συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ὅποτε ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μεγάλου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ τῇ Γ' Αὐγούστου φάλλεται πάντοτε ὁ Μέγας, ἀναλόγως δὲ ρυθμίζεται ἡ σειρὰ τῶν Παρακλήσεων κατὰ τὰς ἐνδιαμέσους ἡμέρας. Ψάλλονται δὲ οὗτοι ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν ψαλμόν· «*Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» κτλ. τροπάρια. Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τῆς Παρακλήσεως ἄνευ τῶν εἰρμῶν.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ ἱερεὺς τὰς δεήσεις· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*», «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν*», «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου*», «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς*», «*Ὅτι ἐλεήμων*». Εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ κάθισμα (ἄπαξ) καί, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ Γ'.

Μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν, ὁ ἱερεὺς πάλιν τὰς δεήσεις ὡς ἀνωτέρω. Καὶ ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, τὸ κοντάκιον, τὸ προκείμενον⁸⁸ τρίς μετὰ τοῦ στίχου, ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παρακλήσεως κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

88. Τὸ Ὡρολόγιον πρὸ τοῦ προκειμένου ὀρίζει τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ *T.M.E.* καὶ συνήθως παραλείπεται.

Μετὰ τὸ τρισάγιον, φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια τῆς ἡμέρας ἧ, ἀναλόγως τοῦ *Τυπικοῦ*, τὰ κατανουκτικὰ τροπάρια· «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κτλ.

Ἀκολουθῶς, ὁ ἱερεὺς πάλιν τὰς δεήσεις, ἐπιλέγων καὶ τὴν ἐξῆς· «*Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» ὡς καὶ τὴν εὐχὴν· «*Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός*». Εἶτα· «*Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, φάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια· «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» κτλ.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Παρθένε πανάμωμε*» (βλ. τέλος Ὁρολογίου, θεοτοκία καθημερινῶν, ἦχος δ', Πέμπτη ἐσπέρας).

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου· Φωτεινῆς ὁσίας τῆς Καρπασίδος (ἁγίας Φωτοῦς)*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγ. Στεφάνου (κζ' Δεκ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκια, τοῦ Σαββάτου· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Καὶ νῦν· «*Μήτηρ ἁγία*».

Σημείωσις. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ἀπὸ σήμερον ἀναγινώσκονται καθ' ἐκάστην αἱ τέσσαρες στάσεις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου ὁσίων.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παιδῶν. ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Σ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωτῆ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ΄ ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθη».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, 5' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ῥωμ. ιβ' 6-14).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, 5' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτ. 9' 1-8).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Ἐσπερινὸς τελεῖται κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 διάταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ ...» καί· «Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ...» (βλ. ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ἑορτῆς). Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἅπαξ.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου· Εὐσιγνίου μάρτυρος.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν σελ. 58-60 διάταξιν, μετὰ τῶν κάτωθι στοιχείων·

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καθίσματα, τὰ ἐξῆς προεόρτια⁸⁹.

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου ἡμετέρας, Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν, τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἄσμασι θεηγόροις, τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας, κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

89. Ἐκ τοῦ *Μηναίου* μηνὸς Αὐγούστου, τοῦ ἐν Βενετίᾳ τυπογραφείου τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἐκδόσεις τῶν ἐτῶν 1852 καὶ 1874. Αἱ λοιπαὶ ἐκδόσεις τῶν *Μηναίων* δὲν περιλαμβάνουσι προεόρτια καθίσματα, ὡς θὰ ἔπρεπεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Εν ὄρει τῷ Θαβώρ, συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς, τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοὶ καὶ κατίδωμεν, τὴν αὐτοῦ Μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν, τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν, δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς καὶ οἱ κανόνες. Εἰς τὴν α', ἡ' καὶ θ' ὥδῃν, λέγεται καὶ τὸ τριώδιον εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου».

«Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Προκείμενον τῆς ἡμέρας (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου), Ἀπόστολος προεόρτιος (ε' Αὐγ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

6. ΤΡΙΤΗ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Σωτήρος Λάρανακος.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβώρ και Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, και νῦν· «Πέτρῳ και Ἰακώβῳ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν και ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Τρίτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις και ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ και τὸ προκείμενον· «Θαβώρ και Ἐρμών ...» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς και ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ' και θ' ᾠδῆς, εἰς ἃς ψάλλονται και οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, και νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ' Ἦ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος και τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» και· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»⁹⁰.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» τρίς.

90. Ὡς γνωστὸν, αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας» εἶναι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς Ἰψώσεως τοῦ Σταυροῦ, οἳ ἡ θ' ᾠδὴ εἶναι δειρμος, καθ' ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων. Ὅθεν ὡσάκις ψάλλονται αἱ καταβασίαι αὗται, δεόν ὅπως εἰς τὴν θ' ᾠδὴν ψάλλονται ἀμφότεροι οἱ εἰρμοὶ αὐτῆς· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» και· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ
 νῦν· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄. «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄. «Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν
 δυναστεία».

Στίχ. γ΄. «Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον».

Στίχ. δ΄. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται,
 ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄. «Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. β΄. «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκη-
 νώματα Ἰακώβ».

Στίχ. γ΄. «Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ΄. «Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη
 ἐν αὐτῇ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν
 καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Στίχ. β'· «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

Στίχ. γ'· «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια»⁹¹.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν» (Β' Πέ. α' 10-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτ. ιζ' 1-9).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη»⁹².

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΣΤΑΦΥΛΩΝ. Ἐὰν παρατίθενται σταφυλαὶ πρὸς εὐλόγησιν, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον αὐτῆς καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον» (βλ. ἐν τῷ Ἱερατικῷ).

Εἶτα· «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῆς ζ', θ' καὶ ια' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆς η', ι' καὶ ιβ'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

91. Τὸ *T.M.E.* ὀρίζει εἰσοδικὸν τὸ «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς». Προετιμήσαμεν ὅμως τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον· «Θαβώρ καὶ Ἑρμών», καθ' ὅτι προέρχεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ φαλμοῦ ἐξ οὗ καὶ τὸ γ' ἀντίφωνον. (Πρβλ. «Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 2005, σελ. 11 κ. ἐξ.).

92. Ὁρίσαμεν τοῦτο, διότι τὸ συνήθως ψαλλόμενον· «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη» δὲν εἶναι εἰρμὸς θεοτοκίος, ἀλλὰ τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς, καὶ ὡς ἀναφέρει τὸ *T.M.E.* (σελ. 302, σημ. 3) συνιστᾷ νεωτέραν πρᾶξιν.

Τῷ ἑσπέρας. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Μηναίου*· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου*· Μικάλλου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου*.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον (ζ' Αὐγ.).

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου· Εὐτυχίου ὁσίου, κτήτορος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῶν Ἱερέων*· Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης καὶ Πέλλης.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ματθίου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Λαυρεντίου μάρτυρος τοῦ ἀρχidiaκόνου.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου· τὸ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαῦμα Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος**. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Ζ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε*» (Ϛ' Αὐγ.) καὶ

τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Εὐπλου· «*Εὐ̅πλε παναοίδιμε*» (ια' Αὐγ.)⁹³. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν*» (ς' Αὐγ.). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Πέτρον καὶ Ἰακώβω*» (ς' Αὐγ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ια' Αὐγ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ζ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* (ια' Αὐγ.). Ἄφ' ς' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον· «*Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε*».

93. Βλ. ὑποσημ. 20.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» (5' Αὐγ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται».

Δόξα, τὸ Ζ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν»⁹⁴.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Ζ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ» (Ῥωμ. ιε' 1-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ζ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ» (Μτ. θ' 27-35).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Η' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἐσπέρας. Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων*.

Σημείωσις. Σήμερον φάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ κατὰ τὴν ἰγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

94. Βλ. ὑποσημ. 12.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, παραλειπομένων τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς τρις (διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

13. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· ἡ μετάθεσις τῶν λειψάνων Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Μετὰ τὰ κάθισματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς ιγ' Αὐγούστου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἑσπέρας. Ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται κατὰ τὴν ἐν σελ. 57 δι-
άταξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἅπαξ.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Μιχαίου προφήτου· Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν σελ. 58-60 διάταξιν. Ἐν τῷ Ὅρθρω, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «*Ἀνάστηθι, Κύριε ...*» καὶ· «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυιδ ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

15. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις εἰς πάντα.

*Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νεοφύτου, Χρυσοῦ-
ροϊατίσσης, Τροοδιτίσσης, Τρικουκιωπίσσης, παρὰ τὴν κοινότητα
Προδρόμου καὶ Χρυσοκουρδαλιωτίσσης, παρὰ τὴν κοινότητα Κουρ-
δαλίου.*

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἄπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Θεαρχίῳ νεύματι*» (ὀκτάηχον δίχορον).

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὅτε ἐξεδήμησας, Θεοτόκε Παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῇ Πέμπτῃ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χϋμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὅτε ἡ μετὰστασις».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἄπο γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή· «Μακαρίζομέν σε». Ἄφ' Γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»⁹⁵.

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα ἡ καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Ἀπόστολοι ἐν περάτων» τρίς.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἐορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. α'· «Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

95. Κατὰ τὸ *Μηναῖον*, σήμερον ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς λέγονται διπλαῖ καταβασίαι οἱ εἰρμὸι ἀμφοτέρων τῶν κανόνων.

Στίχ. β´· «Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Στίχ. γ´· «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Στίχ. δ´· «Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».*

Ἀντίφωνον β´

Στίχ. α´· «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πόλεις Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Στίχ. β´· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ´· «Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

Στίχ. δ´· «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος».

Δόξα, καὶ νῦν· *«Ὁ μονογενὴς Υἱός».*

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´· «Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

Στίχ. β´· «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

Στίχ. γ´· «ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· *«Τὴν ἐν πρεσβείαις».*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· *«Τοῦτο φρονεῖσθε ἐν ὑμῖν» (Φιλ. β´ 5-11).*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· *«Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ» (Λκ. ι´ 38-42, ια´ 27-28).*

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἤτοι ὁ μὲν α' τῆ ιγ', ιη', κ' καὶ κβ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ ιζ', ιδ' καὶ κα'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Πεποικιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦτοι τοῦ ἀγίου Μανδηλίου*· Διομήδους μάρτυρος· Δημητρίου τοῦ νέου μάρτυρος*· Ἰωσήφ ὀσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διατάξιν⁹⁶, ψαλλομένου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου· «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*». Εἰς τὸν κανόνα τοῦ ἀγίου Μανδηλίου, ὁ στίχος· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου Μανδηλίου. Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μύρωνος μάρτυρος.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Η'.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων, ὧν τὰ ἱερά λείψανα φυλάσσονται ἐν αὐτῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» (ιε' Αὐγ.) καὶ τὰ 3 τῶν

96. Τὸ *T.M.E.* παραλείπει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγίου Διομήδους καὶ προσδίδει ἐορτάσιμον χαρακτῆρα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγίου Μανδηλίου. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἢ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία αὐτοῦ σπηρεῖται ἐορταστικῶν στοιχείων, οἱ βουλόμενοι νὰ ἐορτάσωσιν ἐπισημώτερον τὸ ἅγιον Μανδηλίον, εἶναι προτιμώτερον νὰ ψάλλωσι τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ *Κυρίου Μηναίου*.

ἀγίων· «*Λίθοι τελειότατοι*» (ιη' Αὐγ.)⁹⁷. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Ἄσατε, λαοί*» (ιε' Αὐγ., λιτή). Καί νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ὅτε ἐξεδήμησας*» (ιε' Αὐγ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ιη' Αὐγ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Η' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ ἀ' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν ἀγίων, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου* (ιη' Αὐγ.). Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Η' ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον· «*Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Τῆ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» (ιε' Αὐγ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

97. Βλ. ὑποσημ. 20.

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Δόξα, τὸ Η΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «*ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» εἰς τὸ β΄. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Η΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «*Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος*» (Α΄ Κορ. α΄ 10-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Η΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «*Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον*» (Μτ. ιδ΄ 14-22).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Θ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνδρέου μάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

20. ΤΡΙΤΗ. Σαμουὴλ προφήτου· Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων*· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ*.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θαδδαίου ἀποστόλου· Βάσσης μάρτυρος.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λούππου, διὰ τὸ κατὰ τὴν κγ΄ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· Λούππου μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς κγ' Αὐγούστου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, μέχρι καὶ τῆς κα' Σεπτεμβρίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί· «Σταυρὸν χαράξας». Κοντάκιον δὲ μέχρι καὶ τῆς ιβ' Σεπτεμβρίου· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα» (ἐκτὸς τῆς λα' Αὐγ., τῆς α' καὶ τῆς ζ' Σεπτ.).

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· Κοσμά τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ.

Σημείωσις. Ὃπου ἑορτάζεται ὁ ἅγιος Κοσμάς, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἀγίου ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 55-56 διάταξιν.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ ἐπάνοδος τῶν λειψάνων Βαρθολομαίου ἀποστόλου· Τίτου ἀποστόλου· Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφω*. Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». (Ἐὰν ὁμως ἐψάλη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Κοσμά, λέγονται τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον αὐτοῦ).

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ ἀπ. Βαρθολομαίου· «Ἔστησας ἐν θαλάσῃ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀπ. Τίτου· «Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «Ἀπόστολοι ἄγιοι». Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Θ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου, ἀμφοτέρω μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ῥοδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ε' ῥοδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Θ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀποστόλων, μετὰ τῶν εἰς ἀποστόλους στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Θ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἀποστόλων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Θ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9-17).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Θ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς» (Μτ. ιδ' 22-34).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.

27. ΤΡΙΤΗ. Ποιμένος ὀσίου· Φανουρίου μάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Φανούριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἢ τοῦ ἁγίου ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 55-56 διάταξιν.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μωυσέως ὀσίου τοῦ Αἰθίοπος· Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης*.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Νηστεία.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τοὺς κανόνας τοῦ Προδρόμου, ὁ στίχος· «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Καταβασίαι· «*Στανυρὸν χαράξας*».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου· Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου τοῦ Κυπρίου, πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως· Βριένης ὁσίας τῆς ἐν Κύπρω.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου*».

«*Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος*».

Ἀπολυτίκιον, τῆς Θεοτόκου ἄπαξ.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι· «*Στανυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Θεοτόκου· «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΚΥΡΙΑΚΗ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Συμεὼν ὀσίου τοῦ Στυλίου καὶ ἀρχιμανδρίτου· τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων γυναικῶν καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Γ΄.

Σημειώσεις. 1. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων γυναικῶν καταλιμπάνεται (διότι οὐδέποτε ψάλλονται ἀκολουθίαί πέραν τῶν τριῶν), καὶ ψάλλονται ἡ ἀναστάσιμος, τῆς Ἰνδίκτου καὶ τοῦ ὀσίου Συμεῶν.

2. Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* σημερινῇ ἀκολουθία παρουσιάζει ἰκανὰς ἰδιομορφίας, ἐπαναλήψεις ὕμνων, ἐνίοτε δὲ καὶ παρατυπίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνήθη μορφήν τῶν ἀκολουθιῶν, πιθανῶς λόγω τῆς μεταγενεστέρου προσθήκης ὕμνων, πρὸς ἔξαρσιν τῆς τιμῆς τοῦ ὀσίου Συμεῶν. Ὄθεν πλεῖστα τῶν *Τυπικῶν* (τοῦ *T.M.E.* συμπεριλαμβανομένου), ἐπιχειροῦσιν ὅπως ρυθμίσωσιν ἐπὶ τὸ εὐτακτότερον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ *Μηναίου*. Ἐπὶ τῶν διατάξεων καὶ ὁδηγιῶν τῶν *Τυπικῶν* τούτων ἐβασίσθη ἡ ὑφ' ἡμῶν διατυπωθεῖσα τάξις, κυρίως ὅμως ἐπὶ τοῦ *T.M.E.*, εἰς τὸ ὅποσον ἐξαιρεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἰνδίκτου.

3. Ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμψεως εἰδικῶν εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως. Πρὸς τοῦτο δὲ γίνεται δέησις, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου· «*Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας*» καὶ τὰ 3 τοῦ ὀσίου Συμεῶν· «*Ὅσιε πάτερ*». Δόξα, τῆς Ἰνδίκτου· «*Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ*». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Θεία χάρις ἀπηγόρητο» (ζήτησις εἰς τὰ ἐσπέρια)⁹⁸. Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου· «Σύ, βασιλεῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ πάσης δημιουργός». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Υπομονῆς στῦλος γέγονας». Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Εἶτα [ψάλλεται ἡ λιτή, ἦτοι τὰ ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ παραλειφθέντα 2 πρῶτα ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῆς Ἰνδίκτου· «Ἐπέστη ἡ εἴσοδος» καὶ· «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν», τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῶν ἐσπερίων τοῦ ὁσίου· «Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς», «Τὸ μνημόσυνόν σου» καὶ· «Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη». Δόξα, τὸ δ' ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· «Ἠγάπησας, θεοφόρε». Καὶ νῦν, τὸ γ' ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῆς Ἰνδίκτου· «Θαυμαστός εἶ, ὁ Θεός». Ἀκολούθως,] τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ἵορθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντι θεοτοκίων τὰ τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ καιροὺς καρποφόρους» (ζήτησις μετὰ τὴν α' στιχ.) καὶ· «Ὁ ἀρόρητῶ σύμπαντα» (ζήτησις μετὰ τὴν Γ' ᾠδὴν).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ι' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἰνδίκτου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου, εἰς 4 ἕκαστος.

98. Δοξαστικὸν τοῦ ὁσίου ὠρίσαμεν τὸ τῶν ἐσπερίων, διότι τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον «Ὅσιε πάτερ» ἐψάλη καὶ προηγουμένως ὡς ἐσπέριον στιχηρόν.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου· «Υπερξέσας τῇ πίστει». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός».

Ἀφ' Ἑ' ὠδῆς, τὰ ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου⁹⁹.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οτῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶν τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος.

Αρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ, ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῆ, διασφῶζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῆ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσῖαις κράζοντες περιόδοις· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ι' ἀναστάσιμον, τοῦ ὁσίου· «Φωστῆρος δίκην, ὅσιε» καὶ τὸ θεοτοκίον (ὑπερ ἔστι συνάμα καὶ τῆς Ἰνδίκτου)· «Δημιουργὸς καὶ πρότανις».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ἰνδίκτου 4, ἦτοι τὸ δ' ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ· «Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα» καὶ τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν· «Προαιώνιε Δόγε» κτλ.¹⁰⁰, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

99. Τὰ παλαιότερα *τυπικὰ* δὲν προβλέπουσι κοντάκιον καὶ οἶκον τῆς Ἰνδίκτου· τὸ δὲ ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μετὰ τὴν Ἑ' ὠδὴν κείμενον· «Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα», εἶναι μεταγενέστερον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐθέσαμεν ὡς κάθισμα. Τὰ ἐνταῦθα παρατιθέμενα (ποίημα Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς Μ.Χ.Ε.), προβλέπονται ὑπὸ τοῦ *T.M.E.*

100. Μόνον τὰ τρία πρῶτα ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἰνδικτον. Τὸ τέταρτον ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀγίας γυναῖκας, διὸ καὶ παραλείπεται. Ὅθεν ὠρίσαμεν πρὸ αὐτῶν καὶ ἕτερον ἐν ἰδιόμελον τῆς Ἰνδίκτου ἐκ τῶν μὴ ψαλέντων ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος».

Δόξα, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρρήτῳ σοφία συστησάμενος». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ὁσίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς» (βλ. ἀνωτέρω ἐν τῷ Ὁρθρῳ).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς Ἰνδίκτου· «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α΄ Τιμ. β΄ 1-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς Ἰνδίκτου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ΄ 16-22).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΔΕΗΣΙΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται δέησις ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Ἄ' ἁ' χορός, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὅ πάντα τῷ ῥήματι, παραγαγὼν ὡς Θεός, καὶ νόμους ἐνθέμενος, καὶ κυβερνῶν ἀσφαλῶς, πρὸς δόξαν σου, Κύριε, ἄπτωτα διατήρει, καὶ ἀλώβητα, Σῶτερ, ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, τὰ τὴν γῆν συγκρατοῦντα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα.

ἽΟ β΄ χορός· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ κοντάκιον τοῦ «Περιβάλλοντος»·

ἽΗχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῆ πανσθενεῖ σου ἰσχύι συνέστησας, τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα ἅπαντα· διὸ ἄσινές διαφύλαττε, ἐκδυσωποῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, τὸ τὴν γῆν περιβάλλον διάζωμα.

ἽΟ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

ἽΟ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

ἽΟ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

ἽΟ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου, ἐπισκέψεως καὶ προστασίας αὐτοῦ καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως».

ἽΟ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

ἽΟ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

ἽΟ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξι).

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...».

ἽΟ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

ἽΟ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀρρήτῳ σοφία κατ' ἀρχὰς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δημιουργήσας τὰ σύμπαντα· ὁ ἀνεκδιηγῆτῳ ἀγαθωσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν ταῦτα καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν κτισμάτων οἰκείαν τάξιν θέμενος· ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν τὸν ἄνθρωπον καὶ ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως θέμενος τοῦτον ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν αὐτόν.

Σύ, Κύριε, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς ἰκετηρίους ταύτας δεήσεις καὶ τὴν κτίσιν σου, τὴν διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν συστενάζουσαν

καὶ συνωδίνουσαν ἡμῖν, ῥῦσαι ἐκ τῶν ἐπαπειλούντων ταύτην κινδύνων. Ἀπάλλαξον, Κύριε, τὴν περιβάλλουσαν τὴν γῆν ἀτμόσφαιραν παντὸς μολυσμοῦ καὶ διαταραχῆς. Τὰς θαλάσσας, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὕδατα, ἅπερ ἀρχῆθην εἰς βροτῶν περιποίησιν παρήγαγες, διατήρησον ἀλώβητα ἐξ ἰσβόλων διαδόσεων, δι' ὧν θάνατος τοῖς βροτοῖς ἐπαπειλεῖται. Ἐπισκίασον, τῇ θείᾳ σου ἐνεργείᾳ, τὰ δασέα ὄρη, τὰ καρποφόρα ξύλα τοῦ πεδίου, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τοὺς ἰχθύας, καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Παράσχου δέ, Κύριε, τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς μεγιστᾶσι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς φρόνησιν, τοῦ μὴ ἐνεργεῖν ἀσυνέτως, ὥστε ἐπιφέρειν οἰανδῆποτε φθορὰν τῇ κτίσει σου διὰ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Πάντες ἐν ταπεινώσει ψυχῆς δεόμεθά σου, φιλόανθρωπε Κύριε· ἀπάλλαξον πάσης βλάβης καὶ συντριβῆς χαλεπῆς τὴν γῆν, ἣν οἰκοῦμεν, περιχαράκωσον αὐτὴν τῇ δυναστείᾳ σου καὶ τείχισον αὐτὴν ἀγίοις σου ἀγγέλοις. Δώρησαι πᾶσιν ἰλασμόν, σωτηρίαν καὶ θεῖον ἔλεος, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

«Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. *Ματθαίου.*

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος*· Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἁγίου Μάμαντος Μόρφου καὶ ὁ ἐπισκοπικός ναὸς Ἁγίου Μάμαντος Περιστερώνης Χρυσοχοῦς.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Μάμαντος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΤΡΙΤΗ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Νικομηδείας· Θεοκτίστου ὁσίου, συνασκητοῦ Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου· Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου*.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· Μωυσέως προφήτου τοῦ Θεόπτου.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Ζαχαρίου προφήτου, πατρός τοῦ Προδρόμου.

Ἄπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ προφήτου (κγ' Σεπτ.).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὸ ἐν Κολοσσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, θαῦμα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι:

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄγιε ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀρχαγγέλου. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου· Σφύζοντος μάρτυρος· Σφύζοντος τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Πλακουντουδίῳ (Ἄσπρογιᾶ) τῆς Πάφου**· Δανιήλ ὀσίου τοῦ Κατουνακιώτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ἄκουσον, θύγατερ ...» καὶ· «Τὸ πρόσωπόν σου ...» (βλ. ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς ἐορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Σημείωσις. Σήμερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου, καὶ περὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, εἰθίσται ἵνα κατέρχηται ἡ ἀγία εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ θρόνου αὐτῆς καὶ νὰ ἐναποτίθεται εἰς ἄλλον θρόνον ἐν τῷ νάρθηκι, πρὸς προσκύνησιν καὶ ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ·

τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱερομάρτυς Χρυσόστομος, ἐπίσκοπος Σμύρνης. Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Δεμεσοῦ, ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Κύκκου καὶ αἱ ἱερὰ μοναὶ Παναγίας Ἁγίας Νάπας καὶ Παναγίας τοῦ Ἄρακος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε». Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια¹⁰¹, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἑορτῆς·

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ εὐθύς φάλλεται ὁ ν' φαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἐν ἐκάστη Κυριακῇ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου¹⁰². Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ παγκόσμιος χαρά».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἡ παρθένος Μαριάμ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀφ' ἑ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα (εἰς ἤχον β') καὶ ἀκολούθως φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη¹⁰³. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «Ἀγάλονται τὰ πέρατα» καί· «Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι», ἀνὰ μίαν.

Εἰς τοῦς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

101. Βλ. ὑποσημ. 39.

102. Περὶ τούτου βλ. γενικὰς διατάξεις σελ. 32-33.

103. Βλ. ὑποσημ. 10.

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «*Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*». Καὶ νῦν· «*Ἵπερ-
ευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β΄· «Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὐρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ».

Στίχ. γ΄· «Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. δ΄· «Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶι πρῶι».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Πίε Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Στίχ. β΄· «Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Στίχ. γ΄· «Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».

Στίχ. δ΄· «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄· «Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν».

«*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Στίχ. β'. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Στίχ. γ'. «Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ. «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον καὶ τῆς ἑορτῆς. **Κοντάκιον.** «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «*Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα*» (Γαλ. Γ' 11-18).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν*» (Ἰω. γ' 13-17)¹⁰⁴.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, τῆς ἑορτῆς· «*Ποτήριον σωτηρίου*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἥτοι ὁ μὲν α' τῆ θ' καὶ ια' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ ι', ἄνευ τοῦ τριαδικοῦ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι τῆς IB' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια προεόρτια τοῦ Σταυροῦ (ι'-ιγ' Σεπτ.).

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ σύναξις τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· Σεβηριανοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῶν θεοπατόρων, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῆ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν·

104. Τὰ ἀναγνώσματα ὠρίσαμεν κατὰ τὸ *T.M.E.*. Τὰ παλαιότερα ὅμως *Τυπικά* ὀρίζουσι διπλὴν ἀνάγνωσιν, ἥτοι Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως καὶ τῆς ἑορτῆς. Δεδομένου ὅτι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου ἀνήκει εἰς τὰς μεγάλας θεομητορικὰς ἑορτάς, δὲν θὰ ἦτο ἄστοχον ν' ἀναγνωσθῆ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

«Σήμερον ἡ πανάμωμος ἀγνή». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν θεοπατόρων. Κοινωνικόν· «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

10. ΤΡΙΤΗ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρτύρων· Ἡσαΐου ὀσίου, κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου**.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρας ὀσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Εὐφροσύνου ὀσίου τοῦ μαγείρου.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιβ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου· Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος· Κουρνούτου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀγροκηπία.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Κανόνες, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς ιβ' Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων. Ἐξαποστειλάρια, τὸ μὲν α' δις, τὸ δὲ β' ἅπαξ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν σελ. 348-349, μετὰ τοῦ «ὁ ἐν ἁγίοις θανμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (ιβ' Σεπτ.).

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἐγκαινία τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως· προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Κορνηλίου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «Ὑψοῦτε Κύριον ...» καί· «Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ...» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου», ὁ τῶν ἐγκαινίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Γ' ὠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος τῶν ἐγκαινίων καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (ιγ' Σεπτ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῶν ἐγκαινίων· «Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούια». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Σταυροβοννίου, Σταυροῦ Ὁμόδου, Σταυροῦ Μίνθης, παρὰ τὴν κοινότητα Τσάδας καὶ Σταυροῦ τοῦ Ἀγιασματί, παρὰ τὴν κοινότητα Πλατανιστάσης.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, τῶν ἐγκαινίων. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«*Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν*».

«*Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁνπερ πάλαι Μωϋσῆς*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός ..., δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψώσιν ἐορτάζομεν ...*»¹⁰⁵.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

105. Διὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ ἀπόλυσις ὡς εἰς ἄλλας δεσποτικὰς ἑορτάς. Ἐκ τῶν *Τυπικῶν* μόνον τὸ *Τ.Μ.Ε.* (*Προθεωρία*, σελ. 14, § 16) ὀρίζει τὸ «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη ἡ ἑορτὴ, καθ' ὅτι, ὡς λέγει, ἐν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*». Ἀλλὰ τοῦτο ἐτάχθη νὰ λέγηται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, διότι τρίς ἐν αὐτῷ μνημονεύεται ὁ τίμιος Σταυρός. Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως λέγεται τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», δὲν λέγεται ὅμως εἰς τὴν ἀπόλυσιν τὸ «*Ὁ ἀναστάς*». Ἐν προκειμένῳ, τὸ «*Ὁ ἀναστάς*» δικαιολογεῖται μόνον, ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τύχη ἐν Κυριακῇ.

«Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν»
τρὶς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς. Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῶμα. Δόξα· «Σὺ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

ΚΑΝΩΝ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Ὡ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ὠδῆς τοῦ κανόνος, ἀμφότερα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ· «Σταυρός, ὁ φύλαξ» δις καὶ· «Σταυρός ὑψοῦται» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ'), μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψαλλομένου ἀργῶς τοῦ ἁσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ηὔτρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερούγων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος.

Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ηὔτρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσι ταῦτα τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ.

Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἶτα, ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ, ψάλλων τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν.

Εἶτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, καὶ ὑψοῖ αὐτὸν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας λέγων ἐκφώνως· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν τίμιον Σταυρὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*». Ὁ ἱερεὺς, σφραγίσας τρεῖς διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς στραφείς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑψοῖ καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν*». Καὶ ψάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν ἀδελφότητος*». Καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς ὡς ἄνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφείς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ*». Καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντὰς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιόντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων*». Καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντὰς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου), ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν, ψάλλων τὸ κοντάκιον· «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ*». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλων τὸ «*Τὸν*

Σταυρόν σου προσκυννοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. (Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοὶ» ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη. Μετὰ δὲ τὴν προσκύνησιν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. β΄· «Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».

Στίχ. γ΄· «Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν».

Στίχ. δ΄· «Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄· «Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

Στίχ. β΄· «Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς».

Στίχ. γ΄· «Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ».

Στίχ. δ΄· «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. α´. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. β´. «Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

Στίχ. γ´. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Ἦε Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. **Κοντάκιον·** «Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ» (*Α΄ Κορ. α΄ 18-24*).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς*» (*Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35*).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούια».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τὰ δὲ δύο τμήματα τῆς θ΄ ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ἡμέραν παρ’ ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι τὸ μὲν α΄ τμήμα τῆς ιε΄, ιζ΄ καὶ ιθ΄ τοῦ μηνός, τὸ δὲ β΄ τῆς ις΄, ιη΄ καὶ κ΄.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος· Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Ἦχος γ´. Ἑωθινὸν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» (ιδ' Σεπτ.) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Νικήτα· «Τὸν ἀλιτήριον, μάρτυς» (ιε' Σεπτ.)¹⁰⁶. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Φωστῆρα τῶν μαρτύρων». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τοῦ Σαββάτου· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν»¹⁰⁷.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τῆς νίκης ἐπώνυμος». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς» (ιδ' Σεπτ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (ιε' Σεπτ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου (ιε' Σεπτ.). Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

106. Βλ. ὑποσημ. 20.

107. Βλ. ὑποσημ. 9.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α΄ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ μεθέρτον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (ιδ' Σεπτ.) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, τὸ Α΄ ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν»¹⁰⁸.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Προκείμενον τοῦ γ' ἤχου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦνται» (Γαλ. β' 16-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μκ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Λουκᾶ.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Ἀλέκτορα.

108. Βλ. ὑποσημ. 12.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

17. ΤΡΙΤΗ. Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων· Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασοῦ*· Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων*· Ἀναστασίου ὀσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ· Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Μελετίου ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ· Κοδράτου ἀποστόλου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ· Ἰσαακίου ἐπισκόπου Κιτίου.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ παραλείπονται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ ἡ τελετὴ τῆς Ὑψώσεως). Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς κα' Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Σημείωσις. Ἐφ' ἐξῆς, καὶ μέχρι τῆς ζ' Νοεμβρίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΛΟΥΚΑ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος*. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Β'.

Σημείωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου, μὴ φαλεῖσα κατὰ τὴν κα', διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα, τοῦ ἱερομάρτυρος· «Ἐκ βρέφους ἐγένου». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἰσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἱερομάρτυρος· «Καὶ τρόπων μέτοχος»¹⁰⁹. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β' ἀναστάσιμον, τοῦ ἱερομάρτυρος· «Ἱεραρχῶν ἀκρότης» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Β' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τοῦ ἱερομάρτυρος, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α' Κορ. ιγ' 13-24).

109. Τὸ ἀπολυτικίον καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ ἀποστόλου δὲν λέγονται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Α΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην» (Λκ. ε΄ 1-11).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Σύλληψις τοῦ προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

«Δατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4, μετὰ στίχου· «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

24. ΤΡΙΤΗ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου*· τὸ ἐν Κυθήροις θαῦμα τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιωτίσσης· Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίας Θέκλης.

Σημείωσις. Ὃπου ἐορτάζεται ἡ Μυρτιδιώτισσα, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλᾶδος ἀκολουθία αὐτῆς, ἥτις καὶ προηγεῖται, συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἁγίας Θέκλης.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας.

Σημείωσις. Ἐκ τῶν δύο κανόνων τῆς ἁγίας, ψάλλεται ὁ εἶς.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, παρὰ τὴν κοινότητα Φικάρδου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Χαρίτωνος ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Αὐξεντίου ὁσίου* ἢ εὔρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου* Ἰσαὰκ ὁσίου τοῦ Σύρου, ἐπισκόπου Νινεύϊ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία ψάλλεται μὲν κατὰ τὴν ἐν σελ. 49-52 διάταξιν, ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῷ, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, μετὰ δὲ τὴν β' τὰ τοῦ *Μηναίου*. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἐὰν ψαλῆ μεγάλη δοξολογία, τὰ τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ*. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

Πανηγυρίζει ὁ ἱερός ναὸς Ἁγίου Κυριακοῦ Κάμπου τῆς Τσακίστρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος (ἢ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου, ἐὰν ἐψάλη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ).

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὅσιε πάτερ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τῆς ἐρήμου πολίτης». Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ἑ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη και τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΔ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν» (Β΄ Κορ. α΄ 21-β΄ 4).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Β΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν» (Λκ. Γ΄ 31-36).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἱερομάρτυρος.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΡΙΤΗ. Ἀνανίου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70)· Ῥωμανοῦ ὀσίου τοῦ Μελωδοῦ· τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἡ ἁγία Σκέπη, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μόνη ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. Προτρέπεται δὲ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ «*Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου*», ἔκδοσις ἱεροῦ ἡσυχαστήριου Ἁγίας Σκέπης, Βίγλα Μεγίστης Λαύρας, Ἅγιον Ὅρος 1988.

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης παρθενομάρτυρος*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

3. ΠΕΜΠΤΗ. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν· Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Ταμασέως*· Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Λαμπαδιστοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Χαριτίνης μάρτυρος· Ἐρμογένους ἱερομάρτυρος*.

6. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμφάντων ἀγίων***· Θωμᾶ ἀποστόλου· Κενδέου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ*. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Δ'.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερά μονὴ Ἁγίου Κενδέου, παρὰ τὴν κοινότητα Αὐγόρου.

Σημείωσις. Κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τελεῖται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμφάντων ἀγίων. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν φάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* (τόμος ΙΑ', Ἐπίμετρον) ἢ ἐκ τῆς «*Ἀσματικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας*» (ἕκδοσις ἱερᾶς μονῆς Σταυροβουνίου), μετὰ τῶν ἀναστασίμων καὶ τῆς τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων καὶ τὰ 3 τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ. Δόξα, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων· «*Σήμερον εἰς ἐν συνέλθωμεν*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Τὰ θεῖα ἐποπτεύων*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ*». Καὶ νῦν· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσαν*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «Ἡ νῆσος Κύπρος». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὺν τοῖς ἁγίοις».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Δ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἄπο γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τὸ κάθισμα αὐτῶν· «Ἱεράρχαι, ὄσιοι». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Τῆ σαγήνη τῶν λόγων». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν οὐράνιον πύλην».

Ἄφ' Ἑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Δ' ἀναστάσιμον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τὸ α' τοῦ ἀποστόλου· «Αὐτόπτα καὶ ἀπόστολε» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Πανάμωμε μητρόθεε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων καὶ τοῦ ἀποστόλου τὰ 3 τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ· «Ὡσπερ μαργαρίτην σε», μετὰ τῶν εἰς ἀποστόλους στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Δ' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν» (Λκ. ζ' 11-16).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Λουκᾶ.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτύρων*· Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος*.

8. ΤΡΙΤΗ. Πελαγίας ὁσίας· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Σολία τῆς Κύπρου*.

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀλφαίου· Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ*.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (Γ' Ὀκτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (θ' Ὀκτ.). Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

10. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο' (70), ἐνὸς τῶν ἐπτὰ διακόνων· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας τοῦ ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ· Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης ὁσίων*· Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ τῆς Κύπρου*.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (Γ' Ὀκτ.), Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου (ια' Ὀκτ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων· Θεοσεβίου ὁσίου τοῦ Ἀρσινοΐτου*· Ἐπικτήτου ὁσίου**.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· Κάρπου καὶ Παπύλου μαρτύρων· Χρυσῆς νεομάρτυρος. Ἦχος βαρῦς. Ἑωθινὸν Ε'.

Σημειώσεις. 1. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν πατέρων ζήτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 1ᾶ Ὀκτωβρίου· ἡ δὲ τῶν μαρτύρων Κάρπου καὶ Παύλου καταλιμπάνεται.

2. Σήμερον ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Λεμεσοῦ τελεῖται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων ἀγίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῶν μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*». Καὶ νῦν· «*Νεῦσον παρακλήσεσι*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων. Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὰ τριαδικὰ· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ε' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχου· «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς 1γ' Ὀκτωβρίου καὶ τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Εὐλόγητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας*».

«*Συναγάγετε αὐτῶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις*».

Δόξα, τῶν πατέρων· «*Τῶν ἀρίων πατέρων ὁ χορὸς*». Καὶ νῦν· «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς τῶν πατέρων· «*Τέκνον τίτε, πιστὸς ὁ λόγος*» (Τίτ. γ' 8-15).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «*Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι*» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Λουκᾶ.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου μαρτύρων· Κοσμᾶ ὁσίου, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ τοῦ ποιητοῦ· Θεράποντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ*.

Εἰς τοὺς αἶνους, ψάλλονται τὰ ἐν τῷ *Μηναίῳ* (μᾶλλον ἐκ σφάλματος) ὡς ἀπόστιχα ὀριζόμενα. Εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα, τὰ τῆς *Παρακλητικῆς*.

15. ΤΡΙΤΗ. Λουκιανοῦ ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Μεγάλης Ἀντιοχείας.

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου.

17. ΠΕΜΠΤΗ. Ὡσηὲ προφήτου· Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν τῇ Κρίσει· ἡ ἀνακομιδῆ τῶν λειψάνων Λαζάρου τοῦ δικαίου, ἐπισκόπου Κιτίου*.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λουκᾶ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου*». Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰωὴλ προφήτου· Οὐάρου μάρτυρος· Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ*.

Προκείμενον προφητικὸν (κ' Ἰουλ.), Ἀπόστολος τοῦ προφήτου (ιβ' Ὀκτ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΛΟΥΚΑ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος*· Γερασίμου ὀσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ· Ματρώνης ὀσίας τῆς Χιοπολίτιδος. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Σ'.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Γεράσιμος ἢ ἡ ἅγια Ματρώνα, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἀγίου ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, ἧτις καὶ προηγείται, κατὰ τὴν ἐν σελ. 64-65 διάταξιν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*». Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τὸν νοερόν φροστῆρα». Καὶ νῦν, τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ΄ ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ἑξῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ΄ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Γ΄ ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΖ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ἔμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ» (Β΄ Κορ. 5' 16-ζ' 1).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, 5' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν» (Λκ. η' 26-39).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΗ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια 5' ἐβδ. Λουκᾶ.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Μεγάλου**· Σωκράτους ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου Ἀγκύρας*· Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνῃ Μόρφου*· Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

22. ΤΡΙΤΗ. Ἀβερκίου ἱσαποστόλου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως· τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπτὰ παιδῶν· Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου*.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου.

Σημείωσις. Σήμερον εἴθισται εἶς τινὰς ναοὺς νὰ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν τοῦ ἀποστόλου.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων καὶ νοταρίων.

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου· ἡ ανάμνησις τοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου σεισμοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«*Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτὴν· ἴασαι τὰ συντριμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη*».

«*Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ. (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*»).

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ. Κανόνες, ὁ τοῦ σεισμοῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος. Τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας δέον ὅπως ἐπισφραγισθῆ ὡς οὕτω·

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς πανάγνου καὶ ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ τύχοιμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν*».

Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

27. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου· Νέστορος μάρτυρος. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Ζ'.

Σημείωσις. Τὴν παροῦσαν διάταξιν κατηρτίσαμεν ὡς περίπου ὀρίζεται ἐν τῷ *T.M.E.*, κατὰ τὴν ὁμοίαν περίπτωσιν τῆς λ' Αὐγούστου ἐν Κυριακῇ (τυπ. κθ' Αὐγ., § 5, σελ. 313), καὶ συνεπληρώσαμεν ὅπου δεῖ ἀπὸ ἄλλα *Τυπικά*. Ἐνταῦθα, τὸ *T.M.E.* (τυπ. κς' Ὀκτ., § 4-5,

σελ. 90), ανακολούθως, παραλείπει τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἐνῶ ὀρίζει τὰ δοξαστικά αὐτοῦ· παραλείπει τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου Νέστορος, ἐνῶ ὀρίζει τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ αὐτοῦ· διακόπτει δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν μέσον τοῦ Ὁρθρου, ἀντὶ νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτὴν εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια, τοῦ σεισμοῦ. Δόξα, τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Νέστορος. Δόξα, τοῦ ἁγίου Δημητρίου· «Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου Δημητρίου· «Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ» (κς' Ὁκτ., ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ). Καὶ νῦν· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου Δημητρίου· «Μέγαν εὔρατο». Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ζ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κς' Ὁκτ.) καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Νέστορος, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου Δημητρίου· «Ἡ μνήμη σου, ἔνδοξε» (κς' Ὁκτ., μετὰ τὴν α' στιχ.). Δόξα, τὸ ὁμόηχον τοῦ ἁγίου

Νέστορος· «Οὐ κατεπλάγη τῶν ἐχθρῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ».

Ἄφ' Ὑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Νέστορος· «Ἀναίου τὴν ἀπόνοιαν» (ὅπερ ἐστὶ συνάμα καὶ τοῦ ἁγ. Δημητρίου) καὶ τὸ θεοτοκίον· «Συνήθως τὰ ἐλέη σου».

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Ζ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΗ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁ σπείρων φειδομένως» (Β' Κορ. θ' 6-11).

Εὐαγγέλιον, Ζ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. η' 41-56).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Λουκᾶ.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου· Διομήδους ὁσίου τοῦ Κυπρίου*. (Ἑθνικὴ ἑορτή).

Σήμερον ψάλλεται δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, ὡς ἐξῆς·

Διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β΄ χορός· Δόξα καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί, τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξι).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ ἔθνη τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος εὐμενῶς ἀεὶ ἐπιβλέπων καὶ κηδόμενος τούτου, ὁ τὴν κραταιάν σου προστασίαν καὶ βοήθειαν

χορηγήσας τούτῳ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνι, κατὰ τὸν δεινὸν δευτέρου παγκόσμιου πόλεμου, ἐνισχύσας αὐτὸ κατὰ πολέμου πολυπληθοῦς καὶ ὑπερόπλου, καὶ δουλωθὲν στηρίξας, διασώσας τε καὶ εἰς ἐλεύθερον αὖθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τὰς ἐκ βάρθους ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀειμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων, ἣ ὑπὸ τῶν πολέμων ἀναιρεθέντων καὶ σφαγιασθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ καὶ αἰεὶ ἐλεύθερον τὸ ἔθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ στήριξε τοῦτο καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καθοδήγει.

Ἐπίδε, Κύριε, εὐσπλάγχμῳ ὄμματί σου καὶ ἐπὶ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένην ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῆς ἐχθρούς καὶ ἐπιβούλους, τοὺς παντοιοτρόπως καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Σύντριψον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ταπείνωσον τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Δός, Κύριε, ἰσχὺν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν στρατῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφωσύνην. Τοὺς ἐν ἐξουσίαις ὄντας κατεύθυνον κατὰ τὸ σὸν πανάγιον θέλημα· τοὺς ἐν αἰχμαλωσίαις λύτρωσον καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν βοηθήει καὶ ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον καὶ αὖθις ὁδηγουμένη, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς), τὴν ἀπόλυσιν.

Οἱ χοροὶ (ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς)· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί, τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Δι' εὐχῶν».

29. ΤΡΙΤΗ. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας· Ἀβραμίου ὁσίου.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ζηνοβίου ιερομάρτυρος καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ*· Θεράποντος ὁσίου τοῦ ἐν Λυθροδόντα*.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου καὶ Ναρκίσσου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Ἐπιμάχου μάρτυρος.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (κγ' Ὀκτ.), Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων «*Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην*» (Παρ. Ε' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κοσμά και Δαμιανοῦ ἀναργύρων τῶν ἐξ Ἀσίας*·
Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον και κοινωνικὸν τῶν ἀναργύρων.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδιφόρου
και Ἀνεμποδίστου μαρτύρων.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ. Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ και Ἀειθαλᾶ μαρτύρων· τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Λύδδῃ ναοῦ Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου, ἦτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ*. Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν Η΄.

Σημείωσις. Ὅπου ὁ ἅγιος Γεώργιος ἐορτάζεται ἐπίσημως, ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται, ἡ δὲ τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* μετὰ τῶν ἀναστασίμων, κατὰ τὴν ἐν σελ. 63-64 διάταξιν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον και κοντάκιον τῶν μαρτύρων Ἀκινδύνου κτλ.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 και τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, τοῦ ἁγίου Γεωργίου· «*Ἀξίως τοῦ ὀνόματος*». Και νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» και τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν μαρτύρων· «*Προοίμιον τυπικῶς*». Και νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς και λυτρωτὴς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον, τῶν μαρτύρων· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε». Δόξα, τοῦ ἁγίου Γεωργίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων». Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Η' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Η' ἀναστάσιμον, τῶν μαρτύρων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς μάρτυρας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ Η' ἐωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, τῶν μαρτύρων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΙΘ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ» (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ε΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ιϚ' 19-31).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Κ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η' ἐβδ. Λουκᾶ.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου· Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου ἱερομαρτύρων· Γεωργίου ὁσίου τοῦ Καρσλίδου.

5. ΤΡΙΤΗ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων· Λίνου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70), ἐπισκόπου Ῥώμης*.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ· Δημητριάνου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τῆς Κύπρου*.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λγ' (33) μαρτύρων· Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικὸς ναὸς Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Κυρηνείας καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, εἰς Ἀρχάγγελον Λευκωσίας (Μετόχιον Κύκκου) καὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀναλυόντα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἀσωμάτων λέγεται ὁ στίχος· «Ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Τὸ συναξάριον δὲ τῆς ἡμέρας δέον ὅπως ἀναγνωσθῆ οὕτω¹¹⁰.

«Τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων».

Στίχοι εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ.

«Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ἄσμα πρόπον
ἄσαι προπόντως· ἀλλ' ἄυλον οὐκ ἔχω.
Ὁργόη οὐρανίης κυδαίνει τάξιος ἀρχοῦς».

Ἴτεροι εἰς τὰ ἐννέα τάγματα.

«Ἐπάξιόν τι ταγμάτων τῶν ἐννέα
τίς ἂν γόνος φθέγγεταιο μηνῶν ἐννέα;».

«Ταῖς αὐτῶν προστασίαις καὶ πρεσβείαις, οἰκτίρμον, ἐξαιτούμεθα καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν».

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», μετὰ τῶν ἐξῆς παραλλαγῶν·
Εἰς τὴν α' ὠδὴν· «... ταύτης τὴν εἴσοδον».

Εἰς τὴν γ' ὠδὴν· «... κὰν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου ...».

Εἰς τὴν ε' ὠδὴν· «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Εἰς τὴν θ' ὠδὴν· «... τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς Θεομήτορος ...».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀσωμάτων. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

110. Ἡ ἐν τῷ Μηναιῷ διατύπωσις τοῦ συναξαρίου δημιουργεῖ προβλήματα εἰς τοὺς ἀναγνώστας, διὰ τοῦτο καὶ παραθέτωμεν αὐτὸ εὐτακτότερον.

Σημείωσις. Αί καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ὡς διετυπώθησαν ἀνωτέρω μέχρι τῆς κ' Νοεμβρίου. Τὸ δὲ κοντάκιον· «*Ὁ καθαρῶτατος ναὸς*» ψάλλεται μέχρι καὶ τῆς κε' Νοεμβρίου, πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ*· Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων· Ματρώνης ὁσίας· Συμεῶν ὁσίου τοῦ μεταφραστοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κιτίου κ. Νεκτάριος.

Σημείωσις. Γενικευθεῖσης τῆς τιμῆς τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»· Καὶ νῦν· «*Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ β' ἤχου). Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ὡς διετυπώθησαν τῇ η' Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρῶτατος ναὸς*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Ὁρέστου μάρτυρος· Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου. Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὠρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Νεκταρίου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Θ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου, εἰς 4 ἕκαστος. Ἄπο γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' ὚' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διετυπώθησαν τῆ ἡ' Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Θ' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Θ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Η' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Λουκᾶ.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου καὶ Στεφανίδος μαρτύρων*· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Στουδίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Μηνᾶ, παρὰ τὴν κοινότητα Βάβλας.

12. ΤΡΙΤΗ. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος*· Νείλου ὁσίου.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἱεράρχου».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ ἡ' Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

14. ΠΕΜΠΤΗ. Φιλίππου ἀποστόλου*· Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ· Εὐφημιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου*· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰδρας.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»· Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου»¹¹¹. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τοῦ ἀποστόλου.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν*.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τῶν ἁγίων 3. (Καθ' ὅτι ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ἔχει μόνον δύο δοξαστικά. Πρβλ. καὶ γενικὰς διατάξεις σελ. 45).

¹¹¹. Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ὀριζόμενον· «Τίς μὴ μακαρίσει σε» ἀρμόζει μόνον ἐὰν πρόκηται νὰ γίνῃ εἰσοδος.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ματθαίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Προκείμενον ἀποστολικὸν (ιδ' Νοεμ.), Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου· «*Λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων*» (Τρ. Δ' ἐβδ. Ἐπιστ.) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (ιζ' Νοεμ.). Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ· Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως*. Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου Ματθαίου.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθών*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Γρηγόρησις Θεοῦ*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἐν προσευχαῖς ρηγορῶν*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' 5' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ 17' Νοεμβρίου. Εἰς τὴν 19', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ 1' ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, μετὰ τῶν εἰς ἱεράρχας στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα. Δόξα, τὸ 1' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΚΑ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται» (Γαλ. β' 16-20).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Θ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Λουκᾶ.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ μαρτύρων.

Σημείωσις. Τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ παραλείπονται, καθ' ὅτι ἐν τῷ Μηναιῶ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

19. ΤΡΙΤΗ. Ἀβδίου προφήτου· Βαρλαάμ μάρτυρος.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου· Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατεία τῆς Καρπασίας*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὰ ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι· «*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ ...*» καί· «*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ ...*» (βλ. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς). Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «*Εὐφροσύνης σήμερον*».

21. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΕΝ ΤΩΙ ΝΑΩΙ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Μαχαιρᾶ καὶ αἱ ἱερὰ μοναὶ Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης, Παναγίας Ἀμαργοῦς καὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, παρὰ τὴν κοινότητα Καμπιῶν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 6 προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν· «*Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῆ Πέμπτη πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὁρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «*Ἄκουσον, θύγατερ ...*» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χϋμα. Δόξα· «*Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἄπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἄφ΄ Γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν ἐν τῷ *Μηναίῳ* μεγαλυναρίων. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «*Ἦν πάλαι προκατήγγειλε*» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄· «*Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. β'· «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

Στίχ. γ'· «Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

Στίχ. δ'· «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. α'· «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Πιὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».

Στίχ. β'· «Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ».

Στίχ. γ'· «Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ».

Στίχ. δ'· «Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενὴς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. α'· «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

«*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Στίχ. β'· «Ἄπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

Στίχ. γ'· «Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς ἑορτῆς· «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*» (Ἑβρ. θ' 1-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*»· «*Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον ..., Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Ποτήριον σωτηρίου». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῆ κβ' καὶ κδ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ κγ', ἄνευ τοῦ τριαδικοῦ. Αἱ δὲ καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται» ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀφφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ο' (70)· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ· Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Ποταμιά*· Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου· Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ῥώμης· Πέτρου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ΙΑ'.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πέτρου καταλιμπάνεται (διότι οὐδέποτε ψάλλονται ἀκολουθίαι πέραν τῶν τριῶν), καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 δεύτερα προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια» (κα' Νοεμ.) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Κλήμεντος· «Κλήμα τῆς ἀμπέλου» (κδ' Νοεμ.)¹¹². Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε» (κα' Νοεμ.). Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

112. Βλ. ὑποσημ. 20.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου Κλήμεντος· «*Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως*» (δοξαστικὸν ἔσπεριων). Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν*» (κα' Νοεμ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, γ' Σεπτ.)¹¹³. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (κδ' Νοεμ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ ΙΑ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἀνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου Κλήμεντος· «*Ὡς πολύφορον κλῆμα*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «*Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον, τὸ ἐξῆς τοῦ ἁγίου Κλήμεντος¹¹⁴.

113. Ἀπολυτίκιον διὰ τὸν ἅγιον Κλήμεντα ὠρίσαμεν τὸ δι' ἱερομάρτυρας τοιοῦτον, καθ' ὅτι τὸ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον ἀφορᾷ καὶ εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον, οὔτινος ἡ ἀκολουθία καταλιμπάνεται. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον παρελείψαμεν τὰ ἐν τῷ Ὅρθρῳ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν τῶν ἁγίων.

114. Ἐκ τοῦ *Μηναίου* μηνὸς Νοεμβρίου, ἐκδόσεως Κωνσταντινουπόλεως 1845. Ὁρίσαμεν δὲ τοῦτο, δι' ὃν λόγον ὠρίσαμεν καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶ κορυφαίῳ κήρυκι, ἠκολούθησας, πάτερ, καὶ τῆς σεπτῆς, μακάριε, τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀρχιερεὺς ὠφθης μέγας, ὀρθοδόξους φαιδρύνων, τῆ αἴγλη τῶν δογμάτων σου, καὶ ἀπείρων θαυμάτων· ὅθεν τὴν σὴν, ἐκτελοῦμεν, Κλήμη, μνήμη παμμάκαρ, αἰτούμενοι πρεσβείαις σου, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Καὶ εἶτα τὸ μεθέορτον· «*Ἦν πάλαι προκατήγγειλε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Δαμπαδηφόροι παρθένοι*» (κα' Νοεμ.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως*».

Δόξα, τὸ ΙΑ' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ «*ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΚΒ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «*Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα*» (Γαλ. Γ' 11-18).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΓ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «*Ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Λκ. ιη' 18-27).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἄξιόν ἐστιν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Λουκᾶ.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος τῆς πανσόφου· Μερκουρίου μάρτυρος.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μερκουρίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῆς ἁγίας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τῆς ἁγίας¹¹⁵. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Χαίρει, ὁ οὐρανὸς» (κα' Νοεμ.), μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Βίον ἄυλον». Καὶ νῦν· «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Σαβ. ΙΖ' ἐβδ. Μτ.). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν τριαδικῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῆς ἁγίας εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τῆς ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον τῆς κε' Νοεμβρίου. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ἡ τῆς ἁγίας, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη εἰς τοὺς κανόνας. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» (κα' Νοεμ.), τῆς ἁγίας· «Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα» καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς· «Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον». Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ 3 πρῶτα προσό-

115. Κατὰ τὴν διάταξιν παλαιότερων ἐκδόσεων τοῦ *Μηναίου*, διαγραφομένην καὶ ἐν τῷ *T.M.E.*, ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας δὲν περιλαμβάνει ἀναγνώσματα, λιτὴν, πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου. Ἦδη ὅμως ἡ ἁγία ἑορτάζεται ἐπισήμως ὑπὸ πολλῶν, διὰ τοῦτο καὶ ὀρίσαμεν αὐτά, ὡς αἱ νεώτερα ἐκδόσεις τοῦ *Μηναίου* ὀρίζουσιν.

μοια τῆς ἑορτῆς· «*Δαμπαδηφόροι παρθένοι*» (κα' Νοεμ.) καὶ τὰ 3 τῆς ἀγίας. Δόξα· «*Βίον ἄυλον*». Καὶ νῦν· «*Σήμερον τῶ ναῶ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῆς ἀγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

26. ΤΡΙΤΗ. Στυλιανοῦ ὁσίου τοῦ Παφλαγόνος*· Ἀλυπίου ὁσίου τοῦ Κιονίτου· Νίκωνος ὁσίου τοῦ Μετανοεῖτε.

Σημείωσις. Γενικευθείσης τῆς τιμῆς τοῦ ἁγίου Στυλιανοῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῶ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς κδ' Δεκεμβρίου, κοντάκιον ψάλλεται τὸ «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*», πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου*.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Στεφάνου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος· Εἰρηνάρχου μάρτυρος.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παραμόνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Φιλουμένου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὁρούνης τῆς Μόρφου**.

Σημείωσις. Ὃπου ἑορτάζεται ὁ ἅγιος Φιλούμενος, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* (τόμος ΙΑ', Ἐπίμετρον), κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ. Ναούμ προφήτου. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινόν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἑσπερινὸς

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Α' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ προφήτου εἰς 4.

Ἄπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ προφήτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' ἤδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Α' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Α' ἑωθινόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΚΓ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» (Ἐφ. β' 4-10).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΙΔ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν» (Λκ. ιη' 35-43).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ' ἐβδ. Λουκᾶ.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀββακοὺμ προφήτου καὶ Ἀββακοὺμ ὁσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάση*· Μυρόπης μάρτυρος· Πορφυρίου ὁσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.

3. ΤΡΙΤΗ. Σοφονίου προφήτου· Θεοδούλου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος*· Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ· Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Αὐδῆμου.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναίῳ* ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ἐξῆς¹¹⁶.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε» καὶ γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια· «Βαρβάραν τὴν ἁγίαν». Δόξα· «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἁγίων εἰς 6. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

5. ΠΕΜΠΤΗ. Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· Καὶ νῦν· «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

116. Εἰς παλαιότερα *Μηναῖα* ἢ ἀκολουθία τῶν ἁγίων ψάλλεται μὴ ἑορτάσιμος, ἥτοι ἄνευ εἰσόδου καὶ καταβασιῶν. Παραθέτωμεν ὅμως τὴν τάξιν ἑορτάσιμον, ὡς περιλαμβάνεται εἰς νεώτερα *Μηναῖα*. Ὅπου δὲ ἡ ἁγία ἑορτάζεται ἐπισήμως, ἢ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται μόνη ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν.

Πανηγυρίζουσιν οἱ καθεδρικοὶ ναοὶ Ἁγίου Νικολάου Ἀμμοχώστου καὶ Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκοπειοῦ, αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων, παρὰ τὴν κοινότητα Ἀκρωτηρίου, Ἁγίου Νικολάου, παρὰ τὴν κοινότητα Ὁροῦντης, Ἁγίας Μονῆς (Ἁγίου Νικολάου καὶ Εὐτυχίου), παρὰ τὴν κοινότητα Παναγιᾶς καὶ ὁ ἱερός ναὸς Ἀγ. Νικολάου Τσακκίστρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», (εἰς στίχους 8) τὰ 4 προσόμοια· «Μύροις παροικήσας» καὶ τὰ 3 ἕτερα· «Ποίοις εὐφημιῶν» εἰς 4¹¹⁷.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων*· Γερασίμου ὁσίου ὑμνογράφου, τοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τοῦ ἁγίου τὰ 3 δεύτερα προσόμοια. (Παραλείπονται δὲ τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια καὶ ὁ α' κανὼν αὐτοῦ, καθ' ὅτι στερεῖται ἰδιομέλων. Πρβλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 45).

8. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς Θεοτόκου· Παταπίου ὁσίου· Τυχικοῦ ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν Ο' (70)*· Δαμιανοῦ καὶ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου. Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν Β'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Πάφου κ. Τυχικός.

Σημείωσις. Ἡ προεόρτιος ἀκολουθία παραλείπεται καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τοῦ ὁσίου Παταπίου¹¹⁸.

117. Τὸ *T.M.E.* (σελ. 109) ὀρίζει μόνον τὰ 4 πρῶτα προσόμοια εἰς 6, διότι τὰ 3 δεύτερα δὲν εἶναι ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Οὐχ ἤττον ὅμως πλεῖστα *Τυπικὰ* προβλέπουσιν αὐτὰ καὶ ἡδὴ ψάλλονται ὑπὸ πολλῶν.

118. Ἡ ἀκολουθία τῶν προεορτίων εἶναι ἐλλιπεστάτη· ὑπάρχουσι μόνον 2 ἐσπέρια, εἷς κανὼν κοινὸς μετὰ τοῦ ὁσίου Παταπίου καὶ ἐν μεσῷδιον κάθισμα. Παραλείπομεν ὅθεν

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Παταπίου· «Πάτερ Πατάπιε, σαρκός». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Β' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τοῦ ἁγίου· «Τοῦ παιδοῦ σου βίου» εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς·

τὴν προεόρτιον ἀκολουθίαν, ὡς ὀρίζουσι καὶ ἄλλα Τυπικά. (Πρβλ. καὶ τὰ ἐν τῷ *T.M.E.* διαταττόμενα, σελ. 294, § 4, εἰς τὴν ἀνάλογον περίπτωσιν τῆς λα' Ἰουλίου).

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἄφ' Ὑ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Β' ἀναστάσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τὸ Β' ἐωδιόν. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΚΔ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν· «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφ. β' 14-22).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ι' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς» (Λκ. ιγ' 10-17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Λουκᾶ.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ σύλληψις (τῆς Θεοτόκου ὑπὸ) τῆς ἁγίας Ἄννης· τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κουτζοβένδη ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν ἐγκαινίων. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ δὲ τὴν β' «Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι». Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναβόησον Δαυὶδ» καὶ εὐθὺς ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα¹¹⁹. Κανόνες, ὁ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ οἱ δύο τῆς ἁγίας εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' καὶ ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων, τῆς ἁγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἁγίας· «Ἐορτάζει σήμερον». Προκείμενον τῆς ἁγίας (θ' Σεπτ.), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (θ' Δεκ.). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. ΤΡΙΤΗ. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίου· Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ ὁσίων*.

119. Παρελείψαμεν τὸν ἐν τῷ *Μηναίῳ* ὀριζόμενον πολυέλεον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει Εὐαγγέλιον Ὁρθρου, καὶ συνεπτύξαμεν τὰ καθίσματα εἰς στιχολογίας δύο. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅμως νὰ ἐορτάσωσιν ἐπισημώτερον τὴν ἐορτὴν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν κατωτέρω διάταξιν, ὡς ἐν τισὶ *Τυπικοῖς* εὐρίσκομεν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς η' Σεπτ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ ἰδιόμελα· «Σήμερον στερωτικάι» καί· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου» (ἐσπέρια η' Σεπτ.). Δόξα, καὶ νῦν· «Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα» (ἀπόστιχα η' Σεπτ.).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Ὁ πολυέλεος (η' Σεπτ.) καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄκουσον, θύγατερ καὶ ἴδε» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν· Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ στίχος· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Τὸ ἀπόρρητον τοῖς ἀγγέλοις» (δοξαστικὸν ἐσπερίων). Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ*.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερά μονή Ἁγίου Σπυρίδωνος, παρὰ τὴν κοινότητα Τρεμετουσιᾶς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*¹²⁰.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προκαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων· Λουκίας μάρτυρος τῆς παρθένου· Νεοφύτου, Ἴγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου ὁσίων, κτητόρων τῆς ἱεραῆς μονῆς Μαχαιρᾶ*.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλονται τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τῶν μαρτύρων τὰ 3 δεύτερα προσόμοια. (Παραλείπονται δὲ τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια αὐτῶν, καθ' ὅτι στεροῦνται ἰδιομέλων. Πρβλ. γενικὰς διατάξεις, σελ. 45).

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος*. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινὸν Γ΄.

Σημειώσεις. 1. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζητεῖ ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου.

2. Ἐνθα ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος ἐορτάζεται ἐπισημώτερον, εἰς τὴν κατωτέρω διάταξιν εἶναι δυνατὸν νὰ προστεθῶσιν, ἐκ τοῦ Κυπρίου *Μηναίου*, ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α΄ καὶ β΄ στιχολ., τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεστοκίου.

120. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου εἶναι μὲν ἐορτάσιμος, ἀλλ' εἰς ὀρισμένας ἐκδόσεις τῶν *Μηναίων* δὲν ὑπάρχουσιν ἀναγνώσματα καὶ λιτὴ. Ἐνεκα δὲ τῆς μεγάλης τιμῆς τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ἐν Κύπρῳ ὁ ἅγιος, ὠρίσαμεν τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ἵνα ψάλληται πλήρως.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινός

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῶν Προπατόρων καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου. Δόξα, τῶν Προπατόρων· «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας». Καὶ νῦν, τὸ ἀΰθεοτοκίον τοῦ ἤχου

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τῆς ἱεραρχίας σου». Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. (Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, λέγονται τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε»).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Γ' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος¹²¹.

121. Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν παραλείπεται, καθ' ὅσον ἐν τῷ Ὅρθρῳ οὐδέποτε φάλλονται κανόνες πλείονες τῶν τριῶν. Ἐξάλλου, οἱ ἅγιοι οὗτοι ὑμνοῦνται μετὰ τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ διὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προπατόρων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἰσ' τοῦ αὐτοῦ μηγός, ὅτε τελεῖται εἰδικῶς ἡ μνήμη αὐτῶν.

Ἄπο γ' ῥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν (ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς), τὸ κάθισμα τῶν Προπατόρων· «Ἐμνήσωμεν, πιστοί».

Ἄφ' ὚' ῥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς 15 Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Γ' ἀναστάσιμον, τὸ α' τῶν Προπατόρων· «Πατέρων μνήμην σήμερον», τοῦ ἁγίου· «Χριστῶ προσήγαγες, πάτερ» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Καὶ σὲ μεσίτριαν, κόρη».

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 προσόμοια τῶν Προπατόρων καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται».

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

Δόξα, τῶν Προπατόρων· «Λεῦτε, ἅπαντες». Καὶ νῦν· «Ἐπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τοῦ ἁγίου· «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, 1Α' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτ. κβ' 14).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΣ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Λουκᾶ.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀγγαίου προφήτου· Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων*· Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Μόδεστος, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, κατὰ τὴν ἐν σελ. 65-66 διάταξιν.

17. ΤΡΙΤΗ. Δανιὴλ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ· Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀπόστολος τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν δέον ὅπως ψαλῆ ἀμιγῆς ὡς περιέχεται εἰς τὸ *Μηναῖον* Δεκεμβρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 45-49 διάταξιν, διότι εἰς τὰ *Μηναῖα* ἄλλων ἐκδόσεων ἡ ἀκολουθία αὐτῶν εἶναι παρατύπως καὶ ἐν πολλοῖς ἐσφαλμένως ἀναμειγμένη μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου. Ὅπου τιμᾶται ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παιδῶν καταλιμπάνεται καὶ ψάλλεται ἡ τοῦ ἁγίου μόνη, ὡς περιέχεται ἐν παραρτήματι εἰς τὸ *Μηναῖον* Δεκεμβρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Βονιφατίου μάρτυρος.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ Θεοφόρου.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς κγ' Δεκεμβρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, μετὰ τῶν κατωτέρω στοιχείων.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ προεόρτια ἀπόστιχα λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος».

«Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὥδην, ἐπαναλαμβάνεται

ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια κατὰ τὴν τάξιν, ἡ ἔκτενῆς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδεῖα.

Σημείωσις. Κατὰ τὴν σήμερον εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῆ, προηγουμένης τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀγ. Ἰουλιανῆς, καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς αὐριον ἑορταζομένης ἀγ. Ἀναστασίας, κατὰ τὴν ἐν τῇ κ' Δεκ. διάταξιν. Ὅπου ὅμως ἡ ἀγ. Ἀναστασία ἑορτάζεται ἐπίσημως, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς δεὸν ὅπως ψαλῆ μόνη ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, κατὰ τὴν ἐν σελ. 60-62 διάταξιν.

Προκείμενον τοῦ Σαββάτου (βλ. ἀρχὴν Ἀποστόλου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. (Ἐὰν ὅμως ψαλῆ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἀγίας Ἀναστασίας, λέγονται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως).

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνηστορος τῆς Θεοτόκου· προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Δ'.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (πατέρων) ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 15' Δεκεμβρίου· ἡ δὲ τῆς ἀγίας Ἀναστασίας καταλιμπάνεται ἢ μετατίθεται εἰς τὴν κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὠρα

Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον. (Δόξα, τῆς ἀγίας Ἀναστασίας, ἐὰν ἐψάλῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς). Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια καὶ τὰ 3 τῶν πατέρων. Δόξα, τῶν πατέρων· «*Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν πατέρων· «Χαίρετε, προφηταὶ τίμιοι». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἴδου καιρὸς ἤγγικεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν πατέρων· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἐτοιμάσου, Βηθλεὲμ» (βλ. κ' Δεκ.).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον τῶν πατέρων· «Βολίδες ἀστράπτουντες». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἄκουε, οὐρανέ». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια τῆς κβ' Δεκεμβρίου· «Ἐνθέως εὐφραίνεται» καί· «Τὴν Παρθένον κύουσαν».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Δ' ἑωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν πατέρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς (ὅπερ ἐστὶν ἀναστάσιμον)· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, προσβέυσατε ὑπὲρ ἡμῶν», καὶ ὁ προεόρτιος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»¹²².

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων (ζήτει μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν), καὶ ἡ ὑπακοή· «Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσισε».

122. Τυπικὰ τινὰ ὀρίζουσι νὰ φάλληται καὶ ὁ ἀναστάσιμος κανὼν, παραλειπομένων τῶν εἰρμῶν καὶ τοῦ α' τροπαρίου ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων. Ἐφ' ὅσον ὁμοῦς ὁ κανὼν τῶν πατέρων περιλαμβάνει καὶ ἀναστάσιμον τροπάριον, παρελείψαμεν τὸν ἀναστάσιμον κανόνα, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Τ.Μ.Ε., ὡς τάξιν εὐσύνοπτον καὶ προσφορωτέραν διὰ τὰς ἐνορίας. Τὸ δὲ Τ.Μ.Ε. παραλείπει καὶ τὸν προεόρτιον κανόνα, ἀλλ' ἐπειδὴ διανοόμεν τὴν προεόρτιον περίοδον, δέον ὅπως ψαλλῆ καὶ ὁ προεόρτιος κανὼν.

Ἄφ' ὧ' ὠδῆς, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς κβ' Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Δ' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα, τῶν πατέρων· «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τῶν πατέρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτ. α' 1-25).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Λουκᾶ.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων· τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.

24. ΤΡΙΤΗ. Παραμονή τῶν Χριστουγέννων· Εὐγενίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλαι Ὁραὶ τῶν Χριστουγέννων ὡς κατωτέρω·

Ὁρα Α΄. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοί. Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ΄), «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα· «Ἀπεργράφετο ποτέ». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ᾧ Κεχαριτωμένη».

Καὶ ἀρχομένου τοῦ ἀ΄ χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς Ὁρας, ἅπαξ ἕκαστον, τὸ μὲν ἀ΄ ἄνευ στίχου, τὸ β΄ μετὰ τοῦ «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος», τὸ δὲ γ΄ μετὰ τοῦ «Δόξα, καὶ νῦν». Τούτων ψαλλομένων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου.

Μετὰ τὰ ἰδιόμελα, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ’ αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον», «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολούθως ἐπισυνάπτονται αἱ

Ὁραὶ Γ΄ καὶ Δ΄. Ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ὁρα διατάξιν, ἀλλ’ εἰς τὴν Γ΄ Ὁραν τῶν ἰδιομέλων ἀρχεται ὁ β΄ χορός, εἰς δὲ τὸ β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος· «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην». Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Δ΄ Ὁρας, ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὁρα Θ΄. Τελεῖται ὡς καὶ ἡ Γ΄ Ὁρα, μέχρι τοῦ ἰδιομέλου· «Ὅτε Ἰωσήφ», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ β΄ χορός. Εἶτα ὁ ἀ΄ χορός· «Δόξα». Ὁ β΄· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», λέγων ἐκ γ΄ τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ

αὐτὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον (μετὰ τῶν ἐπαναλήψεων), μεθ' ὃ τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ.

Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ καὶ τὰ μετ' αὐτῶν τροπάρια (βλ. Ὠρολόγιον, ἀκολουθία τῶν *Τυπικῶν*), παραλειπομένων τοῦ «*Πιστεύω*», τοῦ «*Πάτερ ἡμῶν*», τοῦ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ τοῦ «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*», διότι θὰ λεχθῶσιν εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὅθεν μετὰ τὸ «*Ἄνες, ἄφρες*», χῦμα τὸ κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον*» καὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ β'. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Δόξα, καὶ νῦν*», «*Κύριε, ἐλέησον*» ἐκ γ', «*Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «*Αὐγούστου μοναρχήσαντος*».

Εἰσοδος μετ' εὐαγγελίου. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας¹²³ καὶ εἶτα, ἐκ τῶν Η' ἀναγνωσμάτων τῆς ἑορτῆς, ἀναγινώσκονται χάριν συντομίας τὰ ἐξῆς¹²⁴.

Α' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «*Δαθῶν ἐτέχθη*» ὀλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολουθῶς ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

123. Βλ. ὑποσημ. 4.

124. Τὸ *Τ.Μ.Ε.* ὀρίζει τὸ Α', Ζ' καὶ Η' ἀνάγνωσμα. Τὰ δύο τελευταῖα ὁμῶς ἀνεγνώσθησαν πρὸ ὀλίγου εἰς τὰς Ὠρᾶς. Ὅθεν, κατὰ τὴν τάξιν ἐτέρων *Τυπικῶν*, ὠρίσαμεν ἄντ' αὐτῶν τὸ Δ' καὶ Γ', τὰ ὁποῖα καὶ ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν ἑορτὴν ἔχουσι καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀκολουθίαν ἀναγινώσκονται.

Δ' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «*Τάδε λέγει Κύριος*». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπαρίον· «*Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου*» ὀλόκληρον (βλ. μετὰ τὸ Γ' ἀνάγν.). Ἀκολούθως ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Μάγους ὁδηγήσας*», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπαρίον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Γ' ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ· «*Εἶπε Δαυιδ*». Μετ' αὐτὸ ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν τοῦ τρισαγίου, ὁ τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ὅπισθὰμβωνος εὐχή· «*Ὁ θυσίαν αἰνέσεως*». «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Σημείωσις. Εἶδιστα εἰς τινὰς ναοὺς, τῷ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων νὰ τελῆται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου. Εἶναι δὲ δυνατόν, πρὸ τοῦ Εὐχελαίου, νὰ τελεσθῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου ἢ (κατ' ἄλλας πηγὰς) τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου χῦμα, μετὰ τῆς λιτῆς, τῶν ἀποστίχων καὶ τῆς ἀρτοκλασίας τῶν Χριστουγέννων. Ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου*», λέγεται χῦμα τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», τὸ κοινάκιον αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν (ἢ μετὰ τὸ «*Πιστεύω*», ἐὰν ἀναγνωσθῇ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον), φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ λέγονται αἱ δέησις αὐτῆς. Εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς τρίς, ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, τὸ «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς*». Εἶτα, παραλειπομένου τοῦ α' μέρους (Ὁρθρου) τοῦ Εὐχελαίου, ὁ ἱερεὺς τὸ «*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία*», τὰ εἰρηνικά καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Εὐχελαίου. Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς. Ἰστέον ὅτι ἐὰν τηρηθῇ ἡ ἀνωτέρω τάξις, τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς δὲν θὰ ψαλῶσι καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

*Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς δ' Ἰανουαρίου
γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.*

Τῆ Τετάρτῃ πρωί, Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς (ἄνευ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν» πρὸ τῶν δύο τελευταίων) καὶ τὰ τῶν ἀποστίχων (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων). Δόξα· «*Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ*». Καὶ νῦν· «*Σπηλαίω παρώκησας*». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «*ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον·

«*Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ*» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Τὰ σύμπαντα σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή· «*Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν*». Ἀφ' Ἑ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ, διπλαῖ· «*Χριστὸς γεννᾶται*» καί· «*Ἔσωσε λαόν*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

α'· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων*».

«*Μυστήριον ξένον*».

β'· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα».

«Ἐξαίσιον δρόμον».

γ'· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα».

«Νεηγενὲς μάγων».

δ'· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα».

«Ἠκρίβωσε χρόνον».

Τοῦ β' κανόνος

ε'· «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκτει τὸν Δεσπότην ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Ϛ'· «Σήμερον ὁ Δεσπότης τίκτεται ὡς βρέφος ὑπὸ μητρὸς Παρθένου».

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ζ'· Δόξα· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Τύπους ἀφεργεῖς».

η'· Καὶ νῦν· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Πόθου τετευχώς».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον» καί· «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα· «Ὅτε καιρός». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «ἀκαταπαύστως βοῶμεν».

Εὐθύς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ», μεθ' ἧν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Θεία Λειτουργία

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

ΑΝΤΙΦΩΝΑ, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. α΄. «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλήῃ εὐθέων καὶ συναγωγῇ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Στίχ. β΄. «Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ».

Στίχ. γ΄. «Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ΄. «Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄. «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς.*»

Στίχ. β΄. «Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται».

Στίχ. γ΄. «Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

Στίχ. δ΄. «Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Ὁ μονογενὴς Υἱός.*»

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. α΄. «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ.*»

Στίχ. β' «Ράβδον δυνάμεως έξαποστελεῖ σοι Κύριος εκ Σιών, και κατακυρίευε εν μέσω τῶν έχθρῶν σου».

Στίχ. γ' «Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρα τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ· «*Ἐκ γαστροῦς πρὸ έωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος και οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ εκ Παρθένου τεχθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου ὕμνου· «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, τῆς έορτῆς· «*Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. δ' 4-7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ*» (Μτ. β' 1-12).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*»· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξέρον*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «*Αὐτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούια*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον τοῦ *Μηναίου*· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς*».

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῶ. Καθίσματα, τῆς κε' Δεκεμβρίου· «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοὶ*» και· «*Τί θανμάζεις, Μαριὰμ*» δις ἕκαστον. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς έορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς έορτῆς και τὸ κάθισμα· «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*» (κε' Δεκ., μετὰ τὴν

γ' ὦδῆν). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀφ' Ὡ' ὦδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς κς' Δεκεμβρίου. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικαί· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὦδῆ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές. Εἶτα ἡ καταβασία· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθές διὰ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», μεθ' ἧν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος¹²⁵. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς κς' Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικόν· «Λύτρωσιν ἀπέστειλε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, κατὰ τὰς ἐν σελ. 57-62 διατάξεις, τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ψαλλομένων ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, ἦτοι ὁ μὲν α' τῆ κς' καὶ κθ' τοῦ μηνός, ὁ δὲ β' τῆ κη' καὶ λ'. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, λέγονται αἱ καταβασίαι· «Ἐσωσε λαόν».

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου· Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Γραπτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, κατὰ τὴν ἐν σελ. 57-60 διάταξιν. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγ. Στεφάνου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Θεοδώρου δὲν ψάλλεται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «Ἐσωσε λαόν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγ. Στεφάνου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

125. Βλ. ὑποσημ. 13.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Τῶν δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου· τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων νηπίων· Μαρκέλλου ὀσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Ε'.

Σημειώσεις. 1. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν (θεοπατόρων) ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* πρὸ τῆς κζ' Δεκεμβρίου· αἱ δὲ τῶν ἁγίων νηπίων καὶ τοῦ ὀσίου Μαρκέλλου καταλιμπάνονται.

2. Εἴθισται εἰς τινὰς ναοὺς νὰ τελῆται κατὰ τὴν σήμερον ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἑσπερινὸς

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» (κε' Δεκ.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν θεοπατόρων· «*Τὸν θεοπάτορα πάντες*» (Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. Γένν.). Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «*Ἱερέων μνήμη*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Χορεύουσιν ἄγγελοι*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «*Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ*». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῇ Κυριακῇ πρωί, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ», τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντι θεοτοκίων τὰ μεθέορτα·
«Ἀγαλλιᾶσθε οὐρανός» καί· «Οὐρανός μοι ἐφάνης» (κθ' Δεκ.).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, τὸ Ε' ἐωθινόν, μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν θεοπατόρων (οἵτινες ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ἑορτήν), ἦτοι ὁ τοῦ Μνήστορος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν ἁγίων Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου (τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς) μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀφ' Γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν θεοπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς κθ' Δεκεμβρίου καὶ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ Ε' ἀναστάσιμον, τῶν θεοπατόρων καὶ τὸ μεθέορτον· «Ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη» (κθ' Δεκ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Αἶμα καὶ πῦρ». Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ γαστροῦ προῦ Ἐωσφόρου ...», μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν»¹²⁶.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν θεοπατόρων, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ὁμοίως· «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων» (Μτ. β' 13-23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Λουκᾶ.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνυσίας μάρτυρος.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ κατὰ τὴν λα' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων.

31. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων· Μελάνης ὀσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἡ ἀκολουθία ἄρχεται διὰ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ». Καὶ νῦν· «Σπηλαίῳ παρώκησας». Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

126. Βλ. ὑποσημ. 12.

Ἐν τῷ Ὄρθρω. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ κανόνες. (Παραλείπονται ὁ πολυέλεος, τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα. Συναξάριον δὲ τὸ τῆς λα' Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου). Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Ὁ τρισάγιος ὕμνος. Προκείμενον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ίερά Σύνοδος

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διοικεῖται ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, ἣτις εἶναι ἡ ἄνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐν Κύπρῳ. Μέλη αὐτῆς εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, οἱ ἑννέα Μητροπολίται καὶ οἱ ἑπτὰ Ἐπίσκοποι.

Τηλέφωνον: 22 554600 ἢ 22 554657

Τηλεμοιότυπον: 22 346307

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): holysynodoffice@logosnet.cy.net

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofeyprus.org.cy

Ίερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ.κ. Γεώργιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 21130, 1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22 554600

Τηλεμοιότυπον: 22 430451

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): akoffice@iak.org.cy

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.churchofeyprus.org.cy

Ίερά Μητρόπολις Πάφου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξάρχος Ἀρσινόης καὶ Ρωμαίων κ. Τυχινὸς

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 60054, 8100 Πάφος

Τηλέφωνον: 26 821000

Τηλεομοιότυπον: 26 943130

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): grammateia@imraphou.org

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imraphou.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Κιτίου

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξαρχος Λάρνακος καὶ Λευκάρων κ. Νεκτάριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 40036, 6300 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 24 652269 ἢ 24 815032

Τηλεομοιότυπον: 24 655588 ἢ 24 651133

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imkitiou.org

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkitiou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυρηνείας

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξαρχος Λαπήθου καὶ Καραβᾶ κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 20258, 2150 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22 444242

Τηλεομοιότυπον: 22 444330

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): metropolis@metropolisofkyrenia.org

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.metropolisofkyrenia.org

Ἱερὰ Μητρόπολις Λεμεσοῦ

Ὁ Μητροπολίτης Λεμεσοῦ καὶ Πρόεδρος Νεαπόλεως, Ἀμαθοῦντος, καὶ Κουρίου κ. Ἀθανάσιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ.56091, 3304 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25 864300, 25 864311, 25 864350

Τηλεομοιότυπον: 25 371548

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): grammateia.imlemesou@gmail.com

Ἴερὰ Μητρόπολις Μόρφου

**Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου καὶ Πρόεδρος τῶν Σόλων
κ. Νεόφυτος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπόλεως 3, 2831, Εὐρύχου

Τηλέφωνον: 22 932414-01-02-03

Τηλεομοιότυπον: 22 933092

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@immorfou.org.cy

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immorfou.org.cy

Ἴερὰ Μητρόπολις Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου

**Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Πρόεδρος Ἀμμοχώ-
στου κ. Βασίλειος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 34034, 5309 Παραλίμνι

Τηλέφωνον: 23 812444

Τηλεομοιότυπον: 23 812450

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imconstantias.org.cy

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imconstantias.org.cy

Ἴερὰ Μητρόπολις Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος

Ι) ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ**Γραφεῖον Πανιερωτάτου**

Διευθυντὴς Γραφείου Πανιερωτάτου: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύ-
τερος Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ. *Γραμματεία:* Βούλλα Παπανδρέου, τηλεφ.:
22 390681, τηλεομ.: 22 390767

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): gramateiakykkos@gmail.com.

Θρονική Ἐπιτροπή

Πρόεδρος: Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας
κ. Νικηφόρος. *Κληρικὰ μέλη:* Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος καὶ Οἶκον.

Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ. Λαϊκά μέλη: Ἑλλη Μακρῆ, Λάμπρος Ὀρφανίδης, Σάββας Ἰωάννου καὶ Γεώργιος Μιχαήλ. Πρωτοσύγκελλος: Πανοσιολογιώτατος Ἄρχιμ. Ἀγαθόνικος Κυκκώτης.

Τηλεφωνικὸν κέντρον: 22 942727, Τηλεομ.: 22 942384, 942728

Ληξιαρχικὰ Γραφεῖα

Λειτουργοῦν Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κύκκου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρωτοσυγκελλοῦ, Πανοσιολογιωτάτου Ἄρχιμ. Ἀγαθόνικου Κυκκώτη.

Γραμματεὺς: Μιχάλης Δημοσθένους.

Τηλεφωνικὸν κέντρον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου: 22 942727, τηλεομ.: 22 942728 -22 942384 Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): thllyrias@ yahoo.gr

Γραφεῖον Ἐκδόσεως Πιστοποιητικῶν Γάμου καὶ Ἀδειῶν Γάμου

Τὸ ἐν λόγῳ Γραφεῖον λειτουργεῖ ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν Λευκωσίᾳ.

Υπεύθυνη: Χριστίνα Λεωνίδου, τηλ.: 22 390713, τηλεομ.: 22 390648

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): mktlix@gmail.com

Διαδικασία Ἀπόπειρας Συνδιαλλαγῆς

Υπεύθυνος διὰ τὴν ἀπόπειραν συνδιαλλαγῆς καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς εἰσηγήσεως πρὸς τὸν Μητροπολίτην: Ἐντεταλμένος Κληρικός: Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης.

Γραμματεία: Μαίρη Γεωργιάδου, τηλ.: 22 390719, Τηλεομ.: 22 390648.

Συμβούλιον Πνευματικῆς Λύσεως τοῦ Γάμου

Μέλη: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Κυκκώτης, Αἰδεσιμολογιώτατοι Πρωτοπρεσβύτεροι Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ καὶ Πρωτοπρεσβύτερος Ἄγγελος Ζλάτεβ.

Γραμματεία: Μαίρη Γεωργιάδου, Τηλ.: 22 390719, Τηλεομ.: 22 390648.

Οικονομικαὶ Ὑπηρεσίαι

Αἱ ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίαι λειτουργοῦν ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἐν Λευκωσίᾳ.

Λογιστής: Μαίρη Γεωργιάδου. Ἐλεγκτής: Μάριος Ἰωάννου.

Τηλ.: 22 390719, Τηλεομ.: 22 390648, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): kykkos@gmail.com

II. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας

Διευθυντής: Δρ Νίκος Νικολαΐδης, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τηλ.: 22 390689, τηλεομ.: 22 390648.

Μέλη: Λουκᾶς Παναγιώτου καὶ Βασίλης Βασιλείου, Θεολόγοι, Τηλ.: 22 390647, Τηλεομ.: 22 390648, Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imktdiakonia@yahoo.com

Ἐκδόσεις

Τὸ Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας ἐκδίδει ἀνὰ ἐξάμηνον τὸ περιοδικὸν «Ἐνατενίσεις», μὲ ποικίλην καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐπὶ ἐπιστημονικῶν, πνευματικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων συγχρόνου προβληματισμοῦ καὶ χρονικῶν.

Θεῖον Κήρυγμα

Τὸν θεῖον λόγον κηρύττουν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, ὅπου καὶ ἐὰν εὕρισκῆται, εἴτε χοροστατῶν, εἴτε λειτουργῶν, καὶ ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ θεολόγοι.

Ἐκάστην Κυριακὴν ἀποστέλλεται καὶ διανέμεται εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας γραπτὸν κήρυγμα.

Κατηχητικαὶ Συνάξεις Νέων

Κατηχητικαὶ Συνάξεις Νέων λειτουργοῦν τακτικῶς, ἢ καὶ περιοδικῶς, εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εἰς τὰς Κατηχητικὰς Συνάξεις

διδάσκουν Θεολόγοι ὡς, ἐπίσης, καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες πρὸς τοῦτο ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ Κατηχηταί.

Μερίμνη καὶ οἰκονομικῇ συνδρομῇ τοῦ Πανιερωτάτου κ. Νικηφόρου ὁργανώνονται κατ' ἔτος ἐκδρομαὶ τῶν μελῶν τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Κύπρου μὲ σκοπὸν τὴν πνευματικὴν, τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν νέων.

Κύκλοι Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς

Κύκλοι Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς λειτουργοῦν τακτικῶς, ἢ καὶ περιοδικῶς, εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εἰς τοὺς Κύκλους Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς ὁμιλοῦν Θεολόγοι, ὡς, ἐπίσης, καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες πρὸς τοῦτο ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ κυκλάρχαι.

Παγκοινοτικαὶ Ὁμιλίαι

Διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, πνευματικὴν, ἀντιαιρετικὴν καὶ πολιτιστικὴν διαφώτισιν, τῇ μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας, γίνονται ὁμιλίαι ὑπὸ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Θεολόγων εἰς ὅλας τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄθλοπαιδία

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος, ὁ Πανιερωτάτος Μητροπολίτης μας ἐχρηματοδότησεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν διαρρύθμισιν καὶ κατασκευὴν δύο ὑπερσυγχρόνων Γηπέδων Φούτσαλ εἰς τὸν Κάτω Πύργον Τηλλυρίας, προκειμένου νὰ ἀθλοῦνται καὶ νὰ ἀσκοῦνται ὑγιῶς κυρίως οἱ νέοι τῆς περιοχῆς.

Ἐπιμελητῆς ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας ἐν Κάτῳ Πύργῳ: Ἡσαΐας Ἡσαΐα.

Χριστιανικοὶ Σύνδεσμοι Γυναικῶν

Σκοπὸς τῶν Χριστιανικῶν Συνδέσμων Γυναικῶν εἶναι ἡ χριστιανικὴ, ἐθνικὴ, πνευματικὴ, πολιτιστικὴ, ἀντιαιρετικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ προσφορὰ

τῶν μελῶν των εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ ζωντανὴ μαρτυρία τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν ἐντὸς αὐτῆς, μὲ κέντρον τὴν ἐνορίαν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν κατὰ τόπους Ἐφημερίων.

Διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν καὶ δραστηριότητα τῶν ἐν λόγῳ Συνδέσμων λειτουργεῖ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ. Μερίμνη τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Νικηφόρου, ἔχει ἰδρυθῆ καὶ λειτουργεῖ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Συνδέσμων Γυναικῶν, Χριστιανικὸς Σύνδεσμος Γυναικῶν διὰ τὴν προσφυγικὴν κοινότητα Γαληνῆς. Ὁ θεσμὸς αὐτὸς προβλέπεται νὰ ἐπεκταθῆ καὶ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἄλλας προσφυγικὰς κοινότητας τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφέρειας. Ἐκ παραλλήλου ἔχουν συσταθῆ Χριστιανικοὶ Σύνδεσμοι Γυναικῶν τῶν ἀποδήμων κατοίκων τῶν Κοινοτήτων Κάμπου καὶ Τσακκίστρας μὲ τὴν προοπτικὴν ὁ θεσμὸς αὐτὸς νὰ ἐπεκταθῆ καὶ διὰ τὰς ἀποδήμους γυναῖκας ἄλλων κοινοτήτων τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

Πρόεδρος Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς: Ἀνδρούλα Πετρίδου. *Μέλη Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς:* Ἀνδριανὴ Παπανδρέου, Νίκη Κέλβερη, Μαρία Ἀναστασίου, Μαρίνα Παναγίδου, Ἀλεξάνδρα Μαρδαπήττα, Εἰρήνη Παπαμιχαήλ, Νίκη Μιχαήλ καὶ Δητὼ Ἀσημάκη.

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

ΑΝΩ ΠΥΡΓΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριοι:* Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Πυλιώτης καὶ Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Διάκος. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος: Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Διάκος, Χαράλαμπος Κελεπέσιης, Ἀνδρέας Στυλιανοῦ, Εὐανθία Κωνσταντίνου, Γιώργος Ἰώβ, Ἀνδρέας Νικολάου καὶ Ἰωάννης Σ. Γιαννούρα. *Ψάλλται:* Εὐανθία Κωνσταντίνου καὶ Ἄννα Κελεπέσιη.

ΚΑΜΠΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Κυριακοῦ. *Ἐφημέριοι:* Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Νικόλαος Κούτσιος καὶ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Περικλῆς Περικλέους. *Ἐπίτροποι:* Πρόεδρος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Περικλῆς Περικλέους, Μιχάλης Ἀντρέου, Φούλλα Παπαδοπούλου, Ἀνδρέας Στυλιανοῦ,

Ἀλεξάνδρα Μαρδαπίττα, Ἑλλη Χριστοδούλου καὶ Σωφρονία Ἡλία. *Ψάλλται*: Μιχάλης Ἀνδρέου καὶ Πέτρος Ἰωάννου.

ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΣ. Μητροπολιτικὸς Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Εἰρήνης. *Ἐφημέριοι*: Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ἀνδρέας Σπύρου (τηλ.: 26522558), Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Ἰωάννης Σπυρίδωνος καὶ Ἱεροδιάκονος Ἰάκωβος Ἀλαγιούπ. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Ἰωάννης Σπυρίδωνος, Χρυστάλλα Νικολάου, Διογένης Σπύρου, Σάββας Ἰωάννου, Μαρία Σπύρου καὶ Ἀγαθοκλῆς Θεοχάρους. *Ψάλλται*: Πολύδωρος Χριστοῦ καὶ Διογένης Σπύρου.

ΜΗΛΙΚΟΥΡΙ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριοι*: Ἱερομόναχος Βασίλειος Κυκκώτης, Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Χαράλαμπος Εὐσταθίου (τηλ. 22 942228) καὶ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Ἄγγελος Ζλάτεβ. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Κυκκώτης, Ἀντιπρόεδρος: Ἱερομόναχος Βασίλειος Κυκκώτης, Αἰδεσιμώτατος Πρεσβ. Χαράλαμπος Εὐσταθίου, Γεώργιος Θεοδώρου, Χριστίνα Χαραλάμπους καὶ Ἀναστασία Δημοσθένους. *Ψάλλται*: Δημήτριος Πετρίδης.

ΜΟΣΦΥΛΙ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. *Ἐφημέριος*: Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Βασίλειος Οὐρνταρεάνου. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Βασίλειος Οὐρνταρεάνου, Μαρία Μιχαήλ, Σοφοκλῆς Δημητρίου, Θεανὼ Παύλου, Χρῆστος Γρηγορίου, Γεώργιος Διονυσίου, Σοφία Ν. Χα-
ραλάμπους, Ἀντρούλλα Διονυσίου, Μαρία. Γ. Χα-
ραλαμπίδου καὶ Πρόδρομος Ἀχιλλέως. *Ψάλλται*: Πρόδρομος Ἀχιλλέως καὶ Σοφοκλῆς Γεωργίου.

ΠΗΓΑΙΝΙΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Χαραλάμπους. *Ἐφημέριος*: ἐκ περιτροπῆς. *Ἐπίτροποι*: Πρόεδρος: Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης, Ἀντώνης Ἀριστοδήμου, Σωτῆρης Ἀντωνίου, Φίλιππος Παπαδόπουλος, Βάσος Στυλιανοῦ, Νεόφυτος Νεοφύτου, Ἰωάννης Ἰωάννου καὶ Μέλανη Παπαριστοδήμου. *Ψάλλται*: Βάσος Στυλιανοῦ καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος.

ΤΣΑΚΚΙΣΤΡΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Νικολάου. Ἐφημέριοι: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ (τηλ. 22942339). Ἐπίτροποι: Πρόεδρος: Αἰδεσιμώτατος Οἶκον. Χριστόδουλος Παπαμιχαήλ, Λάμπρος Ὀρφανίδης, Ἑλένη Μιχαήλ καὶ Γαλάτεια Χαραλαμπίδου. Ψάλται: Μιχαλάκης Ὀρφανίδης.

ΜΑΝΣΟΥΡΑ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Θεοδώρου. Ἐπίτροποι: Πρόεδρος: Ἀνδρέας Νεοφύτου, Μαρία Γεωργίου, Μαρία Σολωμοῦ, Νίκη Πιερῆ καὶ Χρυσούλα Διονυσίου.

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΝΩ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

Παναγίας Γαλόκτιστης
 Προφήτου Ἡλίου
 Ἁγίας Παρασκευῆς
 Ἁγίου Παντελεήμονα
 Ἁγίου Ἀνδρονίκου
 Ἁγίας Βαρβάρας

ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

Ἁγίου Στυλιανοῦ

ΠΗΓΑΙΝΙΑ

Παναγίας (Θεοτόκου)
 Ἁγίας Μαρίνης καὶ
 Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ

ΠΑΛΑΙΟ ΛΙΒΑΔΙ

Ἁγίου Γεωργίου

Κατεχόμεναι Κοινότητες

ΒΑΡΙΣΕΙΑ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου. Ἐπίτροποι: Πρόεδρος: Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Κλεάνθης Δημοσθένους καὶ Πρόδρομος Δημοσθένους.

ΓΑΛΗΝΗ. Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου. Ἐπίτροποι: Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Πρόδρομος Φυλακτοῦ, Ἰάκωβος Σάββα, Τεῦκρος Χαραλάμπους, Νίκος Στυλιανοῦ, Μᾶρκος Ἀριστοδήμου, Πολύδωρος Χρίστου, Ἄγγελος Ἀριστοδήμου καὶ Νίκος Μάρκου.

Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἐλευθερίου (κατεδαφισμένος ἀπὸ τοὺς Τούρκους) καὶ ἡ Ἁγία Βαρβάρα.

ΛΟΥΤΡΟΣ. Ἱερὸς Ναὸς Ἀποστόλου Λουκᾶ. Ἐπίτροποι: Πρόεδρος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος Κυκκώτης καὶ Χριστάκης Ἰωάννου.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΛΕΜΑΝΗ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου

ΑΜΜΑΔΙΕΣ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου

ΚΟΚΚΙΝΑ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Ἐλένης

ΛΙΜΝΙΤΗΣ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου

ΠΗΓΗ - Ἱερὸς Ναὸς Θεοτόκου καὶ Ἱερὸς Ναὸς Ἰωάννου Προδρόμου

ΞΕΡΟΒΟΥΝΟΣ

ΣΕΛΑΔΙ ΤΟΥ ΑΠΠΗ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου

ΦΡΟΔΙΣΙΑ - Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἀμβροσίου

Κατεχόμενα Παρεκκλήσια

Ἁγίου Νικολάου, Ἁγίου Δημητρίου καὶ Ἁγίου Χαραλάμπους (τοποθεσία Κόρακας) καὶ Ἁγίας Μαύρης (Γαληνή).

Ἱερὰ Μητρόπολις Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Πρόεδρος Ὀρεινῆς κ. Ἡσαΐας
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Λεωφόρος Σταύρου Στυλιανίδη 18, 2642

Ἐπισκοπεῖον, Τ.Θ. 12123, 2341 Λακατάμεια

Τηλέφωνον: 22 465465 Τηλεομοιότυπον: 22 624600

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: (email): grammateia@imtamasou.org.cy

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtamasou.org.cy

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριμυθοῦντος

**Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος καὶ Πρόεδρος Λευκάρων
κ. Βαρνάβας**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Εὐαγγελιστρίας 2, Τ.Θ. 11001, 2550 Ἰδάλιον

Τηλέφωνον: 22 527000 Τηλεομοιότυπον: 22 526363

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: (email): info@imtrimythountos.org.cy

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtrimythountos.org.cy

Ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Καρπασίας

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου

Τ.Θ. 21130, 1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22 554603 Τηλεομοιότυπον: 22 432327

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): karpasiasch@iak.org.cy

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀρσινόης

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Παγκράτιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 60054, 8810, Περιστερῶνα Πάφου

Τηλέφωνον: 26 352515.

Τηλεομοιότυπον: 26 352413

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀμαθοῦντος

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀγ. Ἀνδρέου 306, Τ.Θ. 56091, 3304 Λεμεσὸς

Τηλέφωνον: 25 864300.

Τηλεμοιότυπον: 25 371548

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): grammateia.amathountos@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imlemesou.org

Ἐπίσκοποι

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Μαχαιρᾶ, Τ.Θ. 25272,
1308 Λευκωσία.

Τηλέφωνον: 22 359334

Τηλεμοιότυπον: 22 359333

Ήλεκτρονική διεύθυνσις: grammateia@maherasmonastery.org.cy

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου, Τ.Θ. 60289,
8101 Πάφος

Τηλέφωνον: 26 652481

Τηλεμοιότυπον: 26 653709

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): stneoph@logos.cy.net καὶ iman@
logos.cy.net

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.stneophytos.org.cy

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Τ.Θ. 21130,
1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22 554600

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Τ.Θ. 21130,
1502 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22 554611.

Τηλεμοιότυπον: 22 346254 καὶ 22 431796

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): office@churchofcyprus.org.cy

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.churchofcyprus.org.cy

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

Α΄. ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΑΙ ΜΟΝΑΙ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Σύμβουλοι: οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρῖται Ἀλέξιος, Ἀνθέμιος, Στέφανος καὶ Ἐφραίμ.

Ἐφορος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος.

Βοηθὸς Ἐφορος: Ἱεροδιάκονος Μάξιμος.

Ἡ Ἀδελφότης: Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος, Οἰκονόμος Πορφύριος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθέμιος, Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος, Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος, Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ, Οἰκονόμος Νικόδημος, Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος, Οἰκονόμος Μελέτιος καὶ Ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόχιος.
Τερομόναχοι: Βασίλειος καὶ Μόδεστος. *Ἱεροδιάκονοι:* Βενέδικτος, Βλάσιος, Ἐπιφάνιος καὶ Μάξιμος. *Μοναχοί:* Ἐπιφάνιος, Πρόδρομος, Χαρίτων καὶ Δανιήλ.
Δόκιμοι: Χαράλαμπος, Χριστόφορος, π. Πολύδωρος, π. Φώτιος καὶ Ταράσιος.

Τηλεφωνικὸν κέντρον Ἱερᾶς Μονῆς: Γραμματεὺς: Μιχάλης Δημοσθένους 22 942727, τηλεομ.: 22 942728-22 942384.

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐξομολογητήριον: Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρίτες Ἀγαθόνικος καὶ Ἐφραίμ.

Μετόχια

1. ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, ἐν Λευκωσίᾳ.

Διεύθυνσις: Τ.Θ. 24850, 1304 Λευκωσία, *Τηλεφωνικὸν κέντρον:* Ἰωάννης Παπαδόπουλος, τηλ.: 22390000.

Ἐπιστάτης Μετοχίου: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος.

Ἐφημέριοι: οἱ ἐκάστοτε Ἱερομόναχοι τῆς Μονῆς. *Κλητῆρες:* Ἰωάννης Ἰωάννου καὶ Γεώργιος Εὐτυχίου. *Ἀσφάλεια:* Μάριος Εὐτυχίου καὶ Δημήτριος Στασῆς.

Ἐξομολογητήριον: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθόνικος.

Νεωκόροι: Μάριος Χριστοφόρου καὶ Παντελῆς Θεμιστοκλέους.

Ψάλται: Δεξιὸς Χορὸς· Ἄριστος Θουκυδίδης - Χοράρχης, Λοῖζος Μίτσιγ-
γας, Ἀνδρέας Ἰωάννου, Νεόφυτος Κυριάκου, Στυλιανὸς Δημητρίου, Μάριος
Θουκυδίδης, Γιώργος Θουκυδίδης, Παναγιώτης Φοινιώτης, Ἀντώνης Μιχα-
ήλ, Ἀνδρέας Καλλῆς, Νικόλας Καραγιώργης καὶ Μαρίνος Μαυρομμάτης.
Ἄριστερός Χορὸς· Νίκος Παναγιώτου - Χοράρχης, Ἀνδρέας Παπανδρέου,
Σάββας Ἀργυρίδης, Ἀνδρέας Παπαδόπουλος, Χριστόδουλος Βασιλειάδης,
Παναγιώτης Τσαγγάρης, Μιχάλης Σίβας, Ἀναστάσιος Ἀναστάση, Χαρά-
λαμπος Χαραλάμπος, Παναγιώτης Τσαγγάρης, Χαράλαμπος Χαραλάμπος
καὶ Ἰωσήφ Κυκκώτης.

2. ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ, ἐν Λακατάμεια.

Ἐφημέριος: Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χρῖστος Βούργιας.
Ἐν τῷ Μετοχίῳ Ἀρχαγγέλου ἐγκαταβιοῖ προσκαίρως γυναικεία ἀδελφότης,
τὴν ὁποίαν συγκροτοῦν: Προϊσταμένη Παῦλα Μοναχή. Ἡ ἐν λόγῳ Μοναχή,
ὅταν ὀλοκληρωθῇ ἡ ἀνέγερσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ἁγίας Τριάδος» εἰς Τηλ-
λυρίαν, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν μοναχικὴν Ἀδελφότητα αὐτῆς, τηλ.: 22386171.

3. ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΟΥ, ἐν Πάφῳ.

Πρωτοπρεσβύτερος Χρῖστος Καράλλης καὶ Μοναχὸς Ἐπιφάνιος, Τηλ.:
26 817474, Τηλεομοιότυπον: 26 722803.

4. ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΗ, ἐν Πενταλιᾷ Πάφου.

Τὸ Μετόχιον, ἀναστηλωθὲν, ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Europa Nostra. Εἶναι
ἀρχαῖον μνημεῖον, ἐπισκέψιμον.

5. ΞΕΡΟΠΟΤΑΜΟΣ, ΑΓΙΩΝ ΣΕΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΚΧΟΥ, ἐν Πεντάγυια Μόρφου.

Ἀπὸ τοῦ 1974 τελεῖ ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

6. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ἐν Βασιλικῇ.

Μοναχὴ Χρυσοστόμη, Μοναχὴ Μακρίνα, Μοναχὴ Μαγδαληνὴ, Μοναχὴ
Ἑμμέλεια καὶ Δόκιμη Στέλλα.

I. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ**Γραφείον Πανιερωτάτου**

Διευθυντής Γραφείου Πανιερωτάτου: Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ. Γραμματεία: Βούλλα Παπανδρέου, τηλεφ.: 22 390681, τηλεομ.: 22 390767

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): gramateiakkkos@gmail.com.

Οἰκονομικὸν Τμήμα

Διευθυντής: Γεώργιος Παύλου. Λογισταί: Ἄνδρέας Παπανδρέου, Μιχάλης Χατζημιχαήλ, Μάριος Ἰωάννου, Ἄκης Παναγιῆ, Ἀντώνης Κουνιαΐδης, Ἄρετὴ Βαρναβίδου καὶ Ἄνδρέας Μιλτιάδους.

Τηλ.: 22 390000, Τηλεομ.: 22 351852

Ὑπεύθυνος Κτηματικῶν καὶ Μεταβιβάσεων: Κλεάνθης Κυπρῆ καὶ Δημήτριος Δημητρίου.

II. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ**Κέντρον Κοινωνικῆς καὶ Ψυχοπνευματικῆς Στηρίξεως
Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου – Πανεπιστημίου Λευκωσίας**

Παρὰ τὸ Μετόχιον Ἁγίου Προκοπίου, πλησίον τοῦ χώρου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, λειτουργεῖ τὸ Κέντρον Κοινωνικῆς καὶ Ψυχοπνευματικῆς Στηρίξεως Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν 8ης Δεκεμβρίου 2014 τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας.

Σύνδεσμος Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου δι' Ἄτομα μὲ Νοητικὴν Ἀναπηρίαν

Παρὰ τὸν κόμβον Ἀνθουπόλεως λειτουργεῖ ὁ Σύνδεσμος Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου δι' ἄτομα μὲ νοητικὴν ἀναπηρίαν.

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου: Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Μέλη: Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, καθὼς καὶ τὰ Μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου δι' ἄτομα μὲ νοητικὴν ἀναπηρίαν Ἠλίας

Δημητρίου, Ἄρχ. Ἀλέξιος Κυκκώτης, Πρωτ. Παρασκευᾶς Παπαμιχαήλ, Γιανούλλα Κυριακίδου, Κούλλα Βουδιᾶ, Λουκᾶς Παναγιώτου καὶ Δημήτρης Πεχλιβάνης. Ψυχολόγος: Μαρία Ἀριστοτέλους. Φυσιοθεραπευταί: Σεραφεῖμ Κυριακίδης καὶ Νικόλας Διονυσίου.

Διοικητικὴ Λειτουργία/Γραμματεὺς: Θεανὼ Χρίστου.

Διεύθυνσις: Μνασιάδου 29, 2332 Λακατάμεια.

Τηλ.: 22 443307, *Τηλεομ.:* 22 372370, *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* eleousa@netmail.com.cy

III. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Μουσεῖον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ Μουσεῖον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, βάσει τῶν συγχρόνων διεθνῶν προδιαγραφῶν μουσειολογίας. Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται βυζαντιναὶ εἰκόνες, ἄμφια, χειρόγραφα, ἱερὰ σκεύη, πρωτοχριστιανικὰ ἀντικείμενα καὶ ἔργα θύραθεν τέχνης.

Διευθυντής: Στυλιανὸς Κ. Περδίκη. *Ἵπεύθυνος ἐκθεσιακοῦ χώρου:* Δημήτριος Ἀθανασούλας. *Πωλητήριοι:* Νινέτα Τατανάρη. *Ἀσφάλεια:* Σαντρίνο Πέιτσεφ, Χαράλαμπος Νεοφύτου καὶ Ἀνδρέας Ἀργυροῦ.

ῶραι λειτουργίας ἐκθεσιακοῦ χώρου: Χειμερινὸν ὥραριον· 10:00 π.μ. – 5:00 μ.μ. Θερινὸν ὥραριον· 10:00 π.μ. – 6:00 μ.μ.

Τηλ.: 22 942736, *Τηλεομ.:* 22 874510, *Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.kykkos-museum.cy.net, *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* mimk@logosnet.cy.net

Βιβλιοθήκη Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου Βιβλιοθήκη, περιέχουσα δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας τόμους βιβλίων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς καὶ πέντε χιλιάδες εἶναι παλαίτυπα. Περιλαμβάνει, ἐπίσης, περὶ τὰ ἑκατὸν πενήκοντα χειρόγραφα, Ἀρχεῖον Ἑλληνικῶν Ἐγγράφων καὶ Ἀρχεῖον Ὀθωμανικῶν Ἐγγράφων. Ἡ Βιβλιοθήκη εἶναι προσιτὴ εἰς τοὺς μελετητὰς καὶ ἐρευνητὰς.

Ἵπεύθυνος Βιβλιοθήκης: Χαράλαμπος Στρόππος. *Βοηθὸς Βιβλιοθηκᾶριος:* Χριστάκης Κωνσταντινίδης.

Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκευῶν καί Πολιτισμῶν

Τὸ Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκευῶν καί Πολιτισμῶν (ΠΒΘΠ) ἀποτελεῖ κοινωφελές, εὐαγές, μὴ κερδοσκοπικόν, μὴ κυβερνητικὸν Ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου μὲ ὄραμα νὰ συμβάλῃ αὐτὴ εἰς τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν τῶν λαῶν, διὰ τῆς προωθήσεως τῆς ἀλληλοκατανοήσεως τῶν θρησκευῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν αὐτῶν.

Ἡ διοίκησις τοῦ ΠΒΘΠ διαθροῦνται ὡς ἐξῆς:

Πρόεδρος: Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, κ. Νικηφόρος.

Α' Αντιπρόεδρος: Χρῖστος Οἰκονόμου – Καθηγητής.

Β' Αντιπρόεδρος: Χρῖστος Σχίζας – Καθηγητής. *Γραμματεὺς:* Δρ Χαράλαμπος Γ. Χοτζάκογλου. *Ταμίας:* Γεώργιος Παύλου.

Μέλη Συμβουλίου: Μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος, Μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς κ. Ἡσαΐας, Δρ Γεώργιος Κάκουρας, Καθηγητής, Χριστόδουλος Γιαλλουρίδης, Καθηγητής, Δρ Δῆμος Χρίστου, Καθηγητής, Γεώργιος Γιωργῆς, Καθηγητής, Σταῦρος Φωτίου, Καθηγητής, Νικόλαος Νικολαΐδης, Καθηγητής, Ἄντρος Παυλίδης, Ἰωάννης Καρεκλᾶς.

Γενικὸς Διευθυντής: Δρ Χαράλαμπος Γ. Χοτζάκογλου.

Διεύθυνσις Ἀλληλογραφίας: τ.θ. 28165, 2091 Λευκωσία.

Διεύθυνσις: Κωνσταντινουπόλεως 8, Ἀρχάγγελος - Πολιτιστικὸν Ἴδρυμα «Ἀρχάγγελος».

Τηλ.: 22 814506,

Τηλεομ.: 22 370749,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@religionscultures.org,

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.religionscultures.org

Ὡραι λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

Πολιτιστικὸν Ἴδρυμα Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου «Ἀρχάγγελος»

Ἀπὸ τοῦ 1986 λειτουργεῖ εἰς τὸ ἀναπαλαιωθὲν Μετόχιον τῆς Μονῆς «Ἀρχάγγελος», ἐν Λευκωσίᾳ, τὸ «Πολιτιστικὸν Ἴδρυμα Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου».

Εἰς τὸ Ἴδρυμα τοῦτο στεγάζονται:

1. Κέντρον Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Οἱ σκοποὶ τῆς ιδρύσεώς του εἶναι ἐπιστημονικοί, συγγραφικοί, ἐκδοτικοί, ἢ ὀργάνωσις συμποσίων καὶ σεμιναρίων, καθὼς καὶ ἡ ἔρευνα μὲ πρωταρχικὸν ἐνδιαφέρον τὴν Μοναστηριολογίαν καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. *Διευθυντής:* Κωστῆς Κοκκινόφτας *Ἐρευνηταί:* Χρυστάλλα Παπασπύρου καὶ Ἀντρέας Κοκκινόφτας. *Γραμματεὺς:* Μαρία Παπαδοπούλου.

Πολιτιστικὸς Λειτουργός: Χάρης Φαλαῶς. *Περιοδικὸν Κέντρον Μελετῶν:* «Ἐπετηρίς».

Διεύθυνσις: τ.θ. 28192, Λευκωσία,

Τηλ.: 22 370002,

Τηλεομ.: 22 389778,

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.com.cy,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): kentromeleton@gmail.com

Ὡραὶ λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

2. Βιβλιοθήκη Κέντρον Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Εἰς τὸ Κέντρον Μελετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου λειτουργεῖ Βιβλιοθήκη, περιέχουσα πεντήκοντα πέντε χιλιάδας τόμους βιβλίων.

Ὡραὶ λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

Υπεύθυνος Βιβλιοθήκης: Χαράλαμπος Στρόππος. *Τηλ.:* 22383986

3. Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης - Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς ἐν Κύπρῳ Ἑλληνικῆς Γλώσσης Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Εἰς αὐτὸ καταγράφεται εἰς τράπεζαν δεδομένων ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Thesaurus Linguae Graecae.

Διευθυντής: Μενέλαος Ν. Χριστοδούλου.

Διεύθυνσις: τ.θ. 28165, Λευκωσία,

Τηλ.: 22370002, *Τηλεομ.:* 22371244,

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.thisavros.com,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): tlcghl@logosnet.cy.net

4. Έργαστήρια Συντηρήσεως και Γραφεία Μουσείου Έρας Μονής Κύκκου

Λειτουργοῦν εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἴερας Μονῆς Κύκκου, Ἔργαστήρια Συντηρήσεως, εἰς τὰ ὅποια συντηροῦνται βιβλία, χειρόγραφα, εἰκόνες, ξυλόγλυπτα, παλαιὰ ἀντικείμενα, πίνακες καὶ ὑφάσματα.

Διευθυντής: Στυλιανὸς Κ. Περδίκης. *Συντηρητὴς εἰκόνων-τοιχογραφιῶν:* Χρῖστος Καρῆς καὶ Μάριος Χατζηκυριάκου. *Συντηρήτρια χαρτιοῦ:* Σουζάνα Ἀγαθόκλη καὶ Γιώργος Νικολαΐδης. *Συντηρήτρια ὑφασμάτων:* Χάρις Φάντη. *Συντηρήτρια μετάλλων:* Κατερίνα Ἀθηνῆτου (συνεργάτις). *Γραμματεῖς:* Ἐανδούλα Λοΐζου καὶ Ἀντωνία Χαραλάμπους.

Υπεύθυνος ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν: Ἀντώνης Ἀντωνίου.

Διεύθυνσις: τ.θ. 28183, Λευκωσία, *Τηλ.:* 22 370002, *Τηλεομ.:* 22 386154,

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.kykkos-museum.cy.net,

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): mimk@logosnet.cy.net

Ὡραι λειτουργίας: 7:30 π.μ. - 2:30 μ.μ.

5. Αἴθουσα Τελετῶν Ἴερας Μονῆς Κύκκου

Λειτουργεῖ εἰς τὸ Μετόχιον «Ἀρχάγγελος», τῆς Ἴερας Μονῆς Κύκκου, Αἴθουσα Τελετῶν, χωρητικότητος 500 ἀτόμων. Χρησιμεύει δι' ὀμιλίας, διαλέξεις, συμπόσια, συνέδρια καὶ ἄλλας πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις. Διαθέτει σύστημα πρὸς αὐτόματον μετάφρασιν.

Ἐπιμελητὴς Αἰθούσης: Παῦλος Παύλου. *Υπεύθυνη αἰθούσης:* Βούλλα Παπανδρέου, *τηλ.:* 22 390681

Τμήμα Ἡλεκτρονικῆς Ὑποστηρίξεως, Διαδικτύου, Μέσων Κοινωνικῆς Δικτύωσης καὶ Ἐπικοινωνίας Ἴερας Μονῆς Κύκκου

Υπεύθυνος ἠλεκτρονικῆς ὑποστήριξης, διαδικτύου καὶ Μέσων Κοινωνικῆς Δικτύωσης: Γιώργος Παπαδόπουλος. *Τηλ.:* 22 390780, *Τηλεομ.:* 22 390694, *Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkykkou.org.cy, *Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* grafeio20@imkykkou.org.cy

Υπεύθυνος Έπικοινωνίας, Τύπου καὶ Μέσων Κοινωνικῆς Δικτυώσεως:
 Ἀλέξανδρος Ζιούλης. Τηλ.: 22390708, Τηλεομ.: 22390757, Διεύθυνσις
 ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkykkou.org.cy, Ἡλεκτρονικὴ διεύ-
 θυνσις (email): alexandroszioulis@gmail.com

Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου «Ἅγιος Προκόπιος», ἐν
 Λευκωσίᾳ, λειτουργεῖ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
 κ. Ἀρίστου Θουκυδίδου. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκουν οἱ: Ἀνδρέας Βάβας, Χρι-
 στόδουλος Βασιλειάδης καὶ Ἀνδρέας Παπανδρέου.

Γραμματεὺς: Αἴγλη Ἀντωνίου, Τηλ.: 22666565.

ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΜΑΧΑΙΡΑ

Παναγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἡμέραν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἡγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Μαχαιρᾶ, Τ.Θ. 25272, 1308 Λευ-
 κωσία

Τηλέφωνον: 22 359334

Τηλεομοιότυπον: 22 359333

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις(email): grammateia@machairas.cy

Μετόχια:

1. Ἅγιος Ἐλευθέριος: Ὁδὸς Ὀνασαγόρου 32, Λευκωσία
 Τηλέφωνον: 22 664737 ἢ 22 363824 ἢ 22 680722
2. Ἅγιος Ὀνούφριος: Παρὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μαχαιρᾶ
3. Προφήτης Ἡλίας: Παρὰ τὸν Λυθροδόντα
4. Ἁγία Μαρίνα: Ἐν Φιλανίῳ
5. Παρεκκλήσιον Ἁγίας Σκέπης: ἐντὸς τῆς Μονῆς
6. Ἁγία Τριάς: Παρὰ τὸν Λυθροδόντα

**ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ**

Παναγυρίζει τήν 28ην Σεπτεμβρίου καὶ τήν 24ην Ἰανουαρίου

Ἡγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Νεοφύτου, Τ.Θ. 60289, 8101

Πάφος

Τηλέφωνον: 26 652481

Τηλεομοιότυπον: 26 653709

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): stneoph@logos.cy.net

καὶ iman@logos.cy.net

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.stneophytos.org.cy

Μετόχια:

1. Ἀνατολικόν: Παρὰ τὴν Ἀχέλεια
2. Στεφάνη: Παρὰ τὸ χωρίον Τάλα

**ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ**

(Κατεχομένη - πλησίον τῆς ἀρχαίας Σαλαμῖνος)

Παναγυρίζει Τὴν 11ην Ἰουνίου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Ἰωάννου

Σημείωσις: Λόγῳ τῆς τουρκικῆς κατοχῆς, ὁ Ἡγούμενος διαμένει, προσωρινῶς, εἰς τὸ οἶκημα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου (παρὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν), τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ καὶ ὡς Μετόχιον τῆς Μονῆς.

Τηλέφωνον: 22 554600 ἢ 99 695454

Β'. ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΜΟΝΑΙ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀναλύντα)

Πανηγυρίζει τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Ἦγουμένη: Μαριάμ Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2649 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22 542355

Τηλεμοιότυπον: 22 543222

Ἱερὰ Μονὴ τῆς Θεοτόκου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Καμπιῶν)

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἦγουμένη: Εὐφημία Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2653 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 22 542991

Τηλεμοιότυπον: 22 542992

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Τρικουκιωτίσσης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Προδρόμου)

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Ἦγουμένη: Χριστονύμφη Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τρικουκιά, 4847 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25 462747, 96 298464

Τηλεμοιότυπον: 25 462747

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ**Ἀνδρῶαι Μοναί:****Ἱερὰ Μονὴ Χρυσορροϊατίσσης**

Παναγγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἡγούμενος: ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Παγκράτιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Παναγιά, 8649 Πάφος

Τηλέφωνον: 26 722455 ἢ 26 722457.

Τηλεμοιότυπον: 26 722819

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): keneikon.i.m.chrysor@hotmail.com

Ἱερὰ Μονὴ Τροδιτίσσης

Παναγγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4812 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25 421663.

Τηλεμοιότυπον: 25 421662

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): trooditissa@cytanet.com.cy

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ Μίνθης

(παρὰ τὴν Κοινότητα Τσαδάας)

Παναγγυρίζει τὴν 14ην Σεπτεμβρίου).

Τηλέφωνον: 26 821000

Γυναικεῖαι Μοναί:**Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Σαλαμιωτίσσης**

(παρὰ τὴν Κοινότητα Σαλαμιοῦ)

Παναγγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Ηγουμένη: Ἀγάθη Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Σαλαμιοῦ, 8620 Πάφος
Τηλέφωνον: 26 442391
Τηλεμοιότυπον: 26 442922
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imsalamiotissis@cytanet.com.cy

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Μητᾶ Ἰτίας
 (παρὰ τὴν Κοινότητα Πενταλιᾶς)

Πανηγυρίζει τὴν 11ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μητᾶ.
Προϊσταμένη: Θεοφανὼ Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 99 061298

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΙΟΥ

Ἀνδρῶν Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Σταυροβουνίου

Πανηγυρίζει, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν 14ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως
Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7645 Λάρνακα
Τηλέφωνον: 22 533630.
Τηλεμοιότυπον: 22 532518

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου
 (παρὰ τὴν Κοινότητα Τρούλλων)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ τὴν 3ην Νοεμβρίου
Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Συμεὼν
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 40053, 6300 Λάρνακα
Τηλέφωνον: 24 649400
Τηλεμοιότυπον: 24 649452

Γυναικείαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Μαρίνης καὶ Ραφαήλ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Εὐλοτόμβου)

Πανηγυρίζει τὴν 17ην Ἰουλίου καὶ τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Ἐφημέριος: Πρωτ. Κυριάκος Παναγιώτου (99 648919)

Τηλέφωνον: 24 999044

Ἱερὰ Μονὴ Ρόδον τὸ Ἀμάραντον
(παρὰ τὴν Κοινότητα Τρούλλων)

Πανηγυρίζει τὸ Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου

Προϊσταμένη: Μαριάμ Μοναχῆ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τρούλλοι, 7505 Λάρνακα

Τηλέφωνον: 99 373991

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ἄπασαι αἱ μοναὶ αὐτῆς εὐρίσκονται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς (Μετόχιον Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ, παρὰ τὴν Κοινότητα Βασίλειας).

Πανηγυρίζει τὴν 25ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Μετόχιον Παναγίου Τάφου, παρὰ τὴν Κοινότητα Κουτσοβέντη).

Πανηγυρίζει τὴν 29ην Ἰουνίου (ἡμέραν ἐγκαινίων τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς).

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος (εἰς τὴν Κοινότητα Μύρτου).

Πανηγυρίζει τὴν 27ην Ἰουλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀντιφωνητοῦ (παρὰ τὴν Κοινότητα Καλογραίας).

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Σεπτεμβρίου ὡς καὶ τὴν 8ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀχειροποιήτου (παρὰ τὴν Κωμόπολιν Καραβᾶ).

Πανηγυρίζει τὴν 16ην Αὐγούστου (Ἁγίου Μανδηλίου).

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἀφινθιωτίσσης (Μετόχιον Παναγίου Τάφου, παρὰ τὴν Κοινότητα Συγχαρί).

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Καθάρων (Σταυροπήγιον, παρὰ τὴν Κοινότητα Λάρνακος Λαπήθου).

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κρινιωτίσσης (παρὰ τὴν Κοινότητα Βασιλείας).

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Φεβρουαρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Μελανδρύνας (παρὰ τὴν Κοινότητα Καλογραίας).

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου (παρὰ τὴν Κωμόπολιν Καραβᾶ).

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου (παρὰ τὴν Κοινότητα Φτερούχων)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Ἀττάλου (παρὰ τὴν Κοινότητα Χάρτζειας)

Πανηγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἰλαρίωνος (παρὰ τὴν περιοχὴν Ἁγίου Ἰλαρίωνος).

Πανηγυρίζει τὴν 6ην καὶ τὴν 21ην Ὀκτωβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ὑπάτης (παρὰ τὴν Κοινότητα Ἁγίου Ἀμβροσίου).

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Φεβρουαρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Εὐδοκίας (παρὰ τὴν Κοινότητα Συσκλήπου).

Πανηγυρίζει τὴν 1ην Μαρτίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Μακαρίου (παρὰ τὴν Κοινότητα Χάρτζειας).

Πανηγυρίζει τὴν 19ην Ἰανουαρίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ἀνδροῶν Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου

(παρὰ τὸν Μέσα Ποταμόν)

Πανηγυρίζει τὴν 24ην Ἰουνίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παΐσιος

Τηλέφωνον: 25 820520

Τηλεομοιότυπον: 25 820521

Ήλεκτρονική διεύθυνσις(email): timiosprodromos@cytanet.com.cy

Ἱερὰ Μονή Συμβούλου Χριστοῦ καὶ Ἁγίου Γεωργίου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Σωτήρας Λεμεσοῦ)

Παναγγυρίζει τὴν Μεσοπεντηκοστὴν καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεῖλος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Θ. 53704, 3317 Λεμεσὸς

Τηλέφωνον: 25 212000

Τηλεομοιότυπον: 25 212525

Σκήτη Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος
(παρὰ τὸ Βουνὶ)

Διακονητὴς - Προσμονάριος: Γεώργιος Μοναχὸς

Ἱερὰ Μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Μοναγρίου)

Παναγγυρίζει τὴν 6ην Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἡγούμενος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεννάδιος

Τηλέφωνον: 97 683173

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμανοῦ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Πεντακώμου)

Παναγγυρίζει τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Ἡγουμένη: Ὁλυμπιάς Μοναχὴ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4526 Λεμεσὸς

Τηλέφωνον: 99 541906

Τηλεομοιότυπον: 25 633040

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Γάτων

(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀκρωτηρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 6ην Δεκεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

*Χριστοφόρα Μοναχὴ**Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4650 Λεμεσὸς**Τηλέφωνον: 25 952621**Τηλεομοιότυπον: 25 952647***Ἱερὰ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς - Παναγία Γλωσσᾶ**

(παρὰ τὴν Κοινότητα Κελλακίου)

Πανηγυρίζει τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

*Ἡγουμένη: Χριστοθέα Μοναχὴ**Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 4508 Λεμεσὸς**Τηλέφωνον: 25 622017***Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἀμαργοῦς**

(παρὰ τὴν Κοινότητα Μοναγρίου)

Πανηγυρίζει τὴν 21ην Νοεμβρίου, τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου καὶ τὴν 26ην Δεκεμβρίου

*Ἡγουμένη: Ἐπιφανία Μοναχὴ**Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀψιού, 4542 Λεμεσὸς**Τηλέφωνον: 25 434342**Τηλεομοιότυπον: 25 434282***Ἡσυχαστήρια - Σκῆται:**

1. Ἁγίου Ἰωάννου Μοναγρίτου
2. Ἁγίου Σεργίου καὶ Βάχχου
3. Ἁγίου Χρήστου τοῦ Κηπουροῦ

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἀμιροῦς

(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀψιού)

Πανηγυρίζει τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τὴν 25ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης

*Ἡγουμένη: Ἐφραιμία Μοναχὴ**Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀψιού, 4542 Λεμεσὸς*

Τηλέφωνον: 25 542035

Τηλεομοιότυπον: 25 542921

Ήλεκτρονική διεύθυνσις(email): grammateia@moniamirous.cy

Ίερά Μονή Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης
(παρά τήν Κοινότητα Ἁγίου Ἀθανασίου)

Πανηγυρίζει τήν 21ην Νοεμβρίου, ἑορτήν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἡγουμένη: Εὐγενική Μοναχή

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 59517, 4010 Λεμεσός

Τηλέφωνον: 25 727172

Τηλεομοιότυπον: 25 724170

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΡΦΟΥ

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ίερά Μονή Ἁγίου Νικολάου
(παρά τήν Κοινότητα Ὁρούντας)

Πανηγυρίζει τήν 6ην Δεκεμβρίου καί τήν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡγουμένη: Φιλουμένη Μοναχή

Ἐφημέριος: Πρεσβ. Μάριος Φιλίππου, τηλ.: 99 821265

Τηλέφωνον: 22 824455

Ίερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ
(παρά τήν Κοινότητα Καλοπαναγιώτη)

Πανηγυρίζει τήν 4ην Ὀκτωβρίου.

Προϊστάμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Καλογήρου

Τηλέφωνον: 22 953460, 99 218298

Ίερά Μονή Παναγίας τοῦ Ἄρακος
(παρά τήν Κοινότητα Λαγουδερωῶν)

Πανηγυρίζει τήν 8ην Σεπτεμβρίου

Ἐπεύθυνος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Χριστόδουλος Ἐρημάκης

Τηλέφωνον: 99 557369

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τῆς Ἀσίνου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Νικηταρίου)

Πανηγυρίζει τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα

Υπεύθυνος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Κυριακὸς Χριστοφῆ

Τηλέφωνον: 99 830329

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ Ἀγιασμάτι
(παρὰ τὴν Κοινότητα Πλατανιστάσας)

Πανηγυρίζει τὴν 14ην Σεπτεμβρίου

Υπεύθυνος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Γεώργιος Κούρρης

Τηλέφωνον: 99 677216

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τῆς Ποδίθου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Γαλάτας)

Πανηγυρίζει τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα.

Υπεύθυνος: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χριστόφορος Δημητρίου

Τηλέφωνον: 99 465448

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Χρυσοκουρδαλιωτίσσης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Κουρδαλίου)

Πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου.

Προϊσταμένη: Μοναχὴ Ἰσιδώρα

Ἐφημέριος: Οἰκονόμος Κυριακὸς Παπαγιάννης, τηλ.: 99 641343

Τηλέφωνον: 99 770592

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Πιτυδιώτη
(παρὰ τὴν Κοινότητα Φλάσου)

Πανηγυρίζει τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ

Υπεύθυνος: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Χριστοφόρος Δημητρίου

Τηλέφωνον: 99 465448

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Σκουριωτίσσης)

Παναγυρίζει τὴν 2αν Ἰανουαρίου καὶ τὴν 19ην Ἰουλίου

Προϊστάμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος Γκορέλωβ

Τηλέφωνον: 99 524283

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀνδρώαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Νάπας
(ἐντὸς τῆς Ἁγίας Νάπας)

Παναγυρίζει τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου

Ἐπεύθυνος κληρικός: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Αὐγουστῖνος

Κκαρᾶς

Τηλέφωνον: 23 722584, 23 721785

Τηλεομοιότυπον: 23 721284

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κενδέου
(παρὰ τὴν Κοινότητα Αὐγόρου)

Παναγυρίζει τὴν 6ην Οκτωβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Κενδέου

Σύμβουλος: Θεονύμφη Μοναχὴ

Ἐφημέριος: Πρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου (τηλ.: 99 385304)

Τηλέφωνον: 99 214670

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 5524 Ἀμμόχωστος

Τηλέφωνον: 99 424701

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): moni-agioukendea@gmail.com

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

Ἀνδρώα Μονή:

Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Ἀββακοῦμ
τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ
 (παρὰ τὴν Κοινότητα Φτερικουδίου)

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Δεκεμβρίου καὶ τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου
Ἡγούμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος
Τηλέφωνον: 97 791100 καὶ 22 642600
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις (email): i.m.osiouavvakoum@hotmail.com

Γυναικεῖαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου
 (παρὰ τὴν Κοινότητα Πολιτικοῦ)

Πανηγυρίζει τὴν 17ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἡρακλειδίου
Ἡγουμένη: Προδρόμη Μοναχὴ
Ἐφημέριοι: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Βαρντικίδης
 (τηλ.: 99 244369) καὶ Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Βασίλειος Μεσαρίτης
 (τηλ.: 99 510868)
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 2648 Λευκωσία
Τηλέφωνον: 22 623950
Τηλεομοιότυπον: 22 624176

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ
 (παρὰ τὴν Κοινότητα Ἀγροκηπιᾶς)

Πανηγυρίζει τὴν 27ην Ἰουλίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος
Προϊσταμένη: Εὐνίκη Μοναχὴ
Ἐφημέριος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Βαρνάβας Κουσιάππας
 (τηλ.: 99 309138)
Τηλέφωνον: 22 632345
Τηλεομοιότυπον: 22 632345

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

(παρὰ τὴν Κοινότητα Φικάρδου)

Παναγυρίζει τὴν 8ην Μαΐου καὶ τὴν 26ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

Ἡγουμένη: Ἀρσενία Μοναχὴ*Τηλέφωνον:* 99 532135 καὶ 99 775768

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Σαμουήλ Κουσπογένης
(τηλ.: 99 276091)

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Παντανάσσης

(παρὰ τὴν Κοινότητα Κοτσιάτη)

Παναγυρίζει τὴν 2αν Ἰουλίου

Ἡγουμένη: Ἐπιφανία Μοναχὴ*Τηλέφωνον:* 22 521284

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Κυριάκος Εὐθυμίου
(τηλ.: 99 315975)

Ἱερὰ Ἠσυχαστήρια**Ἄνδρῶα****Ἱερὸν Ἠσυχαστήριον Ἁγίου Δημητρίου Μυροβλήτου**

(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἁγίας Βαρβάρας)

Παναγυρίζει τὴν 26ην Ὀκτωβρίου

Προϊστάμενος: Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἡρακλείδιος*Τηλέφωνον:* 96 383771*Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Θ. 51, Ἁγία Βαρβάρα, 2560 Λευκωσία**Ἱερὸν Ἠσυχαστήριον Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης**

(παρὰ τὴν Κοινότητα Ἁγίων Τριμιδιᾶς)

Παναγυρίζει τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου

Προϊστάμενος: Ἱερομόναχος Νικόλαος*Τηλέφωνον:* 99 433200

Γυναικεία

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ἀγίου Μάμαντος
(παρὰ τὴν Κοινότητα Κλήρου)

Πανηγυρίζει τὴν 2αν Σεπτεμβρίου
Προϊσταμένη: Ὑπομονὴ Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 99 833233

Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον Ὁσιομάρτυρος Ἐφραΐμ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Μαδιάτη)

Πανηγυρίζει τὴν 5ην Μαΐου καὶ τὴν 3ην Ἰανουαρίου
Προϊσταμένη: Ἡλιόφωτη Μοναχὴ
Τηλέφωνον: 99 935440

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ**Ἀνδρώαι Μοναί:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Σπυρίδωνος

Εὐρίσκεται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν
Πανηγυρίζει τὴν 12ην Δεκεμβρίου

Γυναικείαι Μοναί:

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Θέκλης
(παρὰ τὴν Κοινότητα Μοσφιλωτῆς)

Πανηγυρίζει τὴν 24ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τῆς Ἀγίας Θέκλης
Ἡγουμένη: Κωνσταντία Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7644 Λάρνακα
Τηλέφωνον: 22 532533
Τηλεομοιότυπον: 22 532503

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Μηνᾶ
(παρὰ τὴν Κοινότητα Βάβλας)

Πανηγυρίζει τὴν 11ην Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ
Ἡγουμένη: Μαγδαληνὴ Μοναχὴ
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 7717 Λάρνακα
Τηλέφωνον: 24 342952
Τηλεομοιότυπον: 24 342755

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Αἱ Μοναὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν.

Ἱερὰ Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου διοικεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, βάσει τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, δι' εἰδικῶν Κανονισμῶν, συγκροτούντων ἴδιον Καταστατικόν, τεθὲν ἐν ἐπισήμῳ λειτουργίᾳ τὸ ἔτος 1927.

Πανηγυρίζει κατὰ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου καὶ τὴν 15ην Αὐγούστου, ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων αὐτῆς

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἐλεούσης. Ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονή, πρώην Μετόχιον τῆς ἐν τῷ Θεοβαδίστῳ Ὄρει Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ, ἀποτελεῖ σήμερον Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Σακκᾶ.

Ἐφημέριος: Αἰδεσιμώτατος Οἰκονόμος Ζαχαρίας Γεωργίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Φωτεινῆς Καρπασίτιδος.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κανακαριᾶς.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κυρᾶς, Λειβαδίων.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Τοχνίου, Μάνδρες.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Καντάρας.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Περγαμηνιωτίσσης, Ἀκανθοῦ.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Δαυλοῦ.

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος
His All-Holiness Bartholomew Archbishop of Constantinople-New Rome
and Ecumenical Patriarch

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ecumenical Patriarchate of Constantinople Rum Patrikhigi, Dr. Sadik Ahmet Cad. No. 19, 34083 Fatih, Istanbul, Türkiye

Τηλέφωνον: 0090 212 5319670-6

Τηλεμοιότυπον: 0090 212 5316533, 0090 212 5349037

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): ecumenical.patriarchate@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchate.org

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότης ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β΄

His Beatitude Theodoros II, Pope and Patriarch of Alexandria and all Africa

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Greek Orthodox Patriarchate of Alexandria and all Africa, P.O. Box 2006, Alexandria, Egypt

Τηλέφωνον: 00203 4868595, 4844876

Τηλεμοιότυπον: 00203 4875684

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): patriarxeio.alexandrias@gmail.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchateofalexandria.com

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ ΚΑΙ ΑΓΚΟΛΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε καὶ Ἀγκόλας κ. Σεραφεῖμ Κυκκώτης

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: P.O. Box 2832, Harare, Zimbabwe

Τηλέφωνον: 002634 744991

Τηλεομοιότυπον: 002634 744928

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): stmark@mweb.co.za

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.greekorthodoxmission.org.zw

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλῆς Ἐλπίδος καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπόλεως τοῦ Κέηπ Τάουν κ. Σέργιος Κυκκώτης

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: 127 Milner Road, Rondebosch, Cape-Town 7700, S. Africa (P.O.Box 387, Rondebosch 7701, Cape-Town, S. Africa)

Τηλέφωνον & Τηλεομοιότυπον: 002721 6897639

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.goarch.co.za

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΡΗΝΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυρήνης, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξάρχος Πόντου Βαρβαρικοῦ κ. Ἀθανάσιος Κυκκώτης

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Τ.Θ. 24850, 1304 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 003069 84958154

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): m.kyrinis.a@gmail.com

ΕΞΑΡΧΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩΙ

Ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Μ. στὴν Κύπρο εἶναι ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νιτρίας κ. Νικόδημος

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Αἰσχύλου 29, 1011 Λευκωσία

Τηλέφωνον: 99 977447

Τηλέφωνον ἱεροῦ ναοῦ: 22 755120

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις: nboulaxis@gmail.com

Προϊστάμενος ἱεροῦ ναοῦ: Ἀρχιμ. Διονύσιος Χαριτάκης, τηλ.: 99637156

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοπάτη Μακαριότης ὁ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας, Συρίας, Ἀραβίας, Κιλικίας, Ἰβηρίας τε καὶ πάσης Ἀνατολῆς κ.κ. Ἰωάννης Γ΄

Sa Beatitude Jean X, Patriarche d' Antioche et de tout l' Orient

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Patriarcat Grec Orthodoxe d' Antioche,

B.P. No 9, Damas, Syrie

Τηλέφωνον: 0096311 542 4400-1-2-3

Τηλεομοιότυπον: 0096311 542 4404

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): secretary@antiochpatriarchate.org

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.antiochpatriarchate.org

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοπάτη Μακαριότης, ὁ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλος Γ΄

His Beatitude Theophilos III, Patriarch of the Holy City of Jerusalem and all Palestine

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem, P.O.Box 14518, Jerusalem 91145, Israel

Τηλέφωνον: 00972 2 6271657

Τηλεομοιότυπον: 00972-546112486

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): patriarch@jerusalem-patriarchate.info

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.jerusalem-patriarchate.info

ΕΞΑΡΧΙΑ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἵ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ 4, 1015 Λευκωσία, Κύπρος

Τηλέφωνον: 22 670626

Τηλεομοιότυπον: 22 670627

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): exarhiaptcy@gmail.com

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ

Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ, Φαράν καὶ Ραϊθῶ κ.κ. Δαμιανὸς

The Most Reverend Archbishop Damianos of Sinai

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Monastery of St. Catherine at Mt. Sinai, c/o 18 Midan el-Daher, 11271 Cairo, Egypt

Τηλέφωνον: 0020693 470349, 470345- 6

Τηλεομοιότυπον: 0020693 470 341

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ.κ. Κύριλλος

His Beatitude Patriarch Kirill of Moscow and all Russia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Moscow Patriarchate, 119034 Moscow Chisty Lane 5, Russia

Τηλέφωνον: 007495 6372840, 6374759

Τηλεομοιότυπον: 007495 6372668

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): moskva@patriarchia.ru

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarchia.ru/ www.mospat.ru

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πεκίου, Μητροπολίτης Βελιγραδίου καὶ Καρλοβικίου καὶ Πατριάρχης τῶν Σέρβων κ.κ. Πορφύριος

His Beatitude Patriarch Porfirije of Serbia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Serbian Patriarchate, 5 Kralja Petra Str. 11000, Belgrade, Serbia

Τηλέφωνον: 0038111 3025123

Τηλεομοιότυπον: 0038111 3283997

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): kp@spc.rs

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.spc.rs

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βουκουρεστίου, Μητροπολίτης Μουντενίας καὶ Δοβρογέας καὶ Πατριάρχης Ρουμανίας καὶ Τοποτηρητῆς τοῦ Θρόνου τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας κ.κ. Δανιήλ

His Beatitude Daniel Patriarch of the Romanian Orthodox Church

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Romanian Orthodox Church, Aleea Patriarhiei 2, 040163, Bucharesti, IV, Romania

Τηλέφωνον: 004021 4067167

Τηλεομοιότυπον: 004021 4067162

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): patriarhia@patriarchia.ro

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.patriarhia.ro

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Μητροπολίτης Σόφιας καὶ Πατριάρχης πάσης Βουλγαρίας κ.κ. Νεόφυτος

His Beatitude Neophyt Patriarch of Bulgaria

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Bulgarian Orthodox Church, Oborishte Str. 4, 1000 Sofia, Bulgaria

Τηλέφωνον: 003592 9875611

Τηλεομοιότυπον: 003592 9897600

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): synodicalchancellery@abv.bg

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.bg-patriarshia.bg

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιτςχέτης καὶ Τιφλίδος καὶ Καθολικὸς Πατριάρχης πάσης Γεωργίας κ.κ. Ἡλίας Β΄

His Beatitude Catholicos-Patriarch Elias of Georgia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Georgian Orthodox Church, 1 King Erekle II sq., 380005 Tbilisi, Georgia

Τηλέφωνον: 00995 032 290378, 282888

Τηλεομοιότυπον: 00995 032 987114

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): ecclesia@wanex.net

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἱερώνυμος Β΄**

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, Ἁγίας Φιλοθέης
21, Ἀθῆναι Τ.Κ. 105 56, Ἑλλάδα

Τηλέφωνον: 0030210 3352330

Τηλεομοιότυπον: 0030210 3250349

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): contact@iaath.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.iaath.gr

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

**Ἄγιος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας
κ. Δαμασκηνός**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ 10, Τ.Κ. 302 00,
Μεσολόγγιον

Τηλέφωνον: 003026310 22421, 22322

Τηλεομοιότυπον: 003026310 28701

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imaa@otenet.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imaa.gr

Ἱερά Μητρόπολις Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἄγιος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Πλαταιῶν καὶ Ἀμφιπόλεως, Τ.Κ. 68131,
Ἀλεξανδρούπολις

Τηλέφωνον: 003025510 26359, 27853

Τηλεομοιότυπον: 003025510 21657

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imalex@imalex.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imalex.gr

Ίερά Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Νεκτάριος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 21100 Ναύπλιον
Τηλέφωνον: 003027520 27328 - 28645
Τηλεομοιότυπον: 003027520 28361
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imargolidos.gr
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imargolidos.gr

Ίερά Μητρόπολις Ἄρτης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Καλλίνικος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 56, Τ.Κ. 47132 Ἄρταν
Τηλέφωνον: 003026810 27533
Τηλεομοιότυπον: 003026810 28610
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imartis.gr
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imartis.gr

Ίερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας
κ. Παντελεήμων

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπόλεως 30, Τ.Κ. 59132 Βέροιαν
Τηλέφωνον: 003023310 72622, 22270, 72317
Τηλεομοιότυπον: 003023310 25275
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imverias@gmail.com
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imverias.gr

**Ίερά Μητρόπολις Γλυφάδος, Ἑλληνικοῦ,
Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης**

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδος, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένης καὶ Βάρης κ. Ἀντώνιος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Βασ. Παύλου 2, Τ.Κ. 16673, Βούλαν
Τηλέφωνον: 0030210 9658849
Τηλεομοιότυπον: 0030210 9657210
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imgl@hotmail.gr
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imglyfadas.gr

Ίερά Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως****κ. Νικηφόρος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Κ. 22007 Δημητσάναν*Τηλέφωνον:* 003027950 31223*Τηλεομοιότυπον:* 003027950 31221*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* imgormeg2020@gmail.com*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imgortmeg.gr**Ίερά Μητρόπολις Γουμενίσσης, Ἄξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Ἄξιουπόλεως καὶ****Πολυκάστρου κ. Δημήτριος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Σακελαρίου 32, Τ.Κ. 61300 Γουμένισσαν*Τηλέφωνον:* 003023430 43383, 43333*Τηλεομοιότυπον:* 00302343020535*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* gimgap@gmail.com*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imgap.gr**Ίερά Μητρόπολις Γρεβενῶν****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Δαβὶδ***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Εὐαγγελιστρίας 22, Τ.Κ. 51100 Γρεβενὰ*Τηλέφωνον:* 003024620 87707, 22404*Τηλεομοιότυπον:* 003024620 83717*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* ieramitropoligrevenon@gmail.com*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imgre.gr**Ίερά Μητρόπολις Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 38001 Βόλον*Τηλέφωνον:* 003024210 93500,93508*Τηλεομοιότυπον:* 003024210 67903*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* idiaitero@imd.gr*Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imd.gr

Ίερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Όρεστιάδος και Σουφλίου
Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Όρεστιάδος και
Σουφλίου κ. Δαμασκηγός

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 68300 Διδυμότειχον

Τηλέφωνον: 003025530 22900, 22901

Τηλεομοιότυπον: 003025530 22901

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imdos@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imdos.gr

Ίερά Μητρόπολις Δράμας

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Βενιζέλου 168, Τ.Θ. 78, Τ.Κ. 66131 Δράμαν

Τηλέφωνον: 003025210 32362

Τηλεομοιότυπον: 003025210 33014

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imdramas@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imdramas.gr

Ίερά Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς και Κονίτσης

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς και
Κονίτσης κ. Άνδρέας

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 44002 Δελβινάκιον

Τηλέφωνον: 003026570 22203

Τηλεομοιότυπον: 003026570 22344

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imdpk@imdpk.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imdpk.gr

Ίερά Μητρόπολις Έδέσσης, Πέλλης και Άλμωπίας

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Έδέσσης, Πέλλης και Άλμωπίας
κ. Ίωήλ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 58200 Έδεσσαν

Τηλέφωνον: 003023810 23300, 23500

Τηλεομοιότυπον: 003023810 29945, 23300

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imepa.info@gmail.com
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imepa.gr

Ἴερά Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 40200 Ἐλασσῶνα
Τηλέφωνον: 003024930 22245
Τηλεομοιότυπον: 003024930 25146
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imelasson@gmail.com
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imelassonos.gr

Ἴερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 64100 Ἐλευθερούπολιν
Τηλέφωνον: 003025920 23450, 22246
Τηλεομοιότυπον: 003025920 24186
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imelef@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imelef.gr

Ἴερά Μητρόπολις Ζακύνθου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος Δ΄
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 29100 Ζάκυνθον
Τηλέφωνον: 003026950 22233, 42552, 49109
Τηλεομοιότυπον: 003026950 22348
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imzante@yahoo.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imzante.gr

Ἴερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 62042 Ν. Ζίχνην
Τηλέφωνον: 003023240 22243, 22203
Τηλεομοιότυπον: 003023240 22485
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imzixnon@otenet.gr

Ίερά Μητρόπολις Ἡλείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Ἀθανάσιος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: 28ης Ὀκτωβρίου 54, 27131 Πύργον
Τηλέφωνον: 003026210 22069, 22527
Τηλεομοιότυπον: 003026210 30592
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): contact@imilias.gr
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imilias.gr

Ίερά Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἰεζεκιήλ 30, Τ.Κ. 43100 Καρδίτσαν
Τηλέφωνον: 003024410 75010
Τηλεομοιότυπον: 003024410 22968
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imthf.gr

Ίερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Βογατσικοῦ 7, Τ.Κ. 54622 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνον: 00302310 228823, 261216
Τηλεομοιότυπον: 00302310 230722, 269291
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): gr_imth@yahoo.com
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imth.gr

Ίερά Μητρόπολις Θηβῶν, Λεβαδείας καὶ Αὐλίδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν, Λεβαδείας καὶ Αὐλίδος κ. Γεώργιος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεία Ἀθανασίου Διάκου, Τ.Κ. 32131 Λεβαδείαν
Τηλέφωνον: 003022610 28330
Τηλεομοιότυπον: 003022610 28640
Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imthivlev@yahoo.com
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtl.gr

Ἴερά Μητρόπολις Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων****κ. Ἀμφιλόχιος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Κ. 847 00 Φήραν Θήρας*Τηλέφωνον:* 003022860 22260, 25920*Τηλεομοιότυπον:* 003022860 22362*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* imthirasmail@gmail.com**Ἴερά Μητρόπολις Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὀρους****καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Κ. 63074 Ἀρναίαν Χαλκιδικῆς*Τηλέφωνον:* 003023720 22641, 22207*Τηλεομοιότυπον:* 003023720 23070*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* imierissoy@hotmail.com*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.im-ierissou.gr**Ἴερά Μητρόπολις Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως****κ. Ἀθηναγόρας***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Ἀγίου Γεωργίου 5, Τ.Κ. 13451 Καματερόν*Τηλέφωνον:* 0030210 2388398*Τηλεομοιότυπον:* 0030210 2325437*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* grammateia@imiliou.gr**Ἴερά Μητρόπολις Ἰωαννίνων****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' 10, Τ.Θ. 1130, Τ.Κ. 45221 Ἰωάννινα*Τηλέφωνον:* 003026510 26379, 26397*Τηλεομοιότυπον:* 003026510 34500*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* info@imioanninon.gr*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imioanninon.gr

Ἴερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
κ. Δανιήλ**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 16121 Καισαριανήν

Τηλέφωνον: 0030210 7237133, 7224123

Τηλεομοιότυπον: 0030210 7223584

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imkby.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkby.gr

Ἴερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας
κ. Ἰερώνυμος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ρωμανιώλη 41, Τ.Θ. 83, Τ.Κ. 25100 Αἴγιον
Ἀχαΐας

Τηλέφωνον: 003026910 61167, 21776-7

Τηλεομοιότυπον: 003026910 60127

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): idiaitero.imka@gmail.com, grammateia.
imka@gmail.com

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkalaig.gr

Ἴερά Μητρόπολις Καρπενησίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Δημοκρατίας 1, Τ.Κ. 36100 Καρπενήσιον

Τηλέφωνον: 003022370 22277, 22191

Τηλεομοιότυπον: 003022370 23993

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imkarpenisou@yahoo.gr

Ἴερά Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 34003 Κύμην

Τηλέφωνον: 003022220 22230, 24040

Τηλεομοιότυπον: 003022220 23440

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imkarystias@windowslive.com

Ἱερά Μητρόπολις Κασσανδρείας**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Νικόδημος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Τ.Κ. 63100 Πολύγυρον*Τηλέφωνον:* 003023710 21800, 21801*Τηλεομοιότυπον:* 003023710 21810, 21807*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* mitrkass@otenet.gr*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkassandreias.gr**Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Πλατ. Παύλου Μελά 1, Τ.Κ. 52100, Καστοριάν*Τηλέφωνον:* 003024670 27783, 22334, 29450*Τηλεομοιότυπον:* 003024670 27142*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* info@imkastorias.gr*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkastorias.gr**Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Τ.Θ. 438, Τ.Κ. 49100, Κέρκυραν*Τηλέφωνον:* 003026610 39912*Τηλεομοιότυπον:* 003026610 24016*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* info@imcorfu.gr, bsnektarios@gmail.com*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imcorfu.gr**Ἱερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Δημήτριος***Ταχυδρομική διεύθυνσις:* Γερμανοῦ Καλλιγᾶ 1, Τ.Κ. 28100 Ἄργοςτόλιον*Τηλέφωνον:* 003026710 28011, 22231*Τηλεομοιότυπον:* 003026710 25177*Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email):* i-mi-kef@otenet.gr

Ἱερά Μητρόπολις Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὁρωποῦ καὶ Μαραθῶνος**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου Ὁρωποῦ καὶ Μαραθῶνος κ. Κύριλλος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Γρηγορίου Λαμπράκη 32, Τ.Κ. 14562 Κηφισίαν*Τηλέφωνον:* 0030210 8084884, 8088891*Τηλεομοιότυπον:* 0030210 8011968, 8085888*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* gram.imkaw@gmail.com*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkifissias.gr**Ἱερά Μητρόπολις Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Γεώργιος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Μητροπόλεως 6, Τ.Κ. 60131 Κατερίνην*Τηλέφωνον:* 003023510 45085*Τηλεομοιότυπον:* 003023510 78044*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* mkitrous@hotmail.com*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkitrous.gr**Ἱερά Μητρόπολις Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ,
Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους κ. Διονύσιος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Πυλαρινοῦ 98, Τ.Θ. 56, Τ.Κ. 20131 Κόρινθον*Τηλέφωνον:* 003027410 22549, 22547, 74262*Τηλεομοιότυπον:* 003027410 20340*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* mitropoli@imkorinthou.org*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imkorinthou.gr**Ἱερά Μητρόπολις Κυθῆρων καὶ Ἀντικυθῆρων****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθῆρων καὶ Ἀντικυθῆρων κ. Σεραφεῖμ***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Κ. 80100, Χώρα Κυθῆρων*Τηλέφωνον:* 003027360 31281, 31202*Τηλεομοιότυπον:* 003027360 31202

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imkythiron@imkythiron.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imkythiron.gr

Ἴερὰ Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

κ. Πλάτων

Ταχυδρομική διεύθυνσις: 27ης Ὀκτωβρίου 1, Τ.Κ. 57200 Λαγκαδᾶν
Τηλέφωνον: 003023940 22234, 22998
Τηλεομοιότυπον: 003023940 23864
Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imlagada@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imlagada.gr

Ἴερὰ Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἱερώνυμος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἰωαννίνων 3, Τ.Κ. 41334 Λάρισαν
Τηλέφωνον: 00302410 617685
Τηλεομοιότυπον: 00302410 617684
Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imlarisis.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imlarisis.gr

Ἴερὰ Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεόφιλος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀναπαύσεως 2-4, Τ.Κ. 31100, Τ.Θ. 6740 Λευκάδα
Τηλέφωνον: 003026450 22415, 22645, 6946762475
Τηλεομοιότυπον: 003026450 25354
Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): imlefith@gmail.com
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imli.gr

Ἴερὰ Μητρόπολις Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου

κ. Ἱερόθεος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 81400 Μύρινα Λήμνου

Τηλέφωνον: 003022540 24630, 22474

Τηλεομοιότυπον: 003022540 24042

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imlimnou@gmail.com

Ίερά Μητρόπολις Μάνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 23200 Γύθειον

Τηλέφωνον: 003027330 22080, 22214

Τηλεομοιότυπον: 003027330 23396

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@im-manis.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.im-manis.gr

Ίερά Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

κ. Ἀλέξανδρος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Γρηγορίου Ε' 13-15, Τ.Κ. 22100 Τρίπολιν

Τηλέφωνον: 00302710 222445, 222446

Τηλεομοιότυπον: 00302710 226926

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): alieys@yahoo.com

Ίερά Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

κ. Παντελεήμων

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεῖα Αὐτοκράτορος Θεοδοσίου 7, Τ.Θ. 306,
Τ.Κ. 69132 Κομοτηνῆν

Τηλέφωνον: 003025310 22642

Τηλεομοιότυπον: 003025310 83396, 23439

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): immkom@otenet.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immaroniaskomotinis.gr

Ίερά Μητρόπολις Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Κωνσταντῖνος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἁγίου Λαυρεντίου 1, Τ.Κ. 19100 Μέγαρα

Τηλέφωνον: 003022960 89500

Τηλεμοιότυπον: 003022960 89519

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): immegaron@gmail.com

Ίερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς
κ. Νικόλαος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Θουκυδίδου 6 καὶ Βυζαντίου, Τ.Κ. 19004 Σπάτα
Ἀττικῆς

Τηλέφωνον: 0030210 6632276, 6632687

Τηλεμοιότυπον: 0030210 6025101

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): secretariat@imml.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imml.gr

Ίερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπολίτου Μελετίου 13, Τ.Κ. 24133
Καλαμάταν

Τηλέφωνον: 003027210 24165, 23048, 22455

Τηλεμοιότυπον: 003027210 22994

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): mitropolis_messinias@yahoo.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.mmess.gr

Ίερά Μητρόπολις Μηθύμνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 81107 Καλλονὴν Λέσβου

Τηλέφωνον: 003022530 22335

Τηλεμοιότυπον: 003022530 22335

Ηλεκτρονική διεύθυνσις (email): ierammithimnis@hotmail.com

Ίερά Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Λυσάνδρου 5, Τ.Κ. 23100 Σπάρτην

Τηλέφωνον: 003027310 26481, 26580

Τηλεμοιότυπον: 003027310 26581

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imm-spar@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immspartis.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου
κ. Ἰάκωβος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 81100 Μυτιλήνην

Τηλέφωνον: 003022510 28687, 22654, 28514, 40892

Τηλεμοιότυπον: 003022510 24437

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): immit@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.immyt.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου
κ. Ἱερόθεος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Γεωργ. Ἀθάνα 1, Τ.Κ. 30300 Ναύπακτον

Τηλέφωνον: 003026340 22980, 27207

Τηλεμοιότυπον: 003026340 27665

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imnav@otenet.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως
κ. Βαρνάβας**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπόλεως 11, Τ.Κ. 56728 Νεάπολιν Θεσσαλονίκης

Τηλέφωνον: 00302310 611128, 672063, 611129

Τηλεμοιότυπον: 00302310 629300

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): mitropolis.neapoleos@gmail.com, info@imnst.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καὶ Χαλκηδόνος

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας,
Ἡρακλείου καὶ Χαλκηδόνος κ. Γαβριήλ**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Λεωφ. Ἡρακλείου 340, Τ.Κ. 14231 Ν. Ἴωνίαν
Τηλέφωνον: 0030210 2753800

Τηλεομοιότυπον: 0030210 2753600

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): contanct@nif.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.nif.gr

Ἴερὰ Μητρόπολις Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριαῖς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριαῖς

κ. Ἰουστίνος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Μητροπολίτου Χρυσάνθου 1, Τ.Κ. 55132
Καλαμαριάν

Τηλέφωνον: 00302310 481810, 481811

Τηλεομοιότυπον: 00302310 451588

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imnkrkal@otenet.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkal.gr

Ἴερὰ Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀγίου Ἀνδρέου 14, Τ.Κ. 17122 Νέαν Σμύρνην

Τηλέφωνον: 0030210 9346788

Τηλεομοιότυπον: 0030210 9321743

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imns@otenet.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imns.gr

Ἴερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Κύπρου καὶ Ἴωνίας, Τ.Κ. 18450 Νίκαιαν

Τηλέφωνον: 0030210 4917750, 4917598, 4903968

Τηλεομοιότυπον: 0030210 4917750, 4257304

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (email): imnikaia@gmail.gr

Ίερά Μητρόπολις Νικοπόλεως και Πρεβέζης

**Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης
κ. Χρυσόστομος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 48100 Πρέβεζαν

Τηλέφωνον: 003026820 26734, 26684, 89609

Τηλεομοιότυπον: 003026820 27953

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imnikpre@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imnp.gr

Ίερά Μητρόπολις Ξάνθης και Περιθεωρίου

**Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου
κ. Παντελεήμων**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Θ. 270, Τ.Κ. 67100 Ξάνθην

Τηλέφωνον: 003025410 22505, 28305, 70488

Τηλεομοιότυπον: 003025410 25581

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): ieramxp@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.im-xanthis.gr

**Ίερά Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν,
Γηρομερίου και Πάργας**

**Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου
και Πάργας κ. Σεραπίωνος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 46200 Παραμυθίαν

Τηλέφωνον: 003026660 22260, 22377

Τηλεομοιότυπον: 003026660 22255

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): imparam@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imparamythias.gr

Ίερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Τ.Κ. 84300 Νάξον

Τηλέφωνον: 003022850 24644, 22233

Τηλεομοιότυπον: 003022850 24600

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): paronaxia@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.i-m-paronaxias.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Βότση 34, Τ.Θ. 3155, Τ.Κ. 26221 Πάτραν
Τηλέφωνον: 00302610 320602
Τηλεομοιότυπον: 00302610 279533
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): i-m-patron@otenet.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.i-m-patron.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Πειραιῶς

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἀκτὴ Θεμιστοκλέους 190, Τ.Κ. 18539 Πειραιᾶν
Τηλέφωνον: 0030210 4514833
Τηλεομοιότυπον: 0030210 4528332
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): impireos@hotmail.com

Ἱερὰ Μητρόπολις Περιστερίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Γρηγόριος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Χαλκοκονδύλη 29, Τ.Κ.12135, Περιστερίν
Τηλέφωνον: 0030210 5719777, 5721148
Τηλεομοιότυπον: 0030210 5748713
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@imperisteriou.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου
κ. Βαρθολομαῖος
Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἐλ. Βενιζέλου 2, Τ.Κ. 61100 Κιλκίς
Τηλέφωνον: 003023410 22248
Τηλεομοιότυπον: 003023410 28625
Ήλεκτρονική διεύθυνσις (email): info@impk.gr
Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.impk.gr

Ἴερά Μητρόπολις Σάμου, Ἰκαρίας καὶ Κορσεῶν

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου, Ἰκαρίας καὶ Κορσεῶν
κ. Εὐσέβιος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 83100 Σάμον

Τηλέφωνον: 003022730 87641, 87642, 87640

Τηλεμοιότυπον: 003022730 87646

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imsamou.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsamou.gr

Ἴερά Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Χαρισίου Μεγδάνη 6, Τ.Κ. 50132 Κοζάνη

Τηλέφωνον: 003024610 36050, 34949

Τηλεμοιότυπον: 003024610 40026

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imsk.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.ismk.gr

Ἴερά Μητρόπολις Σερρῶν καὶ Νιγρίτης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Κύπρου 10, Τ.Θ. 1215, Τ.Κ. 62122 Σέρραι

Τηλέφωνον: 003023210 68100, 68115

Τηλεμοιότυπον: 003023210 68119

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): mitropoli@imsn.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsn.gr

Ἴερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 62300 Σιδηρόκαστρον

Τηλέφωνον: 003023230 22340, 24349

Τηλεμοιότυπον: 003023230 24349

Ἱερὰ Μητρόπολις Σισανίου καὶ Σιατίστης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀθανάσιος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Μητροπολίτου Ἰακώβου 1, Τ.Κ. 50300 Σιάτιστα
Τηλέφωνον: 003024650 21365, 21204
Τηλεμοιότυπον: 003024650 21257, 24204
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): info@imsiatistis.gr, msiatist@otenet. gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Σταγῶν καὶ Μετεώρων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Θεόκλητος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 42200 Καλαμπάκαν
Τηλέφωνον: 003024320 23000, 22752
Τηλεμοιότυπον: 003024320 24979
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imstagon@otenet.gr

**Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου,
Δήλου καὶ Μυκόνου**

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου,
Δήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωρόθεος**
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 84100 Ἐρμούπολις
Τηλέφωνον: 003022810 82582
Τηλεμοιότυπον: 003022810 83604, 79382
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imsyrou@gmail.com
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsyrou.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Χρυσόστομος
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Ἀπόλλωνος 19, Τ.Κ. 42131 Τρίκαλα
Τηλέφωνον: 003024310 27282
Τηλεμοιότυπον: 003024310 29040
Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imtks1@gmail.com
Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imtks.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας****κ. Χρυσόστομος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Κ. 24500 Κυπαρισσίαν*Τηλέφωνον:* 003027610 25283, 23512, 22282*Τηλεομοιότυπον:* 003027610 22217*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* imtko@gmail.com**Ἱερὰ Μητρόπολις Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης****κ. Ἐφραίμ***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Τ.Κ. 18040 Ὑδραν*Τηλέφωνον:* 003022980 53925, 52207*Τηλεομοιότυπον:* 003022980 52887*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* info@imhydra.gr*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.imhydra.gr**Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεὼν***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Ἀγράφων 22 καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου
Τ.Κ. 35133 Λαμίαν*Τηλέφωνον:* 003022310 50551-2-3*Τηλεομοιότυπον:* 003022310 50554*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* imfth@otenet.gr**Ἱερὰ Μητρόπολις Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου****Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου****κ. Στέφανος***Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις:* Μητροπολίτου Προκοπίου 1, 65403 Καβάλαν*Τηλέφωνον:* 00302510 223141, 225187*Τηλεομοιότυπον:* 00302510 223283*Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email):* info@imfnth.org*Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον:* www.im-philippon.gr

Ίερά Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπών καὶ Ἑορδαίας

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπών καὶ Ἑορδαίας
κ. Εἰρηναῖος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Μητροπόλεως 1, Τ.Κ. 53100 Φλώριναν

Τηλέφωνον: 003023850 28862, 28860

Τηλεομοιότυπον: 003023850 28863, 44691

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imflope@gmail.com

Ίερά Μητρόπολις Φωκίδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Θεόκτιστος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 33100 Ἄμφισσαν

Τηλέφωνον: 003022650 28224

Τηλεομοιότυπον: 003022650 29146

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imfokid@otenet.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imfokid.gr

Ίερά Μητρόπολις Χαλκίδος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Βάκη 21, Τ.Κ. 34100 Χαλκίδα

Τηλέφωνον: 003022210 60404-7

Τηλεομοιότυπον: 003022210 61505

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): imchalkidos@yahoo.gr

Διεύθυνσις ἰστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imchalkidos.gr

Ίερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν
κ. Μᾶρκος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: Τ.Κ. 82100 Χίον

Τηλέφωνον: 003022710 43045, 44045

Τηλεομοιότυπον: 003022710 44046

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (email): idit.m.x@gmail.com

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κρήτης**

**Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ὑπέρτιμος καὶ ἕξαρχος
Εὐρώπης, κ. Εὐγένιος**

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἁγίου Μηνᾶ 25, 712 01 Ἡράκλειον

Τηλέφωνον: 00302810 335840-7

Τηλεμοιότυπον: 00302810 335861

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): iak@iak.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.iak.gr

Ἱερά Μητρόπολις Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακάριος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Ἁγ. Γεωργίου 16, 704 00 Μοῖραι, Κρήτην

Τηλέφωνον: 003028920 22824

Τηλεμοιότυπον: 003028920 23483

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): info@imga.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imga.gr

Ἱερά Μητρόπολις Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου

κ. Πρόδρομος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Π. Μανουσάκη 3, Τ.Θ. 64, 741 31 Ρέθυμνον

Τηλέφωνον: 003028310 36162

Τηλεμοιότυπον: 003028310 22411

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): eugenios_mra@imra.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imra.gr

Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

κ. Δαμασκηνὸς

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεῖα Πατρ. Ἀθναγόρου, 731 00 Χανιά

Τηλέφωνον: 0028210 27807

Τηλεμοιότυπον: 0028210 27808

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imka@imka.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imka.gr

Ἴερά Μητρόπολις Λάμπης, Συβρίτου καὶ Σφακίων

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καὶ Σφακίων
κ. Εἰρηναῖος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: 740 53 Σπήλιον Ρεθύμνης

Τηλέφωνον: 003028320 22025

Τηλεμοιότυπον: 003028320 22016

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imlssspili@yahoo.gr

Ἴερά Μητρόπολις Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας κ. Κύριλλος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Φιλοθέου Α' 8, 72 200 Ἱεράπετρα

Τηλέφωνον: 003028420 22400

Τηλεμοιότυπον: 003028420 89653

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imis@imis.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.imis.gr

Ἴερά Μητρόπολις Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Γεράσιμος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Νεάπολιν 724 00

Τηλέφωνον: 003028410 31345

Τηλεμοιότυπον: 003028410 31344

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): info@impeh.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εις τὸ διαδίκτυον: www.impeh.gr

Ἴερά Μητρόπολις Κισάμου καὶ Σελίνου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Κίσαμον Κρήτης

Τηλέφωνον: 003028220 22128

Τηλεμοιότυπον: 003028220 83037

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): info@imks.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imks.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου κ. Ἀνδρέας

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πολιτιστικὸν Πολύκεντρον, 703 00 Ἀρκαλοχώριον Ἡρακλείου

Τηλέφωνον: 003028910 22042

Τηλεμοιότυπον: 003028910 24612

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imarkal1@otenet.gr

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imakb.gr

Μητροπόλεις Δωδεκανήσου

Ἱερὰ Μητρόπολις Ρόδου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεῖα Ἐλευθερίας, 85 100 Ρόδον

Τηλέφωνον: 003022410 44552

Τηλεμοιότυπον: 003022410 73480

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imrodou@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imr.gr

Ἱερὰ Μητρόπολις Κώου καὶ Νισύρου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κώου καὶ Νισύρου κ. Ναθαναήλ

Ταχυδρομική διεύθυνσις: Πλατεῖα Μητροπόλεως, 85 300 Κῶ

Τηλέφωνον: 003022420 20205

Τηλεμοιότυπον: 003022420 26530

Ήλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): imkosnis@gmail.com

Διεύθυνσις ιστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imkn.gr

Ἱερά Μητρόπολις Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας
κ. Παΐσιος**

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 854 00 Λέρον

Τηλέφωνον: 003022470 23211

Τηλεμοιότυπον: 003022470 22339

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): mitropolerou@yahoo.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.im-leka.gr

Ἱερά Μητρόπολις Καρπάθου καὶ Κάσου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀμβρόσιος

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 857 00 Ἀπέρειον Καρπάθου

Τηλέφωνον: 003022450 31222

Τηλεμοιότυπον: 003022450 31000

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): imkk@hotmail.gr

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.ec-patr.org

Ἱερά Μητρόπολις Σύμης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος Β΄

Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις: 856 00 Σύμην

Τηλέφωνον: 003022460 71506

Τηλεμοιότυπον: 003022460 71506

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): imsymis@yahoo.com

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.imsymis.gr

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας
κ.κ. Σάββας**

His Beatitude Metropolitan Sawa of Poland

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: The Polish Autocephalous Orthodox Church,
03-402 Warszawa, Al. Solidarności 52

Τηλέφωνον: 0048 22 61 90 886

Τηλεομοίotypον: 0048 22 61 90 886

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.orthodox.pl

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου
καὶ πάσης Ἀλβανίας κ.κ. Ἀναστάσιος**

His Beatitude Archbishop Anastasios of Albania

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë,
Rr. E Kavajes 151, Tirana, Albania

Τηλέφωνον: 00355 4 2257 261-2

Τηλεομοίotypον: 00355 4 2232 109

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): orthchal@orthodoxalbania.org

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.orthodoxalbania.org

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πρέσοβ καὶ Μητροπολίτης
τῶν Τσεχικῶν Χωρῶν καὶ Σλοβακίας κ.κ. Ραστισλάβ.**

His Beatitude RASTISLAV Archbishop of Presov, Metropolitan of the
Czech Lands and Slovakia

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Czech and Slovak Orthodox Church, Bayerova
8, P.O. Box 98, 0800 81 Presov, Slovakia

Τηλέφωνον: 00421 5177 24736

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): mrpc@orthodox.sk

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐλσιγκίου καί πάσης
Φινλανδίας κ.κ. Λέων**

The Most Reverend Archbishop Leo of all Finland

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Lūsankatu 29A8, FI00170 Helsinki, Finlad

Τηλέφωνον: 00358-206100240

Τηλεομοιότυπον: 00358-20-6100231

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): archbishop@ort.fi

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.ort.fi

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

**Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, ὁ Μητροπολίτης Ταλλίνης καί πάσης Ἐσθονίας
κ.κ. Στέφανος.**

The Most Reverend The Archbishop Stefanus of Tallinn and all Estonia

Ταχυδρομική Διεύθυνσις: Wismari 32, 10136 Tallinn, Estonia

Τηλέφωνον: 00372 6532200

Τηλεομοιότυπον: 00372 6532200

Ἡλεκτρονική διεύθυνσις (e-mail): stefanus@eoc.ee

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς τὸ διαδίκτυον: www.eoc.ee καί www.
orthodoxa.org

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ

Τέλη ΙΑ΄ αιώνας: Ίδρυσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἡσαΐου τῆ βοηθεία τοῦ δουκὸς τῆς Κύπρου Μανουὴλ Βουτομύτου καὶ οἰκονομικῆ χορηγία τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλέξιου Α΄ Κομνηνοῦ (1081-1118). Ἐν τῷ θεμελίῳ λίθῳ αὐτῆς τοποθετεῖται σταυρός, λαμβανούσης ἔκτοτε τὸ προνόμιον τῆς αὐτοδιοικήσεως. Συγχρόνως μεταφέρεται ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλάσσεται ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας, θεωρουμένη κατὰ τὴν παράδοσιν, μία τῶν τριῶν, τῶν ἁγιογραφηθεισῶν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

1136: Ἐν σχετικῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἡγούμενος Κύκκου Δαυῖδ ἠγόρασε διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς μίαν Βίβλον. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀποτελεῖ τὴν παλαιότεραν ἱστορικὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς λειτουργίας τῆς Μονῆς.

1365: Μεγάλῃ πυρκαϊᾷ κατακαίει τὴν Μονήν, καταστρέφουσα πλεῖστα τῶν κειμηλίων αὐτῆς. Διὰ τὴν αἴγλην αὐτῆς παρὰ τῷ λαῷ προθυμοποιεῖται, ὅπως καταβάλῃ τὰς δαπάνας πρὸς ἀνοικοδόμησιν αὐτῆς ὁ Φράγκος βασιλεὺς τῆς Κύπρου Πέτρος (1359-1369). Ὅμως ἐν τέλει, ἀνεγείρεται μὲ δαπάναις τῆς συζύγου αὐτοῦ, βασιλίσσης Ἐλεονώρας. Ἠκολούθησαν ἄλλαι τρεῖς πυρκαϊαί, τῷ 1541, τῷ 1751 καὶ τῷ 1813, ἀποτέφρωσαν μέγα μέρος τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος καὶ ἀφανίσαι πλείστους τῶν θησαυρῶν αὐτῆς.

1552: Ἡ Ἁγία Εἰκὼν φημίζεται ὡς βροχοποιός, διὸ ἡ Μονὴ Κύκκου ἀποκαλεῖται ἐν ἐνετικῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐποχῆς «Ἁγία Μαρία τῆς Βροχῆς».

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ, ὃν ἔτρεφον πρὸς τὴν Μονὴν καὶ οἱ ἑτερόδοξοι ἔτι κατακτηταί.

1553: Ἡ Μονὴ ἐκέκτητο τὰ Μετόχια τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Ἀκάμαντι καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Πενταγείᾳ. Κατὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας κτᾶται ἐπίσης τὰ Μετόχια τοῦ Ἁγίου Προκοπίου ἐν τῷ προαστίῳ τῆς Λευκωσίας Ἐγκώμη, τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν Λακαταμείᾳ, τοῦ Ἐηροποτάμου ἐν Πενταγείᾳ καὶ τοῦ Σίντη καὶ τῆς Ἁγίας Μονῆς, ἅτινα κατέχει μέχρι σήμερον. Πρὸς τούτοις κτᾶται Μετόχια ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς νήσου, οἷον ἐν Πολεμίῳ, ἐν Πενταλίᾳ, ἐν Κάτω Παναγίᾳ, ἐν Ἀμαργέτῃ, ἐν Ἁγίῳ Νικολάῳ Πάφου, καλούμενον Πιάνιον, ἐν Αὐλῶνι, ἐν Πραστίῳ Μόρφου, καλουμένῳ Βάρακης, ἐν Συριανοχωρίῳ, ἐν Τσακίστρα, ἐν Κοράκου, ἐν Ἁγίῳ Σεργίῳ, ἐν Καλοφίδι, ἐν Καπηλείῳ, ἐν Τραχωνίῳ Λεμεσοῦ, ἐν Καραβᾶ καὶ ἐν Λευκάροις.

1678: Ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς συμπεριλαμβάνει διακοσίους μοναχοὺς.

1719: Κατ' ὀθωμανικὸν ἔγγραφον τῆς ἐποχῆς ἡ Μονὴ ἐκέκτητο Μετόχιον ἐν τῇ συνοικίᾳ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὰ ἀμέσως ἀκολουθοῦντα ἔτη κτᾶται σταδιακῶς καὶ πολλὰ ἄλλα Μετόχια ἐκτὸς Κύπρου, οἷον ἐν Βαρτζίᾳ τῆς Γεωργίας, ἐν Διπλοκιονίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν Ἀνδριανουπόλει καὶ Περιστάσει τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Ἀτταλείᾳ, ἐν Προύσῃ καὶ Ἐφέσῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐν Πανόρμῳ τῆς Προποντίδος, ἐν Κῶ τῆς Δωδεκανήσου, ἐν Τριπόλει Ἀνατολικῆς Ῥωμαλίας, ἐν Ἀμασειᾳ τοῦ Πόντου, ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας, ἐν Σέρραϊς τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας καὶ ἐν Ἐάνθῃ τῆς Δυτικῆς Θράκης.

1751: Ἐκτυποῦται ἐν Βενετίᾳ τὸ ἔργον τοῦ Σχολάρχου τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας Ἐφραίμ τοῦ Ἀθηναίου «Ἡ Περιγραφή τῆς Σεβασμίας καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τοῦ Κύκκου», ἀναφερομένη εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς βάσει τῶν παλαιῶν χειρογράφων καὶ τῆς παραδόσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

1753: Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μονῆς Σεραφείμ ὁ Πισσίδεις ἐκδίδει ἐν τῇ Καραμανλιδικῇ, ἤτοι τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, γραφομένην δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, βιβλίον, ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον σειρᾶς ὁμοίων πρὸς στερέωσιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν τουρκοφώνων Ὀρθοδόξων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, χρηματοδοτουμένων ὑπὸ τῆς Μονῆς Κύκκου «διὰ μόνην καὶ μοναχὴν ἀγάπην, ὅπου κατὰ ζῆλον εὐσεβείας ἔχει εἰς ὄλον τὸ Γένος τῶν Ὀρθοδόξων».

1755: Κατασκευάζεται τὸ νέον εἰκονοστάσιον τοῦ καθολικοῦ τῆς Μονῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποτεφρωθέντος ἐκ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τοῦ 1751.

1789: Ὁ Κρητικὸς ζωγράφος Ἰωάννης Κορνάρος ἀναλαμβάνει τὴν ἀγιογράφησιν πολλῶν εἰκόνων τοῦ εἰκονοστασίου ἐν τῷ καθολικῷ τῆς Μονῆς καὶ τοῖς Μετοχίοις Ἁγίῳ Προκοπίῳ καὶ Σίντη, ἣν συνεχίζει μέχρι τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος.

19^{ος} αἰών: Ἐν τῇ Μονῇ λειτουργεῖ Ἑλληνικὴ Σχολὴ πρὸς μόρφωσιν τῶν δοκίμων καὶ ἄλλων νέων ἐκ τῶν πέριξ χωρίων. Ἡ Σχολὴ συνεχίζει τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, πλὴν μικρᾶς διακοπῆς διὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ 1821, μέχρι καὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς Ἀνεξαρτησίας.

1819: Ἡ Μονὴ χρηματοδοτεῖ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λεμεσοῦ διὰ δύο χιλιάδων γροσίων.

1821: Ὁ Ἡγούμενος Ἰωσήφ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὰς σφαγὰς τοῦ Ἰουλίου, ἐν αἷς ἐξετελέσθησαν ἐπίσης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανός, οἱ Μητροπολιταὶ Πάφου Χρύσανθος, Κιτίου Μελέτιος καὶ Κυρηνείας Λαυρέντιος, ὡς καὶ πολλοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀξιωματοῦχοι καὶ προὔχοντες τῆς νήσου.

1830: Ἡ Μονὴ χρηματοδοτεῖ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας διὰ τριῶν χιλιάδων γροσίων. Ἐνισχύουσα τὴν παιδείαν καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, προσφέρει μέγαρα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς στήριξιν τῶν σχολείων τῶν πόλεων τῆς Κύπρου, ὅσον ἕξ χιλιάδας γροσίων τῷ 1839, τὸ αὐτὸ ποσὸν κατὰ τὸ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκολούθως.

Ἀρχαὶ δεκαετίας 1880: Ὁ Ἡγούμενος Σωφρόνιος ἀγοράζει τὰ τσιφλίκια τοῦ Ἁγίου Δομετίου, τῆς Ἑγκωμης καὶ τῆς Λακαταμείας. Διὰ τῆς ἀγορᾶς ταύτης οἱ Ἑλληνας κτῶνται ὑπεροχὴν κατοχῆς γῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἔναντι τῶν Τούρκων.

1897: Δώδεκα Κυκκῶται μοναχοὶ ἀναχωροῦσιν ἐκ Κύπρου, κατατασσόμενοι ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ κατὰ τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον.

1912: Ἑπτὰ Κυκκῶται μοναχοί, ἔχοντες ἐπικεφαλῆς τὸν μετέπειτα Ἡγούμενον Χρυσόστομον, συμμετέχουσιν ἐν τοῖς Βαλκανικοῖς πολέμοις.

1949: Ἡ Μονὴ ἀναλαμβάνει τὰ ἔξοδα τῆς ἀνεγέρσεως ἐν ἰδιοκτῆτῳ γῆ παρὰ τὸ Μετόχιον Ἁγίου Προκοπίου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας» πρὸς μόνωσιν τῶν ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

1950: Ἐκλέγεται νέος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ὁ ἀπὸ Κιτίου πρῶην Κυκκώτης Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Γ', ὅστις ἠγήθη τοῦ ἀγῶνος τῆς Κύπρου ὑπὲρ ἐλευθερίας.

1955: Ἡ Μονὴ ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὸν ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ κατὰ τῶν Ἀγγλων ἀποικιοκρατῶν. Ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κεντρικῆς Μονῆς κατασκευάζονται περὶ τὰ δεκαπέντε κρησφύγετα, ἐν οἷς καταφεύγουσι μέλη ἀνταρτικῶν ὁμάδων, ὡς οἱ ἥρωες Χαράλαμπος Μοῦσκος καὶ Μᾶρκος Δράκος καὶ αὐτὸς ὁ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τῆς ΕΟΚΑ Γεώργιος Γρίβας Διγενῆς.

1956: Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κρησφυγέτων τοῖς ΕΟΚΑ ἐν τῇ περιοχῇ οἱ Ἀγγλοὶ κλείουσι τὴν Μονὴν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1956 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1959, ἰσχυριζόμενοι ὅτι αὕτη εἶχεν ἐνεργὸν συμμετοχὴν ἐν τῷ ἀντιαποικιακῷ ἀγῶνι.

1960: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ' ἐκλέγεται πρῶτος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἡ Μονὴ συμπαρίσταται καὶ συμβάλλει ἐν τῷ δυσκόλῳ ἔργῳ αὐτοῦ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ τῷ 1977. Ἐτάφη ἐν τῇ κορυφῇ λόφου παρὰ τὴν Κεντρικὴν Μονήν.

1961: Ἡ Μονὴ ἰδρύει ἐπίσης ἐν ἰδιοκτῆτῳ γῆ τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Κύκκου, τὸ νῦν Λύκειον Κύκκου Β'.

1971: Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύει τὴν Μονὴν διὰ τὴν σύνολον πνευματικὴν προσφορὰν αὐτῆς.

1974: Ἡ Μονὴ προσφέρει καταφύγιον εἰς χιλιάδας πρόσφυγας ἐκ τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς καὶ εἰσφέρει σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν.

1984: Ἐνθρόνισις ἐν τῇ ἡγουμενία τῆς Μονῆς τοῦ νῦν Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας Νικηφόρου, ὅστις ἐνεκαινίασε ἐν μεγάλῳ πνοῶν φιλανθρωπικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον, συμπεριλαμβάνον τὴν ἴδρυσιν τῶν Κέντρων Ἡμερησίας Φροντίδος «Ἐλεοῦσα τοῦ Κύκκου» καὶ Κοινωνικῆς καὶ Πνευματικῆς Στηρίξεως, τὴν ἀνέγερσιν εὐαγῶν ἰδρυμάτων, τὴν χρηματοδότησιν λειτουργίας σχολείων, τὴν στήριξιν ἀσθενῶν κοινωνικῶν ομάδων, τὴν ἐνίσχυσιν Ἱεραποστολικῶν κλιμακίων, τὴν ἀνέγερσιν ναῶν καὶ πολλὰ ἄλλα. Πρὸς τούτοις μεριμνᾷ πρὸς ἀνακαίνισιν τῆς Κεντρικῆς Μονῆς καὶ τῶν Μετοχιῶν Ἁγίου Προκοπίου, Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, Ἁγίας Μονῆς καὶ Σίντη καὶ ἰδρύει τὸ Κέντρο Μελετῶν, μεγάλην Βιβλιοθήκην, σύγχρονον Μουσεῖον, Ἐργαστήρια Συντηρήσεως χειρογράφων, εἰκόνων, ξυλογλύπτων, ὑφασμάτων καὶ παλαιῶν ἀντικειμένων, τὸ Κέντρον Θησαυροῦ Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς, τὴν Σχολὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τὸ Παγκόσμιον Βῆμα Θρησκευτῶν καὶ Πολιτισμῶν, ἅτινα πάντα συμβάλλονται τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

2002: Ὁ Ἠγούμενος Νικηφόρος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου Ἐπίσκοπος Κύκκου.

2007: Ὁ Ἐπίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος ἐκλέγεται παμφηφεί Μητροπολίτης τῆς νεωστὶ συσταθείσης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τυπικαὶ Διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	11
Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΚΚΩΤΙΣΣΑΣ	17
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	29
1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ	29
Α'. ΕΝ ΤΩ _Ι ΕΣΠΕΡΙΝΩ _Ι	
Ἡ Λιτὴ	30
Ἡ Ἀρτοκλασία	31
Β'. ΕΝ ΤΩ _Ι ΟΡΘΡΩ _Ι	
Ἡ τάξις τοῦ ἐν Κυριακῇ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου	31
Ὁ ἐν Κυριακῇ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου	32
Διπλαῖ καταβασίαι	33
Τὰ ἐν Κυριακῇ Ἐξαποστειλάρια	34
Γ'. ΕΝ ΤΗ _Ι ΘΕΙΑ _Ι ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ _Ι	
Τὰ ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν	38
Ὁ ὕμνος «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν»	42
2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΑΓΙΩΝ	44
Α'. ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ	
Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζόμενου ἢ ἡμιορταζόμενου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς	45
Ἐν μνήμῃ μὴ ἐορταζόμενου ἢ ἡμιορταζόμενου ἁγίου ἐν Σαββάτῳ	49
Ἐν μνήμῃ ἐορταζόμενου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου	55

Β'. ΕΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΙ ἢ ΜΕΘΕΟΡΤΩΙ ΗΜΕΡΑΙ	
Ἐν μνήμῃ μὴ ἑορταζομένου ἢ ἡμιορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου	57
Ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου	60
3. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΟΙΣ ΜΗΝΑΙΟΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ	62
Α'. ΕΝ ΚΥΡΙΑΚΗΙ	
Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ Κυρίου Μηναίου	63
Συμφαλμωδία τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου καὶ τῆς τοῦ Κυρίου Μηναίου	64
Β'. ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΙ	
Ψαλμωδία τῆς ἀκολουθίας μόνον ἐκ τοῦ Κυρίου Μηναίου	65
Συμφαλμωδία τῆς ἀκολουθίας τοῦ Κυρίου Μηναίου μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου	66
4. ΤΑΞΙΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	
Α'. ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ	67
Β'. ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ	68
Γ'. ΕΝ ΤΗΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ	69
5. ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ	72
6. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΣ	74
7. ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 2024 – 2027	76
8. ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΕΤΟΥΣ 2024	78
9. ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ	86
10. ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ	91
ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	93
ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	123
ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ	139

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ	189
ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ	221
ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.....	269
ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ	299
ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	315
ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	339
ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	367
ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	383
ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	401
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ	
Ἐκκλησία τῆς Κύπρου	427
ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ	
Α'. Σταυροπηγιακαὶ Μοναὶ	439
Β'. Ἐπαρχιακαὶ Μοναὶ	448
ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ	462
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ	
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ'	495

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ 2024 ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΚΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗΚΕ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ
ΤΟΥ 2023 ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΥΠΡΗΣ
ΑΥΛΩΝΟΣ 1 & ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΤΣΩΝΗ
14343 ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ, ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 0030 2108542020 e-mail:
skypris@otenet.gr ΣΕ 2.000 ΑΝΤΙ-
ΤΥΠΑ.